

ਗੁਰੂ ਮੁਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਪਾਤਿ ਲੰ.

150-ਅਖ

2719

105

ਟ ਬਾਰ

ਦੇਤਾਹੋ। ਜੈਸੇ ਤਿਲੇ ਕੇ ਤੇਲੀ ਪੀੜਤ ਹੋ। ਤਿਸੇ ਮੈ ਪਾਪੀ ਇਉਂ ਕੇ ਕੇਸ
ਦੇਤਾਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਪਤ ਦੇਵੇ। ਕਸਟਨ ਦੇਵੇ। ਪਰੁ ਦੁਸਟੇ ਕੇ
ਤਦੀ ਏ ਬੀਤਾਰ ਜਨਾਹੀ ਚਲਤਾ। ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨਾ ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਨਹੀ ਚਲਤਾ। ਅਰੁ ਤੰਤ ਦੇਤਾਹੋ। ਬੰਬੇ ਕਸਟ ਪਾਏ ਤੇ ਹੈ। ਮੈ
ਅਬ ਕਿ ਆਕਰੇ। ਹੋਰ ਅਜੀ ਐਸੇ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਕੁਮਾਰੇ
ਘੋਰ ਦਿਨ ਤਿਸੇ ਕੇ ਹਰ ਬਿਖੈ। ਮੈ ਤਦ ਰਿਖ ਆਇ ਆਗਤ ਬਰ
ਜਾਤਲੀ ਪੁਕਾਰ ਪੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਦੇਹ ਸੰਤੁਗਤ ਪੁਕਾਰੁ ਭਇਆ।

ਸੁਰਖਭੰਗਾ ॥ ਹੇਭਗਦਨ ਸਰਬ ਪਰ ਮਕੇ ਜਾਨ ਲਹੇ ਤੁਮਾਰੇ
ਅਵਲੇ ਕਰਿ ਮੈਂ ਆਨੰਦ ਦਾਨੁ ਆਰਿ ॥ ਜੈ ਸੇਵ ਸੰਤੁ ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕੈ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਭਇਆ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ
ਜ ਕੇ ਭਿਟੇ ਹੋ ਲੇ ਕਰਿ ਮਲਾਖਿਤੁ ਆਦਤ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨਤ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਹੇਭਗਦਨ ਮੁਖੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤੁਮਾਰੀ ਦਰ
ਦੇ ਜੋਗ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਅੰਪਕਾਰ ਕੇ ਨਿਰੁਦੇ ਕੇ ਸੁਰਜ ਜੋਗ ਹੈ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰ
ਗਿ ਕਰਿ ਅਧਸ ਸੰਸਾਰਿ ਦਰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਮਨੁਖ

ਕਾਰਕਲੋਗੇ। ਜੇਕੋਭੁਦਸਟਕਰਮਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਕੋਮੈਭੁਤਦੇ।
ਜਬਭਿਨਕੋਦੁਖੀਦੇਖਤਾਹੈਤਬਮੁਭੁਕੋਦਇਆਭਿਅਜਤੀਹੈ।
ਭੰਤਦੇਦੇਤਬਨਿਰਭੈਹੈਇਜਾਤੇਹੈ। ਜਿਸਕਰਿਮੁਭੁਕੋਸਮਤਾਭਾਦ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਦੈ। ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੀਅੰਕਿਰਲੰਸਰਬਠਭੁਤਾਦਿਖੇਸਮਾਹੈ
। ਤਾਤੇਇਸਟਅਨਿਸਟਦਿਖੇਸਮਾਹੈਦੈ। ਭੁਯੀਭੁਪਾਇਮੁਭੁਕੋਕੋ ੨
। ਮਾਂਡਦੇਵਾਚਾ। ਹੇਰਾਜਨਇਹੋਤਸੁਗਮਅਪਲੇਅਪੀਲਹੈ।
ਸਭਭੁਪਾਧੀਮਨਾਦਿਖੇਭੁਭੁਤੀਹੈ। ਸੇਮਨਤਫੁਹੈ। ਦਿਚਾਰਕੀਇ

ਦਰਤੀ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਉਸਨੇ ਤਾਰ ਕੇ ਦਰਠ ਜਲ ਮਈ ਹੋਇ
ਜਾਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਦਿਚਾਰ ਕੀਏ ਤੇ ਮਨ ਨਤਾਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਬਸ
ਭਤਾਪ ਮਿਟਿ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਸੋਇ ਸਪ੍ਰਕਾਹ ਦਿਚਾਰ ਕੀਐ ਮੇਰੇ ਉਨਹ
ਅਰੁ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕਿਆ ਹੈ ਜਗਤ ਕਿਆ ਹੈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਿਸ
ਕੋਰਤਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜਬ ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਦਿਖੋਇ
ਸਿਥਿ ਤੂੰ ਦੇਗਾ। ਤਬ ਤੂੰ ਦੇਹ ਰਖ ਸੇਕ ਬਲਾਇ ਨਸਕੋਗੇ।
ਜੈਸੇ ਵਾਇ ਕਰਿ ਪਰਬਤ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਤੈ ਸੇ ਤੂੰ ਚਲਾ

ਇਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਗਾ। ਮਨ ਕਾ ਪਰਮ ਭੀ ਰਹੇਗਾ। ਪਰੁ ਮਧ ਸੇ ਅਗਿਆਨ
ਨ ਸਟੀਕ ਦੇਗਾ। ਆਤਮ ਸਤਾਹੀ ਕਾ ਭਾਨ ਹੋ ਦੇਗਾ। ਜੈ ਸਕਾਲ ਉਹੀ
ਗਤਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਉਭਿ ਅਭਿ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੋ। ਤੈ ਸੇ ਮਨ ਉਹੀ ਹੋ ਦੇਗਾ।
ਪਰੁ ਸੁਭਾ ਦ ਅਭਿ ਹੋ ਜਾ ਦੇਗਾ। ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਜਾਟ ਹਲੁ ਏਭੀ ਸਾਧ ਹੋਇ
ਜਾ ਦੇਗੇ। ਤੁਝ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈਗੇ। ਅਰੁ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹ ਕੇ ਤੁਛ ੩
ਪਦਾਰਥ ਦਿਖੈ ਨ ਭੁਝੈਗਾ। ਹੋਰ ਜਾਨੈ ਸਤ ਦਸਤ ਹੋ। ਅਤਿ ਸੰਕੋਚਿ ਦੇ
ਦਿਖੈ ਪਾਰਾ। ਅਰੁ ਜੈ ਅਸਤ ਹੋ ਤਿ ਸੰਕੋਚਿ ਆਗ ਕਰੁ। ਜੈ ਸੇ ਸੁਭਾਰ

ਕੰਕਰੀ ਕੰਤ ਖਾਲਗ ਪੈਦਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਲਗ ਕੰਚਤਾ ਹੀ ਨਿ ਰੁਸਿਆ॥
ਜਬ ਸੁਦਰੰਤ ਨਿ ਰੁਸਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪੈਦੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਜ
ਬ ਲਗ ਮਾਤਮਤ ਤੁ ਰਾਮਾ ਖਿਆਤ ਕਰਤਾ ਹੀ ਭੁਇਆ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਾ
ਤਮਾ ਦਿਚਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਦਿਚਾਰ ਸਾਥ ਭੀ ਪਰੇ ਜਤਨ ਰਹੇਗਾ॥
ਏਹ ਗਾ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਵਤ ਕਰੇ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਜੇਇ॥ ਅਖੰਡ
ਸਭ ਕੰਦੁਰ ਕਰੁ ਸੇਖਰੇ ਸੇਧੇਇ॥ ਇਸ ਤੇ ਸੇ ਪਦ ਪਾਵੇ ਸਭ ਕੇ
ਭੁਪਰ ਜੇਇ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੰ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਪਹਿਚੇਦੁ ਸੇਇ॥ ੧

ਹੇਗਮਜੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਕਰਿਸੰਤਦਸੁਨਅਪਦੇਕਾਸੁਮਕੋਗਏ
ਆਤਬਸੁਰਪਏਕਾਂਤਬੈਠਕਾਰਿਦਿਚਾਰਤਭਇਆਜੁਸੋਕਿਉਨਹੈ॥
ਨਮੋਜਗਤਹੈ॥ਨਮੋਰਾਜਗਤਹੈ॥ਨਮੋਪ੍ਰਥਵੀਹੈ॥ਨਮੋਰੀਪ੍ਰਥਵੀ
ਹੈ॥ਨਮੋਕਿਰਾਤਮੰਡਲਹੈ॥ਨਮੋਰਾਕਿਰਾਤਮੰਡਲਹੈ॥ਕਾਹੇਤੋਸਭਅਪਦੇ
ਭਾਵਦਿਖੇਇਸਥਿਤਹੈ॥ਮੇਰੇਭਾਵਕਰਿਤੋਇਸਥਿਤਨਾਰੀ॥ਜਿਸੋ
ਨਹੈਦੇ॥ਤਬਇਹਭੀਜਿਉਕੇਤਿਉਇਸਥਿਤਹੈ॥ਇਹਮੇਰੇਕੋਸੇ
ਹੈਦੇ॥ਅਹੁਮੈਂਇਤਕਾਕੋਸੇਹੈਦੇ॥ਨਗਰਸੈਨਾਹਸਤੀਘੋੜਾਮੰਦਰ

ਪਨਇਸਤੀ ਮੁਕਾਨਿ ਕਜੇਤੇ ਕਛੁ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ॥ ਸੇਨ ਮੈਂ ਹੋਨ ਮੇਰੇ ॥
॥ ਇਨ ਖਿਖੇ ਅਸ ਕੁਤੀ ਦਲਾ ਦਿਅਰਥ ਹੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰਾ ਸੀਨ
ਬੀਪ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਦਿਖੇਤੀ ਮੈ ਅਹੀ ਕਰਤੀ ॥ ਸੇ
ਦਿਅਰਥ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇਹਾ ਬਚਨ ਆਇ ਕਜਿਸ ਕਾਰੁ ਪਹੈ ਸੇ ਭਿਨ
ਭਿਨ ਹੈ ॥ ਨਇਹ ਮੈਂ ਹੋਨ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੋ ॥ ਏਹ ਜਨੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਚੋਤੀ
ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਕਾ ਕਮਲੈ ਕੇ ਸਪਰਸਤਾਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈ ਸੇ ਮੁਟ੍ਰੇ
ਇਨ ਕਾ ਸਪਰਸਤਾਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਨ ਮੈਂ ਕਰਮ ਇਦੀ ਆਹੈ ॥ ਨ ਮੇਰੀ

ਅੰਕੁਰਮਾਇੰਦੀਅੰਗੈ॥ ਨਮੋਗਿਆਨਇੰਦੀਅੰਗੈ॥ ਨਮੋਗੀਅੰਗੈ॥
ਅਨਇੰਦੀਅੰਗੈ॥ ਨਮੋਮਨਹੈ॥ ਨਮੋਰਾਮਨਹੈ॥ ਬੁਧਾਂਚਤਅਹੰਕ
ਰਸਭਅੰਤਮਰੁਪਹੈ॥ ਕੁਮਰਗਿਕੈਇਨਕੈਮੈਅਪਲਾਅਪਜਾਲ
ਤਾਥਾ॥ ਇਹੰਤੋਕੁੰਤੋਕਾਕਾਰਜਹੈ॥ ਅਰੁਦਿਸਕੇਚੇਤਦੇਵਾਲਾਜੀ
ਵਹੈ॥ ਸੋਭੀਸੋਨਾਹੀ॥ ਇਨਸਭਨੰਤੋਰਹਿਤਜੋਚਿਨਮਾਝਹੈ॥ ਸੋਮੇ
ਰਸਰੁਪਹੈ॥ ਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈ॥ ਜੋਮੈਬ੍ਰਿਥਾਦੇਗਾਦਿਕੁੰਕ 4
ਆਪਜਾਲਕਾਰਿਸੋਕਸੋਹਰੈਪ੍ਰਾਪਤਹੈਤਾਥਾ॥ ਸੋਭੈਨਿਰਦਿਕਲਪ

ਚੰਤਮਨੰਤੁਆਤਮਾਹੈ॥ ਸਰਬਦਿਆਪੀਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰਜੀਤ ਸਤੁ ਦਿਖੈ ਤ੍ਰਿਗਦਾਨ ਭੋਰਦ ਆਤਮਾ ਤਰਹਾਹੈ॥ ਅਰੁ
ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੇਹਾ ਗਇਹੀ ਆਤਮਾਹੈ॥ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਸਿੰ
ਹੀ ਇਥੈ ਪੈਰੇ ਦਲ ਦਾਲਾ ਤਾਗਾਇਹੀਹੈ॥ ਰਬ ਰੂਪੀ ਸਰੀਰ ਕਾ
ਲਾਦਲ ਅਰੁ ਸਤਾ ਦੇ ਦਲ ਹਾਗਾਇਹੀਹੈ॥ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਸਰੀਰ
ਆਦਿ ਕਰਕੁ ਨਹੀ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਨਟ ਨਿਲੀਲ
ਹੈ॥ ਚਿਤ ਹੀ ਦਿਖੈ ਜਗਤ ਪਤ੍ਰਾ ਫੁਰਤਾਹੈ॥ ਇਹ ਤੇ ਗੁਣ ਕਾ

ਮੁਦਾਹੋ ॥ ਮੈਂ ਕਿਉ ਇਨਦਿਖੈ ਸੈਕਦਾਨੀਤਾਥਾ ॥ ਅਏ ਮੇਰਾ ਭਾਮਦੁ
ਭਇਆਹੈ ॥ ਮੈਂ ਪੁਰਲਛਿਦਾਨੀਤਾਥਾ ॥ ਤਕੇਉ ਸੁਖਹੈ ॥ ਨਦੁ
ਮਹੈ ॥ ਸੰਬਧੁਹਮਹੈ ॥ ਦੁਸਰੀਦਸਤਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਰਚਾਕਿਸਕਾ
ਕੋਰੀ ॥ ਅਰੁਦੁਦੇਖਕਿਸਕਾਕੋਰੀ ॥ ਅਥਅਤਮਾਕੋਸਾਖਿਆਤਕਾਰਹੁਏ
ਕਲਿਆਣਹੁਆ ॥ ਕਿਸਕਾਸੈਕਕੋਰੀ ॥ ਅਰੁਕੋਸੈਸੇਹੋਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈ ॥ ਕਿਆਦੇਖੈਕਾਂਬੈਠੀ ॥ ਕਾਂਜਾਵੈ ॥ ਸਭਅਤਮਹੁਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥
ਹੋਤਿਹਕਲੀਕਨਮਸਕਰਮੇਰਾਤੁਏਹੀਕੋਹੈ ॥ ਮੈਂ ਇਛਾਕਲੀਕਤੇ

ਗੁਰਿਤਸੁਖ ਪਤਰੀਨਿਆਈ ਸਾਂਤਰੁਪਾਇਸਥਿਤਹੋਹੋਰਾਮਜੀ
ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕਿਰਾਤਦੇਸਕਾਰਜਾਅਭਿਆਸਕਰਿਕੈਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁ
ਅਰੁਅਨੇਕਰਾਜਕੇਕਾਰਜਕਰਤਾਭਇਆ। ਜੈਸੇਸੁਰਜਰਾਗਦੁਦੇ
ਖੇਤੋਗਹਿਤਦਿਨਕੈਬਿਤੀਤਕਰਤਾਹੋ। ਜੈਸੇਜਲਉਚੀਅਰੁਰਿ
ਚੀਠਉਤਰਦਿਖੈਜਾਤਾਹੋ। ਅਰੁਰਾਗਦੁਦੇਖਰਿਸੀਦਿਖੈਗੀ
ਕਰਤਾ। ਤੈਸੇਰਾਜਰਾਗਦੁਦੇਖਤੋਗਹਿਤਸਮਭਾਦਦਿਖੈਗਾ।
ਬਾਹਜਸਭਰਾਜਕੇਕਾਰਜਕਰਤਾਭਇਆ। ਅਰੁਅੰਤਰੰਤੋਪੂਰੁ

ਦਾਨੁ ਦੇਗਾ। ਹੇਗਮਜੀ ਪਾਰ ਦੇ ਸਕਾਰਾ ਜਾਪਰਘ ਮਹਾਬਾਰ
ਸੁਰਘਰਾ ਮਿਤ੍ਰਘਾ। ਤਿਸ ਪਰਘ ਕੇ ਦੇ ਸਦਿਖੇ ਮਹਾਂ ਦੁਰਭਖਪ
ਤੀ। ਕਈ ਜੀਵ ਖੁਪਿ ਆਕਰਿ ਕੈ ਮਹਿਗਏ। ਪੂਜਾ ਦੁਖ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਭਈ। ਪਰ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀ ਨਭਇਆ। ਜੈਸੇ ਸੁਪਮਨੁ ਖਕੋ ਜਾ
ਦੁਨੀ ਲਗਤਾ। ਤੈਸੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਲਗਾ। ਪੂਜਾ ਕਾ ਦੁਖ ਨਿਦਾ
ਹਟੇ ਕੈ ਸਮਰਥ ਨਭਇਆ। ਤਬ ਪੂਜਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਬਨ
ਕੋ ਗਇਆ। ਥਰੁ ਹਟੇ ਕਪਰਾ ਤ ਕੀ ਕੀ ਦਰਾ ਦਿਖੈ ਤਪ ਕਰਦੇ ਲਾ

॥॥॥ सुखे पात गीले करि अजर करै ॥ तिस करि छि सखाता मय
कला दगु भागि सेरि दगा दिषे चितरी चित् करै आता मय चमी
जेत करि सग मूदर पप रजित पकरत बुरा आता ॥ तबे दस
आता मउतु पूरा सआ आता ॥ सउता पमि टगो ॥ समद
मी जी दत मुकत गे आता ॥ दिखि चरले सागा ॥ दिखे रीदि
बेरागा ददे पतै रजित दिखता दिखे ॥ ऐर सास मे सु
परे ऐस सात मे जा ऐ ॥ तिरसा ॥ तब सुगय पुरव मि

ੴ ਦੇ ਪਰਿਉ ਠਪੜਾਹੁ ਆਪਰਸ ਪਰੰ ਠਲਾਹੁ। ਤਬ ਏਕੁ
ਆਸਨ ਪਰਬੈ ਠਗਏ। ਜੈਸੇ ਸੁਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾਏ। ਹੀ ਆਸਨ
ਪਰਬੈ ਠਜਾਏ। ਤੈਸੇ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਕੁਮਲ ਕੁਸਿ ਆਲਪੁ ਛਿਆ।
ਤਬ ਪਰਪਰਾਹੁ ਹੋਸੁ ਹਿਰਤੁ ਤੁਝੈ ਦੇ ਪਰਿਸੈ ਧਰੁਤ ਪ੍ਰਸਿਤ ਭਇ
ਅੰਗੇ। ਸੁਹਿਰਤ ਰਾਇ ਜੋਗੇ ਤਹੈ। ਤਬ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢੀ ਹੋ
। ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਹ ਰੇਖੁ ਪਰਤੈ ਕਾਟੀ ਤਹੈ। ਤਬ ਬਹੁਤ ਬਢ ਜਾਤਹੈ
। ਤੈਸੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢੀ ਹੋ। ਹੋਸੁ ਅਬ ਮੈਭੀ ਗਿਆਤ ਦਾਨਹੁ।

ਅਹਿੰ। ਅਰੁ ਤੂੰ ਤੀ ਮਾਂ ਭਵ ਰਿਖੇ ਪਰਸਾਦ ਅਰੁ ਆਤਮ ਪਰਸਾਦ
ਕਰਿ ਰਿਖਾਨ ਦਾਨੁ ਆਹੈ॥ ਅਬ ਦੁਖੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਦਿਸੈ ਮੰਕੈ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਕੁਇ ਆਹੈ ਕਿਉ॥ ਅਰੁ ਰਾਗ ਦੁਖੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਆਤਮ ਪਦ ਦਿ
ਖੋਇ ਸਾਖਿ ਤ ਕੁਇ ਆ ਕਿਉ॥ ਸਰਬ ਕਾਰ ਜੈ ਕੈ ਕਰਤਾ ਸਮਭਾਵ
ਆਕਾਸ ਦਤ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤਾ ਹੋ ਕਿਉ॥ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਨੀ ਸੀਤ
ਸਤਾਵਤ ਸਰਬ ਦਿਸਾ ਦਿਖੈ ਤੇ ਜਪ ਸਾਰਿ ਆਹੈ ਕਿਉ॥ ਅਰੁ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਰੁ ਪੀਸਰ ਪਈ ਤੁਝੈ ਰੰਗ ਸਤੀ ਗਾਹੀ ਕਿਉ॥ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਯਾ

ਦਿਖੋਤਾਪੰਤਿਤਾਹੀਕਿਉ॥ਹੋਰਾਜਤਤੁਮਾਰੀਰਸਾਹੀਸਿਰਾਈ॥
ਸੋਸਮੇਪਾਇਕਰਿਤੁਮਕਥਹੁ॥ਰਹੇ॥ਰਮਕਹੁ॥ਰਹੇ॥ਅਬਥਹੁ॥
ਏਕੋਠੇਆਨਕੁਏਹੈ॥ਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈ॥
ਈਸਰਕੀਤੇਤਜਾਲੀਤਹੀਜਾਤੀ॥ਸੁਖਕਾਦੁਖਹੋਜਾਤਾਹੈ॥
ਦੁਖਗਏਤੈਬਹੁਤਸੁਖਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ਸੰਸਾਰਕੀਦਿਸਾਆਗਮਾ
ਪਾਈਹੈ॥ਸੰਜੋਗਕਾਦਿਜੋਗਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ਦਿਜੋਗਕਾਸੰਜੋਗ
ਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ਸੁਰਘਉਵਾਚਾਹੋਭਗਵਤਦੇਵਜੋਪਰਮਾਤਮਾਹੈ॥

ਤਸੀਰੀਤੇਰਮਾਰੀਭੀਠੈ॥ਜਾਦੀਲੀਜਾਤੀ॥ਤੁਮਾਰਾਮਾਰ
ਦਿਜੇਗਾਜੇਭਾਇਆਥਾ॥ਥਾਪੁਰੇਰੇਠੇਆਤਭੇਏਯੋ॥ਤੇਦੇਦਰੀਨੇਤਮ
ਚਰਜਹੈ॥ਜੇਭਗਦਨਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਰਿਸਭਪਾਪਨਸੈ॥ਜਾਏ
॥ਆਜਮੇਰੇਪੁਨੇਕਾਛਲਾਗਾਯੋ॥ਜੇਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਕੁਇਆਯੋ
॥ਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਅਰੁਦਚਨੇਕਰਿਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੂਦਤ
ਯੋ॥ਜਿਸਕੋਪਾਇਕਾਰਿਜੀਦਨਿਕਰੇਯੋ॥ਤੇਯੋ॥ਪਰਪਉਦਾਥ
॥ਜੇਰਾਜਨਸੈਕਲਪਤੈਰਾਜਿਯੋ॥ਜੇਦਿਸੁੰਤਯੋ॥ਅਰੁਪਰਮਉਪਮ

ਸਮਾਪਿਯੋ॥ ਤਿਸਦਿਖੈਤੂੰ, ਇਸਥਤਤੁਇਆਹੈਕਿਉ॥ ਗੁਰਪਉਦਖ
ਯੋਭਗਦਨਪਰਮਉਪਸਮਸਮਾਪਿਤੁ, ਮਕਿਸਕੈਕਹਤੇਹੈ॥ ਜੇਗਿ
ਅਸਦਾਨਪੁਰਖਹੈ॥ ਸੇਤੁ, ਸਨੀਗੇਅਥਦਾਂਦਿਦਹਾਰਕਰੈ॥ ਉਹਅਸ
ਮਾਹਿਤਚਿਤਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹਿਤੇ॥ ਜਿਨਕਾਚਿਤਨਿਤਪ੍ਰਬੁਪਹੈ॥
ਸੇਜਗਤਕੇਕਾਰਜਭੀਪੜੇਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਤਤੁਦਿਖੈਇਸਥਿਤ
ਹੈ॥ ਤੇਓਹਸਦਾਸਮਾਪਿਦਾਂਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਪਦਮਆਸਨਕੈਬੰਧਬੈ
ਠਤਹੈਅਰੁਚਿਤਆਤਮਪਦਦਿਖੈਇਸਥਿਤਨਹੀਭਇਆ॥ ਤਿਸ ११

ਸ੍ਰੀਮਾਪਕੁ ਹੋ ॥ ਹੋ ਭਗਵਤ ਪਰਮਾਰਥ ਤੁਝੇ ਬੋਧੈ ॥ ਸੇ ਆਸਾ
ਕੁਪੀ ਭਿਲੇ ॥ ਭੁਸਮਕਰਤਾ ਅਗਿਨੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਾਸਕੁ ਪੀਸਮਾਧਿ
ਹੈ ॥ ਤੁਸੀ ਗਹਣੇ ਕਾਨਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸਮਾਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੇ ਕੇ ਚਿਤ ਦਿਖੈ ਸੀਸਾ
ਹਰੀ ਸਤ ਨਾਹੀ ਅਗੁਨਿ ਹੁੰਕਾਰੈ ॥ ਅਗੁਨ ਥਾਰਥ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ
ਹੈ ॥ ਸੇਈ ਸਮਾਧਿ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਤੁਸੀ ਗਹਣੇ ਕਾਨਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸਮਾਧਿ ਨਾਹੀ
॥ ਜੇ ਸੇ ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਡਾ ਕਿਸੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜੇ
ਸੇ ਕਾਲ ਗਤ ਜੀਵਿ ਕੇ ਖਿਟ ਭੀ ਦਿਸ ਮਰਨ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਆਤਮ

ਸਤਾ ਬਿਨਾ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਸਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਚਲ ਲੇਖਾ ਭੁਠਾ ਰਹੇ
ਦਿਖੈ ਦਾਇਰੇ ਅਪਣਾ ਦਾਇਤੁ ਨਹੀ ਭੂਸਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕੋ
ਦਿਖਾਤਾ ਨਹੀ ਭੂਸਤਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਰਪਣ ਕੇ ਸੰਦਰਸ਼ਿਤ ਸਰਬ
ਰਮੁਖ ਭਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਸਰਬ ਰਾਤ ਮਗੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੧॥
ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਾਹਿਰਾ ਜਾਤ ਤੂੰ ਅਬ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਕੇ ਜਾਗਿਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ
ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਤ ਸੀਤਲ ਅੰਤਰ ਕਰਣ ਭਇਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ
ਪ੍ਰਗਾਨੰਦ ਕਰਿ ਪੂਰਣ ਭਇਆ ਹੋ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਸੇ ਪਤੰਗ ਹਿਤ ਨਿਰ

ਸੋਲਿਆਕਸੁ ਦਤ ਸੇਤਤਾਹੈ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਕੋ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣ ਕਰੀ
ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੋ ਪਾਰ ਭਇਆ॥ ਰਾਗ ਦੁਖ ਦੇਖ ਤੋ ਮੁਕਤ ਭਇਆਹੈ॥
ਗੰਭੀਰ ਤਾਤੇਰੀ ਮੁਣਕੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਸੁਰਘੋ ਦਾਬਾਹੈ ਭੁਯਦਾ
ਇਸ ਜਗਤ ਵਿਖੈ ਗਹਣ ਕਰਣੇ ਜੋਗ ਦਸਤੁ ਕਉ ਨਾਜੀ॥ ਜੋਤੀ ਕਵੁ
ਦ੍ਰਿਸ ਪਦਾਰਥ ਹੈ॥ ਸੇ ਸਤ ਅਭਾਸ ਰੁਪੈ॥ ਇਨ ਕੋ ਗਹਣ ਕਰਣਾ
ਅਰੁ ਤਿਆਗ ਕਰਣਾ ਕਿਯਾਹੈ॥ ਸਤ ਤੁਛ ਰੁਪੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੂਰਜ ਕੀ
ਆਕਿਰਣਾ ਵਿਖੈ ਜਲਾਭਾ ਸਹਿਤਾਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗਹਣ ਅਰੁ ਤਿਆਗ

ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਕੇਉ ਬੇਕਾਲਾ ਦਿਖੈ ਪਦਾਰਥ ਨਾ
ਜੇਤੈ ॥ ਕੇਉ ਬਿਰਕਾਲ ਤੈਸੇ ਜੇਤੈ ॥ ਸਭ ਤੁਛੁ ਪੈ ॥ ਜਬ ਮੈ ਅਕ
ਸੁਰੁ ਪਾਤਸਾਹਿ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਿਸਕੀ ਇਛਾ ਕਰੈ ॥ ਕੇਲੀ ਕੇ
ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਤੁਛੁ ਪੈ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਤੈ ਦਾਸਨਾ ਸਟੁ ਭਈ
ਜੇ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦਾ ਅਨੰਤ ਹੈ ਕਾ ਕੋ ਚਾਹੈ ਬਿਤੁ ॥ ਹੋਰ ਮਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸੁਰੁ ਪਾਤਸਾਹਿ ਪਰ ਪਾਤਸਾਹਿ ਤੈ ਭਈ ॥ ਪਰਸ ਪਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਕਰਿ ਕੈ ਪਰ ਪਚਲਤਾਰਾ ॥ ਹੋਰ ਮਜੀ ਇਸ ਦਿਚਾਰੇ ਕੇ ਮਕਰਿ ਕੈ ਬੰਧ

ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਜੋਤੀ ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਤੀਖਣ ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੋ ਦਿਖਾ ਕਰੈਗਾ ॥ ਤਬ ਅਰੀਕ
ਰਹੁ ਪੀਬਣ ਲਾਕਾ ਅਭਾਦ ਜੋਇ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਰਿਦੇ ਅਕਾਸ ਦਿਖੈ ਅਤ
ਸਹੁ ਪੀਸੁ ਰਜ ਪ੍ਰਤਫਲ ਭਾਸੈਗਾ ॥ ਤਤੈ ਅਤਮ ਲਾਭ ਕੋ ਨਿਮਤ ਅਰਿ
ਰਕਾ ਅਭਾਦ ਕਰੀਐ ॥ ਆਤਮਾ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਜੋ ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਦਿਖੈ ਬਿਤ
ਕੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਮਨ ਦਿਖੈ ਰਾਗ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਸੁਖ ਰੂਪੀ ਹੋਵੈ
ਗਾ ॥ ਵੇਹ ਗਾ ॥ ਅਭਿਰੁਭਿਪਾਇ ਨ ਕਰਿ ਸਕੈ ਏਕੁ ਪਾਇ ਕਰੈ ॥ ਲੇਸਟ
ਕਾ ਸਟ ਸਮ ਦੇਹ ਲਖ ਅਰੀਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ॥ ਇਸ ਤੋ ਪਾਛੈ ਜੋ ਸੋ ਪਰਮਾ

ਨੰਦ ਅਨੁਵੇਤਾ ਸੁਖ ਪਤਕ ਤਸੇ ਸੋਨੈ ਏਕ ਅਨੇਕ ਰਹੇਤਾ ॥੨॥ ਹੋਰ ਮਜੀਜਿ
ਪ੍ਰਯੋਕਾਲ ਦਿਖੈ ਅਨੰਤ ਦੁਖ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੇਧ ਕੀ ਵਰਖਾ ਕਰਿ ਤਦੀ ਅੰ
ਬੁਝੀ ਅੰਗੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਤ ਕੇ ਜਾਗੇ ਤੈ ਅਪਣਾ ਬੁਝੀ ਅੰਗੈ ॥ ਇਸ ਉਪਰ
ਏਕ ਪੁਰਾ ੧ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਾਮੇ ਦਾਚਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅਨੰਤ ਰਾਖਿਆ ਅਦਸ ਥਾ
ਪੁਰੀ ਮਦ ਸਿਸੰਏ ਦਾਚਾ ॥ ਹੋਰ ਮਚੰਦ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਝ ਕੇ ਆਗਿਆ
ਕਰੀ ॥ ਤੈਸੇ ਸਤ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਕੋ ਕੋਝੀ ਕਰਤ ਭਏ ॥ ਤਬ ਹਮ ਸਭ
ਹਿਰੀਖੀ ਸਰਏ ਕਰੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਦਿਖਾਤ ਭਏ ॥ ਜਿਕਿ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗ ॥

ਤਰੀ ਮਰਜਾ ਦਾ ਹੋਵੈ। ਅਰੁ ਜੀ ਦੰ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਦਿਖੇ ਦਿਖੇ ਮਾਤ ਬਾਸ
ਨੇ ਪ੍ਰਥਮ ਦੇ ਸੇ ਕੇਰਾ ਜਾਇ ਸਥ ਪਾਤਕੀ ਏ। ਦਭੇ ਤੇ ਜਦਾ ਨ ਉਦਾਰ
ਆਤਮਾ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਅਧਿਆਤਮ ਦਿਖਿ ਆਉ ਪਦੇ ਸਕੰਕੀ ਜਤਿ
ਸਕਾਰਿ ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ। ਏਸੀ ਤਿਥੀ
ਮਧਿ ਦਿ ਆਕਾਨਾ ਮਰਜਾ ਦਿਖਿ ਆਹੈ। ਬਹੁ ਹ ਬੇਦ ਸਾਮਰਸਿ
ਸੁਤ ਪੁਰਾਣ ਕਰਿ ਪਰਮ ਕੀ ਮਰਜਾ ਦਾ ਕਰੀ। ਅਰੇ ਜੀ ਦੇ ਜ ਪਤਪ
ਦਾਨ ਜਗਿ ਏਸ ਨਾਨਕ ਰਿਤੁ ਮਾਸੁ ਖੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਬ ਧ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸੇਵੇ

ਥਾਹੋ ਕੇਉ ਦਿਰਲਾ ਨਿਹਕਾ ਮਭੀ ਰਿਦੈ ਸੁਪਰੇ ਨਿਮਿਤ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਸਕ
ਮਕਰੇ ਸੋ ਪਟੀ ਜੇੜੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀਸਾਰ ਦਿਖੇ ਫਿਰਤੇ ਰਹੇ ॥ ਅਰੁ
ਜੇ ਨਿਹਕਾ ਮਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਅੰਤ ਹਰ ਰਹਿ ਸੁਪਰੇ ਦੈ ॥ ਬਹੁ ਹਰਿ ਆਨ
ਕੇਉ ਪਦੇ ਸਮੇ ਆਤਮ ਪਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ
ਰਜਾ ਦਿਨਿ ਤਦਿ ਨੀਦ ਨ ਮੁਕਤ ਹੁਏ ॥ ਹਮਾਰੇ ਉਪਦੇਸੇ ਕੋ ਪਾਇਕ
ਰਿਇਹ ਰਜਾ ਦਸ ਰਖਤੀ ਰਿਭਾਨ ਦਾਨੁ ਆਗਾ ॥ ਅਬ ਤੇ ਰਜਕੁ ਮਾਰ
ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁ ਆਏ ॥ ਸੇਤੁ ਸਭ ਤੇ ਸੇ ਸਟੈ ॥ ਕੋਹੇ ਜੇ ਦਿਰਤ ਹੁ ਆਏ १੯

ਅਰੁ ਸੁਭਾਫਰਿ ਰਗਤੁ ਫੁਲੈ ਪਜਿਆ ਹੈ ॥ ਸੁਭਾਇੰਦੀ ਉਕੇਦਿਖੈ
ਦਿਦਮਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਝ ਕੋ ਵੇਰਾਗਾ ਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਤੂੰ ਸੇਸਟੈ ਗਪਗੇਰਾ
ਮਚੰਦ ਪ੍ਰਸਨ ਤਬ ਕਰੀਏ ॥ ਜੇ ਸੇਰੇ ਦਲੀ ਦਿਖੇ ਆਸ ਤਿਕਤੁ ਦਲ
ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਪਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੈ ॥ ਤਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀਏ ॥ ਜੇ ਅ
ਸਤਿਕੁ ਭਾਵਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਕਾਰਜ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਏ ॥ ਤਾਤੇ ਸੇਰੇ ਦਲੀ
ਕੋ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਕੋ ਸੁਧਾ ॥ ਹਿਰਾਮ ਚੰਦ ਸੇਖ ਕੋ ਚਾਰ ਦੁਆਰ ਪਾਲੇ ॥
ਤਿਨ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਵ ਕਰਿ ॥ ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਏਕ ਸਮਏ ਕਸਤ

ਖਏਕਦਿਚਾਹਏਕਸਤਸੰਗਇਹਚਾਹੇਦੁਦਾਰਪਾਲਹੈ॥ਜੇਸਮੁੰਦ
ਨਹੈ॥ਤੇਭੈਅਥਵੇਦੇਅਥਵੇਇਕਹੀਮਿਤ੍ਰਹੈ॥ਤੇਭੀਚਾਹੇਅਵੈਗੈ॥
ਕਹੇਹੋਤੇਜੇਇਨਕਾਪਰਸਪਰਸਤੇਹੈ॥ਜਹੰਏਕਅਦਤਾਹੈਤਹਾਂਚਾਹੇ
ਆਇਪ੍ਰਾਪਮਿਤੇਹੈ॥ਹੇਰਾਮਚੰਦਅਤਮਹਿਆਨਕੁਪੀਬ੍ਰਿਛਕਫੁਲ
ਸਾਂਤਹੈਅਰੁਤਿਸਦਿਖੇਇਸਥਤਪਾਟਲੀਫਲਹੈਸਮਜੇਹੈਮਨਕੋਰੇ
ਕਣਾਸਮਤਾਭਾਵਸੇਦਿਸ੍ਰੁਤਕਾਰਲਹੈ॥ਸਮਹੀਪਰਸਅਨੰਦਹੈ॥
ਸਮਹੀਸਿਦਪਦਹੈ॥ਜਿਸੇਨਸਮਕੋਪਾਇਆਹੈਸੇਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦਤੋਪਾਰ ੬

ਅਗੋਂ ਅਰੁ ਤਿਸਕੇ ਸਰਬੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸਕੇ ਰਿਦੇ ਦਿਖੇ ਸਮ
ਗੁਪੀਚੰਦਮਾ ਉਦੇ ਭੁਇਆਗਾ ਤਿਸਕੀ ਤਪਤ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈ
ਸਪੁਰਣ ਮਾਸੀ ਕੇਚੰਦਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਮਕੇ ਚ
ਕਹਿ ਇਸਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਆਰੰਭ ਅਮ੍ਰਤ ਪਾਨ ਕੀਏ
ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਜੈਸਾ ਆਰੰਭ ਸਮਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
ਛਮੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਜੈਸਾ ਆਰੰਭ ਸਮਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁ
ਏ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪੁਜਾਵੇ ਦਨ

ਕਰਦੇ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਕੋ ਸਾਹੈ ਸਮਦਾਨ ਪੁਰਖ ॥ ਜੇ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੈ ਦੋ ਤਾਹ ॥
ਨ ਕਿਸੀ ਤੋ ਆਪ ਭੈ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਭ ਕਿ ਆਤਿ ਸਰੀ ਅਮ੍ਰਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਅਹੁ ਦੁਚਿਤ ਭੀ ਕਿ ਮਲ ਸਭ ਕੋ ਹਿਤੇ ਖੀ ਬਿਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਮਦਾਨ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਤ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਉਹ ਦੋ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਹਿ ਬਾਲਕ ਆਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਅਹੁ ਸੁਆਪੁ ਤਬੰਧ ਦ ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਉਸ ਕੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ
॥ ਅਹੁ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੇਰਾ ਜ ਪਾਇ ਤੇ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਸੰਤ

ਅਗੋਂ ਅਰੁ ਤਿਸਕੇ ਸਰਬੀ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸਕੇ ਰਿਦੇ ਦਿਖੇ ਸਮ
ਗੁਪੀਚੰਦਮਾ ਉਦੇ ਭੁਇਆ ॥ ਤਿਸਕੀ ਤਪਤ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈ
ਸਪੁਰਣ ਮਾਸੀ ਕੇਚੰਦਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਮਕੇ ਚ
ਕਹਿ ਇਸਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਆਤੰਦ ਅਮ੍ਰਤ ਪਾਨ ਕੀਏ
ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੇਤਾ ॥ ਜੈਸਾ ਆਤੰਦ ਸਮਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏਂ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
ਛਮੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੇਤਾ ॥ ਜੈਸਾ ਆਤੰਦ ਸਮਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁ
ਏਂ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ ॥ ਸੇ ਪੁਜਾਵੇ ਦਨ

ਰਹੇ ਜੇਗਯੋ ॥ ਕੋਸਾਯੋ ਸਮਦਾਨ ਪੁਰਖ ॥ ਜੇਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੈ ਦੇਤਾਹ ॥
ਨ ਕਿਸੀ ਤੋ ਆਪ ਭੈ ਪਾਵਤਾਯੋ ॥ ਅਹੁ ਸਭੁ ਕਿਆ ਤਿਸਰੀ ਅਮ੍ਰਤ ਰੂਪਯੋ
ਅਹੁ ਦੁਖ ਚਤੁਰੀ ਕੋ ਮਲ ਸਭ ਕੋ ਹਿਤੋ ਖੀ ਬਿਲਤਾਯੋ ॥ ਅਹੁ ਸਮਦਾਨ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਤ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਯੋ ॥ ਉਹ ਦੋ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਯੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਹਿ ਬਾਲਕ ਆਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾਯੋ ॥
ਅਹੁ ਮੁਆਪੁ ਤਬਾਧਦ ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਉਸ ਕੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਯੋ
॥ ਅਹੁ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੇਰਾ ਜਪਾਏ ਤੇ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਸੰਤ

ਨਕਾਸੰਗਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੇਭਿਨਹੁਤੋਭੀਅੰਦੰਤਮਾਨਹੋਤਾਹੈ॥
ਜੈਸੇਸੇਲਾਰੋਬਾਦਨਾਹੀਬੇਸਸਕਤਾ॥ ਤੈਸੇਸੰਤਰੁਦਚਜਿਸਪਹਿ
ਗਾਹੈ॥ ਤਿਸਰੋਦੁਪਤਾਪਰੋਭੁਬਧਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਅਰੁਇਸਟਅਸਿਸ
ਟਦਿਖੇਰਾਗਦੁਦੇਖਭੁਸਰੋਨਾਹੀਭੁਪਜਤਾ॥ ਜੇਇਸਟਦਿਖੇਰਗੁ
ਦਨਅਨਿਸਟਦਿਖੈਦੁਦੇਖਵਾਨਭੀਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈ॥ ਤੇਭੀਸੰ
ਤਰੁਪਾਹੈ॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਸੰਤਰੁਏਤੋਪਰਮਸੁਖਲਾਭਅਲਾਭਸਮਹੋਇ
॥ ਸੰਤਰੁਹੋਤੁਮਰਾਮਜੁਭਦੁਪਲਗੇਨਰੋਇ॥ ੧॥ ਹਿਰਾਮਜੀ

ਜਬਹਿਰਦਾਸੁਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਤਬਦਿਚਾਰਹੁਪੀਸਿਘਹਿਰਦੇਹੁਪੀ
ਬਨਦਿਖੇਪ੍ਰਗਟਹੈਤਹੈ॥ ਤਬਮੇਰਹੁਪੀਰਸਤੀਕੋਤਾਸਕਰਤਹੈ॥

ਅਰੁਦਿਚਾਰਹੁਪੀਇਸਕਾਪਰਮਮਿਭਹੈ॥ ਜੈਸੇਤੂੰਬਰੀਜਲਾਖਿਖੇ
ਬੁਝਤੀਭਯੋ॥ ਤੇਸੇਦਿਚਾਰਦਾਨਪੁਰਖਆਪਦਾਦਿਖੇਬੁਝਤਾ
ਨਹੀ॥ ਦਿਚਾਰਹੁਪੀਕਲਪਬ੍ਰਿਹ੍ਮਹੈ॥ ਤਿਸਦਿਖੇਪਰਮਅਰਥ
ਕਾਮਸੋਧਜਿਸਰੀਬਾਛਕਰਤਹੈ॥ ਸੇਸਿਧਹੈਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਦੀਪਕ
ਰਹਿਵੈਪਦਾਰਥਕਾਗਿਆਨਹੈਤਹੈ॥ ਅਰੁਅਦਿਚਾਰਹੁਪੀਕਰ ੬੮

ਜੁਏ ਕਾ ਬੁਟਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੁਖ ਕੁ ਪੀਕਟ ਕਸਰ ਦਵ ਉਤਪਤਿ ਹੈ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਗਾਂ ਦਿਖਾ ਕੁ ਪੀਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੈ ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਭ ਕੁਲੁ
ਪੀਪੁ ਜਾ ਆਵਤੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਜਾਂ ਦਿਵੇ ਕੁ ਪੀਰ ਜਾ ਕਾਤੀ ਅਰਾਜਨ
ਹੈ॥ ਦਿਖਾ ਕਾ ਕਿਐ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਤਿਸੁ ਚੰਦ ਪਦ
ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨਾਇ ਸਟ ਅਨਿਸਟ ਦਿਖੇ ਗਾਢੁ ਦੇਖ
ਨਾਹੀ ਰਹਤਾ॥ ਅਰੁ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਤਸਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਸੁਦਲਾ ਦਿ
ਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਿਅਤ ਮਤਤੁ ਰੀਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿ ਕੈ ਪਦਾਰਥ ਕਾਗਿ ਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਾਸ ਤੇ
ਰੁਗੁ ਕੇ ਦਿਚਨਾ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਕਾਗਿ ਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਹੋਤੇ ਭੀ ਨੇੜੇ ਬਿਨਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਭਾਸਤਾ। ਤੈਸੇ ਸਾਸ
ਤੁ ਅਰੁ ਗੁ ਕੇ ਹੋਤੇ ਭੀ ਦਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਆਤਮ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ
। ਤਾ ਤੇ ਐਸੇ ਦਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਜੈਸੇ ਕਉ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਇਹ ਜਗਤ ਕਿ
ਆਹੈ। ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਕੈ ਸੇਭਈ ਹੋ। ਅਰੁ ਲੀਨ ਕੈ ਸੇ ਹੋਤਾ
ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਜੈ ਜਗਤ ਅਸਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ

ਭਾਵਨਾ ਤਿਸਾਗ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਸਤਹੈ ਅਦਿਨਾ ਸੀਹੈ॥ ਐ
ਸੇਜਾ ਲਕਾਰ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸਾ ਬਿਤ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਆਤਮ ਪ੍ਰ
ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਦਿਚਾਰਹੁ, ਪੀ ਦਿਬ ਦਿਸ ਟਿਲਿ
ਸਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਹੈ॥ ਤਿਸਕੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਕੈ ਰਿਖਾ ਅਨਹੋਤ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੁਖੋ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਚਾਰ ਕੈ ਆਸ਼ੇਰ
ਰਿਕੈ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੈ ਤੋਰਾ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਦਿਚਾਰ ਤੋਰਾ ਹਿਤ ਹੋਤ
ਬਲਗਾ ਦੁਖੋ ਕਾ ਅਭਿਨਹੀ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਭ ਨਦੀ ਆਸਮੁਦ੍ਰ ਦਿਖੇ ਪ੍ਰ

ਦੇਸਕਰਤੀਅੰਗੇਂ। ਤੈਸੇਸਕੁਅਪਦਾਅਦਿਚਾਰਾਦਿਖੇਪ੍ਰਦੇਸਕਰੇ
ਤੀਅੰਗੇਂ। ਦੋਹਰਾ। ਵੁਟਾਚਰੇਦੁਪਤੈਸੇਇਕਰੇਦਿਚਾਰਾ। ਕ
ਉਲਾਗਤਮੈਕਉਨਹੋਜਗਛੁਡੈਰਹੀਸਾਗ। ੧। ਦੋਹਰਾ। ਜੀਜਿਸ
ਕੋਦਿਚਾਰਕਰਸੰਤੋਖਪ੍ਰਾਪਤਭਇਆਹੋ। ਤਿਸਕੋਤੈਲਕੀਕਾਈ
ਸੂਰਜਤੈਲਕੀਨਿਆਈਤੁਛਭਾਸਤਾਹੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪਾਨਕੀਏ
ਤੈਅਰੁਅਸਟਸਿੰਧੀਕੋਪ੍ਰਾਪਤਭਏਤੀਐਸਾਅਨੰਦਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾ। ਜੈਸਾਅਨੰਦਸੰਤੋਖਦਾਨਪੁਰਖਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੋ। ਸੰਤੋਖ

ਕਿਸਨਾਮੇ ॥ ਜੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਸਤਕੀ ਇਛਾ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁਈ ਕੇ ਇਸਟ ਇਸੇ ਰਾਗ ਨ ਕਰੈ ਅਤਿ ਸਟਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਿਖੇ ਦੁ
ਵੈਖ ਨ ਕਰੈ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦਿਚਾਗਰਿ ਜੇ ਤਿਪਤ ਭਾਇ ਆਰੈ ॥ ਤਿਸੇ
ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਇਛਾ ਨਾ ਹੀ ਹਰਤੀ ॥ ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਅਨਿਛਤ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸੇ ਭੀ ਮਾਸਤੁ ਦਿਚਾਗ ਪੁਰੁਸ ਕਰਗੁਰਦੁਰ
ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੁਰੁਸ ਮਾਸੀ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੇਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥
ਤੇ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਦਾਨ ਪੁਰਖ ਆਤਮਾ ਨ ਦ ਕਰਿ ਸੇਭਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤੋਖ ਗੁਪੀ

ਦਰਬਾਰੇ ਕੋਇ ਦੁਹੁ ਪੀਪੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਂਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਤ
ਦਾਨ ਸਭ ਕੋ ਪਿਆਰ ਲਾਗਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਦੁ ਫਲ ਸਭ ਕੋ ਪਿਆਰ
ਲਾਗਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੰਤਿ ਖਦਾਨ ਸਭ ਕੋ ਪਿਆਰ ਲਾਗਤ ਹੈ॥ ਚੋਰਾ॥
ਪਰਮ ਲਾਭ ਸੰਤਿ ਖੋਇ ਦੁਹੁ ਹੋਤ ਕੋਇ॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਸਭ ਕੋ ਕੋਇ ਕਬਹੂੰ,
ਬੇਦ ਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਹੋਰਾ ਸਜੀ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਹੋ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ
ਗਿਆਨ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਹੈ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਇਸ ਕਾ ਆਸ਼ੁ ਲੇਤ ਹੈ॥
ਤਿਸ ਕੋ ਅਨਭ ਦੁਹੁ ਪੀਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੀਦਤੈ ੨॥

ਜਿਤੋ ਤਿਸ ਕੋ ਸੇ ਤੋ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
ਤਿਸ ਕਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਗਿਆ ਨ ਕਰਿ ਕੋ ਪੜਾਮ ਰਤਾ ਹੈ
॥ ਸੇ ਸੇ ਤੋ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਅੰਮ੍ਰਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਪਦਾ ਕਰਿ ਜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
ਸੇ ਸੇ ਤੋ ਕੇ ਸੰਗ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਸੰਪਦਾ ਦਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਗਤ
ਕਲਮ ਲੇ ਕੋ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੇ ਤੋ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ
ਇਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਦੀ ਪਕਛੁ ਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ
ਆਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅੰਪਕਾਰ ਨ ਸਟ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿ ਸੀ ਤੋ ਗ

ਪਟਾਥਕੀਇਛਾਨਹੀਗਤੀ॥ ਸਭਤੇਉਤਮਪਦਾਦਿਖੋਬਿਰ
ਤਾਹੈ॥ ਸੰਸਾਰਹੁਪੀਸਮੁਦ੍ਰਤੇਸੰਤਕਾਸੰਗਪਦਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਈ
ਦਰਨਭ੍ਰਾਕਰਿਕੈਨਦੀਤੇਪਾਗਕਰਤਾਹੈਤੈਸੇਸੰਤਜਨਜੁਗਤਭੁਪਦੇ
ਸਕਾਰਿਕੈਸੰਸਾਰਤੇਮੁਕਤਿਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਮੋਹਹੁਪੀਸੇਘਕਾਨਾ
ਸਕਰਤਾਸੰਤਕਾਸੰਗਪਦਨਹੈ॥ ਜਿਨਕਾਦੇਹਾਦਿਕਅਨਾਤਮਾ
ਦਿਖੇਸਨੇਹਨਸਟਭਇਆਹੈ॥ ਅਹੁਸੁਪਅਤਮਾਦਿਖੋਇਸ
ਖਿਤਭਈਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਤਿਪਤਭਏਹੈ॥ ਅਹੁਸੰਸਚਕੇਇਸਟਅ ੨੨

ਨਸਟਪ੍ਰਾਪਤ ਦਿਖੇਗਾਗਦੁਦੇਖਕਿ ਚਲਾਇਮਾਨਨਹੀਏ
॥ ਸਦਾਸਮਤਾਇਏਇਸਥਿਤਏ ॥ ਤੇਸੀਤਕੀਤੇਏ ॥ ਐਸੇਸੀ
ਤਜਨੇਕਾਸੰਗਸੰਸਾਰਸਮੁਦ੍ਰੇਪਾਰਕਰੇਕੇਪੁਲਏ ॥ ਅਰੁ
ਅਪਦਾਰੁਪਦਲੀਕੇਜੇਸਮੇਤਨਾਸਰਤਸਮਤਸੰਗਲਕਾਪੁ
ਦਾਏ ॥ ਜਿਨਪੁਰਖੇਸਤਸੰਗਰੁਪੀਗੰਗਾਇਸਤਾਨ
ਕੀਅਏ ॥ ਤਿਨਕੇਦਾਨਤਪਆਦਿਕਸਾਧਨਕੀਅਧੇਖਿ
ਆਨਾਹੀਰਹਤੀ ॥ ਭੁਯਇਸੀਕਰਿਕਿਤਾਰਥਏਦਰਿਯੇ ॥

ਤਾਏ ਜੈਸੇ ਨਿਰਪਤ ਚਿਤਾਂ ਮਲ ਕੇ ਪੈ ਜਤਾਏ ॥ ਤੈਸੇ ਮੁਖ ਪਸਤ ਸੰਗੇ
ਪੈ ਜੈ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਕਾਗਿ ਤਿਸੇ ਕੇ ਤੀਰੇ ਤਾਪੀ ਮਟ ਜਾਵੈ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਸੀਤ ਕੇ
ਪਾਵੈ ਗਾ ॥ ਹੋਰ ਮਜੀ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸਾਪਤ ਨ ਹੋ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਇਕ ਤੇ ਅਦ
ਸੁਕੀਏ ॥ ਜੇ ਏਕ ਆਵੈ ਗਾ ਤਬ ਅਭਿਰੁਭੀ ਆਪੇ ਆਵੈ ਗਾ ॥ ਇਨ
ਕਾਪਰਸ ਪਰਸੰਨੇ ਹੋ ॥ ਚਾਹੇ ਦਸ ਹੋਵੈ ਤਬ ਅਤਿ ਸੁਸਟ ਹੋ ॥ ਤੇ
ਦੇ ਤੇ ਏਕ ਕੇ ਅਦਸ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਸਟ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਾਰਿ ਰਾਜ
ਦਿਖੇ ਲਖ ਸੀ ਆਦਤੀ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਅਭਿਰੁਭੀ ਆਵੈ ਗਾ ॥ ਹੋਰ ਗਾ ॥

ਪਰਮਲਾਭੁਸੰਤੋਖਹੈਸਤਸੇਗਪਰਮਗਤਜਾਨ॥ਉਤਮਾਗਿਆਨ
ਦਿਛਾਰਹੈਸਾਂਤਪਰਮਸੁਖਜਾਨ॥੧॥ਹਿਰਮਜੀਇਹਜੇਮੇਰੇ
ਢਨਹੈਸੰਸੁਖਅਧਿਕਾਰੀਕੇਜੇਗਹੈ॥ਬਿਪਕਾਪਰਮਾਕਾਰਢਹੈ॥
ਜਬਬਹੁਤੇਜਨਮਕੇਪੁੰਨਏਕਠੇਆਨਹੋਤੇਹੈ॥ਤਬਇਸਾਸਕੁਕਾਸਕੁਕ
ਹੋਹੈ॥ਜੇਦਿਖਿਆਸਕਤਬੁਧੀਨੀਚਹੈ॥ਤਿਨਕੋਸੁਦਦਭੀਨਾਰੀ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾ॥ਅਰੁਭੁਨਕੀਬ੍ਰਿਤਭੀਸੁਦਦਦਿਖੇਨਾਰੀਲਾਗਤੀ॥
ਜੇਮੇਜੇਪਰਮਾਤਮਾਹਜਾਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੀਪ੍ਰੀਤਿਨਿਭਾਇਸਾਸਕੁ

ਕੇਸੂਦਰ ਦਿਖੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਪਾਪੀ ਰਾਜਾ ਹੋ ਤੇ ਸਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤਿ
ਪੁੰਨ ਦਾ ਰੀਤੁ ਚ ਇਸ ਸਾਮ੍ਹਣ ਕੇਸੂਦਰ ਦਿਖੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਭਿਰਕੀਤਾ ਹੀ ਹੋਤੀ
॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਪੁਰਖ ਇਸ ਸਾਹਾਇ ਲੈ ਕੇ ਆਇ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿ ਅੰਤ ਪਰ
ਜੰਤੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਪ ਪਠੇ ਅਖੰਡ ਸੁਪਾਸੰਜੁ ਗਤਿ ਨਿਰਾਮ ਕੇਸੂ ਖਤੇ ਸੂ
ਦਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਸਾਸੰਸਾਰ ਕੁਮਨਿ ਵਰਤੈ ਜਾਏਗਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੇਦ ਹੀ ਕੇ ਜਾਣੇ
ਤੇ ਸਰਪ ਕੁਮਨ ਸਟੈ ਜੇ ਭੁੰਗੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਜਗਤ
ਕੁਮਨ ਸਟੈ ਜਾਏਗਾ ॥ ਇਸ ਦਿਖੇ ਜੁਗਤ ਸਹਿਤ ਦਾ ਕਰੇ ਹੋਤੀ ॥ ਹੇ ਰਾਮ

ਜੀਜੇ ਦੇ ਕੇ ਦਾ ਕਰੋ ਦੇ ॥ ਅਰੁ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰੀ
ਏ ॥ ਅਰੁ ਬਾਲ ਕ ਅੰਬ ਦਾ ॥ ਇਸ ਕੀ ਕਾ ਦਾ ਕਰੁ ਜੁਗਤ ਸਹਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤੀ
ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੇ ਉਮਿ ਠੇ ਜਲ ਕੇ ॥ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਧਿਤਾ
ਕੇ ਕੁਏ ਕਾਖੀ ਜਲ ਤਾ ਸੇ ਕੇ ਨੀਮਿਤਿ ਪਾਨ ਕਰਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਰ ਕੀ ॥ ਨ
ਜੁਗਤ ਸਹਿ ਤ ਦਾ ਕਰਿ ਸੀ ਕਾ ਦੇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰੀ ॥ ਸੇ
ਜੁਗਤ ਸਹਿ ਤ ਪਰਸੰਬਿ ਪਕਾ ਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਏ ਕਾ ਕਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਇਕ ਰਿ
ਇਸ ਕੇ ਉਦਿ ਚਰਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬੁਧਿ ਹਮਲੀ ਦੇ ਗੀ ॥ ਜੇ ਤੇ ਕੁਛੁ ਸੰਸਾ

ਰੇਪਦਾਰਥਮਲੀਕੁਤਾਮਤੇਐਸੇਦਿਰਸਤਾਮੈਗੇ॥ ਅਰੁਸਾਂਤਰੁਪਾ
ਤਤੁਦਿਖੇਪ੍ਰੀਤਉਪਜੇਗੀ॥ ਅਰੁਸਤੁਦਿਕਾਰਨਸਟ੍ਰੇਜਾਦੈਗੇ॥ ਜਗਤ੍ਰਮ
ਸਾਂਤ੍ਰੇਜਾਦੈਗਾ॥ ਇਸੇਦਿਕਾਰਦਿਖੇਤਪਦਾਤਆਦਿਕ੍ਰੀਅਪੇਖਿ
ਆਨਹੀ॥ ਜਾਂਬੈਠੇਤਾਂਬੈਠੇ॥ ਜੈਸਾਭੇਜਨਾਦੈਤੈਸਾਪਾਦੈ॥ ਅਰੁ
ਬਾਰੇਬਾਰਇਸਸਮਰਕ੍ਰੇਦਿਕਾਰੀਐ॥ ਤਬਅਗਿਆਨਨਸਟ੍ਰੇਜਾਦੈਗਾ
॥ ਅਰੁਆਤਮਪਦਪ੍ਰਾਪਤੀਦੈਗਾ॥ ਹਿਰਾਮਜੀਆਤਮਾਦਿਖੇਜੇਜ
ਗਤਰੇਪਦਾਰਥੇਕਾਦਿਸਟ੍ਰੇਜੀਤਾਐ॥ ਸਿਏਕਰਮਸਲੇਕਰਿਕੀਤਾ

॥ ਜੇ ਬੁਧਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਸੇ ਅਪਣੇ ਬੰਧ ਕੋ ਨੀ ਮਿਤ ਏਕ ਅੰਸ ਕੋ ਰਹਾ ਦ
ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬੁਧਵਾਨ ਆਦਾਨ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਸਾਥ ਪਰੇ ਜਨੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਅੰਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਇਸ ਬਿਤ ਇਸ ਬਾਨ ਕੋ ਪੁਛੁ ਛੇ ਕਾ ਪਰੇ ਜਨ ਕ
ਹੁਨਾ ਜੀ ॥ ਤਿਸੇ ਤੁਝ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕਾ ਏਕ ਅੰਸ ਅੰਗੀ ਕਰ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਕੀ
ਕੋ ਕਰਿ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕਾ ਨਾਹੀ ਵਾਦ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਦਾਕ ਅਨੁਭਵ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਅੰਗੀ ਕਰ ਕਰਣਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾਤ ਮਦਿਸ਼ਤ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਭਈ ॥ ਤਬ ਲਗਾਦਿ ਚਾਹ ਕਰਤ ਵੇਹੋ ॥ ਉਪਮਾਨ ਜੇਹੈ ਦਿਸਟਾਂਤ

ਸੇਭੁਪਮਾਤਮਾਤਮਤਤੋਰੋਜਾਣਦਤਰੈ॥ ਤਿਸਦਿਖੈਸੰਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋ
ਹੈ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੈਸੇਜਾਗੇਸੁਪਤਤੈਸਭਜਗਹੋਇਦਲੀਨਾ॥ ਤੈਸੇਆਤਮ
ਗਿਆਨਤੈਜਗਤ੍ਰਮਹੋਦੈਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਇਤਿਸੁਮੁਖਪ੍ਰਕਰਣਦੁਤੀਅੰ
॥ ਦਸਿਸੰਦੇਹਾਬਾਰੇਰਾਮਜੀਅਬਭਿਤਪਤਿਪ੍ਰਕਰਣਤ੍ਰੈਕੋਕਾਤਹੋ
॥ ਜੇਤਕਛੁਜਗਤਦਿਸਦਆਦਤਰੈ॥ ਸੇਆਕਾਸਹੁਪਹੋਜੈਸੇਸੁ
ਪ੍ਰਪਤਤੈਸੁਪਤਾਹੋਤਰੈ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਦਿਖੈਜਗਤਕੀਭਿਤਪਤਿਹੋ
ਤੀਰੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੇਸੁਪਤਤੈਸੁਪਪਤਹੋਤੀਰੈ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਕੀਪ੍ਰਲੇ

ਹੁਤੀਹੋ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋ ਦਿਖੇ ਸੇਖਰ ਹੁਤੀਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਂਸੰਗਿ ਆਦਿ ਵਹਾਰ
ਕੇ ਨਿਮਤ ਰਿਤ ਸਤ ਮਰੂਹ ਮਆਤ ਮਾਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਸਾਸਤ ਕਾਰ
ਕਲਪੀ ਆਂਹੋ ॥ ਸੇ ਸਰਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਫਰਲੇਂ ਕੁੰ
ਕਿ ਕੈ ਜੀਵਨ ਮਹੁ ਆਹੋ ॥ ਜੀਵ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਦੇ ਸਕੈ ਕੈ ਚਿੰਟੀ
ਆਂ ਪਰਬਤ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਹੁ ਆਹੋ ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਕੈ ਚਿੰਟੀ ਅਦਿਨਿ ਆ ਕਹੁ ਤੇ ॥ ਕੈ ਚਿੰਟੀ ਜਗਤ ਕੈ ਚਿੰਟੀ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਚਿੰਟੀ ਦ੍ਰਿਸ ਸੰਕਲਪ ਕਹੁ ਤੇ ॥ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਕਹੁ ਤਿਨ ਵਸਤੁ ਨਾ ਹੀ ॥

ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਹੁ ਪਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਦਰਨ ਦਿਖੇ ਭੁਖਨ ਸੁਦਰਨਹੁ ਪਹੈ ॥ ਜਿ
ਸੇ ਸੁਰਜਰੀ ਅੰਗਿ ਰਲੰ ਦਿਖੇ ਜਲਾ ਭਾਸਿ ਰਲੰਹੁ ਪਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅ
ਤਮਾ ਦਿਖੈ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾਹੈ ॥ ਸੇ ਅਤਮਹੁ ਪਹੈ ॥ ਅਤਮ ਸਤਾਰੀ ਫੁ
ਰਦੇ ॥ ਰਿਕੈ ਜਗਤਹੁ ਪਹੈ ਇਭਾਸਤੀਹੈ ॥ ਅਭਿਰਕ ਫੁ ਬਲਿ ਅੰਗੀ
ਸੰਕਲਪ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤਹੈ ॥ ਤਿਸਭੁ ਪਰਭੁ ਪਾਖਿਆਨਹੈ ॥ ਜੇਗਮ
ਜੀਅ ਕਾਸਜਾਏ ਬ੍ਰਹਮਦਸੁ ਪਾਚਿਦਾ ਕਾਸ ਤੇ ਭੁਤ ਪਤਿਭਾਇਆ
॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਤਮਾ ਦਿਖੇ ਇਸਿ ਬਿਤਰਹਤਾਹੈ ॥ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੭

ਜਗਤਕੀ ਪੋਲ ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਕੀ ਵੀ ਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਤ ਦਤ
ਭਇਆ॥ ਜੇ ਮੈ ਸਾਧ ਜੀ ਦਿਕੈ ਮਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਲ ਪਰ
ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਚਲਤੀ॥ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਕੈ ਮਾਰੇ॥ ਐਸੇ ਦਿ
ਠਾਰਕਿ ਕੈ ਮ੍ਰਿਤ ਚਲਾ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਲ ਕੇ ਗਿਰੁ ਦਿਖੇ ਕਾਇਆ॥
ਤਬ ਇਸ ਕੈ ਅਗਿਤ ਜਦ ਲੇਲਾ ਗੀ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਲੰਘਕਿ ਬ੍ਰਹਮਲ
ਕਨਿਕਟੁ ਗਇਆ॥ ਪਰੁ ਤਿਸ ਕੇ ਪਕੜੇ ਨੇਕੇ ਸਮਰਥ ਨ ਭਇਆ॥
ਜੇ ਸੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਤੀਹੈ ਦੈ॥ ਪਰੁ ਅਭੁਕੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰਖ ਕੈ ਪ

ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ ਤੇ ਸੇ ਮਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕੜਨ ਸਕਾ। ਅਪਣੇ
ਹੱਥ ਆਇ ਕਰਿ ਪਰਮਰਾ ਜੋ ਕੋ ਜਤਨ ਏ ਆ। ਜੇ ਤਗਦਨ ਜੋ ਕੋ ਭੁਭੁ
ਪਾਇ ਆ ਜੇ ਤੇ ਸੋ ਕੋ ਸੋ ਮਾਰਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਏਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਕਾਸ ਤੇ
ਭੁਪ ਜੋ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਸੋ ਮਾਰਨ ਹੀ ਸਕਤਾ। ਏਹ ਕਿ ਆਕਾਰ ਲਾਏ।
ਜਮ ਭੁਵਾਢਾ। ਹੇ ਮਿਤ ਤੂੰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਰਨ ਹੀ ਸਕਤਾ। ਜੋ ਕੋ ਭੁਮਾਰ
ਤੋ ਜੋ ਸੇ ਅਪਣੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਮਰਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਕੋ ਭੁਕਰਮ ਜੋ ਦੇ ਤਿਸ
ਕੇ ਮਾਰ ਦੇ ਕੋ ਸਮਰਥ ਜੋ ਦੇ ਗਾ। ਅਰੁ ਜਿਸ ਕਾ ਕਰਮ ਕੋ ਭੁਨ ਹੀ ੨੮

ਪਤੀਹੋ ਜੀਪ੍ਰਲੈ ਦਿਖੇ ਸੇਖਰੁ ਤਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਂਸੰਗਿ ਆਦਿ ਦਹਾਰ
ਕੇ ਨਿਸਤ ਰਿਤ ਸਤ ॥ ਭੁਭੂਹ ਸਮਾਤ ਮਾਸਤ ਚਿਤ ਆਰੰਧ ਸਾਸਤ ਕਰੰ
ਕਲਾਪੀ ਆਂਹੈ ॥ ਸੇਸਰ ਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪਹੈ ॥ ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਫਰਲੇਂ
ਕਿ ਕੈ ਜੀਵਨਾ ਮਹੁ ਆਹੈ ॥ ਜੀਵ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਦੇਸ ਕੇ ਸੰਤਿ ਦੀ
ਆਂ ਪਰਬਤ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਗੁਪਤੁ ਆਹੈ ॥
ਤਿਸ ਕੋ ਕੋਈ ਅਦਿਨਿ ਆ ਕਹਤੁ ਹੈ ॥ ਕੋਈ ਜਗਤ ਕੋਈ ਮਾਇਆ
ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ ਸੰਕਲਪ ਕਹਤੁ ਹੈ ॥ ਵਾਸਤਵ ਤੈ ਕਹੁ ਤਿਨ ਵਸਤੁ ਨਾਹੀ ॥

ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਰੂਪ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਦਰਨ ਦਿਖੇ ਭੁਖਨ ਸੁਦਰਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜਿ
ਸੇ ਸੁਰਜਰੀ ਅੰਗਿ ਰਲੰ ਦਿਖੇ ਜਲਾਕਾਸ ਰਿਕਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਅ
ਤਮਾ ਦਿਖੈ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਸੇ ਅਤਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਤਮ ਸਤਾ ਹੀ ਫੁ
ਰਦੇ॥ ਰਿਕੇ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਇਭਾਸਤੀ ਹੈ॥ ਅਭਿਰਕ ਫੁਲਿ ਅੰਗੀ
ਸੰਕਲਪ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਉਪਰ ਉਪਾਖਿਆਨ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀ॥ ਕਾਸਜਾ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਲਸੁਪਾਚਿ ਦਾਕਾਸ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਭਇਆ
॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਤਮਾ ਦਿਖੇ ਇਸਿ ਧਿਤਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੭

ਜਗਤ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰੀ ਦੀ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੂਤ ਚਿਤ ਦਤ
ਭੁਇਆ॥ ਜੈ ਮੈਂ ਸਬ ਸ੍ਰੀ ਦਿਵੰ ਮਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਰ
ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਚਲਤੀ॥ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰੇ॥ ਐਸੇ ਦਿ
ਭਾਰ ਕੇ ਮੂਤ ਚਲਾ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਗਿਰੁ ਦਿਖੇ ਕਾਇਆ॥
ਤਬ ਇਸ ਕੋ ਅਗਿਨ ਜਲ ਲਾਗੀ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਲੰਘ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਕੋ ਨਿਰਾਗਾਇਆ॥ ਪਰੁ ਤਿਸ ਕੋ ਪਰ ਕੇ ਨੇਰੇ ਸਮਰਥ ਨ ਭੁਇਆ॥
ਜੈ ਸੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ ਪਰੁ ਅਭੁਤ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪ

ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ ਤੇ ਸੇ ਮਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕਰਨ ਸਕਾ । ਅਪਣੇ
ਹਮੇ ਆਇ ਕਰਿ ਪਰਮਰਾ ਜੋ ਕੋ ਰਾਤ ਭਇਆ । ਹੋਤਾ ਗਏ ਨ ਜੋ ਕੋ ਭੁਭੁ
ਪਤਿਆ ਹੋਤਿ ਸੋ ਕੋ ਸੋ ਮਾਰਤਾ ਹੋ । ਪਰੁ ਏਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਕਾਸ ਤੇ
ਉਪਜੀਐ । ਤਿਸ ਕੋ ਸੋ ਮਾਰਨ ਹੀ ਸਕਤਾ । ਇਹ ਕਿ ਆਕਾਰ ਲਯੋ ।
ਜਮ ਭਿਵਾਢਾ ਹੋ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਰਨ ਹੀ ਸਕਤਾ । ਜੋ ਕੋ ਭੁਮਾਰ
ਤੋ ਹੋ ਸੇ ਅਪਣੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਮਰਤਾ ਹੋ । ਜਿਸ ਕਾ ਕੋ ਭੁਮਾਰ ਮੇਂ ਵੈ ਤਿਸ
ਕੋ ਮਾਰ ਦੇ ਕੋ ਸਮਰਥ ਹੋਵੈਗਾ । ਅਰੁ ਜਿਸ ਕਾ ਕਰਮ ਕੋ ਭੁਮਾਰੀ ੨੬

ਤੇਸਕੈ ਮਾਰਨ ਸਕੈਗਾ ॥ ਤੇਜਾਇਕ ਰਿਬ੍ਰਾਹਮ ਲਕੇ ਕਰਮ ਖੋਜ
॥ ਜਬ ਕਰਮ ਕੈ ਪੈਦੇਗਾ ਤਬ ਓਸ ਕੈ ਮਾਰੇ ਕੈ ਸਮਰ ਖੋਜੈ ਦੇਗ
॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜਬਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਕਾਨ ॥ ਤਬ ਮ੍ਰਿਤ ਕਲਾਉਂਗਾ
ਜਾਇਕ ਰਿਬ੍ਰਾਹਮ ਲਕੇ ਕਰਮ ਖੋਜ ਲੇਲਾਗਾ ॥ ਕਰਮ ਕਸੈ ਦੇ
ਸਤਾਕਾ ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਦੇ ਖੀਆਂ ॥ ਤਾਲ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨਦੀਆ ਧਾਰੀ
ਥੇ ਨੀਪ ਆਇਕ ਇਸ ਬਾਨ ਦੇਖੇ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਾਹਮ ਲਕੇ ਕਰਮ
ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਕਉਂਤ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁਰ ਪਰ ਮਰਾਜ ਪਾਸ ਆਇਆ ॥

ਕੈਸਾ ਹੈ ਪਰਮ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਿ ਉਕਾਤਾ ਸਕਰਤ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਗਿ
ਨਰੁ ਪੈ ਹੈ ਤਿਸ ਕੈ ਰਾਗਾ ਹੋ ਸੰਸਿ ਉਕਾਤਾ ਸਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੇ ਕਰਮ
ਦੁੰਦੁ ਰਹਾ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਦਿਸਟ ਕਰੁ, ਨਹੀ ਅਦਤਾ ॥ ਏਹ ਕਿ ਅਕਾਰ ਦੇ ਹੈ
॥ ਜਮ ਕੁੰਦੁ ਕਾਗੇ ਮ੍ਰਿਤ ਇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਸੁਪਚਿਦਾ ਕਾਸ
ਤੋਂ ਭਈ ਹੈ ॥ ਤਹੀ ਨ ਕਉ ਕਾਰ ਦੇ ਨ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਜੈ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰ ਲਥਿ
ਨਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਜਿਸ ਦਿਖੇ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਓਹੀ ਰੁਪ ਹੈ ॥ ਏਹ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਸੁਪ
ਚਿਦਾ ਅਕਾਸ ਤੋਂ ਉਪਜਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਭੀ ਸੁਪਚਿਦਾ ਅਕਾ

ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਚੈਤਨ ਮਾਤ੍ਰ ਇਸ ਕਾਰੁ ਪਰੈ ਅਪਣੇ ਆਪ ਕਰਿ ਇਸ ਕਾ
ਹੋਣਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਚੈਤਨ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁੰ ਅੰਭੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪ
ਣੇ ਆਪ ਵਿਖੇ ਇਸ ਥਿਤ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਜਗਤ ਆਪ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਹੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾ
ਸਤਾ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਬਾਹਿਰੁ ਗਏ ਤਜੇ ਇਹ ਆਕਸਰੂਪ ਹੈ ਅੰਭੁ ਅਕਾਲ
ਸਹਿਤ ਕਿਉਂ ਦਿਸੈ ਮਾਫਤਾ ਹੈ॥ ਜਸ ਉਦਾਚਾਹੇ ਮ੍ਰਿਤ ਇਹ ਨਿ
ਰਕਾਰ ਸਦਾ ਚੈਤਨ ਵਪੁ ਹੈ॥ ਅਹੀਤੁ ਵੇ ਜਗਤ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਗਹਿ
ਤ ਚੈਤਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਕੈ ਸੋਹੈ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਪਦ

ਰਬੀਕਾਸਦਭਾਵਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਦਿਖੇਦਾਸਨਹੀਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ
ਸਹੇਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਮਹਾਬਲੀਪੁਰਖਹੋਵੈਅਰੁਜੀਰਭੀਉਸਪਾਸਹੋ
ਹੋਵੈ॥ ਪਰੁਆਕਾਸਕੋਤੰਬੀਪਤਹੀਸਕਤਾ॥ ਤੈਸੇਆਕਾਸਰੁਪਬ੍ਰਹਮ
ਲਕੋਤੰਬਮਾਰਨਸਕੋਗੇ॥ ਇਸਕੇਮਾਰਣਕਾਉਦਮਤਿਆਗਕਰਿ
ਅਉਰਕੋਜਾਇਸਾਰੇ॥ ਹੋਰਾਮਜੀਐਸੇਸੁਣਿਕਰਿਮ੍ਰਿਤਆਚਾਰ
ਜਮਾਨਹੋਇਕਰਿਗੁਰਸੰਜਾਇਇਸਥਿਤਭਇਆ॥ ਤਾਤੈਜੋਪੁਰਖ
ਦੇਹਦੀਤਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਗੁਰਲਕਰਲਾਸੁਗਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੈਆਕਾਸਰੁਪ

ਦਿਸਕੋ ਕੈ ਸੇਰ ਹਲਕੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਦੁਵੈ
ਕਲਤ ਤੇਰ ਹਿਤ ਚਿਨ੍ਹ ਮਾਝ ਹੈ ॥ ਚੈਤਨ ਮਾਝ ਦਿਖੇ ਫੁਲ ਪੂਆ ਹੈ ॥
ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੂਆ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦਿਖੇ ਇਸ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ॥ ਤ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ ਜੇ ਤੀਰਫੁ ਪੁਰਿ ਸਟਕ ਚੈਤਨ ਹੈ ॥ ਇਕ ਰਿਕੇ ਸਟਕ
ਤੈ ॥ ਸੋ ਚੈਤਨ ਦੇਵ ਕੀ ਸਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਚੇ ਸਟਾਕ ਰਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਚੰਬਰ
ਕੀ ਸਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲੇਹਾ ਚੇ ਸਟਾਕ ਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮ ਦੇਵ ਕੀ ਸਤ
ਕਰਿ ਸਤ ਜਗਤ ਚੇ ਸਟਾਕ ਰਤ ਹੈ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਣ ਆਤਮ ਸਤ ਹੈ ॥

ਅਰੁ ਸਭ ਸਾਥ ਅਭੇਦ ਰੁਪਿਐ। ਉਦੇ ਅਰੁ ਅਸਤ ਤੇਰੀ ਤਹੈ। ਜਿਕੁ
ਤਿਸ ਆਤਮ ਦੇ ਵਰੈ ਸਾਖਿ ਆਤ ਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਚਿਜ ਕਰੀ ਖੁਭੇਦੀ
ਜਾਤੀਹੈ। ਕੇਵਲ ਬੇਪਰੁਪ ਹੋਤਾਹੈ। ਸਿੰਦੇ ਵਕਰੁ ਦੁਰਤਾਹੀ। ਅਪਣੇ
ਆਪ ਵਿਖੇ ਇਸ ਥਿਤਹੈ। ਜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਹੋਤਿ ਨ ਕੇ ਦੁਰਤਾਸਤਾ
ਹੈ। ਰਾਮ ਉਵਾਚ। ਹੇਤੁ ਗਫਤ ਤਿਸ ਦੇ ਵਰੈ ਕਿਸਤ ਪਕਲੇ ਸਕਰਿ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਵੀਤਾਹੈ। ਵਸਿਸਟ ਉਵਾਚ। ਹੇ ਰਾਮ ਜੀਤ ਪਕਰਿ ਕੈ ਦੇਵ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀ ਹੋਵੀਤਾ। ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਪੁਰਖ ਪੂਜਤ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਦੀਤਾਹੈ॥ ਜੇ ਅਭਿਮਾਨ ਸਹਿਤ ਪਹੈ ਸੇ ਸਭੁ ਨਿਹ ਫਲਹੈ॥ ਪਰਮ
ਅਭਿਮਾਨ ਸਤ ਸੰਗ ਅਰੁ ਸਤ ਸਾਸੰਦ੍ਰੇ ਕਾ ਦਿਚਾਰਹੈ॥ ਜਥਾ ਰਖਿ ਜਾ
ਨਲਾ॥ ਜਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਿਖੇ ਸੰਤੁ ਸਟ ਰਹਲਾ॥ ਭਿਗਰੁ ਪੀਗਰੁ ਤਦਿ
ਖੋਗਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ਸਾਸੰਦ੍ਰੇ ਕੇ ਅਨਸਾਰ ਚੇ ਸਟਾ ਕਰਲੀ॥ ਅੰਧੈ ਭ੍ਰਮੈ
ਆਤਮਾ ਕੋ ਸੀ ਪੂਰੀ ਆਤਮ ਪਦ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਗ
ਤ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟ ਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੋਰ ਮਜੀ ਆਤਮ ਸਤਾ ਨਿਤ ਸੁਪਾਹੈ॥
ਅਜਰ ਅਮਰ ਸਦਾ ਅਪਟੇ ਆਪ ਦਿਖੇ ਇਸ ਥਿਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ

ਛਤਨਭਾਦਸਦਾਤਿਸਦਿਖੇਗਤਾਹੈ॥ਕਾਹੇਤੰਜੇਛੇਤੰਨਰੁਪਹੈ॥
ਜੈਸੇਦਾਇਦਿਖੇਇਸਪੰਦਸਕਤਸਦਾਗਤੀਹੈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਮਾਤ੍ਰ
ਦਿਖੇਛੇਤਨਕਾਛੁਰਲਾਸਦਾਗਤਾਹੈ॥ਅਹਿਅਸਮਿਇਹਛੁ
ਰਲਾਤਿਸਦਿਖੇਹੈਤਾਹੈ॥ਇਸਕਾਰਲਤੇਤਿਸਕਾਨਾਮਛੇਤੰਨਹੈ॥
ਤਿਸਦਿਖੇਸੰਕਲਪਛੁਰਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕਾਰਿਸਰਬਭੁਤਭੁਤਪਤਿ
ਹੈਤਾਹੈ॥ਜੀਵਸੰਦਿਤਾਦਿਖੇਪ੍ਰਥਮੇਸੁਨਹੈਤੀਹੈ॥ਤਿਸਦਿਖੇ
ਸਬਦਗੁਣਹੈਤਾਹੈ॥ਤਿਸਆਦਮ ~~ਭੂਆਮਾਦਿਖੇ~~
ਬੰਦਤਨਮਾਤ੍ਰਾਤੰਖਦ

੩੨

੩

ਸਿਰਸਿ ਤਦੇ ਦਭਿ ਪਜੇਤੈ ॥ ਬਹੁ ਹਸ ਪਰਸਤ ਮਾਝਾ ॥
ਜੇਤੀ ਜੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਧਾਇ ਪ੍ਰਗਟੋਤੀ ਜੈ ॥ ਬਹੁ ਹਰੁ ਪਤਨ ਮਾਝਾ ॥
ਦੇਤੀ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਆਗੇ ਨ ਤੇਤੀ ॥ ਬਹੁ ਨਿਰਸਤਨ ਮਾਝਾ ਤੇਤੀ ॥ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਸਭ ਜਲ ਪ੍ਰਗਟੋਤਾ ॥ ਬਹੁ ਨਿਰੰਪਤਨ ਮਾਝਾ ਤੇਤੀ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਸੰਪੂਰ
ਨ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪ੍ਰਗਟੋਤੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਚਕੁਤ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸੁਖ
ਪ੍ਰਗਟੋਤੈ ॥ ਸੋਕੁ ਤਸੁ ਪਾਇ ਨਾ ਤਨਾਹੀ ਸੰਕਲਪ ਮਲਾ ਸੰਗੁ
ਗਤੁ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਇਦਾ ॥ ਠਾਢਿ ਧੈ ਧੀ ਜ ਬਟਵਤਾ ਸਿਰਸਟਾ

ਅੰਤ ਫੁਰਤੀ ਆਂ ਹੈਂ॥ ਜਬ ਸੇ ਦਿਤ ਬਾਹਿਰ ਸੁਖੀ ਫੁਰਤੀ॥
ਤਬ ਅਨੇਕ ਸਿਸਟੇ ਭਾਸਤੀ ਆਂ ਹੈਂ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚਰ ਆ
ਦਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਇਹ ਸਰਦ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਇਸ ਜ
ਗਤ ਰਾਖੀ ਜਚਿਦ ਅਲ ਹੈ॥ ਹੇਗ ਮਚੰਦ ਜੈ ਸਾਖੀ ਜੀਤਾ ਹੈ
ਤੈ ਸਹੀ ਧ੍ਰਿੜ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਸਰਦ ਜਗਤ ਚਿਦਾ ਆਕਾਸ ਹੈ॥
ਸੰਕਲਪ ਰਹਿਕੋ ਇਹ ਜਗਤ ਅੰਤ ਬਰੀਤਾ ਹੈ॥ ੧॥ ਸੰਕਲਪ
ਰੇ ਸਿਟੇ ਤੈ ਸਭ ਚਿਦਾ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੰਕਲਪ ਆ
ਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਜਗਤ ਭੀ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜਾਤੇ ਸਰਬ ਅ

ਤਿੰਦਰੁ ਪਰੈ ॥ ਤਾ ਤੋ ਖਿਲ ਦਿਸੇ ਏ ਕਰੁ ਪਰੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ
 ਸੁਪਨਾ ਮਿਸਟ ਜਾਗੇ ਤੇ ਏ ਕਰੁ ਪਰੈ ਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਅ
 ਅੰਬੇ ਪਰਿ ਏ ਕਰੁ ਪਰੈ ਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਬੰਦ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ ਅ
 ਪਲੀ ਦੁਵਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਤਰੀਗਰੁ ਪਰੈ ਤਾਸ ਤਾ ਹੈ ॥ ਸਾ ਪਰੁ ਤਰੀਗ
 ਕੁੰਦੁ ਦਸਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੰਚਨ ਦੁਵਾਰਾ ਜਗਤ
 ਰੁਪਰੈ ਤਾਸ ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਕੁੰਦੁ ਅਭਿਰਾਮ ਤੁ ਨਾਹੀ ॥

॥ ॐ ਨਮੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ॐ ਨਮੋ ਵਿਸ਼ਨੂ ॥ ॐ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾ ॥ ॐ ਨਮੋ ਕਾਲਾ ॥ ॐ ਨਮੋ
 ॥ ॐ ਨਮੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ॐ ਨਮੋ ਵਿਸ਼ਨੂ ॥ ॐ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾ ॥ ॐ ਨਮੋ ਕਾਲਾ ॥ ॐ ਨਮੋ

ਠੇਰਿ ਦੀਆਂ ਦੇਹੁ ਰਾਮੇ ਕਉ ਪਰੀ ਅਰ ਕਉ ਖਿਛੁ ਦਾ ਕਲਾ ॥ ੩॥ ੧॥

ਆਸ ਰਾਮ ਦੇ ਉਜੀਓ ਕਾ ਅਰੀ ਲੇ ਕੁੰਭ ਕਰਾਈ ਲੇ ਉਦਰ ਠਾ ਕੁਰ ਕਉ

ਇਸਤਾਨ ਕਉ ॥ ਬਇਆਲੀ ਸਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਰਿਤੇ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾ

ਇਕ ਕਉ ॥ ੧॥ ਜੜ੍ਹ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦੇ

ਲਾ ॥ ੧॥ ਕਹਾਉ ॥ ਅਰੀ ਲੇ ਫੁਲ ਪਰੇਈ ਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾ ਕੁਰ ਕੀਰ ਉਪੁਜ

ਕਉ ॥ ਪਰਿ ਲੇ ਬਾਝੁ ਲਈ ਰੋਭ ਦਰਾ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾ ਇਕ ਕਉ ॥ ੩

ਈਭੇ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਤਹੀ ॥ ਥਾਥ ਥਾਥੰ
ਰਾਮਾ ਪੁਲਕੈ ਪੁਰਿ ਰਹਿਉ ਤੁੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਖ ਧਿਰ ਹਰਿ ਅੰਗ ॥ ਰਤਿ ਦੰਤੀ ਅ
ਰਤਿ ਰੈ ਰਸ ਸੰਤੀ ॥ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਮੇਰ ਅਮਿਲੈ ॥ ਇਹੁ ਧਿਰ ਹਰਿ
ਨਿਰਾਗੁਰ ॥ ਪੀੜ ਪੁਰਾ ਰੈ ਧਿਰ ਹਰਿ ॥ ਤਿਸ ਦਿਤਰਹੈ ॥ ਭੰਦਾ ਸੁ
ਰਮ ਰਮ ਦੁਖੁ ਹੈ ॥ ਤਾਲਾ ਬੇਲੀ ਧਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਬ ਰੈ ਸੁਖੀ ਅ
ਦੇ ਧਿਆ ਦੁਖਿਆ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਉ ॥ ਦੁਖਿਆ ਦੁਖ ਦਾਸੁ ਹੈ ॥ ਐਨ
ਪਰਸਤਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਬੇਲੈ ॥ ਨਹੀ ਸੇਵਕ ਠਿਕੈ ॥ ਭੰਦ
ਪੁਰਾ ॥ ਇਹੁ ਬੇਦ ਨ ਜਿਅ ਮੇਰੈ ॥ ਦੁਖਿਆ ਦੁਖ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ਪਿਦ ਬਿਨੁ ਪਲਪਲ ਜੁਗ ਭਏ ਕਠਿ ਤਦਿ ਦਸ ਕ੍ਰਿਓ ਜਾਇਗਾ ਦਾਦੁ
ਦੁਖ ਰਾਸ ਬਿਨੁ ਕਾਲ ਰੁਪ ਸਬ ਥਾਇਗਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋ ਦੁਇ ਸਮੀਸਾਰ ੭
ਮੈ ਸੁਭ ਸਾਨੁ ਖੀਨ ਕੇਇਗਾ ਪੀਦ ਮਿਲਨ ਕੇ ਕਾਰੇ ਮੈ ਜਲ ਭਰੀ ਆ
ਰੇਇਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤਾਦਹੁ ਮਿਲੈ ਨ ਮੈ ਸੁਖੀ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਓ ਜੀ ਦਿਨ ਹੋਇ ॥
ਜਿਨ ਸੁਭ ਕੇ ਪਾਇ ਲਕੀ ਆ ਮੇਰੀ ਦਰੁ ਮੇਇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੂਦਨ ਰਾਤੇ
ਤਾਦ ਸੈਨੈ ਰਾਤੇ ਰੁਪਾ ॥ ਜਿਹ ਥਾਰਾਤੇ ਸੂਦ ਸੈ ਬਿਓ ਦਾਦੁ ਏਕ
ਅਨੁਪਾ ॥ ੮ ॥ ਦਿਹ ਪਿਓ ਆਰੀ ਜੀ ਦਕੇ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਮਾਤੇ

ਦਾਦੁ ਜੀ ਦਿਤਾ ਮਕਾ ਜਿਉ ਕਬਹੂ ਛੁਡੈ ਤਾਂ ਹੀ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹ ਪਿਆਰੀ
ਜੀ ਦੇਵੇ ਜੀ ਦਧੀਆਰ ਦੇਹ ॥ ਦਾਦੁ ਹਰ ਸਪਾਈ ਐ ਜਉ
ਐ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤੋਹ ॥ ੧੦ ॥ ਅਥ ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ ॥ ਦਾਦੁ ਜਲ
ਮੈ ਗਗਨ ਗਗਨ ਮੇਜ ਲਹੈ ਛੁਟੀ ਦੇ ਗਗਨਿ ਤਿਹਾਲੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ
ਦਇਹੁ ਬਿਪਰੈ ਐ ਸਾਭੇ ਦ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਦਰਪਨ
ਮੈ ਮੁਖ ਦੇਖੀਏ ਪਾਤੀ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ॥ ਐ ਸੇ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਹੈ ਦਾ
ਸਬ ਹੀ ਸੰਗ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਦੇਖੀਏ ਤਬ ਅਪਨਾ

ਸੁਏਆਪਾ ॥ ਨਰਪਤ ਬਿਨਸੁਏ ਨਹੀ ਦਾਦੁ ਪੁਨੀ ਅਰੁ ਪਾਪਾ ॥
३॥ ਜਿਉ ਤੇਲ ਤਿਲ ਨਿਸੈ ਜਿਉਂ ਗੰਧ ਧੂਲ ਨਿਸੈ ॥ ਜਿਉਂ ਮਖਣ ੭੯
ਖੀਰ ਮੈਂ ਇਉਂ ਰਬੁ ਰਹਿਤਿ ॥ ੪ ॥ ਦਾਦੁ ਜਿਨ ਇਹ ਦਿਲ ਮੰਦਿ
ਰਖੀਆ ਦਿਲ ਮੰਦਿ ਰਮੈ ਸੋਇ ॥ ਦਿਲ ਮੰਗੇ ਦਿਲ ਦਰਹੈ ਅ
ਭੁਗਤ ਦੁਜਾ ਕੇਇ ॥ ੫ ॥ ਦਾਦੁ ਨਾਲ ਕਦਲ ਜਲ ਉਪਜੈ
ਕੇਇ ਜੁਦਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ॥ ਚੰਦ ਹਿਰਤ ਚਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀ ਇਉਂ
ਜਲ ਸੇਤੀ ਤਾਂਹਿ ॥ ੬ ॥ ਦਾਦੁ ਕੇਇ ਅਚਾਰੀ ਏਕ ਬਿਚਾਰੀ

ਨਮੋ ਰਾਮ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਖਰੀ ਸਬ ਜਗਤੁ ਗੀਆ ਬਿਬਾ ਗੀ ਬਿਰਲਾ
ਕੇਇ ॥ ੭ ॥ ਸਾਂਹੇ ਬੇਸਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਲੇਗਾ ਬੈਤਿ ਜਰੇ ॥ ਚਾਦੁ
ਭੁਲੈ ਦੇਹੁ ਗੁਣ ਬਿਸਰਿ ਜਾਇ ਸਬ ਬਰ ॥ ੮ ॥ ਨਾਦ ਬੁਲਾਵੈ
ਦੇਹੁ ਗੁਣ ਜੀਵਨੁ ਸਮੇ ਬਜਾਇ ॥ ਚਾਦੁ ਛੁਡੈ ਨਾਦ ਕੇ ਤਉ
ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੯ ॥ ਅਥਾਪਿ ਪਦ ਪਛਾਤ ਕੇ ਅੰਗ ॥
ਚਾਦੁ ਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਜਨਾਨੁ ਮਸਕਾਰੇ ਗੁਰ ਦੇ ਦਤਾ ਬੰਦ ਨਾਮੁ
ਸੁਖੈ ਸੁਖੈ ਪਦ ਨਾਂ ਪੂਨਾ ਸੰਪਾਰੈ ਗਤ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਖੀਏ ਉਸ ਪਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਨਾਹੀ ਗਿਆਨ ਬਿਖਾ
ਰਿਕਰਿ ਮੇਰਾ ਖਾਮਨ ਮਾਹੀ॥੧॥ ਸਬ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਲਾਲੈ ਸਬ ੨੨
ਖੁਬੁ ਮੇਰ ਖੁਬੁ। ਸਬ ਪਾਕੁ ਮੇਰ ਪਾਕੁ ਜੈ ਦੁਕਾ ਸਹ ਖੁਬੁ॥
੩॥ ਪਰ ਖੁਹ ਮਪਗ ਪਰੰ ਸੋ ਮਮ ਦੇ ਦ ਨਿਰੰ ਜਨੀ। ਨਿਰ ਕਾਰ
ਨਿਰ ਮਲੀ ਦਾ ਦੁਤ ਸਪ ਬੰਦੀ॥੪॥ ਜਨ ਮੈ ਮਰੈ ਸੋ ਜੀ ਦਿਹੈ
ਮਿਤਾਰਾ ਮਰੇ ਹੋਇ। ਜਨ ਮ ਮਰਤ ਬੈਰ ਹੀ ਤੈ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ
ਸੋਇ॥੫॥ ਉਠੈ ਨ ਬੈਠੈ ਏਕ ਰਸ ਜਾਗੈ ਸੋ ਦੇ ਨਾਹੀ। ਮਨੈ

ਜੀਵੈ ਜਗਤ ਕੁਰਸਬ ਉਪਜਿ ਖਪੈ ਉਸਮਾਂਗੀ॥੫॥ ਨਾਦਹੁ
ਜਤਮੈ ਤਾਮਰੈ ਤਾਅਦੈ ਕੁਝ ਬਾਸਾ॥ ਚਾਦੁ ਕੰਪੇ ਸੁਖ ਤਹੀ ਨ ਕਰ ਕੁੰ
ਰਦ ਸਮਾਸਾ॥੬॥ ਕੂਤ ਮਨ ਹੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਘਟੈ ਘਪੈ ਨ ਰਿਜਾਇ
ਪੁਰਸਾਤਿ ਸਚਲਾਏ ਕਰਸ ਜਗਤਿ ਨਾਥੈ ਆਇ॥੭॥ ਉਪ
ਜੈ ਚਿਤ ਸੈ ਗੁਣ ਪਰੈ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪਾ॥ ਚਾਦੁ ਦੇਖਤਾ ਥਿ
ਕਤ ਹੀ ਖਿਤ ਛਾਹੀ ਖਿਤ ਧੂਪਾ॥੮॥ ਜੇਤਾ ਹੀ ਸੇ ਉਪਜੈ ਹੀ ਸੇ ਉ
ਪਜੈ ਤਾ ਹੀ ਅਲਖ ਆਦਿ ਆਨਾਦਿ ਹੈ ਉਪਜੈ ਮਾਇਆ

ਗਿ॥੯॥ ਜਉ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਦਥਾ ਮੈ ਕਟ ਰਿਉ ਮਧਾ ਕਰਮੇ
ਰੇਖ ਸਕਿ ਉਭਯਾ ਰਿਉ ਆਪੁ ਧਯਾ ਯਾ॥੧੦॥ ਰਿਉ ਮਧ ਜੇ ਤਿਜ
ਗਤਿ ਮੈ ਘਰ ਬਾਰਨ ਚਾਯਾ॥ ਰਿਉ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਦਰੈ ਪਰਗਾਥ
ਧਿਕ ਯਾ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਮਕਾਲ ਧਸ ਧੰਧ ਯਾ ਗੁਰ ਮਾਂਗੀ॥
ਉਪ ਜੈ ਬਿਰਸੈ ਦੇਖਤਾ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਜੀ॥੧੨॥ ਜਾਤਿ ਨੂਰ ਅ
ਲਾਹ ਕਾ ਮਕਤੀ ਅਰਦਾਹ॥ ਸਕਤੀ ਸਿਜ ਦਕਰੈ ਜਾਤੀ ਬੇਪਰ
ਦਾਹ॥੧੩॥ ਏਹੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਤਿਜ ਨਾਭ ਯਾ ਏਹੁ ਲਸ ਏਹੁ ਨੂਰ

ਜਿਉਥਾ ਤਿਉਥੀ ਤੇਜ ਹੈ ਜੇ ਤਿਰਹੀ ਕਾਰ ਪੂਰਿ॥ ੧੪॥ ਨੂਰ ਸੰਖ
ਨੂਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਸਬ ਮਾਂਗਿ॥ ਦਾ ਦੁਜੇ ਤਿਅਨੀ ਤਹੈ ਆਗੇ ਪੀ
ਛੇਨਾਹਿ॥ ੧੫॥ ਵਾਰ ਪਾਰ ਰਹਿ ਨੂਰ ਦਾ ਦੁਤੇਜ ਅਨੀਤਾ ਕੀ ਸੁਖਿ
ਤਹੀ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਭੈ ਸਾਹੈ ਭਗਵੰਤ॥ ੧੬॥ ਪਰਮ ਤੇਜ ਪਰਕਾਸ ਹੈ ਪਰ
ਮਨੂਰ ਤਿਵਾਸਾ॥ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਅਨੀਦ ਮੈਂ ਹੀ ਸਾ ਦਾ ਦੁਦਾਸਾ॥ ੧੭॥
ਪਰਮ ਤੇਜ ਪਰਕਾਸ ਹੈ ਪਰਮ ਨੂਰ ਤਿਵਾਸਾ॥ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਅਨੀ
ਦ ਮੈਂ ਹੀ ਸਾ ਦਾ ਦੁਦਾਸਾ॥

ਪਰਮਤੇਜਪਰਤਪਰੰਪਰਮਜੇਤਿਪਰਮੇਸੁਰੀ। ਜਿੰਦੇ ਬਿਰਾਮ
ਦਾਇਸੂਬਦਾਦਾਨੁਅਥਿਕਲਾਧਿਰੰਗਾਅੰਦਿਅਤਅਗੇਰੇ
ਏਕਅਤਪਮਦੇਦਾ। ਤੀਰਕਾਰਤਿਜਤ੍ਰਿਮਲਾਕੇਇਤਜਾਨੈਭੇਦਾ।
੧੨॥ ਅਥਿਨਾਸੀਅਪਰੰਪਰਾਪਾਰਦਾਰਨਹੀਦੇਦਾ। ਸਿਤੁਦਾਨੁ
ਦੇਖਲੇਤੁਰਅਤਰਕਰਿਸੇਦਾ॥ ੧੩॥ ਅਥਿਨਾਸੀਸਾਰਿਬਸਤਿ
ਜੈਜੇਭੁਪਜੈਥਿਨਸੈਨਾਹਿ। ਜੇਤਾਕਰਿਏਕਾਲਮੁਖਸੇਸਾਰਿਬ
ਕਿਸਮਾਂਹਿ। ਸਾਂਈਸੇਰਸਤਿਜੈਤਿਰੰਜਨਤਿਰਾਕਾਰਾ॥

ਥਿਸੈ ਦੇਖਤਾ ਧੂ ਠਾਸ ਬ ਅਕਾਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮ ਰਟੀ ਛਾਡੈ ਤਹੀ
ਹਰਿ ਲੈ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ ਧੀ ਚੈ ਹੀ ਅਟਕੈ ਤਹੀ ਜਗਤ ਸਭ
ਹੰਜਾਇ ॥ ਕਲ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਲਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਆਪਾ ਨਾਹੀ ਬਲ
ਮਿਟੈ ਤ੍ਰਿਧਿ ਧਿ ਮਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦਾਦੁ ਇਹੁ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਸੁੰਨ ਸਮਾਸੈ ਇਹ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗੁਨ ਬਲ ਕਰੈ ਆਪਾ ਧੂ
ਪਜੈ ਆਇ ॥ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਾਤ ਕੀ ਸਤ ਚੰਚਲੁ ਹੋ ਜਾਇ ॥
ਧੂ ਦਾਦਿ ਸਿ ਫਿਰੈ ਸੁਮਤ ਹੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸੁਪਨਾ ॥

ਰਾਖਤਹਾਰਾ ਪ੍ਰਾਤਰੈ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰਬ ਸੇ ਮੈਂ ਰਾਣੀ
ਕੋ ਅੰਗ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਰਤਾ ਕਰੈ ਤਿਸ ਖਰੀਤੀ ਕੁੰਜਰ ਹੋਇ ॥ ਕੁੰਜਰ
ਖੀਰੀਤੀ ਕਰੈ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਰਤਾ ਕਰੈ ਤਿਸ ਖ
ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਮੇਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੇਰ ਕੋ ਰਾਣੀ ਕਰੈ ਤੂੰ ਮੇਟੈ ਫੁਰਮਾਨਾ ॥
੨ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਰਤੀ ਕੁੰਜਰ ਕਰੈ ਅੰਬਰ ਪਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਸਿ
ਅਧਿਭਾਰੀ ਦਿਨ ਕਰੈ ਦਿਨ ਕੋ ਰਜਨੀ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਰਤ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਪਰਗਟ ਹੁਤ ਸਮਾਇ ॥ ਪਲਕ ਸਮਾਇ
ਪਤ ਸਮਾਇ ॥

ਤਕੀ ਖੀਤਜਾਇ॥੧॥ ਦਾਦੁ ਭਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗਾਥੈ ਗਲਿ ਸਾਂਹੇ ਸੇਰੇ
ਗਥਾ ਜੀਗਰ ਰਾਖਾਂ ਦਰ ਭਾਇ ਤਹਾਂ ਫੇਰੇ॥੫॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿਉ
ਰਹੈ ਰਾਖਾ ਸਾਂਹੇ ਜੀ ਦਾ॥ ਗੁਰਮੀ ਥੀ ਦਾਉ ਠਿਓ ਲੈ ਜਬ ਹੀ ਬੁਲਾ
ਵੈ ਪੀਦਾ॥੬॥ ਆਪ ਅਰੇ ਲਾਸ ਬਕਰੈ ਅਉਰ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇਇ॥
ਦਾਦੁ ਸੇਭਾ ਦਾ ਸਰੈ ਅਪਨਾ ਤਾਉ ਨ ਲੇਇ॥੭॥ ਆਪ ਅਰੇ ਲਾ
ਸ ਬਕਰੈ ਪਟ ਮੈ ਲਹ ਰਿਉ ਠਾਇ॥ ਦਾਦੁ ਸਿਰ ਦੇ ਜੀ ਵਿਕੇ ਏਉ
ਪੁਰਿ ਗਾਰਹੇਇ ਜਾਇ॥੮॥ ਜਿਉ ਏਹੁ ਸਮੁਝੈ ਤਿਉ ਕਹੈ ਏਹੁ

ਅਨਥੇ ਜੈ ਰੂਤ ਦਰਪੇ ਪੈ ਪਦਰੇ ਪਦਰ ਕਲਾਇ ॥ ਅਨਪਦਰਾ
ਜਾਂ ਏਕੁ ਏਤਿ ਤਾਂ ਸਬ ਦੇਵੀ ਸੁਪਿ ਪਾਇ ॥ ਜੁਗਤ ਬਿੰਗਮਨ
ਨਕਾ ਮਨੁ ਆਂਕੈ ਚੁਛਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਪਿਆਰ ਕੇ ਕਲਾਜੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਏ
ਇਹ ਮਿਤ ਕੇ ਓਕਾਹਿ ਹੈ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੀਜਾ
ਸੁਨਦਾ ਸਨਾਨ ਕੀ ਪਿਆਰ ਕੇ ਕਲਾਇ ਤੁਥਿ ਪਿਨਾਹਿ ਜਿਸਦਾ ਪਿਆ
ਨਲ ਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਿਸਮਾਹਿ ਏਹ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਲਾਓ ਸਨਾਨ

ਅਦੈਤਾਂਕਿਛੁਪ੍ਰਗਾਸਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਨਦਿਓਇਓਯੋ
ਸਨੇਪਿਆਨਦਾਪ੍ਰੇਮਲਗਾਯੈਸੇਪਿਆਨਲਗਾਇਆਲਭੁ
ਦਾਏ॥ ਐਥੇਤਿਕੁਓਸਦੀਪਤੁਭੈ॥ ਓਸਨੂੰਓਦਿਖਾਯੀ
ਏਹਾਭੀਤਾਂਨਮੂਨਾਂਕ੍ਰਿਸਟਿਪਓਹੈਸਪ੍ਰਗਾਸਅੰਦਯਾਨੀ
॥ ਇਤਦਾਸਤੇਹੈਗਾਨੈਜੇਕਲਾਏਦੈਪਿਆਨਦਿਓਤਾਂਕਲਾਕ
ਅੰਦਨਲਗਯਾਇਪਿਆਨਦਿਸਾਭਿਜਾਇਇਤਦਾਸਤੇਕਾਰਿ
ਕੈਸੈਭਿਨਕਥਿਅਏ॥ ਜੇਕਲਾਪਿਆਨਦੇਦਿਓਏਤਾਂਪੰਥੀਧ੍ਰੇ

ਸਕਾਪੀਦਕਾਰਿ ਓਤ ਜਾਂਹਾਏ ॥ ਤਿਸਦਾ ਬੇਜਤ ਬਿਅੰਦਹਾਨਾ
 ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਦਿਖੇਇ ਤਮਾਨੰਦੇਇ ਜਾਇ ॥ ਸਦੇਕ ॥ ਗਿਲ
 ਦਲਾਗੀ ਸੰਗ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਤਨ ਕਉ ਸੇਧੈ ਜਾਇ ॥ ਓਕ ਤਿਨ ਆਧੈ
 ਨਾਨਕਾ ਜੁਗਤ ਕਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥ ਪਉਹੀ ॥ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਪੁਨਿ
 ਨਾਮ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ਸੁਨਮਨਿ
 ਲਿਖ ਓਥੇ ਧਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ਓਥਾ ਓਤ ਮਧਾਨੈ ਓਹਾਂ ਆਸਨ
 ਲਾਇ ॥ ਪਲਪਲ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਅਗਾਪੀ ਐਸਾ ਜੇ ਓਪ ਜੈਥਾਇ

[illegible]

ਰਸਭਤੇਭ੍ਰਮਾਸੰਤੋਖਾਏਨਾਤੀਏ ॥ ਤਿਪਤਨਆਦੈਨਾਨਕਾ
 : ਜੇਆਠਪਯਾਭਿਬਾਕਿਓਏ ॥ ਪਓਹੁ ॥ ਪਰਿਆਗਿਆਨਪਿਆ
 ਨੁਲਗਾਏ ॥ ਬਿਨੈਨਪੇਖੇਕਯੋਆਏ ॥ ਅਨਨਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਓਏ
 ਨਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਯੋਅਨਨਤੀਆਨੈ ॥ ਤਿਨਪੇਖਿਆਸੇਰ
 ਏਸਆਏ ॥ ਬਹੁਗਨਬੋਲਨਤਿਨਕੇਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤਕਰਨਿਨਾ
 ਮਲਿਦਲਾਦਨੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਏਗਿਆਨਕਮਾਦਨਿ ॥ < ॥ ਤਾਂ
 ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਹੁਸਾਸਕੀਤੀਜੀ ॥ ਮਹਾਨਗਿਆਨਦਿਓਏ

ਨਕੁ ਹੈ ਭੀ ਪਤਿ ਨਾਹੀ ਸੇਇ ਨਿਬਿਪ ਕੁਛ ਕਹਿ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਿਕੰਘਾ
ਬੰਬੇਲਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ ਤੇ ਧੀ ਭਿਨ ਤਾਂ ਨਾਹੀ
ਧਰਾ ॥ ਰਿਭਾ ਨਾ ਮੇਰਾ ਨਰਾਇਣੁ ਹੈ ਜੀਉ ਅਨੇਕੇ ਹੀ ਦਾ ਬਾਲ
ਧੀ ਹਾਇ ॥ ਪਰ ਹੀ ਦਾ ਭੀ ਇਉਂ ਬਲ ਹਾਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਸ ਤੂੰ ਹੀ
ਆਹੈ ਨ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾ ਬਲ ਹਾਇ ਦਸ ਅੰਧੇ ਦੇ ਬਾਨ ਨ ਕਹਾਇ ॥ ਇਕੁ
ਹੀ ਦਾ ਧੁੰਦੀ ਦਟੀ ਤੀਜਾ ਤੇ ਲਭੁ ਭੀ ਅਗਿ ਨ ਪੰਜ ਦਾਂ ਬਾਲ ਨ
ਦਾਲੈ ਇਹਿ ਪੰਜ ਦਸ ਤੁ ਇਕੁ ਠੀ ਆਹੈ ਦੰਤਿ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾ ਬਲ

ਵਾਹਿ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿਥਾ ਬੇਅਰਹਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਤਨਾਂ
 : ਹੋਇਆ ਸੰਸਾਰਹਾਈ ਦਾਨਿ ਕਮਤਿ ਕਾਰਿ ਕੈ ਬਾਨ ਫਕੀਤ ॥ ਜੇਦਸ
 ਤਯਾ ਦਾਤੀ ਸੀਹੀ ਦਾ ਬਾਲ ਕਾਰਿ ਲਪੀ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕਹਾਵੇ
 ਜੇ ਗਿਆਨ ਦਿ ਬਿਭਾਂ ਵਲੈ ਰੂਪ ਤਨਾਹੀ ਦਸਤਲ ਪੇ ਬਿਨਾਂ ਆ
 ਵਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਦਸਤ ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪਾਈ ਐ ਕੀ ਪਿਆਨ
 ਕਾਰਿ ਕੈ ਪਾਈ ਐ ਕੀ ਨ ਸੰਜਮ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿਨਿ ਕ੍ਰਾਂ
 ਰਬੇ ਲਿਆਸੁ ਨਹਾਸ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੀਤੁ ਬਿਅਲਪ ਏਨੇ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿ

ਬਾਬੇ ਮਰਹਾਸਰੀ ਤੀਜੀ ਮਿਤਰ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਬੇਲੇ ਰਹਾਸ
ਤੈਅ ਗੇ ਗੁਰੂ ਬੇਲੇ ਨਾਲਿ ਬੇਲੈ ਅਗੇ ਬੇਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਬੇਲੈ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਅਗੇ ਨਿਕੰਬਾਰ ਬੇਲਿ ਅੰਜੇ ਦਾਈ ਦਾ ਤੋਰੈ ਤਿਤ
ਦਸਤ ਪਾਈ ਵੀ ਤੈ ਦਾ ਇਸ ਵੀ ਤਿਤ ਦਿ ਬਿਲੇ ਵੀ ਵਾਏ ॥ ਤਾਂ
ਵੇਤੀ ਕਾ ਕਾ ਰਿ ਵੀ ਦਾ ਤਤ ਕਾ ਕਾ ਰਿ ਤੇਲ ॥ ਮਨ ਕਾ ਉਦਸ ਕਾ ਰਿ
ਇਤ ਦਟੀ ਪਾਇ ਸੁਰਤ ਕੀ ਅਗਿ ਨ ਕੀ ਜੀਐ ॥ ਪੰਜ ਦੰ
ਪ੍ਰੇਮ ਜਲਾ ਦਨ ਦਾਲਾਇ ਇਤ ਪੰਜ ਦਸਤੰਤ ਦਨਿ ਤਾਂ ਪਛ

ਦਿਖੇਭਾਨੁਤੈ ॥ ਹੀਦਾਭੀਇਸਦੇਘਟਦਿਓਤੈਅਭਟਲ
: ਨਦਾਲਾਭੀਘਟੇਦਿਓਤੈਪਾਸਕਿਛੁਨਾਤੈ ॥ ਪਰਜੀਇ
ਸਦੇਦਿਓਤੈਪਤਿਕਿਛੁਨਾਤੈ ॥ ਫੇਰਿਨਿਕੰਧਾਰਥਲਿਖਾ
ਸੁਨਸੇਦਕਨਾਨਕਤੁਸੀਕਿਸਦਸਤਨੇਲਗੇਤੈ ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਥਾ
ਥੇਅਭਵਾਸਕੀਤੀਤੀਮਿਠਰਦਾਨਅਸਾਨੁਬਹੁਤਥਸਤਥਾ
ਨੀਹੀਥਾਂਤੈਨਿ ॥ ਪਰਜੇਇਥਾਕਿਥੈਥੈਥੈਥੈਅਸਾਂਲੇਨਾ
॥ ਤਾਂਤੁਕਮੇਥੈਥੈਥੈਤੁਸਾਡੀਨਿਸਾਂਨਾਤੈਥੈਥੈ

ਕੁਛੁ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਭੇ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਅਰਥਾ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਸਬੇ ਪਾਤਸ਼ਾ
ਭੋਭੇ ਨਿਸਾਂ ਭੋਭੇ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਭੇ ॥ ਅਖਾਂਗਿ ਆਨਾ ਦਿਖਿਓ
ਦੁਨਿ ਭੋਗੁ ਭੋਭੇ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਗੁ
ਭੋਭੇ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ਭੋਗੁ ਭਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਭੁਨ ਅਭੰਭੈ ਪਭੁਨ ਬੰਧੈ ਪ
ਭੁਨ ਕਰੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਲਕਾਰਿ ਬਲਿ ਆਨਾ ਕਾਰਿ ਭੁਭੰਤ
ਨਪਾਗਦਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਭੁਨੀ ॥ ਬਲਤੇ ਪਭੁਨ ਇਸਟ ਨੀਤੀ
ਦੈ ॥ ਭੁਭਨੀ ਬਰੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਦੈ ॥ ਅਸੰਧਕੈ ਸਚੁ ਲਿਖਾਨਿ

ਤੁਝਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਅਦਸਤਫਿਰਿਅਗੇਖਾਇ ॥ ਸਗਲਪਰਨ ੧੦
: ਬਿਨਮਨਿਫਿਰਿਅਦੈ ॥ ਸਨਨਤ੍ਰਿਪਤੈਨਤ੍ਰਿਪਤਾਦੈ ॥ ੧
ਓਕ੍ਰਿਪਿਅਨਗਿਅਨਕ੍ਰੁਤਾਨ ॥ ਨਾਨਕ੍ਰੁਚੰਦਨੈਪਰਤ੍ਰਿਪਤ
ਨਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂਢੇਰਿਥਾਥੇਅਹਾਸਕੀਤੀਤੀਅਸਾਂਨੇਢੇਰਿ
ਢੇਰਿਕ੍ਰਿਅਬੇਲਕਾਹੈਤਿਓਹੈਤਿਓਹੈਕ੍ਰਿਨਿਦੇਹ ॥ ਤਾਂਢੇਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੇਲਅਜੇਸੁਨਦਾਸਤੀਇਹਜੇਰਿਅਨੈਸੇਪਓ
ਕਾਹੈਤਿਸਪਿਰਭਾਦਹਾਹੈਤਿਸਪਿਰਜਾਹਾਹੈ ॥ ਅਠੰਬੁਕ੍ਰੁ

ਇਸਦਾ ਦਰੁ ਹੈ ਨਹਿ ਰਿਭੀ ਆਦਿ ਧਾਨਾ ਯੋ ਸਾਗੀ ਪਰਤੀ ਫਿਰਿ
ਭੀ ਆਦਿ ਧਾਨੇ ਪਰੀ ਨਾਲਿ ॥ ਪਰ ਫਿਰਿ ਇਸ ਦਿ ਬਿਨਾ ਭੁਜਾ
ਨਹਾ ਹੈ ਜਿਉ ਪਭੁ ਨੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਫੁਗਾਇ ॥ ਇਸ ਮਾਨਿਓ
ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਤ ਬਿਪਿ ਇਸ ਦਿ ਬਿਬੰਧਨੈ ਪਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਇ ॥
ਜੇ ਇਸ ਦਿ ਬਿਤ੍ਰਿਪਤਿ ਦੇ ਫਿਰਿ ਗਿਆਨ ਕਾ ਇਸਨੇ ਕਰੈ ਫਿਰਿ
ਬਲੈ ਕਾ ਇਸਨੇ ਅਧਾਇ ਕੈ ਬਨਿ ਕੈ ਜਿਉ ਭੁਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਂਹੀ
ਅਦਈ ਤਿਉ ਭੁਤ੍ਰਿਪਤ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਦੈ ਗੀਤਾਂ ਅਧਾਇ

ਭੈਰਵਾ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿਥਾ ਬੇਅਹੁੰਦਾ ਸ੍ਰੀਤੀਤੀ ਸ੍ਰੇਪਾਤ ਸਾਹਿ १੧
: ਪਤਕਿਓਕਾ ਰਿਥਾ ਦੈ ਸੰਤੋਖਤੀ ਕਿਤ ਬਿਪਿਥਾ ਦੈ ॥ ਸਲੇਕੁ ॥
ਹਿਪਤੁ ਅਧਾਨੇ ਸੇਜਨਾਂ ਜਿਨਾਂ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿ
ਕਮਲ ਸੰਤੋਖਿ ਨਾਂ ਬਿਠੰਗਾ ਮਪਿ ਆਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੁਰਨਕ
ਮਲਨਿ ਕਮਲਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਇਨਕੁਓ ਪਿਥਾ ਦੈ ਪਾਦੈ ਪਾਰ ॥ ਸੇ
ਫਕ ਸੇਵਾ ਦੁਰਿ ਪਰਦਾਨ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਿਤ ਮਸਓਲਾ ਦੈ ਪਿਥਾਨੁ
॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਅਹਾਰ ॥ ਮਿਟੈ ਦੁਤੀ ਆਸਗਲਾ ਬਿਕਾਰ

ੴ ॥ ਤਿਨਮਨਿਯੁਜਾਭਾਉਨੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਾਨਿਯੰਗ
ਮਸੇਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਘਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਤਰਦਾ
ਨਏਤੰਪਓਵੀਏਈਪਰਏਸਦਾਦੀਚਾਰਕਿਓਕਾਰਿਏ ॥ ਤਾਂ
ਫੇਰਿਨਿਕੰਕਾਰਬੇਲਿਅਸੁਨਨਾਨਕਤੁੰਮੇਗਸੰਤੁੰਮੇਰੇਪਿਆ
ਨੇਤੰਤੁੰਪੈਦਾਭਇਆਏ ॥ ਸੁਰਤਿਤੇਰੀਆਤਾਏਸਚਕੀਬਿਦੁਏਸੇ
ਦਾਅਤੈਪ੍ਰੇਮਕੀਦੇਏਸੇਰੇਓਪਨਿਲਿਓਸੰਸਾਰੁਪੈਦਾਏਇਆ
ਏ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਿਨਾਨੇਅਦਈਏਤਿਨਾਂਇਕੁਗੁਰਦੇਦਕਾਰਿਜਾਤਾ

ॐ ॥ अथानामुनां गुरुदेवकीर्तयेतिनां दीगुरुनालिपैज ११
: रौगीतिनां दीमेरेनालिपैज रौगीतिनां निपिपत्ता
एतैतिनां गुरुपरमेश्वरे देवकीर्तये ॥ सापत्तगुत
कीदेवकीर्तये देवमेरी गुरुगुरुदेवदेवसबनालि
पिपत्ता ॥ एतं षष्ठं किर्तनी चंदसत्तु रौ चारै ॥ पुज्जार
रौ पिपत्तगुरुदेवगुरुदेव ॥ दत्तगुरुदेव नमः सत्तु
अं गुरुदेव ॥ नमः सत्तु पुज्जारगुरुदेव पिपत्तगुरुदेव

ਦੁਜਾਭਾਉ ਦਰਤੁ ਦਿਉ ਆਰਥ ਲਾਥ ਪਤੀ ਹੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਮਾਂ
 ਤੈ ਦਿਉ ਤਿਥਿ ਦਾਰਤੁ ਰਖਾਈ ਵੇਲੈ ਨਿਮਤ ਪਿਛੁ ਹੋਇ ਕਰੇ ਲੰ
 ਘਨ ਲੇਨੇ ਪਉ ਵੇਲੈ ਸ ॥ ਸਿਰੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭੁੰਝਾਈ ਵੇਲੈ ਸਕਿ ਛੁਦ
 ਰਤੁ ਰਖੇ ਨਹੀਂ ਗਤਿ ਪਾਈ ਵੀ ॥ ਦੁਜਾਨ ਵਾਹੈ ਜੇ ਭੁਦਰਤੁ ਰਖ
 ਵਾਹਾਂ ਉਸਥ ਉਪਿਛੁ ਲੇਜਨ ਮੁਹਾ ਭਰਕਾਲਈ ਵਾਹੈ ॥ ਤਿਨਾਂ
 ਨੇ ਪਤਿ ਆਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਵੇ ਆਤਮੇ ਵੇਲੈ ਕਾਮ ਕਰੇ ਪਨੇ ਜਾਨੇ
 ਨਹੀਂ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖ ਏਕਾ ਹੁਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਰਖ ਸੇ ਰਖੇ

ਭਿਖਾਏ ਨਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਕਿਛੁ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੁਛੁ ਥੁਕਾ
 ਭਲਾ ਕਰਵੇ ਤੈਨੇ ਸੇ ਪਰਮੇ ਸਰਵੇ ਉਪਰਿ ਛੁਡਵੇ ਤੈਨੇ ॥ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
 ਪਾਪ ਪੁਨ ਕਿਛੁ ਲਗਵਾ ਨਾਹੀ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਭਾਗ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ
 ਅਪਨੇ ਸੁਆਦ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ਕਰੇ ਪਰਮਾਦ ਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਵੇ
 ਤੈਨੇ ਸੇ ਪਰਮੇ ਸਰਬ ਦੇ ਦਾਸ ਤੇ ਕਰਵੇ ਤੈਨੇ ਇਹ ਇਕ ਤਿਨੁ ਸਾ
 ਧ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਆਦਿ ਚਿੰਤ ॥ ਸੈ ਸਾਰੀ ਕਰਵੇ ਤੈਨੇ ਜੇ ਪਰਮੇ ਸੈ
 ਤੈਨੇ ਪਾਪ ਨ ਕਰਵੇ ਤੈਨੇ ਜੇ ਪਰਮੇ ਸਰ ਭੁਲਾਇ ਆਇ ਸਾਧ ਕਰਵੇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ पापं कृतं वा ॥ नित्यं भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
उत्तिष्ठेत्कुरुष्व ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
वदन्तं श्रीमद्भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
इति श्रीमद्भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥
अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥ अथ भगवत्पदं ध्यायेत् ॥

ਬੇਅਵਹਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਬੇਪਾਤ ਸਾਜੀ ਅਸਾਂ ਦਿਓ ਮੇਖ ਮੁਕ ੨੪
: ਤਕਿ ਓਕਾਰੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮੇਖ ਮੁਕ ਤਿਹੁ ਇਸ ਮੁਕ ਹੁਤ ਤਜੇ
ਤਿਪਰਕਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਗਾਪੀ ਐ ਰਹੈ ਬਿੰਗਮੁ ਦਾਸ ॥
ਪਉਟੀ ॥ ਜੁਗਤ ਤਤਪਿਆਨ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਤਾਰਾ ਅੰਤਨ ਪਾਗ
ਦਾਰ ॥ ਓਥੇ ਬਾਨ ਸੁਨ ਜਨ ਰਹੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਸਬਦੁ ਸੰਗ ਨਿ
ਤਕ ਸੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਦੈ ॥ ਸੁਨ ਸਮਿਕ੍ਰੀਘ
ਦਿਘਾਟਿ ਬੀਦੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਲੰਭੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤ

ਬਿਪਿਪਰਮਕਤਿਪਾਇ ॥੧੧॥ ਅਗੇਕੁਦਰਤਿਅਕੁਦਸਕੀਤੀ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮੁਕਤਿਕਿਉਕਾਭਿਪਾਈਈਤੈਪਿਆਨਕਿਉਕਾਭਿਪਾ:
ਈਹਾਹੈ ॥ ਦਤਾਬਿਪਅਸੰਨੇਬਤਾਈਤੈਤਿਤਲਕਅਸਾਕੀਨਿਸੰ।
ਤੈਦੈ ॥ ਅਸਾਡੇਪਾਸਤੁਭਟਕਨਾਹਤਜਾਇ ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰੰਬ
ਲਿਅਸੁਨਿਕੁਦਰਤਤਿਨਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚੁਖਿਅਾਹੈਤਿਨਕਉਕਿਛੁਰਿ
ਪਤਿਮੁਕਤਤੈਦੈਕਾ ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਥਾਬੇਅਕੁਦਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤ
ਸਾਹਦਤਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੇਹਾਹੈਤਿਤਕਿਪਤਅੰਦਈਤੈਮੁਕਤਪਾਇਈਤਿ

॥ तं देवि निर्वं ब्राह्मणे लिखा सुतनातकमेदक इति सगालादी २५
चुम्बितुं असांते मंगरायै विदुः सुखायै विदुः मंगरायै ॥
तं देवि विषाधे अचरासकीती ज्ञीस्ये पातिसात्प्रेमविदुः
गदातां ॥ तं देवि मते इति अजैतं सुखायै प्रेमाया इति
नाति ॥ तं देवि विषाधे लिखा ज्ञीस्ये पातिसात् सुखायै
प्रेमाया विदुः ॥ तं देवि निर्वं ब्राह्मणे लिखा ज्ञेता ज्ञेता
सिद्धे चित्तलवैतं ज्ञेता इति सदा सुखायै ॥ पदं ज्ञेता

ਨਾਉਪ੍ਰੇਮਤੈਬਾਲਕੁਤੇਇਆਲਗੈਬਿਪਤਵਿਆਹਿਕਰੈਸਾਂ
ਸਾਂਨਾਲਨਿਬੈ॥ ਐਸਾਪ੍ਰੇਮਜਾਂਕੈਕਰੈਤਾਂਪ੍ਰਮਗਤਿਪਾਦੈਕੈ
ਛੇਜੁਗਤਿਭੀਪਾਦੈਮੁਕਤਿਕਾਗਾਨੁਦੈਜੁਗਤਨਜੀਕੁਮੁਕ
ਤਿਦੂਰਿ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਧਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਮੁ
ਕਤਕਓਲੁਪੈਜੁਗਤਕਓਲੁਪੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਨਿਕੰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਜੇਜੁਗਤਭੀਬਹੁਤੈਮੁਕਤਭੀਬਹੁਤੈ॥ ਬਾਦਨਮੁਕਤੈਨਿਓਲੁ
ਰਾਸੀਜੁਗਤੈ॥ ਇਨਾਂਏਉਪਰਿਜੇਜੁਗਤੈਸਕਮਾਦੈਤਬ

ਮੁਕਤਪਾਦੈ ॥ ਚੁਓਰਾਸੀਜੁਗਤਦਿਓਹੈਗਾਸੇਮੁਕਤਿਪਾਦੈ १੬
ਗਾ ॥ ਜਿਸਦਾਨਾਉਮੁਕਤੈਸੇਜੇਗਤਿਤੇਨਾਉਪਾਈਵੀਸੇਦਾਤੇਪਾ
ਈਵੀਉ ॥ ਕਿਛੁਪ੍ਰੇਮਕਸਤੇਪਾਈਵੀਉ ॥ ਓਹਾਜੇਬਾਦਨਮੁਕਤਉ
ਨਿਤਿਨਾਂਦਾਬੀਚਾਹਤਿਨਕਾਰਿਗਪਿਆਉ ॥ ਤਿਨਾਂਦਾਮੇਰੁਇਕੁ
ਮੁਕਤਉਸੇਤੁਸਾਂਨੇਪਰਾਪਤਉਈਉ ॥ ਨਾਨਕਜੀਇਹਮੁਕਤਅਸਾਂ
ਤੇਚੁਰਨੀਲਾਇਛਡੀਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੁਗਤਿਮੁਕਤਨਿਰਮਲ
ਉਈਜੇਪ੍ਰੇਮਕਮਾਦੈਕੋਇ ॥ ਸੇਦਕਮਾਦੈਨਾਨਕਸੇਜਨਮੁਕਤਾ

ਭੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਗਸੀਜੁਗਤਕੀਆਬਿਸਥਾਉ ॥ ਤਕਾ
ਅੰਤੁਨਾਗਦਾਉ ॥ ਚਉਗਸੀਆਸਨਕੈਪਿਆਨੁ ॥ ਮੁਕਤਨ
ਪਾਦੈਅਨਿਥਪੈਅਭਮਾਨੁ ॥ ਚਉਗਸੀਰੰਗਅਨੰਤਬਹੁਕੀਏ ॥ ਬੇ
ਜਤਬੇਜਤਤਰਮਤਮੂਏ ॥ ਜਬਬੁਕਾਭਗਮੁਨਿਰਮਾਨੁਸੇਭੈ
॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਪਾਦੈਜਨਸੇਭੈ ॥ ੧੫ ॥ ਫੇਰਿਕੁਦਰਤਬਾਬੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮੁਕਤਕੇਨਾਉਕਉਨਕਉਸਪੈਨਿ
॥ ਤਾਂਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੇਲਿਆਸੁਨਿਨਾਨਕਕੁਦਰਤਕਾਉਪਉਂ

ਪੰਥੀਕਾ ਦੁਖੈ ਸੁਫਲਿ ਉਤੇਗਨਾ ਮੈਥੋਂਕਾ ਮਪੰਥੀਕੇ ਦੁਖਤੁ
 ਕਤਾਹੈ ਇਥਾਨੀ ਤੂੰ ਮਿਤਲੇ ਕਲੇਜਾ ਨਿਗਾ ॥ ਇਸਥਾਨੀ ਕਾਭੈ
 ਚਕਰਤਲੇ ਕਾਂਕ ਭੁਲ ਕੈ ਗਾਇਥਾਨੀ ਨਿਕਰ ਮੈਥੋਂ ॥ ਅਗ
 ਮਪੁਰੀ ਤੇ ਆਈਓ ਇਥੈ ਜੀ ਆਕਰ ਮਾਘੇਓ ਨਿਕੇਈ ਮਾਂਨੈ ਗਾਨ
 ਓਕੇਈ ਮਾਂਨੈ ਗਾ ॥ ਤਵਿਜੀਓ ਜੰਡੁ ਕੀਛੁ ਨਾਹੀ ਸੀਤ ਦਇ
 ਥਾਨੀ ਹੋਈਓ ॥ ਸੁਨਿਨਾਨ ਕਕੁ ਦਰਤ ਪਰਤ ਮਾਂਇਥਾਨੀ
 ਤੇਰੇ ਮੁਖਾਦਿ ਚਿਹਓ ਪੁਕਾ ਸਕਰਨੀ ਸੀਤੇਗਾ ਮੁਖ ਪਾਧਿਕੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਨਿਤ ਆਇਤ ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਸਾਂ ਬਕਸੀ ਹੈਤੁ ਸੰ
ਨੇਤੁ ਸਤੁ ਨਾਨਕੁ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮੇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਛੇਥੇ ਤੇਰੇ ਰੇਗ
ਪਦੈ ਗਾਨਾ ਨ ਕਾਨਾ ਮਲਿਖੀ ਅੰਗ ਸੇ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਪਦਿ ਹੋਇ
ਗਾ ਸੁਪ੍ਰੀਤੈ ਗਾ ਜੇਤੈ ਗਾਨਾ ਮੁਖੈ ਗਾ ਸੇ ਪਦਿ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਇਸ
ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਨਕੁ ਭਿੰਗਮੁ ਹੈ ਸਤੁ ਨਾਨਕਾਨੀ ਅੰਗ ਮੇਰੈ ਇਤੁ ਬਾ
ਨੀ ਬੇਦੁ ਮਨਿ ਭੀ ਨਾਨਕੀ ਕਤੇਬ ਮਨਿ ਭੀ ਨਾਨਕੀ ॥ ਬਾਰਤ ਪੰਥ ਮਨਿ
ਭੀ ਨਾਨਕੀ ॥ ਖਟਵਰਸ ਨਾਂ ਮਨਿ ਭੀ ਨਾਨਕੀ ॥ ਛੇਤ੍ਰਾਂਗੁ ਗੰਧਾਰੀ

२८
आंदासीनां॥ रघादीनां॥ मृतलेका मरिदरती आं॥
नितीनां॥ रघादीनां॥ नमो॥ निरूप॥ निमो॥ नि॥ जेजेजे
समो॥ एआं॥ निजेजेजे॥ दरता॥ दरती॥ पति
लां॥ निरघादी॥ ए॥ निरघादी॥ निरूप॥
॥ निरघादी॥ ए॥ निरघादी॥ निरूप॥ ॥ निरघादी॥
॥ निरघादी॥ ए॥ निरघादी॥ निरूप॥ ॥ निरघादी॥
आं॥ एआं॥ नि॥ निरघादी॥ ए॥ निरघादी॥

ਕੇਹਾ ਹੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪੁਰਖ ਬਾਣੀ ਹੈ ਏਹੈ ਇਸ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ ॥ ਸ
ਤਦੀ ਸਭ ਨਾਂਦਾ ਮੇਰੈ ਤਤੁ ਬਿੰਗਮ ਬਾਣੀ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਯੋ
ਗ ਹੈ ॥ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ਆਂਤੁ ਗਾਂਦਿ ਬਿਦਰਤੀ ਆਂਤੈ ਨਿਭ ਤੈਦਰ
ਤਾਗਭੀ ਸਤਾਂ ਕਾ ਜੁਗਾਂਦਿ ਬਿਦਰਤੀ ਆਂਤੈ ॥ ਜੀ ਤੇਜੈ ਹੈ ਨਿਭ
ਹੰਕਾਰੀ ਹੈ ਨਿਬਾਣੀ ਆਂਦਾ ਸੁਆਏ ਆਇਆ ਨਾਹੀ ਐਉ ਮੈਦਿ
ਭੇਪਫੁਏ ਗਾਦਏ ਹੈ ਨਿ ॥ ਸੁਨਏ ਭੀ ਹੈ ਨਿ ਏਹ ਜਾਨਏ ਹੈ ਨਿ ਜੁਬਾ
ਬਾਨਾਨ ਕਾ ਜੇਹਾ ਹੈ ਏਕ ਸਭ ਬੁਝਤਾ ਲੀਨੁ ਗੁਰ ਤਾਗਦਰ

ਤਿਥਾਇ ॥ ਸੁਨਨਾਨਕਤਾਇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਇਓ ਜੀ ਆਂਤਾ ੨੯

ਨਵੇਂ ਨਿਯੋਗ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁਗਾਂ ਦਿਓ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਏਡੀ ਨਜ

ਬਇਨਾਂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਵੇਰੇ ਜਾਨ ਵੇ ਨਾਨਕ

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਕਾਸ ਅਭੇਦੁ ਰਿਨਾਮ ਨਿਪਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਤਿਸ ਨੇ ਏ

॥ ਸੁਨ ਸਮਾਪੀ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੇਇ ॥ ਪਛੁਣੀ ॥ ਨਿਪਿ

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸਾਂਚਾ ਸੇਇ ॥ ਅਕਾਸ

ਅਕਾਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੇਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਪਾਨਕਸਜਪਿਜਪਿਗਿਆਨੀਓਇ ॥ ਸੁਆਹੁਸਮਿਗਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਬਿਰਲੇਖੇਘਟੋਇ ॥ ਸੋਪਓਨਿਰੰਭਨਅਗਮ
ਅਪਾਰਸੁਭਿਮਿਲਾਦਾਓਇ ॥ ਪਿਤਾਨਗਿਆਨਸੁਰਤੀ
ਕਸਾਹਿਸਟਿਅਗਮਪਇਓਇ ॥ ਜੁਗਤਬਿਰੰਗਮਨਾਨ
ਕਾਸੁਰਤੀਪਾਰਲੰਘਿਓਇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਂਠਿਰਿਬਾਬੇਅਕਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਥੇਪਾਤਸਾਨਤੁਪੁਇਸਬਾਕੀਬ੍ਰਾਹਿਮਕੀ
ਤਾਪੋਪਰਇਸਦਾਅਸਾਂਨੂਪਰੰਗਕਿਛੁਪਿਤਾਇਆ

ਨਾਹੀ॥ ਅੰਤ ਮੁਕਤਤੁ ਗਤ ਕੇ ਨਾ ਓਤੀ ਹਥਿ ਆਇਆ ਨਾਹੀ

੨੦

॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਨ ਕਹੁ ਦਰਤਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ

ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਤਨਿ ਤਤੁ ਪਨਾਲ ਹੈ ਤੁਨਿ ਖੋਭਿ ਨ ਨਾਹੀ ਕਥਣਾ॥

ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਨਿਰਬਾਨ ਬਾਨੀ ਦੇ ਏਹੈ ਤਿਸਾ ਦਿਹਿ ਬਾਹੁ ਜੁ

ਕਤੀ ਹੈ ਨਿਬਾਹੁ ਮੁਕਤ ਹੈ ਨਿ॥ ਨਿਰਬਾਨ ਬਾਨੀ ਧਾਰੂ

ਪਕੇ ਹਾਰੈ ਜੇ ਸੀ ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੈ ਤੈਸਾ ਓ ਸਕਾਰੂ ਪੈ

॥ ਨਿਰਮਲ ਓ ਸਕਾਰੂ ਹਾਰੈ ਨਿਰਬਾਨ ਬਾਨੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ

ਨਿਰਮਲੇਤ੍ਵਤ੍ਵੇਨਿ॥ ਪਨਿਲੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਮੁਨਿਰਬਾਨ
ਜੁਗਤਿਨਿਰੰਤਰਿਅਸਨੈਤਿਸਦਿਉਪਾਰਮੁਕਤਿ
॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਭ੍ਰਮਯੁਕਤਿਅਸਨਨਿਰਬਾਨੈਨਿ
ਕਮੇਤ੍ਵਮੁਕਤਕਾਨਾਭ੍ਰਮੈ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਭ੍ਰਮਿਉਭ
ੈਉਤਿਉਭ੍ਰਮਅਸਨੈਉਤੰਨਾਮੁਕਤਕਾਨਾਭ੍ਰਮੈ॥ ੩ ॥ ਚਉ
ਥੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਭ੍ਰਮਿਉਤਿਉਤਿਲਾਅਸਨੈਨਿਰਬੰਧ
ਮੁਕਤਕਾਨਾਭ੍ਰਮੈ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਕਾਨਾਭ੍ਰਮਿਉਤਿਉਤਿ

ਹੁੰ ਆਸਨ ਉਪ ਮੁਖ ਹੈ ਮੁਕਤ ਸੁਹੰ ਪਾਪਿਆਨ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਛੇਵੀ ੨੧
ਜੁਗਤ ਵਿਸੰਪੁਰੀ ਆਸਨ ਓਤਾ ਬੰਪ ਹੈ ਪਰ ਨੀ ਪਰ ਮੁਕ
ਤਿਕਾਨਾ ਉ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸਤਦੀ ਜੁਗਤ ਜੇਗ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਆਸਨ
ਨਿਰਬਾਨ ਕਲ ਹੈ ॥ ਮੁਕਤ ਛ ਮੁਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਠਵੀ
ਜੁਗਤ ਮੇਰਾ ਮੰਪ ਹੈ ॥ ਆਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਹੈ ॥ ਮੁਕਤ ਪੁਨਕਾਰ
ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਨਉਵੀ ਜੁਗਤ ਨਿਰਪਾਰ ਹੈ ॥ ਆਸਨ ਉਪ ਕਮਲ
ਹੈ ॥ ਮੁਕਤ ਨਿਰਵੇਖ ਬਰਨਾ ਉ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਦਸਵੀ ਜੁਗਤਿ ਉ

ਲਟਪਿਆਨੈ॥ ਮੇਖਮਨਿਆਸਨੈ॥ ਦੁਆਰਕਿਖਮੁਕਤ
ਕਾਨਭੈ॥ ੧੦॥ ਰਿਆਦੀਜੁਗਤਅਖੰਡਮੁਖੈ॥ ਆਸ
ਨਲਿਪਨਿਬੈ॥ ਮੁਕਤਪੂਰਨਪਰਬੁਪੈ॥ ੧੧॥ ਬਾਰਦੀਜੁ
ਗਤਦੁਆਰਸਸੰਗਮੈ॥ ਆਸਨਪਿਆਨੈ॥ ਮੁਕਤਪ੍ਰ
ਗਸਚੰਦੇਇਨੈ॥ ੧੨॥ ਇਹਨਿਰਬਾਨਬਾਨੀਪਰਹਰੇ
ਗਾਦਰਿਗੇਸੇਇਹਜੁਗਤਮੁਕਤਪਾਦਰਿਗੇ॥ ਇਹਬਾਰ
ਹਆਸਨਬਾਰਹਜੁਗਤੀਬਾਰਹਮੁਕਤੀਇਸਨਿਰਬਾਨ

ਥਾਨੀ ਦਿਉ॥ ਫਿਰਿ ਅਗੇ ਕੁਦਰਤਿ ਅਵਾਸ ਕੀਤੀ ਸਥੇ ੨੨
ਪਾਤਿ ਸਾਨ ਥਾਨੀ ਤਾਂ ਸਭ ਟੇਕੁ ਹੈ ਬਿਨ ਕਿਉ ਰਖਿ ਆਇ॥ ਫੇ
ਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੇਲਿ ਆਸੁ ਨ ਕੁਦਰਤ ਨ ਕੁੰ ਸੁਖ ਨਾਲ ਪੁ
ਛੁ ਜੇ ਕੁਛ ਪੁਛ ਨਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰ
ਵਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਥੇ ਪਾਤਿ ਸਾਨ ਪਿਛਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾਨੀ
ਹੋਈ ਅਗੇ ਅਰਾਮ ਥਾਨੀ ਕੁਲੀ ਦਿਸ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ਕਿਉ
ਕਾਇ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਰਾਮ ਨਿਪਾਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਭਾ

ਸੇਇ ॥ ਤੇਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਮ ਤਿਸ ਪਿਆਰ ਬਿੰਗੁ ਮੇਰੇ ॥
੧ ॥ ਅਭਿਹੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਿ ਲਾਦਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾ
ਮੁਕਤ ਪਤਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦਮ ॥ ਸੁਜੁਗੰਗਰ ਬਿਰਾਜਿ ਆ
ਸੇਇ ॥ ਬਹੁ ਹੀਨ ਗੀਤ ਸਾਦਾਰ ॥ ਤੇਇ ॥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਗਤ
ਬੂਝੈ ਦੀਧਾਰਿ ॥ ਏਕੈ ਜਾਨੁ ਕਰਨੇ ਗਾਰਿ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰਮ
ਪੈ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰ ॥ ੧੪ ॥
ਫੇਰਿ ਅਗੋਚਰੁ ਕਰਤਿ ਅਰਧਾ ਸ੍ਰਵੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਛਾਨੁ॥ ਨਉਨਿਪਨਾਮਤੁਲਕਉਨੋਇ॥ ਉਤੁਉਲਾਭਾਗ
ਥੇਤਾਨੋਇ॥ ਜੇਕੋਤੋਲਨਾਮੁਕੀਜਾਨੈ॥ ਨਿਰਮਲਾਨੋਇਸੋਜੁ
ਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ ਸਚੁਪਛਾਨੈਨਿਰਮਲਦਾਸੁ॥ ਸੁਹਿਨਾਨਕ
ਐਤਾਕਾਦਾਸੁ॥ ੧੬॥ ਤਾਂਢੇਰਿਥਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਥੇ
ਪਾਤਸਾਨਤੂੰਜੇਦਾਸਾਨੋਦਾਨੈਤੁਪਨੇਕਿਅਪਈਨੋਜੀਅੰਜੰਡ
ਸਭਤੇਰਿਅਕੀਤੈਨਿ॥ ਅਗਨੁਨਿਕੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਨਦਾ
ਸਾਜੀਜੀਅੰਜੰਡਸਭੁਅਸਾਡਿਅਕੀਤੈਨਿ॥ ਪਦਅਸਾਂਪੰਡ

ਦਸਤੁੰਦਰਿਤੀਓਨਾਂਦਿਓਪਾਈਯਾਂਓਓਨਾਂਦਾਨਾਓਤਸਕਰ
ਓਨਿਓਨਾਤਾਸਕਰਾਂਦਾਮੇਓਬਤੁਤਲਗਦਾਓ॥ ਕਾਮਕਿਦਾ
ਹੈ॥ ਲਿਭਪਰਪਾਨਾਓ॥ ਕਰੋਪਕੁਤਦਾਲਾਓ॥ ਚਿਤਦਲੀਪ
ਆਦਾਓ॥ ਮੋਹਪਿਆਰਾਓ॥ ਇਨਦਸਤਕੋਕੋਈਛੁਤਸਕੋਗਾਨਾ
ਹੀ॥ ਇਨਾਂਦਿਓਓਇਕਰਿਓਨਮਜਪੈਗਾਤਾਂਮੈਓਨਾਂਦਾਦਾ
ਸੋਦਾਂਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਥਾਥੇਅਕਦਾਸਕੀਤੀਯੋਸਕੇਪਾਤਸਾਤ
ਓਦਸਤੁਕੋਓਕਰਿਓਨਾਕੋਈਇਨਾਦਾਓਕੁਓ॥ ਤਾਂਤੁ

੪੨
ਕਮਰੇਇਆਇਨਾਂਹਾਰੁਕੁਮਨੁਰੈਮਨਹਾਰੁਕੁਸੁਆਹਰੈਇਨਾਂ
ਨੈਇਹੁਤਰਮਾਇਹਾਰੈਸਰਨਾਂਕਾਅਹਾਰਸੁਆਹਰੈਸੁਆਹਰੈ
ਸੁਆਹਰਓਭਸਿਰਥੈਗਾਤਿਸਕਓਨਾਮਭਿਤਤਾਦੈਗਾ॥ਜ
ਹਾਂਕਰਪੈਤਾਂਸਾਂਤਕਓਥੈਠਾਲੈ॥ਜਹਾਂਕਾਮੈਤਾਂਜਤਕ
ਓਥੈਠਾਲੈ॥ਜਹਾਂਲੇਭੈਤਾਂਸਾਂਤਕਓਥੈਠਾਲੈ॥ਜਹਾਂ
ਭਿਤਦਨਿਪੈਤਾਂਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਦਹੀਪਾਇਰਾਖੈ॥ਜਹਾਂਮੈ
ਤਾਂਨਿਰਮੈਕਓਥੈਠਾਲੈ॥ਜਹਾਂਮਨੁਅਪਨਾਂਅਮਲਕਰ

ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਉ ਭਉ ਆਪਣਾ ਕਰੈ ॥ ਜਾਂ ਸੁਆਹ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿ
ਕਸੁਆਹ ਹੈ ਏਕੈ ॥ ਪੰਜ ਭਉ ਅਤੇ ਦੁਇ ਏਤੈ ਨਾਤ ਸਕਰਾਂ
ਕਾ ਕੁਝ ਭਉ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਾਮ ਸਹੀ ਤੀਜੀ ਸੁਭੇਪਾ
ਤਿਸਾਨ ਤੇ ਕੀਦਾ ਆਬ ਗੈਰ ਏਤੈ ਬਿਕਿਓ ਕਰਿ ਏਕੈ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਿਕੰਮਾ ਕਰੈ ਆਸੁ ਨਿਸੇਦਕ ਨਾਨਕ ਏਤੈ ਜੋ ਮੈ ਪੈ
ਦਾ ਕੀਤੇ ਸੇ ਬਿਅਈ ਕੀਤੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ
ਅਰਾਮ ਸਹੀ ਤੀਜੀ ਸੁਭੇਪਾ ਤੁਸਾਨ ਨਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਿਅਈ

ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾਲੈ ਕਹਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਕਰੈ ਨਿਦਿ ਨਾਂਦਿ ਬਹੁ ਜੇ
ਕੋਈ ਨਾਮ ਜਪੈ ਗਾਏ ਪਦਿ ਹੁੰਦੈ ਗਾਇ ਸਹਾਏ ਹਾਸੈ ਦੰਗਾ
ਨਾਲੈ ਬਿਬਕਤ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਤੁਪੇ ਏਹੁ ਬਿਬਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ੩
ਤੇ ਤੂੰ ਕਹਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦਸ ਤੁਕ ਮਾਦੁ ਨਾਲੈ ਕਮਾਦ ਨੇ ਬਿਨਾਂ
ਜੀਆਂ ਕੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਨਾਲੈ ॥ ੩ ਤੇ ਜੇ ਕਮਾਦ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾ
ਮੁਭੁਲਿ ਜਾਂਹਾ ਹੈ ਇਸਹੀ ਮਾਤਿ ਜਿਉ ਹੈ ਤਿਉ ਸਮੁਦਾਈ
ਐਕੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਿਕੰਹਾ ਰਬੀਲਿ ਆਸਨ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਮੈ

ਇਉਕਤਹਾਹਾਂਇਤਰੀਕਰਹੁਡੇਲਹੁਨਾਰੀ॥ ਜਿਨਾਂਥਿਅ
ਈਛੁਡੀਹੈਅਰਭੇਖਪਕਹਿਅਹੈਇਸਹੀਥਨਤਾਤੁਆਗੀਨੈ
ਇਸਹੀਪੁਰਖਏਕਨਹਰਿਅਇਅਹੈਕਰਮਾਂਦਿਓਅਏਨਾ
ਹਿਥਡਿਲਮਨਹੈਇਭੈਹੁਹਿਧੁਆਹਿਕਿਸਤੀਹੈਦਹਿਧੁਆਹਿ
ਫਕੀਹੈਹੈਦਹਿਨਿਬੰਧਹੈਲੇਪਕਿਛੁਲਗਹਾਨਾਰੀ॥ ਜਿ
ਨਾਂਭੇਖੁਲਾਇਅਹੈਅਤੇਹੁਸਟੀਹੈਦੈਹੀਅਹੈਨਿਇਸਹੀਕ
ਰਿਜਾਤੀਪੁਰਖਕਰਿਜਾਤੀਇਸਹੀਪੁਰਖਏਇਕਰਿਜਾ

ਤਾਹੈ॥ ਦੁਤੀਆਂ ਦਿਖਿ ਕੈ ਤਿਨਾ ਕੁ ਓਸੁ ਕਰ ਜੂ ਨਲਿਖੀ ਪੈ ਭੇਖ
ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕਰੁ ਓਸੁ ਕੀ ਮੁਖ ਤਿਨਾ ਹੀ॥ ਜੇਹਾ ਨ ਕਰ ਤਾਹੈ ਅਭ
ਮਾਨ ਦਿਖੈ ਦਿਤੀ ਆਈ ਦਸਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੁ ਓਹਾ ਥੀ ਕੀ ਜੂ ਨਲਿ
ਖੀ ਹੈ ਜੇਹਾ ਨ ਕਰ ਤੇਹੈ ਅਕਰੁ ਤੇਹੈ ਹਮ ਕੀ ਛੁਕੀ ਆਨਾ ਹੈ ਏਨ
ਖਸਮ ਕਾ ਹੈ ਭਾਵ ਨਿਹ ਮਾਭੀ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੁ ਓਹੈ ਏਹਾ ਏਕੀ ਗ
ਜੂ ਮਲਿਗਾ॥ ਹੈ ਦੁਜੇ ਭੇਖ ਹੈ ਸਭ ਮੈ ਜੂ ਨਿਦਿਖਿ ਲੈ ਆਦਾਂ
ਗਾ॥ ਥਾਥੇ ਅਰਧਾ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਸੁਭੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਭਾ

ਭੁਪੈ ਆਜੇ ਭੇਖ ਖਰਾਗੇ ਤਾਂ ਜੁ ਨੀ ਦਿਉ ਆਦਿ ਗੇਯੇ ਭੇਖ ਖਰ
ਨੀ ਗੇ ਨੀ ਤਾਂ ਤੇ ਨੂੰ ਪਇ ਨੀ ਗੇ ਨੀ ਤਿਸਦੀ ਮਿਤਕੀ ਭੁਖ ਸ
ਪੈਯੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੀਨ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਜੀ ਭੇਖ ਦਿਉ
ਅਕਲ ਪਰਯੇ ਨੀ ਦਿਸਟ ਬਾਇਗ ਦੀ ਨੀ ॥ ਭੁਖ ਮੈਂ ਦਪ
ਦੀ ॥ ਇਹ ਬਿਪਕਾ ਰੇ ਭੇਖ ਦਿਉ ਅਲੇਖੁ ਨੀ ॥ ਇਸ ਭੇਖ
ਨਾਲ ਹੁਕਿ ਸਤੁ ਭਲਾ ॥ ਜੇਕਿ ਸਤਾ ਦੇਉ ਗੈ ਗਾਥਿ ਫੁਨ ਮ
ਜੁਪੈ ਗਾਥਾ ਨਤੀ ਕਰੈ ਗਾਥੁ ਭੁਖਿ ਗੈ ਗਾਤਾਂ ॥ ਭੁਖੇ ਖਰ

84
ਭੈਰਵ ਸਤੰਗ ਦਿਉਰੰਗਾ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਨਾਮੁ ਪੈਰਾ ਸੇਭ
ਅਨਮੁਰਨ ਤੇਰੀ ਤੁਹੈ ਦੈਵਾ ॥ ਫਰੀਰੇ ਇਕ ਰਿਨਾਮੁ ਪੈਰਾ
ਸੇਭ ਪਾਦੈ ਗਾਗਡਾ ਦਿਉ ਮੁਸਤਫੀ ਮਰਹੈ ਗਾਤਾਂ ਸੁਰਗ
ਨੇਪਗਾਪ ਤੁਹੈ ਦੈਵਾ ਜੇਗਡਾ ਦਿਉ ਭੁਲੈ ਗਾਤਾਂ ਸੁਪਜੂਨ ਆਦੈ
ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਬਿਸਥਾਤੁ ਤੁਹੈ ਦੈਵਾ ਬਹੁਤ ਬਿਸਾਦਿ ਭਿਜੈ ਬਿਸਤਿ
ਆਗੈ ਤਾਂ ਬਿਰਮਾਤਾ ਨਮੁ ਪਾਦੈ ਗਾਤਾਂ ਬਿਰਮਾਤਾ ਇਕ ਰਿਸੰ
ਗਤੁ ਦਿਉ ਆਦੈ ਪਰਸਾਦੁ ਦੰਡੀ ਘੋਰੈ ॥ ਇਕੁ ਬਿਨਾਦੰਡੀ

ਵਿਅੰਦਿਬੁਤਿਗਪਦੈਓਫੇਰਿਸਿਖਹੇਤੁਪਿਅਦੈਓਹਿ
ਖਮੁਪਦੈਓਸਹੀਲਬਬਾਰਿਸੁਟੈਪਰਤੀਓਪਰਿਦਹਓ
ਸਹਿਰਮਨੁਪਿਅਦੈਤਾਂਬਕੇਕਾਜਨਮਪਦੈ॥ਤਾਂਫੁਰੀ
ਕਬੂਲਕਰੈਤਾਂਦਹਸਾਪਕੇਮੁਖਪਦੈਤਾਂਦਹਮਨੁਖਕਾਜਨ
ਮਪਦੈ॥ਇਥੈਭਾਦੈਗਿਹਸਤੀਹੈਦੈਭਾਦੈਫਕੀਕੋਦੈ॥
ਸੇਦਾਅਰਨਾਮਕਓਲਕੈਤਉਸੰਗਤਿਹਲੈ॥ਜੇਕੋਈਸਿ
ਖੁਰੀਚੀਦੁਹੈਤਿਨਕਓਇਕੋਤਹਸਓਅਸੁਮੇਦਜਗਕੀਇ

ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਜੇਕੋਈ ਓਪਦੇ ਸੁਕਾਰੈ ਅਖੁਕੈ ਬੁਭੁਦਲ ੪੬
ਤਿਸਕ ਓਇਕੋ ਤਰਸੈ ਗਓਕੇ ਦਾਨਕੀ ਏਕਾਫਲੇ ਤਰੈ॥
ਅਖੁਕੁਲਦਾਨੈ ਤਾਂ ਮਾਨੁਖਕੀ ਜੂਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਜੇਕੋ ਰਸਪੰਥ ਦਾ
ਬੁਲਦਾਨੈ ਤਾਂ ਬੁਢਾਸੀ ਦਿਓ ਪਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਇਨਿਫਕੀਕੀ
ਕੀ ਮਾਤੈ॥ ਕਰਕਿ ਰਸਤੀ ਕੀ ਮਾਤੈ॥ ਸੁਨਨਾਨਕੀ ਭੀ
ਕੈ ਰਕਿ ਰਸਤੀ ਪਾਰਓ ਤਰੀ ਤਾਨੀ ਰਿਸਤੀ ਦਿਓ ਭਓ
ਹੈ॥ ਸਲੇਕੁ॥ ਰਿਸਤੀ ਰਕਿ ਰਿਸਤੀ ਰਕਿ ਰਿਸਤੀ ਰਕਿ

ਆਉਦਿਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਸਤਮਨਿ ਸੇਵਾ ਹੈ ਫਕੀਰੀ ਮ
ਨਿ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਪਉੜੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਤ ਰਿਪਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਸੁ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੈ ਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਨਿਖਿਤਾਲੇ ਪੁਰੇ ਪੁਤਰੇ ਹੈ ਬਹੁ
ਹੀਲੇ ਪਕੁ ਉਕਾਰੇ ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਕੇ ਪਰਿ ਜਨਮ ਸਮਾਏ
॥ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਤੇ ਫਿਰਿ ਫਕੀਰੁ ਸਦਾ ਹੈ॥ ਫਕੀਰੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੁ ਨ ਜੇ ਹੈ॥ ੧੭
॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਚਉਗਾ ਸੀਲ

ਪੰਜੀਆ ਜੂਨ ਤੇ ਹੀ ਆਰੈ ਅਤੈ ਸਾਨ ਸਜਨ ਮੁਕੀ ਤੇ ਹੀ ਰੈ ॥ ੪੭ ॥
ਭਇਨਾਂ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿ ਉਕਾਰੈ ॥ ਅਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਬੀਨ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਤੁਹਿ ਬਹੁਤ ਬਿਤਾਰੈ ॥ ਇਸ ਪਉਰ ਬਾ
ਨੀ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਜੇ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਪ
ਉਰ ਪਰਗਾਸ ॥ ਆਸਨ ਨਿਪਿਨਿ ਪੁਨ ॥ ਅਕਤਿ ਪਰਗਾਸ
ਇਸ ਟਪਾਨ ਟਹੀ ਪਰ ਆਗੇ ਪਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ
ਭੇਦ ਭਦਨ ॥ ਆਸਨ ਬੰਸਿ ਪਰ ਲਾਪਰ ਇਸ ਟਿਨਾਹੀ ਸੇਵੈ ॥ ੨ ॥

॥ उड़ीऊगउमेरिमंदि ॥ आसतछिउधरति ॥ सुल
वरैहिसटतापी ॥ २ ॥ छुडपीऊगउपाषंपि ॥ आसतति
सातउरि ॥ आदाऊरैपूगासतापी ॥ ४ ॥ पंजदीऊग
उडुऊपडरघानीवरयेरैतिसेडसहीआंमुवउट्टा
वेआतामुपैऊगउमपिमाति ॥ आसतनवीकासपडन
अदाऊजिडुविपुवेले ॥ ५ ॥ छिदीऊगउहुटवरतां
॥ आसतहुउवषातवीका ॥ मुवउपुपपैदासताता

ੴ॥ ੬॥ ਸਤਦੀਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮੇਲਕੁ॥ ਆਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ੪੨
ਬੰਪੁ॥ ਨਿਗੰਗਾਰੈ ਅਗਾਏ ਨਾਏ॥ ੭॥ ਅਠਦੀਜੁਗਤਿ ਆਸ
ਟੰਬਰਿ ਮਾਤਿ॥ ਆਸਨ ਸਿਖ ਅੰਤ॥ ਇਸਿ ਦਿਉ ਮੁਕਤਿ ਤੁਲ
ਗੰਤ ਰਿਪਾਰ ਉਤਰੈ॥ ੮॥ ਨਉਦੀਜੁਗਤਿ ਪਰਬੰਪੁ॥ ਆ
ਸਨ ਨਿਗਾਥਾਨ ਮੁਕਤਿ ਤਿਉ ਹੈ ਸਾਂਸੁ ਨਾਏ॥ ੯॥ ਦਸਦੀ
ਜੁਗਤਿ ਚਿਤਾਲਖ॥ ਆਸਨ ਉਰਪਕ ਉਲੀਖ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਿ
ਠਾਸੁ ਪਰਨੀ॥ ੧੦॥ ਗਿਆਰਦੀਜੁਗਤਿ ਤਤਨਰ॥ ਆਸਨ

ਅਕਾਸ਼ਬਰਹਿਸਟਪੰਥੀਬਰਪਰਧੇਰਸਥੈ॥੧੧॥ ਬਾਰਦੀਜੁ
ਗਤਿਜਗਾਬਰਨੀ॥ ਅਸਨਨਿਪਾਨਿਪਗਭੁਨੈਠਨਗਧ
ਨਾਏ॥੧੨॥ ਏਹਬਾਰਹੁਗਤਿਤੀਨਮੁਕਤਿਏਸਬਾਨੀ
ਦਿਓਆਈਠੈਰਪਰਗਾਸੁਏਪੁਜਾਬਹੁਤੈ॥ ਏਸਬਾਨੀ
ਦਿਓਠਨਗਭੁਥੈਹਾਏਭੁਮਬਦਤੀਏਹਸਨਨਾਏ॥ ਅਠੰ
ਕਾਰਬਾਨੀਏਪਭੁਲਬੁਧਾਦਨਾਏ॥ ਅਗੇਬਾਬੇਅਰਹਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਏਹਪਭੁਲਬਾਨੀਆਈਅਗੇਪੰਜਦੀਸੁ

ਆਹੁਥਾਨੀਐਇਸਦਿਓਤੀਕੁਛਜੁਗਤਿਐਕਿਨਾਹੀ॥ ਨਿਰੰ ੪੮
ਕਾਉਬੇਗਿਅਸੁਨਹਾਸਜੀਸੁਅਹੁਥਾਨੀਦਿਓਚੁੰਚਲਾਈ
ਐਭਭੁਨਾਹੀਮੇਖਮੁਕਤਬੇਦੀਐ॥ ਸਲੇਕੁ॥ ਸੁਆਹਗੇਜ
ਨਸੁਆਹਮਿਓਮਨਚੁੰਚਲਾਈਸੇਇ॥ ਰਚੈਬਿਹੰਗਮ
ਨਾਨਕਾਸੇਜਨਨਿਰਮਲਐਇ॥ ਪਛੁਹੀ॥ ਸੁਆਹਨਿਰੰਜ
ਨਨਿਰਭਭੁਨਾਹੀਆਇਆ॥ ਕਰਿਕਰਿਭੇਖਸਭਜਨਮੁਗ
ਧਾਇਆ॥ ਮਨਐਕੋਪਤਨਲਗਤੀਮਾਇਆ॥ ਫਿਰ

ਤਿਫਿਰਤਿ ਸਤੁ ਜਨਮੁ ਗਦਾਇਆ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾ ਓਹੁ
ਮਤਿ ਬਹੁਤੁ ਰਮਾਇਆ ॥ ਪਾਦਤਿ ਪਾਦਤਿ ਕੇ ਛੁਹਾਥ ਨ ਆਇ
ਆ ॥ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਗਦਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੇ ਰਤੇ ਹਰੁ ॥
੧੨ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਇਉਂ ਬਾ
ਰੀ ਸੁਆਹ ਲਿਖੀ ਚੰਬੁਲਾਸੇ ਕੇ ਓਕਾਰੈ ਇਸਾ ਦਿਉ ਨਾਮੁ
ਕੀਤ ਬਿਪਿਨਾਸੀ ॥ ਅਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ
ਰੂਪ ਤੇਰਾ ਨਾ ਓਨਾ ਨਕ ਨਿਰਦੈਰੈ ਤੂ ਤੁਨੀ ਕੇ ਅਗਮੀ ॥

ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਗਮੀ ਕਓਨੈ ਕੁਨੈ
ਕਓਨੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਕਹਿ ਆਸੁਨੈ ਨਾਨਕ ਤੀਤੁ ਤੇ ਸਬਦ ਕਰ
ਦਾਨੈ ਅਗਮ ਕਹਿ ਕੈ ਕਰ ਦਾਨੈ ਕੇ ਕੁਨੈ ॥ ਏਕ ਕਹਿ ਕਰ ਦਾਨੈ ॥
ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਗਮ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਤੇ ਸਬਦ ਕਹਿ ਦਾਨੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਓਨੈ ਕੁਨੈ ॥ ਅਭਗੁਰੀ ਕ
ਹਿ ਕੈ ਸਬਦ ਕਹਿ ਦਾਨੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਓਨੈ ਕੁਨੈ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆ ਅਗਮ ਅਨਿਭਉ ਤੈ ਕਹਿ ਕੈ ਸਬਦ ਕਹਿ

ਹਾਏ ਇਸਾਦਿ ਚਿਮ੍ਰਕ ਤੀ ॥ ਨਿਰਕੁ ਚਿਮ੍ਰਕੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ
ਕਹੈ ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਨਿਰਕੁ ਚਿਮ੍ਰਕੁ ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਤੇ ਨਿਰਕੁ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਬੇਲ ਨਾਸੁ ਆਇ ਬਾਨੀ ਮਨਿ ਰਖਿ ਆਇ ਸੰਸਾਰੀ ਭਾਉ
ਇਤ ਦਾਸੁ ਤੇ ਇਸਾਦਿ ਚਿਮ੍ਰਕੁ ਤੀ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਬੇਗੀ ਆ
ਜੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਆਈ ਜੁਗਤਿ ਪਿਆਨ ਇਸਾਦਿ ਚਿਮ੍ਰਕੁ ਤੇ ਨਿਰਕੁ
ਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਏਇ ਆਸੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਇਸਾਦਿ ਚਿਮ੍ਰਕੁ ਤੇ ਨਿਰਕੁ
ਪਦੁ ਪਿਆਨ ਤੀ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਚਿਤ ਕਾ ਬਰਨ ॥ ਸਿਖਾ

ਨਬੇਤਬਨਸੋਗਾਹੰਗਨਾਪਿ॥ ੧॥ ਦੁਜੀਜੁਗਤਿਦਇਆਸੰ ੫੧

ਗਿ॥ ਆਸਨਬੇਤਨਮੁਖ॥ ਦੁਰਗਾ ਉਸਪਾਸਾਦਤੀਪ

ਰਸਮੁਬੂਹਦੇਤੀਨਾਪਿ॥ ੨॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਬੇਭੇਦ॥ ਆ

ਸਨਕੀਸ॥ ਤਿਸਮਪੇਗੁਪਤਹਾਜਰੀਤੇਹੈਬਰਤਾਰਾਬ

ਤਾਇਜਾਤੇਹੈਮਹਾਦੇਵਕੀਪੂਜਾਕਰਾਇਤੇਹੈਏਹਆਸਨ

ਜੁਗਤਿਤੀਕੀਕਾਮਾਦਤੇਹੈ॥ ੩॥ ਚੌਥੀਜੁਗਤਿਪਤਤਪਾ

ਦਨੀ॥ ਪਿਆਨਬੇਤਮੁਖਦਿਇਆਕੇਅਰਥਕਾਮਾਦਤੇਹੈਪੰ

ਹਾਹੈ ਇਸਾਦਿ ਬਿਮੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ
ਬਰਦੇਹੈ ਨਿਸੇਗੁ ਨਿਕਰੰ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਹੁੰ ਗੁਨੀ
ਕਾ ਬੇਲ ਨਾਸੁ ਆਇ ਬਾਨੀ ਮਨਿ ਰਖਿ ਆਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ਭਾਂਉ ਹੈ
ਇਤਦਾਸੁ ਤੇ ਇਸਾਦਿ ਬਿਮੁਕਤਾ ਹੀ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਬੇਗਿ ਆ
ਭੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕਾ ਈਜੁਗਤਿ ਪਿਆਨ ਇਸਾਦਿ ਬਿਭੀ ਹੈ ਕੀ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸਦੀ ਭੀਜੁਗਤਿ ਲਿ
ਖਹੁ ਪਿਆਨ ਭੀ ਹੈ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਚਿਤਕਾ ਬਰਨ ॥ ਪਿਆ

ਨਥੇਤਬਨਸੇਭਾਗੰਗਨਾਯੰ॥ ੧॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਹਇਆਸੰ ੫੧

ਗਿ॥ ਆਸਨਥੇਤਨਮੁਖ॥ ਦੁਰਗਾਓਸਪਾਸਅਦਤੀਯੰ

ਰਸਮਬੁਧਵੇਤੀਨਾਯੰ॥ ੨॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਥੇਭੇਦ॥ ਆ

ਸਨਕੀਸ॥ ਤਿਸਮਪੇਗੁਪਤਹਾਜਰੰਤੈਤੈਬਰਤਾਰਾਬ

ਤਾਇਜਾਤੈਮਹਾਵੇਦਕੀਪੁਜਾਰਾਇਤੈਦੇਹਆਸਨ

ਜੁਗਤਿਤੈਕੀਕਸਾਦਤੈ॥ ੩॥ ਚੌਥੀਜੁਗਤਿਪਤਤਪਾ

ਦਨੰ॥ ਪਿਆਨਥੇਤਮੁਖਦਿਹਿਅਕੇਅਰਥਕਸਾਦਤੈਯੰ

ਤਿਤਕਮਾਦਤੈਗ੍ਰਿਹਕੀਪੂਜਾਕਰਾਦਤੈ॥੪॥ਪੰਜਦੀਜੁਗ
ਤਿਉਤਪਿਆਨ॥ਆਸਨਸਰੀਪਸਰਾਫੰਕਮਾਦਏ॥ਨਿਦ੍ਰਿਸ਼
ਦਿਉਰੇਜਗਾਰੈਪੂਜਾਬਹੁਤੈਲਛਮੀਕਾਸੰਬੂਤੈਸੁਕਤਾ
ਰੀ॥੫॥ਵਿਦੀਜੁਗਤਿਮਾਲਾਮੰਤ੍ਰਤੈ॥ਸਨਮੈਲਾਆਸਨਫੁਲ
ਰੈਫਲੁਨਾਰੀ॥ਭੁਕਸਾਸੁਅਫੁਲਮੇਰੈਫਲਮਨਿਨਾਰੀ॥ਇਹੁਪਿ
ਆਨਬੈਗਾਕੀਕਮਾਦਏ॥ਮਾਲਾਸੰਗਿਉਤਲਗਦਾਨਾਰੀ
॥੬॥ਸਤਦੀਜੁਗਤਿਸਿਪੰਤਿ॥ਆਸਨਨਿਗਾਪਾਰਪੰਧੁਬਲੁਪ

ਗੁਰਤਨਾਹੀਲਪੰਥੀਯਾਨੁਪਤਤੁਰਥਿਅਾਇਆਨਾਹੀ॥੭

੫੨

॥ਅਠਦੀਜੁਗਤਿਯਿਅਰਸੁ॥ਅਸਨਪਰਬਲਹੈਪਰਮੁਕਤਨਾਹੀ

ਏਹਪੰਥੀਕਸਾਦਤਥੇ॥੮॥ਨਓਦੀਜੁਗਤਿਯਿਤਾਸ॥ਅਸਨ

ਸਿਰਗਦਾਸੀਸਿਤਿਹੈਸੇਖਨਾਹੀਨਦੰਤਤਥਾਨੋਰਜਤੀਕਸਾ

ਦਏਹੈਇਸਾਦਿਓਭੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥੯॥ਏਸਦੀਜੁਗਤਿਯਿਤੁੰ

ਓਰਾਓ॥ਕੁਬਰਨਅਸਨਏਸਨਾਸੰਨਿਅੰਸੀਕਸਾਦਤਹੈਤੀ

ਰਥਾਫਿਰਿਤੈਨਿਏਸਾਦਿਓਜੁਗਤਿਹੈਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥੧੦॥ਗਿ

ਆਰਦੀਜੁਗਤਿਸੁਕਤਿਸਿਪਨਿ॥ ਅਸਨਾਬਿਖੁਛਲਨਾਲਜੀਤ
॥ ਜੈਨਮਾਰਗਾਥਿਹੈਆਬਹੁਤਹੈਛਲਛਿਦੁਬਹੁਤਹੈਸੁਕਤਨਹੈ
॥ ੧੧ ॥ ਬਾਰਦੀਜੁਗਤਿਹੈਨਗੁਨਾਸਨਾਹੈਬਹੈਸਟਿਸੁਕਤਿਹੈ
ਨਿਪਿਸਦਾਦਰਤੀਕਮਾਦਤੇਹੈਇਸਾਦਿਉਸੁਕਤਭੀਹੈਜੁਗਤ
ਭੀਹੈਹਰਸਨਨਾਹੈ॥ ਫੇਰਿਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਭੀਪਾਤਸਾਹ
ਇਹਸੁਆਹਥਾਨੀਹੈਈਏਹੈਜੈਗੀਸੰਨਿਆਸੀਕੇਤੇਰੇਪਪਾ
ਕੀਸਰੁਸੁਆਹਥਾਨੀਹੈਦਿਉਹੈਕਿਏਈਥਾਹਭੀ॥ ਫੇਰਿ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਗੁਣੁ ਭਾਤੈ ਸੋ ਦਿਉ ॥ ੫੩ ॥
ਬੁਨਾਵੈ ਨਿਪੁ ਮਥਾਨੀ ਦਿਉ ਰਖੈ ਨਿ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ ਯੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਗ ਬੋਲ ਨਾਸਤੈ ॥ ਪਰ ਅਗੇ ਸੁਪਾਓ ਬਾਨੀ
ਜੋ ਕਹੈ ਤੇ ਦਸ ਕੁਛ ਨ ਕਮਾਦੈ ਨਿ ॥ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੋਇ
ਆਸੁ ਨਾਨਕਾਇ ਸਭ ਤੇਗੀ ਪੰਥ ਕਾ ਮਾਦਾ ਹੋਇ ਸਥਾਨੀ ਦਿ
ਉ ਮੇਰੇ ਬਰਨੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨ ਪਛੁਟਾਇ ਗਏ ਬੁਝ ਲੇ ਬਿਤੁ ਅ
ਨਾਹ ਦਿਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਭੈ ਜੋ ਕਹੈ ਮਨ ਖਿੰਬ ॥

ਪਓਹੀ॥ ਮਨਪਓਹੈਕਾਮੇਲਾਹੁਆ॥ ਜਪੈਨਾਮਤਿਓਪਛਤਾ
ਸੁਆ॥ ਪਿਥਾਨਸੁਗਤਿਹੁਇਸਮਕਾਰਿਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਲਾਇਜੁ
ਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੈ॥ ਨਿਰਮਲਭਾਂਡੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੈ॥ ਸੰਬੋਧੁਸਤਤਿ
ਓਸਕੀਕੈ॥ ਤੇਇਨਿਰਬਾਨਨਿਤਨਾਮੁਪਿਥਾਅਦੈ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਕਰਿਸੇਦਾਚਰਨਸਮਾਦੈ॥ ੧੯॥ ਫੇਰਿਬਾਥੇਅਰਘਾਸਕੀ
ਤਿਯੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਏਹੁਪਾਓਬਾਨੀਤੁਸਾਂਕਹੀ॥ ਇਸਹੀ
ਸੁਕਤਿਜੁਗਤਿਕੇਨਾਓਕਿਅਹੈਨਿ॥ ਅਗੇਨਿਕੰਕਾਰਬੇਲਿਅਸੁ

ਨਨਾਨਕ ਕੁਹਰ ਤਿਹਿ ਜੇ ਸੁਪਾਓ ਬਾਨੀ ਹੋਈ ਸੁਰਜ ਪਰ ॥ ੫੪ ॥
ਦਿਹੋਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਠਹਰਾ ਦਹਾਨਾ ਹੀ ਤਿਉ ਇਸ ਬਾਨੀ
ਦਾ ਸੁਭਾਉ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਘਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸੁ
ਰਜ ਦਾ ਜੇ ਠਹਰਾ ਦਹਾਨੀ ਸੇਵਿਤ ਬਿਪਨਾ ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਰਜ ਕ
ਉਨ ਪਰ ਤਿਹਿ ਆਕਉ ਨ ਜੁਗਤਿ ਕਮਾਦਹਾ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿ
ਰੰਗ ਬੀਨਾ ਅਸੁ ਨਨਾ ਕੁਹਰ ਦਿਅਾ ਹਾਹੁ ਪਰੈ ਇਸ ਹੀ ਆ
ਜੁਗਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕੇਤੀ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਭਰ

ਚਾਹਾਨ॥ ਆਸਨ ਨਿਰਬਾਨ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਤਿ ਸਟਾ ਸੰਸਾਰੀ ਕਮਾ
ਦਵੇ ਹੈ ਨਿਰਾਉ ਹੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕੀਰਤਿ ਬਿਦਿ ਆਕਮਾ ਦਵੇ ਹੈ ਨਿ

॥ ੧ ॥ ਦੁੰਡੀ ਜੁਗਤ ਭੁਭ ਮਪੁਗਾਸੁ॥ ਆਸਨ ਬਿਪਿਨੰਦੁ॥ ਮੁ

ਕਤਿ ਮਹਾਪਤਿ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਰੂਪੰਨ ਸੰਪਿ ਆਚਾਨ ਦੁੰਡੀ ਸੇਰਾ

ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਦੇਹ ਕਮਾ ਦਵੇ ਹੈ ਨਿ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਆਸ

ਨਾਉ॥ ਆਸਨ ਅਗਿ ਆਨਇ ਸ ਬਿਖੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਅਮੀਰ

ਕਮਾ ਦਵੇ ਹੈ ਨਿ ਬਿਖੀ ਆਮੁਖ ਬਸਈ ਹੈਈ ਹਾਂ ਜੀ ਅੰਕੁਸੁ

ਥੈ ਅਯੋ ਨ ਕਰੈ ਏਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ਰਾਜ ਕੀ ਅਯੋ ਨਹੀ ॥ ੩ ॥ ੫੫

ਬੁਝਿ ਭੀ ਜੁਗਤਿ ਕੁਟੰਬ ਬਰਨਾਸ ਨ ਮੇਰਾ ਮਪਦਿ ਸਦਿ ਚਿਤੀ

ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰ ਥੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਇਹੈ ਜੇ ਮਨ ਸਰਸਾ

ਕਰੈ ਜੇ ਫਲਾਨੇ ਕਾ ਕੁਟੰਬ ਭਲਾ ਹੈ ਜਗਦੀਦਤਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥

ਪੰਤ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਨ ਮੂਲ ॥ ਆਸ ਨ ਇਸਾ ਬੰਪ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨ

ਰਬਾਨ ਕਰੀ ਪੁਨ ਅਰਥ ਦਾਸ ਤੇ ਕਾਮਾਦ ਦੇਹੈ ਨਿਜੇ ਨਗਰ ਬਿਖੇ

ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾ ਦੇਹੈ ਨਿਰਬਾਨ ਕਲਾ

ਲਈ ਹੈ॥ ਦਰਬੀ ਸੇਭਾ ਪਰਗਾਸ੍ਰੁ ਹੈ ਨਾਮ ਇਸ ਦਿ ਬਿਭੀ ਨਾਹੀ॥
੫॥ ਛਿਦੀ ਜੁਗਾਤਿ ਪਟਾਸ ਪਰੰ॥ ਆਸਨ ਪੁਰੀ ਨਿਪਿ॥ ਮੁਕੰਡੀ
ਪ੍ਰਾਨ ਬਲ ਪਟਕਰ ਮੀਕਾ ਦਏ ਹੈ ਨਿਬੈ ਸਨੇ ਦਰ ਮੁਕਾਤਿ ਇਥੇ ਹੈ
ਹੈ ਇਛਾ ਮਾਰਏ ਹੈ ਨਿਬੈ ਜਨ ਮਮ ਪਮ ਹੈ ਨਿਬੈ ਆਖੇ ਪਰ ਸੰਗ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਸਾਪਕੀ ਨਿਬੈ ਆਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ੬॥ ਸਤਦੀ ਜੁਗਾਤਿ ਰੁਗਾ
ਬੰਪ॥ ਆਸਨ ਭੁਮਕੀ ਮੁਖ ਬਿਖੈ॥ ਮੁਕਾਤਿ ਨਾਹੀ ਭਟਕ ਰੂਪ
॥ ਕੰਗਾਲ ਕਮਾਦਏ ਹੈ ਨਿਮਨ ਸਾਂਤ ਆਦਈ ਨਾਹੀ ਤਿਥਾ ਪ

ਦਿਹੁ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਕੇ ਨਾ ਭੁਕਾਰਿ ਮੰਗਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਅਠਦੀਜੁਗ ੫
ਤਿਥੁ ਨ ਜੇਤ ॥ ਆਸਨ ਪਿਆਨ ਸਿਪਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਥਰਨ ਪਤਿ ੫੬
ਟੋਹੀ ਸੰਸਾਰ ਮਾਦ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਮਜਗ ਜੇਕਰ ਦੇ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਬਿ
ਬੇਸੁ ਭਾ ਹੈ ਦਸਦ ਪੰਥ ਦੇ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਨਉਦੀਜੁਗ ਤਿਨਿ ਰਾਪ ॥ ਆ
ਸਨ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਰੰਪਰ ਨਾਥਕ ਮਾਦ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਕਾਲਬ
ਸਿਨਾਰੀ ਆਦ ਦੇ ਬਧ ਨ ਹੈ ਪਰ ਮੇਲ ਨਾਰੀ ਕੀ ਤਕਾਰਿ ਕੈ ਅਲ
ਖ ਜੇਕਰ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਲਖਾ ਦ ਦੇ ਨਾਰੀ ਮੁਖ ਭੁਝੁ

ਕਹਾਏ ਨਿਇਤ ਕਰਿ ਦਰਸਨ ਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਵਸਦੀ ਜੁਗਤਿ ਜ
ਭੀਲ ਪਰਨ ॥ ਆਸਨ ਪਿਆਨ ਰੂਪ ॥ ਮੁਕਤ ਪਰਵੇ ਪੈਸੀ ॥ ੯ ॥
ਆਰੂਪ ਕਮਾਦਈ ਨਿਸਾਪ ਅੰਗੁ ਲਗੀ ਨਿਤਿ ਸੁਤੇ ਸਾਪ
ਪੈਦਾਇਏ ਨਿ ॥ ੧੦ ॥ ਭੀ ਆਪਰਤੀ ਨਿਤਿ ਭੀ ਭੀ ਪਰਤੀ ਨਿ
ਸੀ ਪਰਤੀ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਤੈਸੀ ਭੀ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਪਰਫੇਰਿ ਕ
ਸੀ ਪਿਛੇ ਹੈ ਸਾਪ ਪੈਦਾਇਏ ਨਾਮ ਜਪ ਜਪ ਦਾ ਹੈ ॥ ਸੁਦੇ ਪ
ਛੇਇ ਸਦੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਗਿਆਰਦੀ ਜੁਗਤਿ ਸਿਖ

ਬਾਨਿ ॥ ਅਸਨਪੁਰੁਪਪਰਗਾਸੁ ॥ ਮੁਕਤਿਨਿਰਬੰਧ ॥ ਪਰ 40
ਤ੍ਰੀਆਟੀਥਨਸਬਲਕਮਾਦਵੇਰੈਨਿ ॥ ਪਰਤੀਕਾਸੁਤਬਨਾਸ 41
ਪਤੀਐ ਓਤਤੁਜਹੈਇਨਾਈਤਪਸਿਅਕਰਿਪਰਤੀਕੀਮੁਕਤਿ
ਹੈ ॥ ਪਰਤੀਕਓਓਜਰਨਾਹੈ ॥ ਤਿਓਹੀਅਕਓਓਜਰ
ਨਾਹੀਪਹਿਲੇਹੀਆਹੀਓਪਜੀਹੈ ॥ ਹੀਆਤੇਪੁਰਖਤਇਆ
ਹੈਪਿੰਡਮਾਨਿਬ੍ਰਹਮੰਡਹੀਆਹੀਮਾਨਿਸਮਾਨਾਹੈ ॥ ਅਪਨੇਜੀ
ਅੰਕਓਓਪਈਆਹੈਅਓਓਸੁਰੇਜੀਅੰਕੀਰਖਿਅਕਰੀਹੈ

ਹੀਆਰੀਮੁਕਤਿਦੂਰਨਾਹੀ॥ਪੁਰਖਰੀਦੂਰੈ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰ
ਦਾਸਰੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹੀਆਰੀਮੁਕਤਿਨਿਕਟੋਈਪੁਰ
ਖਰੀਦੂਰੋਈਦਿਹਰੀਬੀਪਰੈਅਸਾਂਗੁੰਭਭੁਪਾਜਿਅਰੈ॥
ਅਗੋਨਿਗੰਧਾਰਬੋਲਿਆਜੈਨਾਨਕਸੇਦਕਤੁਸੀਭਭੁਮਤਿਕ
ਰੁਟੇਹਕਾਲਭੀਸਾਲੈਹੀਆਭੀਐਗੀਪੁਰਖਭੀਐਗੀ
॥੧੨॥ਬਾਹਦੀਜੁਗਤਿਬੁਧਪ੍ਰਕਾਸ॥ਅਸਨਮਿਠਮੇਰ॥
ਕਸਨਾਜੈਤਮੁਕਤਿਦੇਹਪਰਹਾਰਕਮਾਦਵੇਰੈ॥ਆਪਕਭੁਪ੍ਰਾਪ

ਅਸਰਿ ਪੈ ਪਗਈ ਪੁਪਿ ਆ ਦੇਖ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ਸੁ ਆਰਥ ੫
ਹੀ ਦਿਓ ਬਿੰਤਰ ਨਿ ਆਹੈ ਹਇ ਆ ਨਾ ਮੁਹੀ ਆਹੈ ਸਾਂਤ ਨਾ ਮ ੫੮
ਹੀ ਆਹੈ ॥ ਹਇ ਆਓ ਪਯਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਨ ਕੀ ਚੀ ਵਾਹੈ ਮਨ ਸਰ
ਥੀ ਵਾਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਨ ਕੀ ਚੀ ਵਾਹੈ ਸੁਰਤਿ ਰਥੀ ਵਾਹੈ ਤਾਂ ਨਾ
ਅਯ ਪੀ ਵਾਹੈ ॥ ਇਤੁ ਮਾਨਿ ਵਕਾਰਿ ਕੈ ਪਨਿ ਲਾਹੀ ਆਹੈ ਪਿ
ਛੇ ਸਾਪ ਪੈ ਵਾਹੈ ਵਾਹੈ ॥ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇਤ ਲੇਪਹਤੀ ਹੋਓ
ਪਰਿ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਤੁ ਮਾਨਿ ਵਹੀ ਆਕਾਸ਼ ਰਭਰੈ ॥ ਅਕਾ

ਸਾਥਿਐ ਚੰਦ੍ਰਸੂਰ੍ਯੁਤ੍ਤ੍ਵਾ ਚਾਂਦਨੈ ਪਦਨ ਚਲਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸਰਾ
ਰਤੁ ਮਹਿ ਸੁਖ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਯਾਨ ਪੁਨ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਇਸ
ਥਿ ਚਿਸਤੁ ਕੇ ਛੁਕ ਖਿਆ ਹੈ ਹੀ ਆ ਕੇ ਕਰਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨ ਹੈ ਅੰਧਯੋ
ਕੈ ਭੁਕ ਪਤ ਪਸਿ ਆ ਭੁਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਕਲ ਪਕਾਤਾ ਹੈ ਅਨ ਬੈਲ
ਤਰਾਤਾ ਹੈ ॥ ਇਤਕ ਰਿਹੀ ਆ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਿਕਟ ਹੈ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦ੍ਰਿ
ਸਿ ਹੈ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਕੁਯਰਤਿ ਪੁਰਖ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਸੁਖ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਦੈ ਨਿਦ੍ਰਿ ਆਪਕਾਰੈ ਇਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਟੇਕ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ਹੁਤੀ ਆ

ਤਿਆਗੈ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਇਤਕ ਰਿਕੈ ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਦੇ ५

॥ ਜੇ ਇਤ ਨੀ ਘਾਂਥਾ ਤਾਂ ਨਕ ਰੈ ਤਉ ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਦੂਰੈ ॥

ਫੇਰਿ ਬਾਥੇ ਅਧਾਸਕੀ ਤਿ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹਿ ਸੁਪਾ ਓਥਾ ਲੀ ५੮

ਹੈ ਏਹੈ ਬਾਹਰ ਜੁਗਤੀ ਬਾਹਰ ਆਸਨ ਨਉ ਮੁਕਤਿ ਏਹ ਸੁਪਾ

ਓਥਾ ਲੀ ਦੇ ਬਿਧੈ ਨਿਕਹੁ ਅਯੋਗਤਿ ਹੈ ॥ ਤਾ ਅਯੋਗ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਬੋਲਿਆ ਸੁਨਨਾ ਨਕਦਾਸ ਜੀ ਮੇਰਾ ਸੁਤਤੁ ਹੈ ਇਸ ਸੁਪਾ ਓਥਾ

ਲੀ ਦੇ ਬਿਧੈ ਮੇਰਾ ਨਕਦਾਸ ਆਰੈ ਤਾਂ ਪੈਰੀ ਪਦਨ ਆਖੀ ਏਹੈ ਲ

ਪਰੁ ਨਾਨਕੁ ਰਨੀਲ ਗਿਆ ਮਿਟਵੇ ਏਨਿ ਬਰਨ ਪਾਇ ਤੂੰ ਤਬ ਪੈ
ਪੀਬੁ ਦੇਹ ਨਿਮੇਗ ਇਸਨਾਨ ਇੰਨੇ ਬਰਨ ਪੈਦਨੇ ਪੀਵਨੇ ਤਿਉ
ਰਨ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਭਾਇ ਪਿਪਰ ਚਲਾਵਨੁ ॥ ਤਿਉ ਮੁਖ ਉਥੁ
ਜਰਨਾ ਹੀ ਸੁਨਨਾਨ ਕਦਾਸ ਜੀ ਜੇ ਦੇਹੀ ਯਾ ਭਾਗੁ ਰਨਾਂ ਉਪਰੈ
ਤਿਉ ਭਗਤਾਂ ਭਾਗੁ ਰਮੇ ਉਪਰਿ ਰਗਤ ਸਾਪਸੰਗ ਤਿਏ
ਕੋ ਮੁਖੈ ॥ ਤਿਸ ਅਗੇ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਪੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਤ ਕੋ ਮੁਖੈ ਏਸਾਪਸੰਗ ਤਿਉ ਇਨਾਂ ਵੀ ਤਾਂ ਮੁਖ ਤਿਉ ਇਪ

ਹੁਤੀਯੋ ਅੰਗਲਕੋ ॥ ਫੇਰਿ ਰੁਕਮੀਏ ਇਅਸੁਨਨਾਨਕ ਇਓਨਾ
ਹੁਤੀਯੋ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਬਿਛੁਰੈ ਤਿਓ ਦੇਰੀ ਮਹਿ ਰੋਮੈ ਅਪੇ ਅਪ
ਨੀ ਤਓ ਸੀਰੈ ਕੋ ਓਕ ਓਕ ਰੈ ਕੋ ਓਸੀ ਰੈ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਓਨਾ
ਕਾਸਾਂ ਸੁਰੈ ਪਰਤੀ ਸੀਰ ਅਪਨੀ ਰੈ ਇਓ ਸਾਨਿ ਦਸਾਪ ਸੰਗ
ਤਿਥੀ ਰੈ ਤਿਓ ਦਰਪਰਤੀ ਰੈ ਤਿਓ ਮੈ ਪਰਤੀ ਰਾਂ ॥ ਸਲਿਕੁ ॥ ਪਾ
ਕਬਿਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲਾਇ ਬਿਹੰਗ ਮਹਿ ਪਿਆਨ ॥ ਪਰਤੀ
ਚਰਨ ਨਲਕਾਈ ਜਨਨਾਨਕ ਪੰਥੀ ਜਾਨ ॥ ਪਓ ਹੀ ॥ ਸੁਨਮੰ

੬੦

ਡਲਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਨਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਮਪਾਰੀਕੀਪੁਨਿਨਾਮਪ੍ਰਭ
ਪਿਆਇਆ॥ ਨਾਂਤਵੇਕਿਛੁਤਾਰਨਾਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਂਤਕੁ
ਪ੍ਰਪਿਆਰਿਗਾਤ੍ਰਿਪਤਾਪਾਇਆ॥ ਦੇਹਦਰਨਨੀਮੂਲਨਵੇਸ
ਟੀਕਾਇਆ॥ ਜੀਵਾਂਜਨਨੀਖੇਲਪ੍ਰਗਾਇਵੇਪਲਾਇਆ॥ ਪੰ
ਖੀਕੇਗਰੁਪ੍ਰੀਤਿਪਰਤੀਕਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਨਿਪਾਨਾਥਿ
ਹੰਗਮੁਠਾਰਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾ
ਤਿਸਾਰਹਿਨਿਬਿੰਗਮਥਾਵਹੈਇਸਕੀਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਿਓਕ

ਸਿਉ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਨ ਦਾਸੁ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਬਿ
ਰੁੰਕ ਮਥਾ ਕੀ ਤੇਈ ਤਬ ਪੈ ਦਾਇਸੁ ਬਿਛੁ ਨਹੀ ਪਦ ਨ ਪਾਨੀ ਪ
ਕਤੀ ਆਵਾਸੁ ਬੁੰਦੁ ਸੁਰਜ ਬਿਛੁ ਨਹੀ ਸੁਰਭੀ ਨਹੀ ਜੀ ਭੁਪਰ
ਗਾਸੁ ਭੀ ਨਹੀ ਤਹਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਾਦੁ ਜੇਥਾਂ ਇਕੁ
ਦਰਸਿ ਪੈ ਦਾਕਾਰਿ ਲਇ ਆਥਾ ਕੁਗੁਗਾ ਜੇ ਰੁਖੰ ਪਾਥਾ ਕੁਗੁ
ਕਹੀ ਕੁਗਾ ਤੇ॥ ਪਹਿਲੀ ਕੁਗਾ ਤਿਹਿ ਦ॥ ਆਸਨ ਸੁਨਾਪਿ ਆਨ॥
ਨਿਗਾਸਾਪਿ ਆਨ ਪੂਰ ਪਤਿ ਮੁਕਾਤਿ ਮੁਕਾ ਮਜਤੁ॥ ਤਹਿ ਹੁੰਦੁ ਪੂਰ

ਓਪਰਿਥਾ ॥ ਤਵਿਉਭੰਜੀਆਂਜੋਪੈਦਾਕੀਤੇਹੈਨਿਤਿਨਮਨੀਜੀਓ
ਦੇਹਨਾਹੀਸੋਜੀਆਂਇਥੇਭੀਹੈਨਿਅਪਨਾਆਪਲਖਾਇਦੇਨਾਹੀ
ਸੁਦਰਸਪਰਤੀਪਰੈਗਾਤਿਸਕਓਹਿਸਟਆਦਦੇਹਨਿ॥ ਬਾ
ਹੁਜੁਗਬਰਤਾਗਏਹੁਬਰਤਿਆਹੈਨਿਤਿਨਾਹੀਸੁਕਤਿਓਤਿ
ਸੁਭਾਇਜੇਹਨਿਤੇਹੁਜੇਹਰਸਨਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਦਰ॥ ੧॥
ਦੁਜੀਜੁਗਤਿਹੈਲਾਬੰਪ॥ ਆਸਨਓਤਥਮਾਨ॥ ਪਿਆਨਹਿਨਿ
ਮਰ॥ ਸੁਕਤਿਪਰਦੁਆਰ॥ ਇਨਿਬਾਰਦੁਜਗੁਮੈਓਥੇਰਹਿ

ਆਹੰਤਰਦਰਦੇਭਾਅਹਾਰਤਦਰੀਕਿਛੁਨਥਾ॥ ਏਭਾਰ ੬੦
ਨਿਜੁਗਤਰਦਰਦੀਨਿਆਈਜੀਦਰਤੈਨਿ॥ ਤਦਿਥਾਰਤ
ਜੁਗਮੈਛਿਲਓਪਰਿਰਨਿਆਥਾਕੁਦਰਤਿਤੂੰਮੇਰੇਭੀਸੰਗਥਾ॥ ੬੨
੨॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਦਾਸਪਤਿ॥ ਆਸਨਓਮੁਕਦਇਆ॥ ਸਿ
ਆਨਤੂੰਬਰਮੁਖ॥ ਮੁਕਤਿਪੁਨਿਗਮਿ॥ ਜੀਆਂਦਰਤਾਰਾ
ਨਮੂਨਾਪ੍ਰਗਾਸਥਾਪਰਬੈਲਦੇਨਸੇਅਹਾਰਭੀਨਾਸਾ॥ ਏਭ
ਥਾਰਜੁਗਮੈਨਮੂਨੇਓਪਰਿਰਨਿਆਸਾਨਮੂਨਾਮੁਕਤਤੈਨੁ

ਰਤਰੀ ਅਸਦਾਰੀ ਥੀ ਉਤ ਸੁਰਾਇ ਜੋ ਕੋਈ ਕਲੈ ਗਾਸੇ ਪੁਨਗ
ਸਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਗਾਉ ਸੁਰਾ ਅਗਰ ਅਗਰ ਹੋਵੈ ਗਾ ਬਾਕੁ
ਗਾਏ ਜੋ ਜੀ ਆਦਰ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਬੁਢੀ ਜੁਗਤਿ ਕਲਾਨੇਰ ॥ ਅਸ
ਨ ਅਗਮਾਪੀ ॥ ਪਿਆਨ ਅਗਾਜੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਤਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਉ
॥ ਤਵੇ ਜੀ ਅੰਗੇ ॥ ਸੇਵਿ ਸਟ ਆਦਰੇ ਸੇ ਪਦੁ ਪਤ ਸੇ ਆਦਰੇ ਅ
ਗਰ ਉਨਾ ਹਾਪੁ ਨਿਸੀ ॥ ੪ ॥ ਪੰਤ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਸਿਨਾ ਸਰ ॥
ਅਸਨ ਸੁਨ ਅਗਾਪੁ ॥ ਪਿਆਨੁ ਪਤੁ ਮੂਲੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੁਪਦਸੁ

॥ ज्ञीअंतिवरेषअण्डदासनांतामुनिपि ॥ बाणजुगामे ६०

दासनांतामुनिपिअण्डदासनाबुद्धवतिषीउपमैषा

उद्धवातुंमेवेसंविषा ॥ ऐसमागिहजेटीगवैगामे ६३

पुण्णदासुपादैवावुनसंविगवैगा ॥ ५ ॥ द्विदीजु

वतिमुनारमु ॥ आसततिदिदामी ॥ पिआनविह्वल

ल ॥ मुक्कतिमिउपति ॥ उद्धज्जिअंवेरेषेपुव्ज्जेउव्वहे

षेउषळळीनसेआदहेवेपेतेतुंसेअण्डाविसाटिसाहि

ਸਟਚੁਖੇਅਘਾਦਦੇਸੇ॥ ਬਾਹੁਜੁਗਹਿਸਟਨਾਉਪਰਿਅ
ਸਾ॥ ੬॥ ਸਤਦੀਜੁਗਹਿਸਿਪਾਨਮਾਤਿ॥ ਆਸਨਅਲੇਖ॥
ਪਿਤਾਨਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਸੁਕਤਿਨਿਗਾਪਾਰ॥ ਜੀਅੰਮੇਖ
ਤਬਰਨਾਅਭਾਸਬਦਪੁਨਗੀ॥ ਇਨਿਬਾਹੁਜੁਗਨਿਗਾ
ਪਾਰਹਿਅਗੰਤਬਅੰਤੁਪੈਦਾਕੀਤਹੈ॥ ਅਕਾਸੁਦਲਿਉਪਰਿ
ਕੀਅਗੰਤਿਸਨੂੰਫਲਾਉਰਿਲਾਗੈਪਦਸੁਆਦਆਪਆਪ
ਲੇਇਇਨਾਂਨੂੰਬੇਦਕਤੇਬੇਈਨਾਹੀਜਾਵੈਗਾਸਿਪਾਨੂੰਕੁਸੇ

ਫੀਨਾਨੀਇਨੀਬਿੰਗਮੁਅੰਦਰੈਨਿ॥ ੭॥ ਅਠਦੀਜੁਗਤਿ ੬੪

ਅਕੇਬੁਗਪੁਰੀ॥ ਆਸਨਅਕਾਸੀਪਸਿਅਨਪੁਰੀ॥ ਮੁਕਤਿਬੈ

ਕੁੰਠਪਿਅਨੁ॥ ਜੀਅੰਅਗਮਾਪੀਮੁਕੁਸੁਪਿਪਿਅਨੁਓਸਓ ੬੫

ਪਰਿਮੈਰਨਿਆਸਾ॥ ਬਾਰਨਜੁਗਮੈਏਏਪਿਅਨਕੀਤਾ॥ ਪਿ

ਅਨਬਾਨਤਬਤੁੰਥਾਕੁਦਰਤਿਓਸਕੇਓਪਰਿਅਸਨਮੇਰਾਬਾ

ਨਿਰਬਾਨਨਾਮੁਜਪੀਦਾਸਾਬਾਰਨਜੁਗਇਓਦਰਤਾਰਾਦਰਤਿ

ਆਰੈ॥ ੮॥ ਨਓਦੀਜੁਗਤਿਮੁਨਸੁਰਜੁਗਤਿ॥ ਆਸਨਅ

ਦਾਜਬੰਦੁ॥ ਪਿਆਨਪੁਰਬਲ॥ ਸੁਕਤਿਮੇਖਤਹੇਸੁਨਪੈਦਾ
ਤੇਆਰੈ॥ ਜੀਆਆਸਨਅਠਾਉਸੁਨਭੀਤਹਿਨਉਜੁਗਨਿਰਬਾ
ਨਕਲਿਆ॥ ਸੁਨਪਤਿਗਜਾਪੈਦਾਕੀਤਾਥਾਉਸਕੇਭਾਬਥੇਟੇ
ਥੇਇਕੁਰਿਦਤੇਪੈਦਾਉਆਥਾਦਦਕਾਰਨਾਉਥਾ॥ ਦੁਸਰਾਥੇਟਾ
ਸੁਕਤਿਤੇਪੈਦਾਉਆਨਿਤਕਾਰਨਗਜਾਨਾਉਥਾ॥ ਤੀਸਰਾਥੇਟਾ
ਨਿਕਤਿਤੇਪੈਦਾਕੀਤਾਕੀਆਨਾਉਗਗਨਪਤਿ॥ ਚਉਥਾਥੇਟਾ
ਰੂਪਤੇਪੈਦਾਕੀਆਨਾਉਰਿਦਸੰਕਾਰੀਥਾ॥ ਦਦਕਾਰਕਉਸਪਿ

ਆਨਕਾਰਾਜਹੀਆ॥ ਨਿਤਿਕਰਨਕਭੁਪਤਾਲਪੁਰੀਕਾਰਾਜ ੬
ਹੀਆ॥ ਕਰਾਨਪਤਿਕਭੁਗਰਾਨਪੁਰੀਕਾਰਾਜਹੀਆ॥ ਰਿ
ਦਸੰਕਰੀਕਭੁਸੰਗਿਰਾਖਿਆਨਭੁਗੁਰਾਣੇਦਰਤਾਰਾਦਰਤਿ ੬੫
ਆ॥ ਦਦਕਾਰਭੁਸਪਰਿਸੇਗਾਪਿਆਨੁਧਾ॥ ਦਹਿਤਮਾਤਾਧੀ
॥ ਸੁਨਪਤਪਿਤਾਧਾਤਿਸਤੇਦਾਦਾਪੈਦਾਭਇਆ॥ ੬॥ ਦਸ
ਦੀਜੁਗਾਤਿਨਿਤਿਦਾਸਾ॥ ਆਸਨਭੁਗਤਾਇਸਨ॥ ਪਿਆਨਪ
ਭੁਰਦਾਸ॥ ਸੁਕਾਤਿਪਰਨਿਤਿ॥ ਤਵਹੁਜੀਪਰੰਤਜੇਤਿਪਰ

ਬੁਧਜੀਤਾਂਥੇਅਹਾਰਨਿਤਸੰਗਿ॥ ਤਵਿਨਉਜੁਗਨਿਤਉਪਰਿ
ਹਨਿਤਾ॥ ਆਸਨਮੇਭਾਥਾ॥ ਨਿਤਿਤੂੰਸਾਕੁਦਰਤਿਉਪਰਅਸੂ
ਯੇਗਥਾਪਤਾਲਪੁਰੀਕਉਪਿਆਨਥਾਯੇਗ॥ ਨਿਤਸੁਮਾਤਥੀ
ਨਿਤੁਬੰਪੁਪਿਤਾਥਾਤਿਸਤੇਹਾਪੈਦਾਬੁਇਆਹੈਨਉਜੁਗਦੇ
ਯੇਹਾਪੈਦਾਬੁਇਆਹੈ॥ ਦਾਦਾਹਾਹੈਇਆ॥ ੧੦॥ ਰਿਅਰ
ਦੀਜੁਗਤਿਗੁਰਪਤਿ॥ ਆਸਨਗਿਆਨਮਾਤਿ॥ ਸਿਪਆਨਹ
ਕਾਨਗਰਜੈ॥ ਮੁਕਤਿਗੁਰਮੰਪਿ॥ ਜੀਜੰਹਮੰਰੁਨਿਪਨਾਮ

॥ अठारुत्तरदासहिपति ॥ तबमै नहुं गगनपर
रुनिआषा ॥ गगनपुरतुं षाना नकहुं परआसनमेगषा
गकजततामाताषीपितावरनादिजेउषा ॥ तिसउंगं
गापैद्याउदिआतहिअगाजरीजपीद्याषा ॥ सतादि
सजुगमनितामपुगनषादि ॥ ११ ॥ बारदीजुगति
विदस ॥ आसनपुरबल ॥ पिआनरुपनासु ॥ मुकति
उपादली ॥ जीआपुगासीमाति सधिआरुतिनकहुता

ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਓਆ॥ ਅਖਰਚਾਰਪ੍ਰਗਾਸਕੀਆਨਾਮੁਆਇਆ
॥ ਪਰਤੁਪਤਥਾਜੀਓਇਹੁਸੁਦਰਸੁਪਰਤਿਥੇਜੈਗਾਸੇਪਦੈ
ਗਾ॥ ਇਕਸਓਬੁਓਤਾਲੀਹਜੁਗਦਰਤਾਰਾਦਰਤਿਆਇ
ਸਮਾਓਇਹਨਾਮੁਪੈਦਾਕੀਤਾਦਾਰਗੁਰੁਓਸਕਾਨਾਮੁਕਥ
ਆ॥ ਬੁਓਰਾਸੀਆਸਨਬੁਓਰਾਸੀਜੁਗਤੀਥਾਦੰਜਹਪਿਆ
ਨੁਬਾਦੰਜਹਮੁਕਤੀਇਤਿਨਾਕਾਮੇਕੁਜੈਸੇਪ੍ਰੇਸਜੁਗਤਿਓ॥
ਆਸਨਸਿਪਪਤਿ॥ ਪਿਆਨਸਹਜਸਿਓਮੁਕਤਿ॥ ਸੁਨਨਾ

ਨਕਤੀਇਸਮੈਤੇਵੇਪੰਥਨੁਬਖਸਿਅਹੈਇਸਬਿਖੇਸਾਪਨਾ
ਕਾਏ॥ ਜਤਨਨਾਹੀਸਾਜੇਹੁਸਨੇਹਾਹੈਇਸਪ੍ਰੇਮਮੁਖ
ਤਿਸਭਤੇਓਚੀਹੈਸਮੈਤੇਵੇਪੰਥਨੁਬਖਸਿਅਹੈਜੇਦਾਹਕੁਰੂ
ਕਾਹੈਗਾਤਿਸਕਓਮੈਲੁਕਿਛੁਨੇਦੈਗੀ॥ ਜਮਕੀਤਲ
ਬਤਿਸਕਓਪਦਕੁਨਾਹੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਹਕੁਰੂਨਿਰਬਾ
ਨੁਹੈਜਪਿਅੰਹੈਇਪੁਨੀਤ॥ ਤਿਸੇਪਗਾਪਤਿਨਾਨਕਾਪਰੈ
ਬਿੰਗਮੁਚੀਤ॥ ਪਓਹੀ॥ ਦਦੇਦਸਿਕਾਰਿਲੈਤਿਸੁਜੀ

੬੭

ਆ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮਤਿ ਸੈਧੀਆ॥ ਹਰੈ ਤਿਤੁ ਰਿਨਾਮ
ਲੀਆ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਤੇਤੁ ਨਹੀ ਧੂਆ॥ ਗਗੋਗਿਆਨੁ ਕੀ
ਆਮਨਮਾਏ॥ ਜੇਠੀਨੇ ਸੇਤੁ ਰਸੈ ਨਾਏ॥ ਗਰੇਰੰਗਥਤੁ
ਅਨਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਤਰਿ ਪਾਗ॥ ੨੧॥ ਫੇਰਿ
ਅਗੇਥਾਥੇ ਅਰਧਾਸਕੀਤੀ ਜੀਪਾਤਿ ਸਾਨਪਾਹਕਿ ਤਿਥੀਪਿ
ਉਤਰੀਯਾਹੈ ਦਾਨੁ ਗੁਰੂਆਖਿਆਏ ਪਾਹਉਤਰੀਯਾਹੈ ਕੇਵ
ਰਨੀਕਾਰਿਕੈ ਉਤਰੀਯਾਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੋਲਿਆਸੁ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਾਂ ६੨
ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਮੇਸ਼ੁਪਤਿ ਦੇ ਗਾਧੁਆਰੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਦਾ
ਤਜਨਮ ਉਸਦਾ ਦਿਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਇਆ ਪਦਿਤੁ ६੮
ਇਆ ਮੁਕਤਾ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟਾ ਅਲੇਖੁ ਭਇਆ ਪਰਪਰ
ਮਰਾਇ ਤੇ ਅਗੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਆਪਸ ਮਾਲਲੇ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਤੁ ਤੇ
ਬੇਦਸ ਹੈਂ ਨਿਪੁਆਰੀ ਅਲੇਖੁ ਕੁਝਾ ਦੇ ਲੇਖੇ ਦਿਓ ਰਖੁ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦਾ ਮੇਰੀ ਤੂੰ ॥ ਫੇਰਿ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਆਂਕਾ ਪੰਥੁ ਲਿਖਾਓ

ਨਾਂਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਿੰਗੀ ਬਿਕ੍ਰੁ ਤੈ ਏਯੋ ਅਏ ਸਭਾ ਕੁਕੈਗੇ
ਸੇਯੋਗੀ ਏਦੀਗੇ ਉਨਕਾ ਭੀਜ ਨਮ ਦਇਆ ਜਾਤ ਸਫਾਇ
ਉਨਕੀ ਭੀਗੀਗਈ ॥ ਜੇਗੀ ਸੇਪਿਆ ਨਲਗੇ ਉਨੁਕੇ ਰਖ
ਕੇਪੰਥ ਮੇਅਏ ਉਨੁਕੀ ਅਲੇਖ ਭਏ ਪਰਸੰਸਾਗ ਬਿਖੇਕੁ ਟੰਬਤੇ
ਕੀਤੁ ਭਏਈਹਾਂ ਨਿਕਮਲ ਜੇਗਕਾ ਮਾਦੀਗੇ ਤਉ ਅਗੇ ਛੁਟ
ਕਾਰਨਿ ਦੇਗਾ ਨਹੀ ਤਉ ਪਰਮ ਕਾਇਤਲ ਬਕਰੈਗਾ ॥ ਫੇਰ
ਬਾਬੇ ਅਰਹਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀਪਾਤਿਸਾਹ ਜੇਗੀ ਅੰਕੇਪੰਥਤੇ

ਆਏਪਰਮਗਾਇਕੀਕਾਲਾਹੈਨਿਜੇਹੋਸੇਇਨਾਕਉਰਤਦ
ਭੁਨਕੀਤੇਹੈਨਿਏਹਤਉਨਿਰਬਾਨਹੋਤੇਥੇ॥ ਅਤੇਉਹਿਅਨ
ਹੋਤੇਹੈਕੰਘਮੂਲਅਹਾਕਰਤੇਥੇ॥ ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ
ਅਸੁਨਨਾਨਕਸੇਦਕਪੰਥਤਬਾਹੋ॥ ਪਰਪੰਥਾਂਮਨਿਪੰਥ
ਉਤਮਤੁਮਾਰਾਹੈਸਹਜਪੰਥਪੰਥਕਾਨਾਉਹੈਨਿਰਦੈਰਮ
ਤਿਹੈ॥ ਹੋਰਜੇਪੰਥਹੈਨਿਅਜੇਕੁਆਰੇਹੈਨਿਤੇਗਤਾਗਦਾ
ਪੰਥਹੈਤੇਰੇਪੰਥਸੇਉਹਪੰਥਰਲੈਕੇਤਉਥਿਅਹੀਅਹੀਗੇ

॥ जेतेगीघानीसाषुतकीघानीबलेगीजेतेवेगिरंष
पवधूतैगीमेपदिहुंदैगीजिसदिमिउगाउगापदैगा
मेसुपदिहुंदैगीअतैसबुपुनीउतैहुतमैपादिपाए
तै॥ यंषपावउहृउवरिगेजांतेवासबहुअवापनि
गे॥ अतैतेवातामजपगतेवेतामकीरसतांउपनि
मुवतेदैगीमेवरगापलामतेदरिगे॥ मलेकु॥ वा
वपंषदिआवरसतातामजपनिनिउनीउ॥ तातव

ਤਖਟਿਹਪਾਰਪਾਨਿਤੁਟੈਮਨਕੀਭੀਤ॥ ਪਓਹੈ॥ ਥਾਹੁਪੰ
ਥੁਧਿਤਨਮਪਿਤਾਦਨਿ॥ ਲਾਗਚਰਨੀਜੁਗਤਕਮਾਦਨਿ
॥ ਪਓਨਅਹਾਰਕਰਨਿਆਰੰਤ॥ ਮਨਓਲਟਾਇਬਹੁਰਾ
ਗਨੰਤ॥ ਓਨਮਨਜਾਇਸਾਜਪਰਪਾਦਨਿ॥ ਜਮਨਮ
ਰਨਕੀਆਸਚੁਕਾਦਨਿ॥ ਬ੍ਰਿਹਮਜਾਇਮਨੁਆਂਠਰਾ
ਦਨਿ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨਸੇਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਪਾਦਨਿ॥ ੨੨॥ ਫੇਰਿ
ਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਦਹਸੇਦਾਕਓਨਹੈ

ਜਿਤਮੁਕਤਿਪਾਈਵੀਸੈਸਾਰੁਅਪਨੇਬਿਤਸਰੁਲਗੀ
ਇਆਨੇਸੇਦਾਨੁਸਤਰੇਈਘਾਹੈਜੇਪਰਮੇਸਰਮੇਕਰੀ
ਤੇਦੈ॥ ਅਤੇਇਕਤਟੀਤੀਰਥੀਪਾਦਵੇਤੀ॥ ਇਕੁਠਾਰ
ਪਾਨਪੂਜਤੈਤੀ॥ ਇਕਖਟਕਰਮੀਬੈਸਨੇਗਵੇਤੀ॥
ਇਕਅਗਘਪਾਦਤੈਤੀਜਿਕੁਠਾਰਤੈਲੁਲੰਗਰਾਲ
ਕਾਦਤੈ॥ ਇਕਨਾਰਈਭੁਗਤਿਭੁਲਟਕਰਵੇਤੀਜੀ
ਇਨਕੀਮੁਕਤਿਕਿਭੁਕਾਰੀ॥ ਫਿਰਿਅਗੇਨਿਰੰਕਾਰ

ਬੇਲਿਅਸੁਨਨਾਨਕ ਮੈ ਤੂੰ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਤੁਹੀ ਤਾਹੈ ਹੋਸ
ਕੁਰਮਾਂ ਦਿਓ ਭੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਤਟੀ ਤਿਕ ਭੀ ਪਾਦ ਤੇ ਹੈ ਨਿਸੇ
ਸੀ ਨਾਕਾ ਜਨਮ ਪਾਦ ਤੇ ਹੈ ਓਨਕ ਓਪਾ ਨਿਕੀ ਸਿਤਲਾਈ १੧
ਹੈ ਪਾਨਿ ਛੁਡ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਾਨਤ ਜਹਿ ਬਿਨ ਪਾਨਿ ਓਹੁ ਜੀ ਦ ਤੇ ਨਹੀ
ਤਿਕ ਭੀ ਫਿਰ ਆਂਕਿ ਛੁਪੁਨ ਨਾਹੀ ਤਿਕ ਭੀ ਸਕੁ ਸਕੇ ਬਿਨ ਬਿਖੇ
ਹੈ ਜੇ ਪਰਮ ਅਰਥ ਕਰੈ ਕਿਸੀ ਕੰਗਾਲ ਕੇ ਕੀ ਛੁ ਮੁਖ ਪਾਦੈ
ਤਾਂ ਦਹ ਜੂ ਨੀ ਤੇ ਬਥੈ ਅਠ ਸਠ ਓਹੁ ਸਕੁ ਓਈ ਗੰਧਿ ਭੀ ਆਦੈ ॥

ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਵਹਾਸ ਕੀ ਤੀਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਸ ਕੰਗਾਲ ਕਉਨ
ਹੈਨਿ ॥ ਭੇਖਾ ਦਿਉਨਿ ਕਿ ਬਿਬਾਹ ਹੈਨਿ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਕੰਹ ਕਉ
ਲਿਖਾ ਸੁਨਨਾਨ ਕਉ ਵਾਸ ਕੀ ਭੇਖਾ ਹੈ ਸੰਗਾਲ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਾਰਿ
ਜਕ ਸੈ ਪੁਲਾਕੀ ਆਇਤਗ ਨਿਖਾਉਨਿ ਇਕ ਬੇਇ ਸਨਮਿਲਿ
ਉਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵੁਏ ਬਾਦੁ ਜਾਇਲਾਇ ਆਇਤਕਾਰਿਗ ਨਿਖਾਉਨਿ
ਨਿ ॥ ਸੁਨਨਾਨ ਕਉ ਇਕੰਗਾਲ ਕਉਨੈ ਨਿਦਨ ਕੀ ਮਿਤਿ ਤੁੰਬ
ਤਾਇਤੇ ਸੈ ਸਾਹਮਣੀ ਕੰਗਾਲ ਕਉਨਾਹੀ ਇਨਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਤੁੰਬਤਾ

ਇਤੀਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਕਮਹਿਦੈਤਾਂਬਤਾਦਜੇਹਦਸਤਇਸ
ਦੁਖਾਦਈ॥ ਤਾਂਹੁਕਮਹਿਇਆਨਾਨਕਬਤਾਦ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿ
ਅਤੀਪਾਤਸਾਹਿਬੰਗਾਲਸੇ॥ ਨਿਜਿਨਾਕੇਕਿਓਧਾਨੇਨੁਨਾਹੀਕਰ ੭੨
ਜਕੇਈਏਵਾਨਾਹੀਅਰਸੰਗਨਘਰੁਸਕਵੇਨਾਹੀਅੰਦਰਘਰੁ
ਦਿਓਜੇਹਤੇ॥ ਨਿਭੁਖਨੰਗਅੰਦਰੁਕਿਓਬੁਲਕਰਤੇਹੀਕੰਗਾ
ਲਟੇਨਹਰਆਦਤੇ॥ ਤਾਂਨਿਰੰਗਾਰਬੇਲਿਆਦਾਦਾਨਾਨ
ਕਦਾਦਾਹੀਹੀਮਿਤਤੁਫੁਕਓਅਮਗਾਪੁਰੀਤੇਆਈਤੇਗ

ਬਚਨ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਗਾਤਾ ਬਾਬਾ ਬਰ ਨਿਲਗਾ ॥ ਏਹੁ ਗਾਨ ਤੰ
ਦਰੀਦ ਸਤਿ ਹੋਇ ਪੁਰੁ ਭੇਟ ਕੀਰਪੀ ਤੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਇਸਟ ਕੀ ਤੀਰੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਬਸਮ ਕੀ ਹੋਇ ਹੋਤੀ ਭੇਟ ਤਾਂ ਬਸਮ ਕੀ ਹੋਤ ਮਨੁ ਪੁਨੁ ਸਤ
ਬਸਮ ਕੀ ਹੋ ॥ ਏਹੁ ਅਸਾਂ ਨੂਪੁੰਜੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਦ ਕਦ ਬਸਤੁ ਬ
ਸਮ ਕੀ ਹੋਇ ਪੁਰੁ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇਖੈ ਉਤ ਨੇ ਇਕ ਰਿਜੇ ਇਹੁ ਮਿਸ
ਰਨ ਅਤਿ ਸੇਵਾ ਅਸਾਡਾ ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਭੇਟ ਬਹਾਈ ਤੈ ॥ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਸਦਾ ਰਤੀ ਮਿਸਰਨ ਕੀ ਅਛਾਈ ਟੰਕ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਟੰਕੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪੰ

ਜਦਿਸਦੇਪ੍ਰੇਮੁਸਾਢੇਤਿਨਟੰਗੁਦਇਆਅਛਾਈਦਿਸਦੇਸੁ
ਸਤਏਏਬਾਬਾਪਰਦੁਖਨਾਏਕਰਿਓਧਛੇਰੁਖਹੁਏਆ॥ ਜੀਘਾ
ਤਿਸਾਏਏਦਸਤੁਤੇਕੀਏਏਕਫਿਦੁਨਾਰੀਜੇਤੈਰੁਏਕਰਿ 73
ਕਾਜੀਕਰੀਐ॥ ਤਾਂਨਿਗੰਗਾਰਬੇਲਿਆਦਾਦਾਨਾਨਕਦਰ
ਦਾਸਾਕੇਜਗਦਿਓਏਏਦਸਤੁਆਗੇਦਿਖਾਲੀਨਾਰੀਜੇਤੁ
ਭੇਟਚੁਛਾਈਏਇਸਦਾਮੁਲਅਸਾਂਤੈਏਹਾਨਾਰੀ॥ ਏਏਅਸੇ
ਲਖਏਇਸਦੇਤੁਲਪਰਤੀਅਕਾਸਨਾਰੀਈਪਲੇਇਪਾਤਲ

ਭੀਨਾਨੀਇਸਤਸਤੇਭੁਖੀਤੰਨਿਰੰਗਾਰਥਮਾਨੁਇ
ਆਆਖਿਭੁਸਕਿਭੁਅਸਾਡਿਭੁਸਰਤੁਤਾਰਭੁਤੰਨ੍ਯੁਆਪਨੀ
ਜਾਗਾਬੈਠਾਦਫਤੰਗਾਸੇਦਕੁਪੈਵਾਂਇਆ॥ਤੰਬਾਬੈਨੁਨਿਰੰਗਾ
ਰਬਖਸੁਕੀਤਾਨਾਮਦੀਯੋਠਹੀਘੋਲਮਿਲੀਯੋਸੇਦਾਪੁਜਾਪ੍ਰੇਮ
ਤਾਭੁਵਾਇਆਮੁਹਬਤਨਾਮਦਾਨਅਸਨਾਨਕੀਏਭੀਯੋਠਹੀਠ
ਦਾਲੇਕੀਤੀਯੋਭੁਤੰਨ੍ਯੁਜੀਆਯੋਭੁਦਰਤਾਇ॥ਤੰਇਨਾਂਵੇਭੁ
ਪਰਮੁਹਰਛਾਪਥਾਬੈਵੀਯੋਈਯੋਭੁਏਦਸਤਤੁੰਜਾਨ॥

ਤਾਂਬਾਥੇਫੇਰਿਅਰਹਾਸਕੀਤੀਪਾਤਿਸਾਹਜੇਓਤੇਗਾਰੁਖਸ੍ਰੀ ੭੦
ਫੇਰਿਓਇਸਨੂਦਰਤਾਈ॥ਫੇਰਿਨਿਰੰਗਾਰਬੇਲਿਅਨਾਨਕ
ਹੁਰਿਅਸਾਂਓਪਾਰਿਕਿਛੁਰਿਅਨਹੀਅਸੀਏਚੁਕੇਹਾਂਸਤਰ ੧੪
ਤੇਰੀ॥ਫੇਰਿਬਾਥੇਅਰਹਾਸਕੀਤੀਤੀਪਾਤਿਸਾਹਤੇਗਾਥ
ਆਓਆਦਵਾਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਏਕੈਕੋਨਿਭੀਲੈਦਾਹੀਤੇਗਾਰ
ਦਾਸਾਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਭਰਮਾਇਸਾਰਦਾਹੀ॥ਤਾਂਨਿਰੰਗਾਰਬੇ
ਲਿਅਨਾਹੀਤੇਏਕੈਲੈਦਾਹੀਸੇਕਿਤੁਬਿਪਲੈਦਾਹੀ॥ਫੇਰਿਬਾ

ਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹੇਕੈਅਨੁਦਪਾਇਦਾਹੈਅਗ
ਲਾਜਾਨਦਾਹੈਦਸਤੁਮੇਰੀਆਹੀਹੈਓਸਦਾਅਨੁਦਪਦਾਹੈਤੁੰ
ਬੋਲੈਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਹੁਕਮੁਹੈਇਆਦਾਹਦਾਹਨਾਨਕਤੁਹੁਨੁਭੀ
ਅਤਿਆਇਹੈਅਨਿਆਹੈਰਮੈਦਿਓਹੈਸੇਤੁਪਪਾਇਹੈ॥ ਪਰ
ਮੈਤੁਪਨੁਇਹਗਲਬਖਸੀਤੇਗਮਨਦਪਕੁਨਾਹੀਤੁਹੁਨੁਦਸ
ਤੁਹਿਹਚਲਾਇਤੀ॥ ਤਾਂਬਾਬਾਹਥਜੇਕਿਕਾਰਪੈਰੀਪਇਆ
ਜੀਦਾਹਦਾਹਤੇਗਬੋਲਨਾਸਤਿਹੈਹੁਨਆਸਾਡੀਨਿਸਾਂਹੈਦਿਨਾ

ਮੁਕਤਪਰਿਗੇ ॥ ਤਾਂ ਰੁਕਮਤੀਆਨਾਨਕਤੰ ਨਾਮਕੁ ਉਲੁਕਤਪਰਿਗਾ
॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਅਰੁਣਾਸਕੀਤੀ ਜੀਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬਿ ਉਰੁ ਮਹਿ ਦੇ ਤਿਉ
ਨਾਮਜਪੀ ॥ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ ਆਸੁਨਾਨਕਵਾਸਜੀ ਸਬਦ
ਦਿਉਦੈ ਤੁਸੀ ਨਾਮਜਪਹੁ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਮ ਟਿਕਠਾ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਕਲਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ॥ ਪਹਿਲਾ
ਪਿਆਨ ਨਿਰਬਾਨੁ ਬਾਨੀ ਚੋਈ ਤਿਸੁ ਦਿਉ ਨਾਮ ਸਤਿ ਦਿਸਦੈ
॥ ਫੇਰਿ ਅਗਮ ਬਾਨੀ ਚੋਈ ਤਿਸੁ ਦਿਉ ਨਾਮ ਨਉ ਦਿਸਦੈ ॥ ਫੇ

ਰਿਪ੍ਰੇਮ ਬਾਨੀ ਹੋਈ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿਨਾਮ ਇਕਾ ਹਦਿ ਸਦੇ ॥ ਫੇਰਿ
ਪਛੁਤ ਬਾਨੀ ਹੋਈ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿਨਾਮ ਸਦਾ ਦਿਸਦੈ ॥ ਫੇਰਿ ਸੁਆ
ਦ ਬਾਨੀ ਹੋਈ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿਨਾਮ ਸਦਾ ਰਤ ॥ ਫੇਰਿ ਸੁਪਾਓ ਬਾਨੀ
ਹੋਈ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿਨਾਮ ਸਦਾ ਹੋਇ ਮਾਸੇ ॥ ਫੇਰਿ ਮੇਰਾ ਬਿਹੰਗਮ
ਬਾਨੀ ਹੋਈ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਲਪੂਰ ਦਿਸਦੇ ਮਾਸੇ ਇਕਾ ਸੀ
ਦਿਰਦਾਸ ਤੁਹਾ ਦਿਸਦੇ ਮਾਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰਬ ਤ ਬਾਨੀ ਕਾ ਜੇਹਕ
ਰਿਲਖਿ ਆਹੈ ਇਤਨਾ ਨਾਮੁ ਇਸ ਬਾਨੀ ਦਿਉ ॥ ਤਿਸਾਦਿ ਬਿ

ਸਦਾਹਤੀਪਾਮਸੁਸੁਸਾਹੇਜਗਦਿਬਿਦਰਤਿਅਹਿਰੇਰਾਮਾ
ਨਹਿਅਜੇਦਰਤਿਅਨਾਹਿਦਰਨਾਨਕਸੈਤੇਹੇਰਦਾਲੇਕੀਤਾਤੁਪ
ਸਬਦਾਬਿਖੇਰਖਿਅਹਿ॥ ਇਕੁਸਬਦਕੁਹਜੁਹੈਇਕਸਬਦਪ ੭੬
ਰਗਾਸੁਹੈਇਕਦਿਖਾਹਿਭੁਨਾਹਿਏਤਨੇਹਿਅਹਿਰਿਸੈਸਾਰਗ
ਲਤਾਨਹੈਇਗਾਇਅਹਿ॥ ਏਕਾਦਿਖੇਹਿਸਬਦਕੀਨਿਹਿਅ
ਕਰੇਹੈਨਿਭੁਕੁਕਾਏਹੈਨਿਜੇਏਹਾਬੇਕੀਬਾਨੀਨਾਹਿਏ
ਕਰੇਹੈਗੇਜੇਬਾਨੀਬਾਬੇਕੀਨਾਹਿਅਪਨੇਭੁਪਰਿਕੁਮਾਨਰਖ

ਨਿਗੇਜੇ ਅਸੀ ਬਾਨੀ ਨੂਪਰਘਏਹਾਂ ਤਉ ਨਿਸੰਗਧਰੇ ਕੇ ਜੇਇ
ਹਬਾਨੀ ਬਾਬੇਰੀ ਨਾਨੀ ਪਤਿ ਲਭ ਰਿਭੁ ਉਨ ਕਰਹ ਕੋ ਰਹ ਨਿਗੇ
ਨਾਨੀ ਭੇਤੁ ਲਰਜ ਪਾਤੁ ਨਾਨੀ ਕਿਆ ਛਾਟੀ ਤੈ ਬਾਬਾ ਅਗੰ
ਮੁੰਦਰ ਹਿਰਿ ਪਸਾਰਿਆ ਏਇਆ ॥ ਅਤੇ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਬਾਨੀ
ਉਸਦੀ ਹੈ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸਕਾ ਨਿਗੇ ਨਾਨੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਮਓ
ਭੁਜ ਮਹਿ ਸਰਦਾਰੂ ਪਾਦ ਨਿਗੇ ਅਸੰਪਦਾਰੀ ਆਕਟੀ
ਅਨਿਗੇ ਅਸੰਪਦਾਰੀ ਆਜਲਹ ਕੇ ਅਤੇ ਗਤਿ ਤੈ ਦੇ ਗੀਨਾ

ਹੀ ਜਾਂ ਓਨਕਾ ਮੁਖਕਾਲ ਕੀ ਚੈ ਗਾਤਾਂ ਬਹੁ ਹਿ ਨਿਕ ਸੇ ਗੋਇ
 ਯਮਾਨੀ ਦੁ ਓਨਕੀ ਸੈ ਸਾਰ ਮਾਨੀ ॥ ਓਹ ਜੋ ਬਹੁ ਸੰਤਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਕੀ ਨਿਹਿ ਆਕਰਨਿ ਗੇ ਆਇ ਸਟਕ ਹੈ ਗੇ ਅਪਰੀ ਨੈ ਨੀ ਕੋਈ
 ਕਰ ਮੁਹੇ ਖਿਆ ਓਹੁ ਨਾਨਕ ਪਗਾਇ ਆਕਰਨਿ ਆਮਾਨ ਨਿਗੇ
 ਸੇ ਜਨਮ ਸੇ ਤਜ ਮਾਨਿ ਮਾਟਿ ਕਾਈ ਦਾ ਓਹ ਨਿਗੇ ਓਹ ਸਕੇ ਮੁ
 ਖ ਆਗੇ ਨਜਲੈ ਕੀ ਬੈਲ ਨਾਮਿ ਲੈ ਗਾਨਾਨੀ ॥ ਚਾਂਦ ਨੀ
 ਰਦ ਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੀ ਛੁਈ ਦੇਵਾ ਚਾਂਦ ਨਾਨਾਨੀ ਦਹ ਜੋ ਅ

ਗਿਨਓ ਸਕੇ ਮੁਖ ਬਲਈ ਹੋਓ ਸਕਓ ਸਭਾਇ ਹੋ ॥ ਈਦੈ ਕਓ
ਅਗਿਨਿ ਅਗਿਨ ਕਾ ਜੀਓ ਪਓ ਲਈ ਦੇਵਾ ਜੀਓ ਤੇਲੁ ਹੋ ਮੁਖਾ
ਟਹੋ ਟਹੋ ਭੈਰਵ ਮਤੀ ਕਾ ਰਿਖੈ ਈਦੈ ਕੇ ਮੁਖ ਅਗਿਨ ਜਲਾਈ
ਈਹੋ ॥ ਇਨਾਂ ਨਿਦਾਈ ਇਹ ਮਾਨਿ ਈਦੈ ਗੀਹ ਰਗਾਤ
ਮਾਨਿ ॥ ਬਹੁ ਹੋਰੀ ਵਿਆਜੈ ਕਰੀ ਗੇ ਅਜੁਤ ਜਰਸਕ
ਨਿਗੇ ਨਾਹਿ ॥ ਦਹ ਮਹਲ ਕਾ ਪੰਮ ਕੀ ਚੁਕੇ ਅਗਿਨ ਤਗਾਵੁ
ਓਨ ਕੇ ਸਿਰਓ ਪਾਓ ਕੁਬਲ ਨੇ ਮਾਲ ਨਿਗੇ ਨਾਹਿ ਓਨ ਜੇਕ

ਮਾਦਏਥੇਓਹਓਲੇਭੁਏਭਾਰਓਨਾਂਏਸਿਰਜਾਇਪਇਆ ३

॥ ਜੇਹੀਠਾਅਤਿਠੁਕਰਨੀਓਸੇਓਤਭੁਜਾਦਿਖੇਅਸ੍ਰਿਤਬ੍ਰਿਖੁਭੰ

ਦਨਸਰੂਪੀਦੈਓਅਗਿਨਕਓਨਿਦਾਰਨੀਓ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩

ਸ੍ਰਿਤਾਬ੍ਰਿਖਸੁਯਾਦਨਾਫਲੁਲਾਗੀਗਯਾਰਗੰਭੀਰ ॥ ਚੰਦ ੨੮

ਨਸਰੂਪੀਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਤੇਓਪੀਰ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸ੍ਰਿਤਫ

ਲਨਿਰਮਲਕਰਜਾਨਹੁ ॥ ਮਨਮਾਨਿਸਿਮਰਹੁਸਬਦਪਛਾ

ਨਹੁ ॥ ਸਚੁਪਿਆਨਨਿਰਮਲਕਾਰਿਕਰਮਾ ॥ ਏਹੀਅਸ੍ਰਿਤ

ਸਬਦੁ ਸੁਖੰਗਮਾ॥ ਸੇਦਾਪੇ ਮਚੰਦਨ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮ ਬਖਾਨਹੁ॥ ਤੇ ਏਕੁ ਤਨ ਸਹਜ ਪਰਿ ਕਰਹੁ॥
ਜਪਹੁ ਬਿਹੰਗ ਮਨਾਨ ਕਰਿ ਸਤਹੁ॥ ੨੩॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰ
ਦਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਏਹ ਤਟੀਤੀ ਰਖਿ ਮਹੇਸ਼ੀ ਸੇ
ਤਿਨਾ ਉਤੇ ਏਦਰ ਬਿਸਥਾਹਿ ਏਇਆ॥ ਏਕੁ ਜੈਠਾ ਕੁਰਪੂਜ
ਹੈ ਨਿਤਿ ਨਾਂ ਵਾਕੀ ਦਾਲੋ ਦਹਾ॥ ਉਤਾਂ ਕਹਾਹੈ ਨਿਜੇ ਪਰ
ਸੇ ਸੁਰਇ ਨਾਹਿ ਦਿਓ ਹੈ ਰਖੈ ਜਾਨਾਇਆ ਨਾਹਿ॥ ਫੇਰਿ ਨਿ

ਰੰਗ ਰੰਗੀਲਾ ਸੁਨਾਨਾ ਨਕੀ ਉਨਾ ਫਰੀਤ ਲੀ ਬੁਧੈ ॥ ਪਰ ੩
ਬੇਤਾ ਬਥਰ ਨਾਹੀ ਉਨਾਂ ਆਵਾਸਾ ਫਰੀਤੈ ਨਮੂਨਾ ਤਹਿ ਬਰਨ
ਬਿਹਨ ਮੇਰਾ ਬਿਹਨ ਬਾਸੈ ਲੀ ਕੀ ਦੇਹੀ ਬੀਤੁ ਸੈ ਲੀ ਕੀ ਨ ੭੮
ਆਈ ਬਾਵਰ ਸਨੁ ਕੀਸੀ ਕਉ ਤਾਨ ਬਾ ॥ ਉਤਰਾ ਦੇਸੇ ਜੇ
ਦਿਹੀ ਪਾਤ ਨਕੀ ਰਦ ਸੋਹੇ ਦਿਹਾ ॥ ਪਰ ਦਿਨ ਕਉ ਸੁਆ
ਦੁਪੁਤ ਨੇਕਾ ਆਇ ਆਨਾਹੀ ਜਹੁ ਲਾਸਾਈ ਬੀਤਾ ਦੇ
ਸੈ ਉਹਾਰ ਨੀ ਆਬਾ ਅਬ ਉਹਾਂ ਨਾਹੀ ਦਿਨ ਕਉ ਉਤੀ ਬਿਹੁਤ

ਖਿਆਦਾਤਾ ਜੇਕਰ ਉਸਰਾਸਰਾ ਰਿਪੁਜਨੀ॥ ਫੇਰਿ
ਬਾਬੇਅਰਾਸਰੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਉਰਾਸਰਾਸਰਾ
ਰੀ॥ ਤਾਂਹੁਕਮੀਇਆਸੁਨਨਾਨਕਉਰਾਸਰਾਸਰਾ
ਰੀ॥ ਤੇਰੇਈਕਰੈਮੁਕਤਿਭੀ॥ ਠਾਕੁਰਤਾਂਪੁਜੀਐਜਾਂਠਾਕੁਰ
ਜੇਰਿਆਰੇਇਐਠਾਕੁਰਕੈਛੁਮਹੁਰੁਬੇਲਤਾਨਾਨੀਮੁਖਤੇਰੇ
ਛੁਤਾਨਾਮੰਗਤਾਨਾਨੀਠਾਕੁਰਕਉਪੁਪਿਆਨਾਨੀਅਪਨੀ
ਦੇਹਕੀਪਥਰਿਨਾਨੀਪੁਆਰੀਸਿਰਉਪਾਰਿਕੀਐਪੁਆਰੀ

ਚਰਨਤਲੈਂਦੈਖੁਆਰਿਮੁਗਰਮਮਿਪਟਾਰਿਓਰਖਸੇਗ
ਭਿਛੁਨਾਪਿ॥ ਐਸੀਆਨਿਵੈਤੰਠਾਕੁਰਪੁਜੈ॥ ਠਾਕੁ
ਰਪੁਜਨਦਾਲਾਬਿਤਾਰੈਏਰਖਸੇਗਮਨਿਰੈਏਉਸਪਾ ੨੦
ਹਨੀਜੈਸਾਹਿਏਰੈਤੰਭਿਛੁਪਾਦੈ॥ ਅਤੈਜੇਅੰਕਾਰ
ਕਰਿਕਰਿਠਾਕੁਰਪੁਜੈਮਨਮਨਿਦੁਬਪਾਹੈਦੈਪਗਨਿਦਿਆ
ਮੁਖਹੋਦੈਓਤਕਿਸੀਠਓਰੈਦੈਸੈਸਾਕਰਿਸੈਭਾਕੇਦਾਸ
ਤੇਠਾਕੁਰਕਓਪੁਜੈਘੰਟਾਰਕਾਦੈਤਿਸਕਓਜਨਮਪਾਨੁ

ਨਕਾਹੀ ਮਿਲੈ ਗਾਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਐ ਪਾਹੁ ਨਕੀ ਗਾਤਿ ਕਹੈ
ਏਦੈ ॥ ਜਦੋਂ ਦੁਖਿ ਸੀ ਠਾਕੁ ਰਹੁ ਆਖੈ ਕੀ ਪਉਰੀ ਕਉਲ
ਗਾਈ ਐ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਾਪ ਸੰਤ ਚਰਨ ਉਸ ਕੇ ਉਪਰ ਜਥੈ ਤੰ
ਉਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਏਦੈ ॥ ਪਉਰੈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਾਹੁ ਨ ਤੇ ਕੰ ਕਹੈ ਏਦੈ ਉਸ
ਕੰ ਕਉ ਉਪਰ ਭੀ ਸਾਪ ਕਾ ਚਰਨੁ ਲਾਗੈ ਤਉ ਫੇਰਿ ਮਿਟੀ ਏਦੈ
ਫੇਰਿ ਮਾਟੀ ਕਉ ਆਗਿ ਨਕਾਤਾ ਉਲਾਗੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਕਾਲੀ
ਦੈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲੀ ਮਨਿ ਮਾਰ ਪਦਨਿ ਤਿਸ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਦੈ

ਫੇਰਿ ਪਿਤਲ ਕੁ ਭਵਾਈ ਅਸੰਪਤਾ ਭੁਮਿਲ ਤੇਰੈ ॥ ਤਲੇਅ
ਯਕਲੇਤੀ ਭੁਪਰਿ ਯਥਾ ਭਵਾਈ ਤੇਰੈ ਭੁਜਾਂ ਬਿਲਤਾ ਹੈ ਪਰੀਤਾ
ਹੈ ਅਸੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੇ ਸਾਹ ਸੁਨਤਾ ਹੈ ਜੇ ਕੀ ਛੁਪਾਈਤਾ <੧
ਹੈ ਭੁਸਕੁ ਭੁਸਕਾਇ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਹੀਤਾਇ ਆਕਾਰ
ਕੈ ਬੇਖੀਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਹੀਤਾਇ ਭੁਪਰਿ ਭੀਤਾ ਹੈ ਦਹ
ਆਪ ਅਗਾਭ ਕਰਤਾ ਕੀ ਛੁਨਾਈ ਪਰ ਸੁਆਭ ਬੇਦਾਸ ਤੇ
ਭੁਸਕੀ ਚੇਹ ਜਲਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਭੁਸਕੇ ਦਿ ਚਿਤੈ ਅਗਾਭ

ਕਤਾਹੈ ਤਿਸ ਦਿਖਤੁ ਹਾਨਾ ਕੀ ਸੀ ਸਾਪਦੇ ਮੁਖ ਪਦੈ ਤਾਂ ਫਰਿ
ਆਟੀ ਮਿਓਰ ਲੈਓ ਸਮਟੀ ਮਨਿ ਬੀਜ ਬਣੀ ਤੈਓ ਸਕਾ ਬ੍ਰਿ
ਖੁੰਦੈ ਓਸੁ ਬਿਖਰ ਓਕਾਟੀ ਤੈਓ ਕਾਟਿ ਕਾਰਿ ਚੀਕੀ ਤੈਓ ਚੀਰ
ਕਾਰਿ ਓਸਕੀ ਚਓਕੀ ਕਰੀ ਤੈਓ ॥ ਤਾਂ ਓਸ ਕੇ ਓਪਾਰਿ ਕੋਈ ਸਾ
ਪਦਿਸ ਨਾਨਕ ਕੈ ਤਾਂ ਓਸਕੀ ਕਾਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਜੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾਰਿ
ਕੈ ਸੈ ਸਾਰ ਕੀ ਸੇਤਾ ਕਾਰਿ ਮਨਿ ਚਤੁਰਾਟੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜੇ ਠਾਕੁ
ਕਰ ਓਪੁ ਜਨਿ ਤਿਨ ਕਾਇਹੁ ਦਾਲੁ ਹੋਵੈ ਗਾਨ ਦੀ ਜਨਮੀ

ਫੇਰਿ ਭਾਗਿਏ ਕਿਹੁ ਭਾਸਾ ਮਨੁ ਪਰੀ ਗਐ ਗਾ ॥ ਅਗੇ ਕਿਆ
ਭਾਰੀ ਐਏ ਪਾਂ ਕਿਆ ਭਨਮ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਾ
ਸਰੀ ਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹ ਤਾਂ ਪਾਰੁ ਨ ਪੂਜਨ ਦਾਲਿ ਆਏ ॥ ੨
ਸਿਰੀਏ ॥ ਪਰ ਜੇਹੁ ਰਗਾਭੁ ਦਾ ਨਿਪੂਜ ਤੇਹੈ ਤੁਲਸੀ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੇਹੈ ਜਟਾਦ ਪਾਦ ਤੇਹੈ ॥ ਹਾਂ ਸਾਧਿ ਦਾਲੁ ਪੁਰਾ
ਦ ਤੇਹੈ ਜਿ ਕਰ ਕਰ ਤੇਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਬੇਲਿ ਭਾਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਹੁ ਰਗਾਭੁ ਪੂਜ ਤੇਹੈ ਸੇ

ਜਨਮਾਇਸਤਰੀਕਾਪਾਦਨਿਗੇ ॥ ਪਰਕਿਤਕਾਰਿਕੇਜੇਦੁ
ਰਗਾਕਾਰੁਪਾਇਸਤਰੀਕਾਪੈਓਸਕਓਮਾਤਾਕਹਤੇਪੈਓ
ਹੀਆਕਾਰੁਪਾਇਸੈਸਾਰਥਿਐਸੇਸਤੈਦੁਰਗਾਕਾਰੁਪਾਇ ॥ ਅ
ਦੁਰਗਾਕਓਮਾਤਾਕਹਤੇਪੈਅਰਫੇਰਨਾਂਹੀਕਓਇਸ
ਹੀਆਂਕਹਤੇਪੈਨਿਤਿਨੁਸਾਥਤੈਕਕਹਤੇਪੈਨਿ ॥ ਅਰਓਸ
ਦੁਰਗਾਕਓਮਾਤਾਕਹਤੇਪੈਨਿਇਸਹੀਆਸਾਥਤੈਕਕਹ
ਤੇਪੈਇਤਦਾਸਤੇਜਨਮਾਇਸਹੀਕਾਪਾਦਨਿਗੇ ॥ ਓਸਕਾ

ਗੁਰੂਗੁਰਗਾਨੀਖੀਜਾਂਇਸਹੀਕਭੁਤੀਗੁਰਗਾਨੀਖਾਰਿ
ਜਾਹੈਤਾਂਗਤਿਪਾਦੈਨਿਰਬਾਹਰੀਏਇਹੈਸਰਬਹੀਆ
ਕਭੁਗੁਰਗਾਨੀਖਾਰਿਜਾਨੈਤਭੁਗਤਿਪਾਦੈ॥ ਫਿਰਿਬਾਬੇ <3
ਅਗਾਸਖੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਤੁਲਸੀਪਦਿਹੁਪੀਤੀ
ਜੇਅੰਗਲਕਤਪਦਿਹੁਤਹੈਇਸਕਾਬਿਪਿਕਭੁਗੀ
॥ ਫੇਰਿਨਿਰੰਗਾਰਬੀਲਾਜੇਸੁਨਨਾਨਕਤੁਲਸੀਪਦਿਹੁ
ਹੈਭੁਤੁਜਮੇਗਪੀਹੈਅਨਬੀਲਤੀਹੈਅਪਨਾਆਪਕਟਾਕਤੀ

ੴ॥ ਪਰਪੂਜਨੇਰੀਕਉਰੀਗਲਿਪਾਦਨੇਕਉਰੀਗਲਇਸਕਉ
ਸੇਪਾਦਨਿਭੇਮਨਸੂਮਬਾਲਕੇਰੀਦਨਿਕਰਮਬਿਕਰਮਕੀਸਾਕਤਾ
ਨਨਿਨਾਰੀਕੰਨੀਤੁਲਸੀਸੇਪਾਦਨਿਭੇਪਰਨਿਹਿਅਸੁਵੈਨਾਰੀ॥
ਗਲਮਨਿਕੰਨੀਤੁਲਸੀਕੀਸੇਪਾਦਨਿਭੇਪਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿਤਿਸ
ਰੀਕਫਟਾਦਨਿਅਪਨਾਗਲਾਅਗੇਗਾਧਨਿਅਗਲੇਕਉਰੀਛੁਡਾਇ
ਏਦਨਿਭਾਂਘੈਸਾਕਰਮਕਰਨਿਭਾਂਤੁਲਸੀਗਲਿਪਾਦਨਿਭਾਂਭੁ
ਸਕਾਮਹਾਤਮਰੀਦੈ॥ ਬਹੁਤੁਲਸੀਕੀਮਾਲਾਭੇਗਲੇਪਾਦਨੇਰੀ

ਅਰੁਕਰਮਕਮਾਦਤੇਪ੍ਰਕਾਸਿਵਿਅਕਰਤੇਕਮਕਰਪਕਮਾ
ਕਤੇ॥ ਤਿਹੀਆਕਾਸੰਗੁਕਰਤੇਓਨਕਓਤੁਲਸੀਸਗਪਏ
ਤਿਹੀ॥ ਹੈਸੈਸਾਠਜੇਜਨਭੈਜਲਓਕਤਅਰੁਪੁੰਆਕਾਓਸਮ
ਨਿਓਤੁਲਾਤਿਅਨਿਗੇ॥ ਏਕਏਕਮਨਕੇਕਾਸਦਾਸਦਾਮਨੇਕਾ
ਮਨਕਾਤੇਦੈਗਾਅਰੁਕੀਚੇਗਾਦਰਓਨਕੇਗਲਿਪਾਈਤੈਗਾ
ਜਾਂਓਸਰੁਓਜਲਕਓਗਲੇਤੇਲੰਘਜਾਇਤਓਓਨਾਂਕੀਗ
ਤਿਤੇਦੈਨਾਤਿਤੰਬੇਮਰਨ॥ ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਕਹਾਸਕੀਤਿਤਿ

੮੪

ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਮੇਰਾ ਭੀਜੀ ਉਹੀ ਆਸੀ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਾਈ ਥੈ
ਪੜ੍ਹੁ ਨ ਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਨਾ ਨ ਕਥਾ ਸੰਤੋਸਹ
ਲਿ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ਹੈ ਮਨ ਕੇ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕੋਈ ਥੈ
ਜਾਨਤਾ ਨਾਹੀ ਉਨ ਕੀ ਮਿਤਿ ਤੁਛ ਕਉ ਹੀ ਆਈ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਥੇ
ਅਰਹਾ ਸਕੀਤੀ ਛੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਦਸ ਮਨ ਕੇ ਕਉਨ ਹੈ ਨਿਮੁ ਛਕ
ਉਥ ਤਾਈ ਆਹਿ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਨਾ ਨ ਕਉ ਮਨ ਕੇ
ਤੂੰ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਨ ਕੇ ਤੋਰੇ ਗਲਿ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਸੰਸਰ ਨਾ ਅਕੇਸ

ਨਕੇਲੈਨਿ॥ ਸੁਰਤਕਾ ਸੂਤੈ ਤਤਕਾ ਤਾਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਪਰੇ ਦੇਰੈ
ਨਿਦਾਹੁ ਕੁਰੂ ਨਾ ਕੇ ਓਪਰਿ ਮੇਰਿ ਖਿਆਰੈ॥ ਓਸ ਮਾਲਾ ਕਾ ਮੇਰ
ਦਾਹੁ ਕੁਰੂ ਰਿਖਿਆਰੈ ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਖਸਕੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਗਲਿ ਪਾਈ ८੫
ਹੈ ਇਸ ਮਾਲਾ ਕੁ ਓਯੈ ਜੈ ਪੈ ਗਾਤਿ ਸਕੈ ਓਸੈ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖਾ ਗਾਓ
ਸਕਾਤ ਨ ਮਮਰ ਨ ਕਟਾਂਗਾ ਓਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਸੈ ਸਾਰ ਤਰੈ ਗਾ॥
ਸਲੇਕੁ॥ ਮਾਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਮਾਨਿ ਜੇ ਜਪਿ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਪ ਖਾਨ ਬਿਭੰਗ ਮਰੈ ਓਇ॥ ਪਉ

ਹੀ॥ ਸੰਸਰਨਾ ਮਥੀ ਮਾਲਾ ਪਾਦੁ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਿਫ ਤਿਸਨ
ਮਾਨਿ ਹੁਯਾ ਦੁ॥ ਤੇ ਇਕ ਹੁਨਿ ਕਮਲ ਖਲੇਪ॥ ਸੁਕਤਿ ਪਛਾਨ
ਹੁਕਾ ਬਹੁ ਬੇਤ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਲੇਤਤ ਪਰੇ ਦੁ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰ
ਵਾਸਨ ਤੇ ਪੈਦੁ॥ ਸਤ ਕੀ ਕੈਨੋ ਇਕ ਹੁਨਿ ਕਜੀਤ॥ ਨਾਨਕ ਇ
ਹ ਮਾਲਾ ਪਾਹੁ ਹਰਿ ਚੀਤ॥ ੨੪॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਯਾ ਸਕੀ ਤੇ
ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਅਸੀ ਮਾਲਾ ਮੁੰਝਾ ਪਾਟੇ ਤਰਵੇ ਨਾਨਕ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦ
ਹਸਤ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਅਸੀ ਸਿਖੋ ਦਹਿ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੁਲਿ

ਆਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖੀ ਦੂਰ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਪਰ ਤੀਨ ਤਾਂ ਤਕੀਸ
ਥੀ ॥ ਚਕਾਤਿ ਮਨਿ ॥ ਏਕ ਤਉ ਸਿਖੀ ਛਾਇ ਆਰਿ ॥ ਠੀ
॥ ਏਕ ਨਾਕ ਉਸੀ ਥੀ ਮੁਸਕੁ ਆਇ ਆਰਿ ॥ ਏਕ ਨਾ ਸਿਖੀ
ਫਲੁ ਪਾਪਾਰਿ ॥ ਤਾਫੇ ਰਿਬਾਬੇ ਅਰਹਾ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਸਬੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਨੁ ਛਾਇ ਆਕਿ ਉਕਾਰਿ ॥ ਅਰ ਮੁਸਕਾਕਿ ਉਕਾਰਿ ॥ ਅਤੇ ਫਲ
ਕਿਉਕਾਰਿ ॥ ਤਿਫਲ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਨਿ ਆਸੁਨ ਨਾਨਕ
ਬੁਲੁ ਅਸੀ ਏਹੁ ਦਸਤੁ ਦੇਖਿ ਆਦਨਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਤੇ ਬਾਬਯੰ

੮੬

ਗਤਿ ਦਿਓ ਆਏ ਸਿਖੀ ਦਾ ਅੰਤੁ ਦੇਖ ਨ ਲਗੇ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਇਕ
ਤੁਨ ਗਰੀਬ ਆਏ ਉਤਨ ਗਰੀਬ ਆਇ ਕੇ ਪੁਛੁ ਨ ਕੀਤੀ ਜੇ ਕੇਈ ਸ
ਖਾਇ ਤੁਨ ਕੀ ॥ ਤਾਂ ਦੇਖ ਨਿਯਾਖਿ ਆਜੇ ਆਖ ਦੇਨਿ ॥ ਤਾਂ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਤਿ ਉਤਰੇ ਆਏ ਪੈਰੀ ਪਛੁ ਨਾਂ ਟਿਕਾਂ ਆਇ
ਕਨਿ ਆ ਆਗੇ ਤੇ ਉਹ ਸਿਖਾ ਦਿਸੁ ਦੇਖੇ ਉਤਸਾਹਿ ਤ ਉਨਾਂ ਤੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇ ਉਨ ਜੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਬਾਬਾ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ
ਰੇਦਾਲੇ ॥ ਗਾਨੇ ਜੀ ਕੇ ਜੇ ਕੋ ਉਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਬ ਨੂਹ

ਮੁੰਦੇ ਆਕੇ ਫੁਪਰਗਾ ਸਕਤਾ ਬਾਬਾ ਸਾਖੀ ਲਗਾ ਕਰਨਿ
ਤੁਡੇ ਦੇ ਲੇਬਾਂ ਬੇਦੇ ਮੁਖਿ ਦਲ ਲਗੇ ਦੇਖਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਫੁਸ
ਤਲਾਈ ਆਦਿ ਨਿਲਗੀਏ ਉਪੁਤ ਮਾਨੁਖ ਛਾਇਆ ਹੋਏ
ਆਇ ਬੈਠਤਾ ਹੈ ਤਿਉ ਉਨ ਕਉ ਤਉ ਸੀਰੋਈ ਉਨਾਂ ਕਉ ਆ
ਜੇ ਕੇ ਫੁਤਲਾ ਜੇਹਾ ਬੋਲ ਦੇ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪਰ ਸਾਦਕਾ ਅਰਾ
ਭਕੀਤਾ ਬਾਰ ਪਰ ਸੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਆਏ ਹੈ ਨਿਭਾ
ਈ ਬੇਨਾ ਬੇਨਾ ਏਕ ਠਾਕਾ ਰਿਲੈ ਆਦਿ ਤਾਂ ਏਕ ਠਾਕਾ ਰਿਕੇ ਆਗੇ

੮੭

आनरविआज्जपिमिरदानटेउसुमीमुपपाएउउं पवसा
एमुपपाएआ॥ उं उं ठुलेउं उं नमिषाउं उं एआएआ
नारी जेबाव्वएअअगेवेजासिएनमिषांपासेपुमीलेनि
॥ उं निवंधारवेलिआएनवउं मिषीवदिहाएआउं उं मुस
व नारी आएआ॥ ठेरिअगेदुसवेउं वेगटेउं षेजाएपैगं
पदनवनिआ॥ उं मिषअनवेपहूँटेदुअसाडापसमा
नारीआवुदुमिषवेजे॥ उं मिषांसेजदिहाएआअउं

ਸਿਪੰਧਾਲੈਪਰੈਤੋਲੁਲਨਲਗੇ॥ ਜੇਓਨਾਵੇਭਲੀਦਸਤਸੀਸੇਪ
ਰਸਾਦਕਾਰਿਕੈਲੇਅਏਸਿਪੰਧਾਲੈਪਰੈਤੋਲੁਲਨਲਗੇ॥
ਕਾਹੈਭਾਦਨੀਅਸਾਡੀਥਾਇਪਦੈ॥ ਤਾਪਕਸਾਦਪਾਇਅਤਾਸਿਪ
ਓਠਭੁਲੇਸੰਗਤਭਜੇਰੇਗਰੀਬਨਿਦਾਜਤੋਗਦਸਦਾਕੈਤੁ
ਸਾਡਾਪੈਰਪਓਦਾਕੈਪੀਤਨਾਲਸਿਪਅਗੇਰੇਦਸਕਦਸ
ਕਾਏਫੇਰਿਓਪਿਓਰੁਪਰੈਏਪਾਤਸਾਭਭੁਭੁਭਿਤਿਅਦੈ॥ ਤਾਂ
ਨਿਕੰਘਾਰਬੋਲਿਅਸੁਨਦਾਸਜੀਸਿਪੀਕਾਇਨਕਓਮੁਸਕ

ਅਯੋਧਿਆ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਅਰਧਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤੀਰਥ ਸਿਖ ਕਿਤਿ ਭਾਂਤਿ
ਈਹਾ ॥ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬੁਧਿ ਕੇ ਪਾਦ ਨਿਸਿਖਿ ॥ ਛੇ
ਰਿਨਗਰੀ ਆਏ ਤਾਂ ਸਿਖ ਧਾਰੇ ਗੁਪਤਿ ਆਸਿਖ ਨਿਰਪਨ ॥ ਪਰ
ਲੋਕਾਂ ਏਸਿ ਆਜੇ ਜਗੁ ਭਾਈ ਜੋ ਫਲਾਨ ਸਿਖ ॥ ਉਸ ਏ ਜਗੁ ਤਾਂ
ਉਤਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਆਗ ਉਸਿਖ ਸਿਖ ਨੀਉ ਨਿਖਰੇ ॥ ਏ ਆਈ ਬੈ
ਜੀ ਸਿਰਦਾਨ ਭੋਗੁ ਸਾਂਡਾ ॥ ਤਾਂ ਇਹ ਬਨਿਗ ਏ ਸਿਖ ਕੇ
ਏ ਏ ਬੇਟੇ ਪੈ ਤੇ ਏ ਬੇਟੀ ਪੀਸੁ ਨ ਕਲਾਪ ਰਦਗ ਹਿਗਾਰ ਹੀਨੇ

ਈਯੋਟਕਬੇਟਮਾਰਗਇਆਧਿਆਧਰੀਐਸਿਖਕੁਭੁਭੇਯੋ
ਨਿਯਤੋਮਾਰੇਭੇਯੋਫੁਰੈਨਾਰੀਅਤੋਬੇਟਮਾਰਗਇਆਐਸਿਖ
ਸਿਖਨੀਕੁਨਿਯਾਜੇਬੇਟੇਏਖਿਅਲਪਓਏਹੰਤਾਂਸਿਖਕੁਖੇਰ
ਏਹੰਨਿ॥ ਜੇਬੇਟੇਏਖਿਅਲਪਓਏਨਾਰੀਤਾਂਸੰਸਾਰਨਿਏਆ੨੮
ਕਰੈਗਾਸੰਸਾਰਕਾਨੀਕੁਓਰੈਸੈਸਾਰਕੀਨਿਏਆਸੰਸਾ
ਰੀਦਿਓਰਨਿਯਾਰੂ॥ ਪਦੁਕੁੰਦੁਪਾਸੁਕੁਲਿਅੰਥਾਦਕੇ
ਈਨਾਰੀਤਾਂਬੇਟਾਓਨਾਂਪਇਆਫੁਡਿਆਸਿਖਾਏਫਿਕੁਪਇ

ਅਭਿਧਿਵਿਦੁਆ ਦੈ ਨਾਨੀ ਧਿ ਆਕਰੀ ਤੈ ਤਾਂ ਬੇਟੀ ਕਉ ਲੈ ਲੂਲ
ਆਬੇ ਬੁਨੇ ਜੇ ਕਉ ਭੁਭਿ ਆਦੈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਆਗਾਲ ਟੀ ਤੈ ਪ
ਰਸਾ ਕਰੀ ਤੈ ॥ ਤਾਂ ਪੀਛੁ ਭੁਭੁ ਸੇ ਕੁਸਰੇ ਬੇਟੇ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਫਾ
ਰਾਇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਨੀ ਫੇਰਿ ਤੇਰੇ ਆਏ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਪਰਸਾ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਤੇਰੇ ਦਾਲੇ ਪੁਛਿ ਆਜੀਏ ਬੇਬਾਲ ਕਾ ਕੁ
ਸਰਾਬਾ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆਤਾ ਟੀ ਬਾਲ ਕਾ ਕੁ ਸਰਾਬਾ ਪਰ ਅੰ
ਸਾਂ ਮਾਰੇ ਆਏ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਨੀ ਰਖ ਜੇ ਹੋਏ ਬਾਲ ਕਾ ਕੋਈ

ਤੁਲਾਜੀਓਧਾਦਾਨਦਾਨਜੇਸਿਖਾਦੇਰਧੁਇਸਦਾਬਲਾਨਾਂਏ
ਅਸਿਖਾਸਿਖਾਨੀਅਡੇਲਗੇਜੇਅੰਦਰੇਜਾਇਕੇਈਥੈਸਚਿਦੈ
ਤਾਸਿਖਾਦੈਤਾਂਓਨਾਂਓਫੇਰਿਜਨਮੁਕੈਸਾਮਿਲੈਜਿਨਾਵੇਨਾਲ
ਕੀਤੀਅੰਲੰਘਈਏਓਸਿਖਾਨੀਅਨਿਫਿਰਿਸਿਖਾਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਮਿਰਦਾਨਪਰਸਾਦਤਇਆਕੈਤਾਂਸਿਖਾਂਨੁ
ਅਧਿਅਤੁਸਾਡੇਬੇਟਾਬੇਟੀਏਨਿਤੁਸੀਬੁਲਾਇਲੈਅਦਹੁ॥ਤਾਂ
ਸਿਖਬੇਲਿਖਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਮਿਰਦਾਨਤੁਸੀਏਬੁਲਾਦ

੨੦

ਉਤਾਂਬਾਬੇਨੂੰਕਮਰੇਇਆਨਾਨਕਇਨਕਉਭਾਇਲੈਆਦੁ
॥ ਤਾਬਾਬੇਬੁਲਾਏਭਠਬਾਲਕਉਪਰਸਾਵਕਰਉਤਾਂਬਾਲਕਉਭ
ਪਰੇਉਏਆਇਬਰਨਿਪਲਗੇਫਿਰਉਤਪਰਗੰਦਿਬੁਲਿਪੇਇ
ਕਸਦਾਨਾਉਨਿਦਰਕਥਿਆਕੁਸਦੇਵਾਨਾਉਪਿਦਰਕਥਿਆ
ਬਾਲਕੀਦਾਨਾਉਮਰੀਤਾਂਮੰਤੁਕਥਿਆ॥ ਸਬਦਾਦਿਬੁਲਿਪੇਸੈ
ਸਾਰਉਨਾਂਨੂੰਅਗਪਨਲਗਾਏਹੀਸੇਦਾਕੀਭੈਤਾਂਸਿਖਉਏਥੈ
ਅਤੇਸਬਦਨਾਲਕਲੀਥੈਨਾਨਕਸਿਖੀਦਾਫਲਏਹੈਸਿਖ

ਸ੍ਰੀ ਦੈਯੋ ਅਜਰੁ ਜੈ ਭਿਠਾ ਅਨਭਿਠ ਕਰੈ ਸਰਬਤਰੀ ਰੈ ਨਰੈ
ਬੁਝੇ ਭਲੇ ਕਉ ਭੁਖ ਮਹਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਲੇਖ ॥ ਨਿਦਨ ਸੇ ਅਖ
ਗਧਿ ਦਨੁ ਨਾ ਜਿਓ ਬਾਮਨੀ ਆਂ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹੈ ਦਸਿ ਆਦਰਿਨਾ ੮੫
ਨਕਾਰਿ ਪਾਈ ਐਕੰਤੁ ॥ ਪਉਟੈ ॥ ਸਰਬਤਰੀ ਰੈ ਨਇਹ ਮਨਕ
ਉ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਆਂ ਮੰਤੁ ਨਾ ਮੁਮਨਿ ਮਾਨਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੁ
ਕਰਹੁ ਚਿਤਿ ਲਾਦੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮ ਸੇਈ ਕਮਾਦੁ ॥ ਬਝਨ ਸਾ
ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਮਨਿ ਪਰਹੁ ॥ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਪੇਖ ਅਜਰੁ ਜਰਹੁ ॥

ॐ ऐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जगत्कृतं कृतं कृतं कृतं
दत्त ॥ २५ ॥ गीतादधिष्ठितामवाप्तं पूजितं ऐतद्वास्तु
व्यसनादापायात्तत्राप्यव्यसनात्सर्वसंगतयेपि
वैराज्यव्यवसाये वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि
वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि
वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि
वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि
वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि वैराज्यव्यवसायसंगतयेपि

੭॥ ਨਿਹੰਗਾਨ॥ ਅਪਾਨਸੁ॥ ਉਸੀਕਾਨਮੈਤਾਪਰਤੋਪਰਗਾਸ॥
ਸਚਾਲਪਰਤੀਆਕਾਸ॥ ਕੰਤੁਦੁਰ॥ ਕੰਤੁਪਾਸ॥ ਕੰਤੁਫੁਲਕੰਤੁਬਾ
ਸ॥ ਕੰਤੁਭੁਭੁਕੰਤੁਦੁਰ॥ ਕੰਤੁਬਾਲ॥ ਕੰਤੁਆਸ॥ ਕੰਤੁਪਾਲ
॥ ਕੰਤੁਨਾਸ॥ ਕੰਤੁਤਾਲ॥ ਕੰਤੁਹਾਂਸ॥ ਕੰਤੁਦਇਆਲ॥ ਕੰਤੁਦੁਰ
॥ ਕੰਤੁਭੇਦ॥ ਕੰਤੁਭਾਂਤ॥ ਕੰਤੁਤਾਪਸ॥ ਕੰਤੁਸਾਂਤ॥ ਕੰਤੁਕੰਗ
॥ ਕੰਤੁਫੁੰਗ॥ ਕੰਤੁਸੁਲਾਨ॥ ਕੰਤੁਜੰਗ॥ ਕੰਤੁਖੇਲਸੈਅਫਗੰ
ਦੁਆਖਾਗਾ॥ ੧॥ ਕੁਦਰਤਸਬੀਨੁ॥ ਜਲਾਲਸ॥ ਕੇਥਦਦੁਆ

ਬਦਸ ॥ ਅੰਦਰਿਉਲ ॥ ਚੁੰਪੈਫੁਬਮੁਲਖਸਤੈ ॥ ਹੁਸਿਯਾਰ ॥
ਖਬਰਕਾਰ ॥ ਗੇਕੁਲ ॥ ਗੇਪਾਰ ॥ ਗੇਬਰਕਾ ॥ ਕੇਬਾ
ਰ ॥ ਗੇਆਬਾ ॥ ਗੇਨਾਰ ॥ ਗੇਮਸਤ ॥ ਗੇਯਾਰ ॥ ਕੇ
ਦਸਤ ॥ ਗੇਸੈਦ ॥ ਗੇਬੁਤ ॥ ਗੇਕੈਦ ॥ ਗੇਸਸਤ ॥ ਗ
ੇਮਸਤ ॥ ਗੇਅਜਾਦ ॥ ਗੇਬੰਦ ॥ ਗੇਰਫਤ ॥ ਗੇਅ
ਇਦ ॥ ਗੇਕਿਅ ॥ ਗੇਬੰਦ ॥ ਪਨਾਹਸੁ ॥ ਪਨਾਹਿਦ ॥ ਨਿ
ਸਸਤਅਸਤ ॥ ਖਿਗਮਿੰਦ ॥ ਫਰੇਬਸਤ ॥ ਫਰੇਬਿੰਦ ॥ ਦ

ਰੇਬੰਦੁ ॥ ਦੁਸਾਇੰਦੁ ॥ ਬਰਹੰਗਿ ॥ ਗਿਗਾਇੰਦੁ ॥ ਨਬਫ
ਸੁਰਦੁ ॥ ਨਕਾਇੰਦੁ ॥ ਨਭਚੁੰਨ ॥ ਨਭਚੁੰਦੁ ॥ ਰਮੁਖਾਨਸ ॥
ਧਾਇੰਦੁ ॥ ਰਮੁਦਾਨਸ ॥ ਦਾਇੰਦੁ ॥ ਰਮੁਬੀਨਸ ॥ ਬੀਨੰਦੁ ॥
ਬਿਜੇਇੰਦੁ ॥ ਬਿਯਾਬੰਦੁ ॥ ਰਮੁਨਸੁ ॥ ਦਰਿਬੇਗ ॥ ਦਰਿ
ਧਾਨ ॥ ਦਰਿਪਿੰਡ ॥ ਦਰਿਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦਰਿਏਹ ॥ ਦਰਿਯਾਨ ॥ ਦਰਿਪ
ਨੁਖ ॥ ਦਰਿਧਾਨ ॥ ਦਰਿਗਿਆਨ ॥ ਦਰਿਪਿਆਨ ॥ ਦਰਿਲਛਮ
ਨਗਮਾਨ ॥ ਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਨਫੁਕਾਨ ॥ ਦਰਿਸਾਨਿਬੁਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਦ

੮੫

ਭੀਆਬ॥ ਦਭੀਨਾਨ॥ ਦਭੀਦਾਸ॥ ਦਭੀਦਾਨ॥ ਦਭੀਭੁੰਦੁਕੇਪ
ਤਭੀਨ॥ ਬਭੀਕੋਟਿਨੀ॥ ਹਮਦੁਸਨਾਗ॥ ੨॥ ਤਕਸੇਕਾਸਲ
ਭਭੀਕਰਸੇਸਾਸਲਭੀ॥ ਕੀਭੀਕੁਨੈ॥ ਬਭੀਦੁਕੁਭੀਤਿ
ਪੁਦਸਾਪਤ॥ ਪਕਦਾਪਤ॥ ਆਕਸਤ॥ ਟੀਕੁੰਮਜਤਭਰਾਖ
ਤ॥ ਤਕੇਅਜਭਾਭੀਅੰਦਾਪਤ॥ ਭੁੰਦੁਕਨਕੁੰਸਾਪਤ॥ ਬ
ਸਮੇਰੈਦਰੋਭਾਪਤ॥ ਲੰਗੁਤੀ॥ ਜਭਦੁਤੀ॥ ਅਲਕੁਤੀ॥
ਨਾਸੁਤੀ॥ ਹਾਨੁਤੀ॥ ਹਮੈਜਾਤਾਨਕਪਿਨਾਨੀ॥ ਬਾਨੈਭੁਤੀ॥

ਗੰਨੀ ॥ ਇਨਸਾਨੀ ॥ ਰੰਦਾਨੀ ॥ ਰਮਾਜਿਸਮੀ ॥ ਤਿਸਮਾਨੀ ॥ ਰ
ਮਾਨੀ ॥ ਸੁਲਤਾਨੀ ॥ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਬੁਰਹਾਨੀ ॥ ਨੁਰਾਨੀ ॥ ਜੁਲਮਾ
ਨੀ ॥ ਹਕਾਨੀ ॥ ਸੂਬਹਾਨੀ ॥ ਖਾਕਾਨੀ ॥ ਇਲਤਾਨੀ ॥ ਸੰਭਰੰ २੬
ਗ ॥ ਸਭਦੰਗ ॥ ਸਭਬੰਗ ॥ ਸਭਸੰਗ ॥ ਸਭੀਸ਼ਿਸਟਿ ॥
ਸਭੀਦੁਪ ॥ ਕੁੰਦੁਹੰਤ ॥ ਕੁੰਦੁਪੁਪ ॥ ਕੁੰਦੁਕਦੁਪ ॥ ਕੁੰਦੁਅਨੁਪ ॥
ਕੁੰਦੁਯੇਤ ॥ ਕੁੰਦੁਭੁਪ ॥ ਕੋਟਕਾਓਨਤੁਤਾਬਿਨੁਤੈਕੀਅਕ
ਓਨਪਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਈਦਬਕੁਸਾਦ ॥ ਬਖੀਤੀਨੀਗਕਜੁਤਮੈ

ਨਯਾਦੀ॥ ਦਿਰਦੁਬਕੁਨਸਾਫੁਆਮਿ॥ ਆਤਤਸੇਗੀਗਤਿ
ਮੀ॥ ਕਾਨੈਸਉਸਥਕੁਜੀ॥ ਗੋਰਿਸੁਤਾਤਾਹਮਕੁੰ
॥ ਹਮੈਤਾਕਲਮੈਮਤਮੁੰ॥ ਹਮੈਤਾਲੈਲੀਮਤਨੁੰ॥ ਹਮੈਤਾ
ਸਕੁਮਫਨੁੰ॥ ਹਮੈਤਾਦਾਲੈਮਹਤੁੰ॥ ਹਮੈਕੀਮੈਮੈਪੁੰ॥ ਕੇਖਤੇ
ਅਮੇਖਤੈਅਤਥਸਮਤਨੁੰ॥ ਕੁਖਬੁਨਸਾਇਦੁਬਫਨੁੰ॥ ਤਬਰ
ਕੁਬਾਂਇਤਿਦੁਰੁ॥ ਦਾਦੁਗਰਾ॥ ਦਾਦੁਰਸਾ॥ ਦਾਦੁਰਦਾ
ਦਾਰ॥ ਤਿਅਫਾਤਨਿਕਾਦੁਰ॥ ਬਤਾਮੇਬਾਰਿਰਫਤਾ

ਰ॥ ਅਜਿੰਨ ਸੈ ਨਮੂਹਾਰ॥ ਨਮਾਇਹ ਰਗਜ॥ ਰੇਗ
ਸਤ॥ ਸਬੇਤਾ॥ ਬਰਕਸਤ॥ ਦਰਸੀਆਰ॥ ਤਿੰਨ
ਰਕਾਰ॥ ਤਿੰਨ ਪਾਲਕੁ ਕਿਰਦਾਰ॥ ਤਿੰਨ ਸਾਭਤਾਂ
ਰ॥ ਤਿੰਨ ਬਾਂਨੀਈਯਾਰ॥ ਤੇਰੀ ਦਸ ਫਨ ਆਦੈ॥ ਨਕਿਸੀਤੀ
ਅਸਮਾਦੈ॥ ਨਕੇ ਭੁਬਾਤ ਬਤਾਦੈ॥ ਕੇਈ ਯਾਤੁ ਏਨ ਪਾਦੈ॥ ਕੇ
ਈ ਭੁਸ ਬਾਟ ਨਤਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁ ਗੰਨਤ ਗਾਦੈ॥ ਕੇਈ ਯਾਤੁ
ਤਨ ਗਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁ ਗਾਇ ਸੁਨਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁ ਪਿਆਨ ਪਰਾਦੈ॥

ਨਾਮੁ ਕੀ ॥ ਦਿਰਦੁ ਬਖੁ ਨਾਮੁ ਫੁਲਮੀ ॥ ਆਤਮਾ ਸੇ ਗੀ ਗਤਿ
ਸੀ ॥ ਕਾਨੈ ਸਭੁ ਸੁਖ ਕੁਝ ਜੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਂਤਾ ਤਾ ਹਰਮੁ ਕੁੰ
॥ ਹਮੈ ਤਾ ਕਲਮੈ ਮਤਮੁ ॥ ਹਮੈ ਤਾ ਲੈਲੀ ਮਤਮੁ ॥ ਹਮੈ ਤਾ ਅ
ਸਕੁ ਮਫਨੁ ॥ ਹਮੈ ਤਾ ਦਾ ਲੈ ਮਤਮੁ ॥ ਹਮੈ ਕੀ ਮੈ ਹਮੈ ਖੁੰ ॥ ਕੇਖਤੇ
ਅਮੇਖਤੈ ਅਤਭੁ ਸਮਤਮੁ ॥ ਕੁਖਬੁ ਨਾਮਾਇ ਦੁਬਫਨੁ ॥ ਤਬ
ਕੁਬਾਂਇਤਿ ਦੁਰੁ ॥ ਦਾਦੁ ਗਰਾ ॥ ਦਾਦੁ ਰਸਾ ॥ ਦਾਦੁ ਰਹਾ
ਦਾਰ ॥ ਤਿਆਫਾਤੁ ਨਿਗਹਦਾਰ ॥ ਬਜਾ ਮੇ ਬਾਗਿ ਰਫਤਾ

ਰ॥ ਅਜੈ ਨਸੈ ਨਮੂਦਾਰ॥ ਨਮੁਇਦਰਗਜ॥ ਰੇਗ
ਸਤ॥ ਸਬੇਤਾਰ॥ ਬਰਮਸਤ॥ ਦਰੁਸੀਆਰ॥ ਤਿਓਅਸ
ਰਕਾਰ॥ ਤਿਓਪਾਲਕੁਕਿਰਦਾਰ॥ ਤਿਓਸਾਤਤਾਰ॥
ਰ॥ ਤਿਓਬਾਂਨੀਈਦਾਰ॥ ਤੇਰੀਦਸਫਨਾਦੈ॥ ਨਕਿਸੀਤੀ
ਅਸਮਾਦੈ॥ ਨਕੇਓਬਾਤਬਤਾਦੈ॥ ਕੇਈਯਾਤਏਨਪਾਦੈ॥ ਕੇ
ਈਓਸਬਾਟਨਤਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁਗੰਨਤਗਾਦੈ॥ ਕੇਈਯਾਤਗੀ
ਤਨਗਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁਗਾਇਸੁਨਾਦੈ॥ ਜੁਕਹੁਪਿਆਨਪਗਾਦੈ॥

੨੭

ਜੁਖਹੁਗਿਆਨਗਾਨਾਦੈ॥ ਜੁਖਹੁਨਾਮਨਾਦੈ॥ ਜੁਖਹੁਕਾ
ਪਦਾਦੈ॥ ਅਹੁਕਾਲਪਲੀਖਾਦੈ॥ ਅਜਪਾਜਪਾਦੈ॥ ਕਿ
ਈਪਰਕਿਰਤਨਜੰਨੈ॥ ਜੁਤੇਰੀਬਾਟਪਛਾਨੈ॥ ਜੁਤੇਰੀਦਸ
ਫਥਪਾਨੈ॥ ਕਈਕੁਟਦੰਤਸਿਆਨੈ॥ ਜੁਰੰਤੰਦਿਦਿਆਨੈ॥ ਨ
ਜੁਏਦਸਫਮੈਆਨੈ॥ ਜੁਈਆਸਾਨਿਬਬੇਧੁੰ॥ ਕਿਬਦਰਗਾਨ
ਜੁਅਜਅਜਤਰਮੈਸਰਬਾਜਿਮੀਸਾਨਗਯਾਗ॥ ੪॥ ਬਜ
ਅਜਬਰਕਤੰਫੀਕਪੁਦਾਦੰਦਜਤਾਂ॥ ਸਾਨਜਤਾਂ॥ ਅਤੰਤ

ਹਾਂ॥ ਸੁਨਤਾਤਾਕਾਇਜਹਾਂ॥ ਰੋਤਾਤਾਫਜਾਇਜਹਾਂ॥ ਅਸਰ
ਤਖਸਾਇਜਹਾਂ॥ ਬਾਈਅਪੈਮਾਇਜਹਾਂ॥ ਆਨਜਹਾਂ॥ ਸਾ
ਨਜਹਾਂ॥ ਮੁਲਕਜਹਾਂ॥ ਬਾਨਜਹਾਂ॥ ਜੁਮਲਬੁ॥ ਮਨਬੰਦੈ
॥ ਹਰਮਾਇ॥ ਸੇਭੈ॥ ਸਾਭੈ॥ ਜੇਸੈ॥ ਤਫਸੈ॥
ਬੇਖਾਇ॥ ਬੇਕਾਇ॥ ਮਕਾਇ॥ ਆਦਾਇ॥ ਬਾਜਾਇ॥ ਰੁਗ
ਰੈ॥ ਅਫਤਾਇ॥ ਜਾਂਦਾਇ॥ ਹਿਲਖਸਤੈ॥ ਹਿਲਖਸਤੈ॥ ਅ
ਸੁਫਤੈ॥ ਨਸਰੁਫਤੈ॥ ਰੰਜਿਐ॥ ਪੰਦਰੈ॥ ਬੇਰੁਐ॥ ਆਲੂ

ਏ॥ ਅਜਤੁਲਮ॥ ਤਦਭਿਲ॥ ਤਿਅਸੀਆਨ॥ ਗੁਨਾਂਤੰਨੁ॥
ਮੁਨਾਜਾਤ॥ ਅਤਈਯਾਤ॥ ਬੰਪਇਮ॥ ਤਿਰਹੰਦਿਜਤਬਰੀ॥
ਇਮ॥ ਰਿਪੁਦਾਇਆ॥ ਮਲਕਾ॥ ਬਾਦਸਾਹ॥ ਦਾਦਰਸਾ॥
ਦਾਦਗਰਾ॥ ਅਲਫਰਦਾ॥ ਅਲਕਰਦਾ॥ ਅਲਰਮਦਾ॥
ਅਲਸਮਦਾ॥ ਲਮਮਜਤਲਾ॥ ਮੁਸਤਹਦਾ॥ ਅਸਅਬਦਾ॥
ਬੇਅਦਦਾ॥ ਮੁਨਫਰਦਾ॥ ਫਾਇਜਫਈਆਜਤਹਾਂਨੀ॥ ਦ
ਨਿਹਾਨੀ॥ ਬਰੀਆਨੀ॥ ਬਪਿਆਨੀ॥ ਰਮੈਤਫੈਜਫਿਸਾਂਨੀ॥

॥ ਬਹਮੈਫੈਯਕਸਾਨੀ ॥ ਬਤਲਤੁਫ ॥ ਬਤਕਰੁਮ ॥ ਬਤਫ
ਕੁਏ ॥ ਬਤਕੈਰੁਮ ॥ ਬਤਕਸੁਏ ॥ ਬਤਕੈਰੁਮ ॥ ਬਰਿਤਾ
ਇਤ ॥ ਬਨਿਮਾਇਤ ॥ ਬਨਿਏਇਤ ॥ ਬਨਿਤਾਇਤ ॥ ਹਮੈ
ਕਾਥਾਕੈਰੁਮ ॥ ਇਜਯਯਕੀ ॥ ਮੁਤਕਬਰੀ ॥ ਬਾਧਬਰੀ
॥ ਮੇਨਿਗਰੀ ॥ ਹਾਲਹਿਲੇ ॥ ਤਿਨਪਰੀ ॥ ਹਮਮਲਕੀ ॥ ਹਮ
ਬਸਰੀ ॥ ਪੇਸਤਪੈਦਾਸਤ ॥ ਹਦੈਦਾਸਤ ॥ ਨਿਤਾਨੈ ॥ ਹਮੈ
ਮਖਲੁਕ ॥ ਚਿਉਲਦੀ ॥ ਦਹਿਸਿਫਲੀ ॥ ਚਿਨਸੇਬੀ ॥ ਚੁਫ

ਗਾਤੀ॥ ਜਮੈ ਗਾਦਾ ਕਫਗਾਤੀ॥ ਤਿਕਰਮ ਬੰਦ ਨਿਦਾਤੀ॥
ਤੁਬਿਸੇਤੀ॥ ਤੁਬਿਸਾਤੀ॥ ਕਿ ਜਮੈ ਕਾਮਤੁਈ॥ ਸੁਬਤੁਈ॥
ਸੰਮਤੁਈ॥ ਪਾਤੁਈ॥ ਭਾਂਮਤੁਈ॥ ਹਮਤਮਹਮਤਮਤੁਈ॥
॥ ਮੁਨਸਤਾਹਮਤੁਈ॥ ਭਾਸਕਮਾਸਤੁਈ॥ ਸਾਂਈਸਤੁ
ਕਤੁਈ॥ ਤਾਲਬਮਤਲੁਬਤੁਈ॥ ਜਾਜਬਮਜਜੁਬਤੁ
ਈ॥ ਕਾਸਦਮਕਸੁਦਤੁਈ॥ ਸਾਹਦਮਸਤੁਈ॥
ਦਾਜਦਮਓਜੁਤੁਈ॥ ਦਾਹਦਮਹੁਤੁਈ॥ ਸਾਜਦਮਸਤੁ

ਦੁਤੁਈ॥ ਆਬਦਮਾਬੁਦੁਤੁਈ॥ ਪੂਬਦਬਿਭੁਦੁਤੁਈ॥ ਅੰਠ
ਸੰਘਾਠਕੁਤੁਈ॥ ਮਿਭਰਿਤੁਈ॥ ਮਾਭਤੁਈ॥ ਦਿਕੁਦੁਤੁਈ
॥ ਗਾਭਤੁਈ॥ ਦੁਕੁਦੁਤੁਈ॥ ਆਭਤੁਈ॥ ਫਕੁਦੁਤੁਈ॥ ਸਾਭ
ਈ॥ ਮਿਸਰਿਤੁਈ॥ ਗਾਭਤੁਈ॥ ਅੰਸਤੋਰੀ॥ ਯਸਤ॥ ਸਗ
ਲ॥ ਛਲਥਲਸਭੁਠਰ॥ ਸਭੀਗਾਢੁ॥ ਸਭੀਛਾਢੁ॥ ਸਭੀ
ਸਿਸਟਿ॥ ਤੇਗਾਢੁਪ॥ ਜਹੰਭਗਾਤਿ॥ ਤੇਗੀਸਕਤਿ॥ ਜਹੰਸ
ਕਾਤਿ॥ ਤੇਗੀਭਗਾਤਿ॥ ਤੁਈਏਕੁ॥ ਤੁਈਕੋਟ॥ ਕਹੂੰਸਾਢੁ॥

੧੦੧

ਕਹੰਤੁਪੈਟ॥ਕਹੰਤੁਬਲ॥ਕਹੰਤੁਮੈਟ॥ਜਮਪਕਵੈਜਬਹੁਟ॥ਤੇ
ਗਨਾਮਕਵੈਟੁਟ॥ਤੇਰੀਸਗਨਿਤੇਰੀਓਟ॥ਕਿਸੀਥਾਓਸੈਰ
ਹੁਸਮਏਕੀਆਕਓਨਪਸਾਕ॥੫॥ਬਾਮਦਾਦਾਬਾਹਿਲੇਖ
ਸਤੈ॥ਬਿਸਕਾਸਤੈ॥ਬੁਖੇਜਮਜਿਸਰੇਅਜਤਨਿਆਤੇ॥ਬਤ
ਤਰੇਹਰਤਮਤਿਦੁਕਸਾਇਸ॥ਸੁਇਲਤਾਹਗਿਗਾਇਸ॥ਦੁ
ਖਓਮੈਦਬਿਸਾਖਸ॥ਬਸੁਨਾਤਾਤਹਗਾਇਸ॥ਕਿਸੁਨਾ
ਤਾਤਬਦਦਤੁਹਫੁਦਾਲੀਲੇ॥ਦਕਫੀਲੇ॥ਦਕਫੀਲੇ॥ਦ

ਭਮੀਲੇ॥ ਦਭਲੀਲੇ॥ ਦਭਈਲੇ॥ ਦਸਬੀਲੇ॥ ਬਤਰੀਥੇ॥

ਕੰਝਈਯਤ॥ ਦੁਝਈਯਤ॥ ਸਮਈਯਤ॥ ਹਮਈਯਤ॥

ਫਰਈਯਤ॥ ਆਂਦਾਠਏਥੇਯੁੰ॥ ਓਭਓਯੁੰਨਨਸੁ॥ ਬਰਤ

੧੦੯

ਭਿਸਬੀਠੇਭਿਨਸੁੰ॥ ਭਾਠਕਮਕਨੁੰ॥ ਭਿਨਭਿਸਮਸਤਨਭੇ॥

ਠਕਨਕੇਭਕਲਸੁ॥ ਨਦਕਨਕੁਏਠਸਤਮੁਭੰਮਰ॥ ਨਮਿ

ਸਾਲ॥ ਸਤਧਿਸਾਲ॥ ਸੁਮਹਾਲ॥ ਸਤਮਭਾਲ॥ ਸਤਮਕਾ

ਲਸਤ॥ ਨਮਾਨੰਦਕਸੇਨੇਸਤ॥ ਦਕਮਨੇਸਤ॥ ਦਬਸਨੇਸ

ਤ॥ ਕਸੇਦਸਤਕਸੇ॥ ਤਾਨਫਸੇ॥ ਹਮਚੁਖਸੇ॥ ਅਫਤੁਨੁਦ
ਰਬਰਸਨਾਦਸਫਰਿਅਮਾਲਕਕਦੂਸ॥ ਅਲੀਮੀ॥ ਦੰਦੀ
ਮੀ॥ ਦਰੀਮੀ॥ ਕਰਕੀਮੀ॥ ਦਕਦੀਮੀ॥ ਦਸਮੀਮੀ॥ ਕਿਰੀ
ਅਸਤੁ॥ ਕਰੀਮਸਤੁ॥ ਕਦੀਸੈਸਤੁ॥ ਮੁਕੀਮਸਤੁ॥ ਬਸੀ
ਰਸਤੁ॥ ਜਬੀਰਸਤੁ॥ ਕਬੀਰਸਤੁ॥ ਗਫੂਰਸਤੁ॥ ਅਕੂਰਸ
ਤੁ॥ ਸਬੂਰਸਤੁ॥ ਸਭੂਰਸਤੁ॥ ਤਿਹੈਕਾਦਰਕੁਪੂਸ॥ ਤਿ
ਹੈਮਾਲਕੁਰਬੂਸ॥ ਤਿਹੈਮਾਲਕੁਰਬੂਸ॥ ਨਿਗਹਦਾਰ

॥ जहां घात ॥ जिसे पालक दृष्टि ॥ दरद सढ सहुं गजु घां ॥
॥ ताउ वैरातुत कजु घां ॥ भावै मुतल रिजु घां ॥ सुं मदि
घावतु जि विआर फुटि सारतु जि नि सा ॥ तेस मुअत
लाजि पघर ॥ दिखर मुय दुर ॥ जिअ सवद न मरु मां
॥ भुद घजम ॥ भुद पिठ दअज नुव सन जुर ॥ वैर सभुर
द्वै घघ सर ॥ मां वै न मअं ऐ स जिदै ॥ दरद सढ स पसुते
जिपै ॥ टीमै आल माजि सवेतु घसुग हीआ ॥ नमै सैगुं

ਗਬਦਸਫਸਮੈਂਤਲਾਲਜਿਓਗੰਨੀ॥ ਓਰਤਤਏਵ
ਰਸਨਤਤਤਤਾਗੰਨੀ॥ ਤਾਂਬਏਆਰਫੈਅਫਲਾਕ॥ ਬਿਅ
ਤਤਰਸ॥ ਬਿਅਤਫਰਸ॥ ਬਿਅਤਤਤਾਬ॥ ਬਿਅਤਤਾ
ਕੁ॥ ਬਿਅਤਤਪੁਸਕ॥ ਬਿਅਤਤਾਕ॥ ਸਕਲਮੂਹਤਿਸਭ
ਬਿਭੁ॥ ਕਏਵਰਤਨੁਏਮਿਤ॥ ਕਈਏਦਰਖੀਸਰ॥ ਭੋ
ਈਯੋਨੇਮੁਨੀਸੁਰ॥ ਭੁਕਈਭੂਪਪਨੀਸੁਰ॥ ਭੁਕਈਧੁਤ
ਕਈਭੂਤਤੁਗੀਸੁਰ॥ ਕਈਸਫੁ॥ ਕਈਕਫੁ॥ ਕਈਪਭੁ

ਨ॥ ਕਈ ਗਗਨ॥ ਕਈ ਜੀਅ॥ ਕਈ ਜੰਤ॥ ਕਈ ਭਵਨ
॥ ਕਈ ਮੰਤ॥ ਕਈ ਭੁਗਤਿ॥ ਕਈ ਸੰਤ॥ ਕਈ ਬਨਤ ਠਟਿ
ਠਟਿ ਕੇ॥ ਕਉਨ ਬਲਤਲ ਬੇਨਟ ਕੇ॥ ਕਈ ਰਚਨ ਰਚਿਓ
ਅਧਿਕੇ॥ ਕਉਨ ਕਿਆ ਕਹੁ ਸਮਰਥ ਕੇ॥ ਕਈ ਸਾਲ ਮਾਹ ਦਿਉ ੧੩
ਸਥਨੇ ਦੁਤ ਅਰੁ ਬਯਾਗ॥ ਕਈ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪੰਥ ਬਨੇ ਲੈਲਾ
ਦੁਨਿਆਗ॥ ਇਸ ਭਾਂਤੁ ਕਹਾ ਕਿ ਕਈ ਖੇਲ ਜੀਅਾਂ ਜੂਨ
ਸਿਉ ਜੁਗਤੁ ਕਹੇ ਸੰਸਾਰ ਸਦਾਗ॥ ੬॥ ਐਕਰੀ ਮਾਂ ਕਉਨ

ਤਖਾਂ ਮੁਰਤੁ ॥ ਪੁਰਾਇਆ ॥ ਮਲਕਾ ॥ ਬਾਦਸਾ ॥ ਬੀਤ
ਸੁਟੇਹਾਲ ॥ ਮਨਬੰਦੈ ਸੈਧਾ ॥ ਕਿਸਬੰਦੇ ॥ ਬਜੁਤੁਰਮ
ਕੁਨਾਹਾਂ ॥ ਇਹਕਮੇਸਤਬਦਾਮਾਂ ਨਜਰੇਫੈ ਬੁਥਾਹਾਂ ॥ ਕ
ਤਗਤੇਨਮਅਹਸਾਂ ॥ ਤਿਏਨਾਇਤਬਫਿਸਾਂ ॥ ਕੁਲਸਨ
ਦਿਕਬਾਲਨਿਸਾਂ ॥ ਮੇਦੈਇਨਅੰਮਪੁਰਾਂ ॥ ਅਜਕਰਮੇਪੇਸ
॥ ਸਬੰਦੇਬਜੁਤੁਰਮੇਰੰਡਾਨੇਸਤ ॥ ਇਹਕਮੇਸਤ
॥ ਅਜਕਰਮੇਲੁਤਫਨਿਭਦਾਰ ॥ ਪੁਰਾਦੰਦਮਗ ॥ ਅਜ

ਭੈ ਆਫਾਤੁ ਬਲਾ ॥ ਅਯੁ ਆਲਸੁ ਦੁਰਇਨਾ ॥ ਜੰਗਿ ਤੁਟੀ
ਸਾਹਿਬਸਤਾਰ ॥ ਦੁਨੁ ਬਖਸਿ ॥ ਅਤਾਪਾਸ ॥ ਬਤਾਏਸ
॥ ਵਹਿ ਆਕਲ ॥ ਵਹਿ ਏਸ ॥ ਵਹਿ ਚੁਸਸ ॥ ਵਹਿ ਕੀਸ ॥ ਵ
ਹਿ ਪੇਸ ॥ ਵਹਿ ਫੇਸ ॥ ਵਹਿ ਝੈਸ ॥ ਵਹਿ ਜੈਸ ॥ ਗਹੇਇਸ ੧੭
ਸਬ ॥ ਗਹੇਏਸ ॥ ਵਹਿ ਧਾਸੁ ਦੁਰਾਗੀਸ ॥ ਵਹਿ ਧੁਰਸ ॥
ਵਹਿ ਪੇਸ ॥ ਬਫੁਰਸਾ ਜਿ ਅਤਈ ਆਤੁ ਪੁਏ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ॥
ਬਾਦਸਾਹ ॥ ਬਹਿ ਅਯੁ ਬਠਾਟਾ ਟਿਥ ॥ ਰਹੁਨਗ ਬਿਉ ॥

ਏਕਉਸੀਸਿਸਟਿਬਨਾਈ॥ ਜੁਝੀਅਝੁੰਨਿਬਨਾਈ॥ ਜਗ
ਸ੍ਰੁੰਦ੍ਰਸਦਾਗ॥ ਜੁਝੀਆਆਪਿਪਸਾਗ॥ ਪਠਪਠਲਿਕਤੁ
ਤਾਗ॥ ਨਕਿਸੀਪਾਪਾਰਿਨਾਗ॥ ਨਕੇਈਪੈਰਨਤਾਗ॥ ਕਾ
ਦਤਆਪਿਨਿਆਗ॥ ਨਸੁਪਰਤੀਅਕਾਸਾ॥ ਨਸੁਦਰਤੀਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਸੁਬੁਧਾ॥ ਨਪਿਅਸਾ॥ ਓਸੀਕਾਪ੍ਰੇਮਹੁਲਾਸ
॥ ਏਥੇਇਹੁਤਾਂਤਿਬਿਆਪਾ॥ ਨਕਹੁੰਪੁੰਨ॥ ਨਪਾਪਾ॥ ਨਕਹੁੰ
ਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਨਕਹੁੰਆਇਨਬਾਪਾ॥ ਕੀਨਈਦੁਸ॥ ਨਕ

ਸੇਬਲਨਸਨੇਦਮ॥ ਕ੍ਰਿਪਸੇ॥ ਤਾਨਫਸੇ॥ ਮਹਰਮਹਰੀਯਾ
ਓਧੁਏ॥ ਥਾਸਹਨਫਸੇ॥ ਪਾਥਭੁਲੇਸਮੈਬਦਹ॥ ਬੁਲਬੁ
ਲਨਲਾਂਨਸਦਹ॥ ਮਹਰਮਹਰਪਾਨੈ॥ ਪਹਰਚੁਹਦਬਦੈਗਾਂ
ਨੈ॥ ਬਪੁਹਰੀਯਾਇਕਾਸਾਨੈ॥ ਓਅਤਪਾਰ॥ ਓਬੇਗਾਂ ੧੦੫
ਨੈ॥ ਓਹੁਸੀਆਰ॥ ਓਦੇਦਾਂਨੈ॥ ਓਹਿਦਾਨੈ॥ ਓਫਰਕਾ
ਨੈ॥ ਕਸੇਮਹਰਮਹਰਪਾਨੈ॥ ਹਮੈਮਾਂਹਪਰੇਸਾਂਹਮੈਹੰਤ
ਮੈਭੈਗੀ॥ ਹਮੈਭੈਗੀ॥ ਨਕੈਣੀਸਿਪਨਭੈਗੀ॥ ਨਬੈਗੀ

ਨਵਿਓਗੀ॥ ਨਤਿਅੰਗੀ॥ ਨਸੰਤੰਗੀ॥ ਨਤਪੀਸਰ॥ ਨ
ਇਕੰਬਰ॥ ਨਤਿਪ੍ਰਫੁਲਮਨਅੰਬਰ॥ ਨਰਿਪੀਸੁਰ॥ ਨ
ਮੁਨੀਸੁਰ॥ ਨਤਤੀਸੁਰ॥ ਨਪਿਆਨੀ॥ ਰਿਸੀਦੁਲਹਸ
ਨਪਾਇਆ॥ ਰਿਸੀਦੁਲਹਸਤਨਆਪਾ॥ ਜੁਦਤੀਜੁਗਮੇਸ
ਆਪਾ॥ ਪਿਨਤੰਮਾਂਹਤਿਬੇਦਾਰੀ॥ ਬੇਦਾਰਰਿਗਯੁਸਸੰ
ਦਿਤਾਪਾਭ॥ ਬਬੀਨੰਹਤਿਅਗਪਾਭ॥ ਅਗਰਸਿਰਜਿਏ
ਸਗਰ॥ ਅਗਰਨੂਰਜਿਅਨਦਾਰ॥ ਅਗਰਤੰਗਜਿਅਤਦਾ

॥ दगावतै घागिगंघार ॥ रिगतावतटीका ॥ रि
घीनंदरपहिलहार ॥ हरीहारहगंहार ॥ रिसे
सवत ॥ रिसेबुगत ॥ रिसेपेम ॥ रिसेनेम ॥ जुदेबे
एतअपीआंगिउदएदेकनिआगा ॥ ७ ॥ औरहिमा
मनअगारअजहउतुहउतुगमहउरिनासाऊपिजिह
॥ गगचिउतिउषेपषम ॥ लेखसउकेतुपर
म ॥ बमधिरहेबेउतम ॥ बानैरिधुसवतम ॥

१०६

ਨਬਿਓਗੀ॥ ਨਤਿਅਗੀ॥ ਨਸੰਯੋਗੀ॥ ਨਤਪੀਸਰ॥ ਨ
ਇਕੰਬਰ॥ ਨਤਿਪ੍ਰਭੁਮਨਅਰੰਬਰ॥ ਨਰਿਪੀਸੁਰ॥ ਨ
ਮੁਨੀਸੁਰ॥ ਨਤਤੀਸੁਰ॥ ਨਪਿਅਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਸੀਦਯਦੁਸ
ਨਪਾਇਆ॥ ਕ੍ਰਿਸੀਦਯਦੁਸਤਨਆਪਾ॥ ਜੁਦਤਿਜੁਗਮੇਸ
ਆਪਾ॥ ਪਿਨਤੰਮੰਦਤਿਬੇਦਾਰੀ॥ ਬੇਦਾਰਕਿਰਾਜੁਸਸੰ
ਕਿਤਾਪਾਦ॥ ਬਬੀਨੰਦਤਿਅਗਪਾਦ॥ ਮਗਰਸਿਰਜਿਏ
ਮਗਰ॥ ਮਗਰਨੂਰਤਿਅਨਦਾਰ॥ ਮਗਰਤੋਰਤਿਅਤਦਾ

ॐ॥ दगावतैघगिगंघार॥ रिगतावतटीका॥ रि
घीनंदरुपदिलहार॥ हरीहारहगंहार॥ रिसे
सकत॥ रिसेकुगत॥ रिसेप्रेम॥ रिसेनेम॥ जुदेबे
दितअपीआंगिउदएदेकनिआगा॥ ७॥ औरीमा
मनअगारअजहउतेहुरितगमहुरितमाऊजिह
म॥ गगचिजितेघेपषम॥ लेखससउकेतुपर
म॥ वमपिचदेघेउतम॥ वानैरिधुसकतम॥

ਅਫਦਤੁਬਾਰੀਸਤੁਕਰਮ॥ ਬਾਦਸਾਹਬਰਬਰਮ॥ ਕੁਨ
ਤਰਕਮ॥ ਜਾਂਕਿਨਬਾਸਦਇਕਰਮ॥ ਜੁਜਕਰਮਤੁਕ
ਰਗਰਮ॥ ਪੁਰਕੁਨਰਮਬਦਬਸਰਮ॥ ਕ੍ਰਿਕਮਮਦਰ
ਕੁਤਨਿਗਰਮ॥ ਖੁਆਰਮਖੁਆਰੀਮੁਖਰਮ॥ ਨਾਮਤੁਸੇ
ਕੰਦਖੁਰਮ॥ ਯਤੁਭੁਸੈਦੇਤੁਬਰਮ॥ ਐਸਯਲਕਖੁ
ਦਾਦੰਦਸਮਾਦਾਤ॥ ਤੇਗਖੇਮਤੇਕੀਬਾਤ॥ ਤੇਰੇਇਸਕਕੀਬ
ਰਾਤ॥ ਸਕਲਤੀਨਲਿਕਖਾਤ॥ ਮੁਏਕਰਮਪਾਬਰੁਭਾਤਿ

॥ ਤੇਰੇ ਬਾਹਰੇ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥ ਨਮੁ ਏਪਾਂ ਚ ਨਮੁ ਏਸਾਤ ॥ ਯਹਿ
ਇਸਕੁ ਯਹਿ ਬਾਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਤਿ ਸਿਸਟਿ
ਨਿਅੰਗ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹ ॥ ਤੂੰ ਦਫਤਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਪੁ ਬੇਭਾਰਾ ॥ ਬ
ਹੁਰਸਾ ॥ ਬਹੁਪਰਸਾ ॥ ਬਹੁਰੀਤਾ ॥ ਬਹੁਮੀਤਾ ॥ ਪਰਤੀ
ਤਾ ॥ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ਸੰਜੀਤਾ ॥ ਅਵੇਸਾ ॥ ਅਤੀਤਾ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ॥ ੧੦੭
ਤੈਰੀਤਾ ॥ ਅਜਕਸਫਲ ਮਧਪਾਕਾ ॥ ਹਮਸਮ ਹਮਾਤੀ ਬਾਕਾ
॥ ਤੂੰ ਕਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਾਂਸਾ ॥ ਤੂੰ ਸੀਤਾ ॥ ਤੂੰ ਲੰਕਾ ॥ ਤੂੰ ਜਮਨਾ ॥ ਤੂੰ

ਗੰਗਾ॥ ਤੁੰਭੈਨਾ॥ ਤੁੰਭਾਤਾ॥ ਤੁਨਿਰਕੁਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਤੁੰਤੰਥਾ
॥ ਸੰਤੰਥਾ॥ ਅਕਸੁਦਾ॥ ਅਭੁਦਾ॥ ਆਭੁਦਾ॥ ਅਸਹੁਦਾ॥
ਕਜਾਕਾ॥ ਖਲਾਕਾ॥ ਰਥਾਨਾਂ॥ ਬੁਰਹਾਂਨਾਂ॥ ਤੁੰਥੀਨਾਂ॥ ਤੁੰ
ਦਾਨਾਂ॥ ਕੁਸਮਾਂਨਾਂ॥ ਯਜੁਦਾਨਾਂ॥ ਫੁਕਾਨਾਂ॥ ਸੁਬਹਾਂਨਾਂ॥ ਤੁੰ
ਦੀਨਕੁਰਆਨਾਂ॥ ਤੁੰਬੇਦ॥ ਤੁੰਪੁਰਾਨਾਂ॥ ਤੁੰਗਜਾ॥ ਤੁੰਗਨਾ
॥ ਤੁੰਪਕਾਪਰਪਾਨਾਂ॥ ਤੁੰਠਕੁਰਲੀਦਾਨਾਂ॥ ਸਭਦੇਸਮੇ
ਤੁੰਦੁਰਾ॥ ਤੁੰਸਾਥਾਜਤੁਕੁਰਾ॥ ਤੁੰਗਓਗਤੁੰਸੰਕਰ॥ ਤੁੰਸੰ

ਕਾਰਤੂਹੀਲਾ॥ ਤੁੰਪਾਇਕਤੁੰਧੀਲਾ॥ ਤੁੰਤਾਤਲਤੁੰਸੀਲਾ॥ ਤੁੰ
ਝਲਥਲਤੁੰਸੰਗਲਾ॥ ਤੁੰਸਤੀਤੁੰਸੰਗਲਾ॥ ਤੁੰਨੰਦਾਤੁੰਕਾ
ਨਾਂ॥ ਪਾਲੇਕਝਬਭੰਗਨਾਂ॥ ਤੁੰਦੇਕਕਭੰਗਨਾਂ॥ ਇਕਦੇ
ਥਾਇਕਮਾਨਾ॥ ਇਕਝਾਨਾਪਨਿਝਾਨਾਂ॥ ਤੁੰਭੁਲਾਤੁੰਪਾਇਆ ੧੦੮
॥ ਤੁੰਰੋਇਆਤੁੰਗਾਇਆ॥ ਤੁੰਲਫ਼ਮੀਤੁੰਮਾਇਆ॥ ਤੁੰਬਿਛ
ਤੁੰਦੀਛਾਇਆ॥ ਤੁੰਥਾਯਾਤੁੰਪਾਯਾਂ॥ ਸਭਥੇਲੁਤੈਥਨਾਇਆ
॥ ਹਮਰੀਫ਼ੈਝਾਫ਼ਿਸਾਯਾ॥ ਤਿਕਰਮਰਾਨੁਮਾਇਆ॥ ਹ

ਰਸਦਫੈਜਕੁਸਾਯਾ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਛਨਿਯਾਯਾ॥ ਤਮੈਅ
ਜਲੁਤਫੁਖਵਾਇਆ॥ ਕਿਯਮੁਕਾਰਤੁਈਕਾਸਫਾਇਸ
ਰਾਰਤੁਈ॥ ਮੁਸਫੁਕਰਾਮਪਾਰਤੁਈ॥ ਸੇਤਤਬੀਮਾਰ
ਤੁਈ॥ ਦੁਜਦਤੁਈਚਾਰਤੁਈ॥ ਦਿਲਬਰਦਿਲਦਾਰ
ਤੁਈ॥ ਰਿਮਨੇਕੁਮਸੂਹੈ॥ ਏਗਮਜਦਏਸੇਫਤੈ॥ ਆ
ਸੁਫਤੈ॥ ਆਜੁਰਹੈ॥ ਸਭਦਾਂਜਦਏਸੇਪਤਏਸਾਪਤੈ॥
ਅਜੁਖਿਰਸਪਰੇਕਮੁਤਰਸਾਮੂਹਤਅਜਨਿਰਸਤਦਾਰਾ॥

ਟ॥ ਬੁਕਸਾਪਾਬਸਰਬੀਨਗਰ॥ ਬੁੰਸਾਪਤਤਿਨੈਸਕਰ
ਮ॥ ਅਜਕਤਰਕੁਨਦਗਭੁਤਰ॥ ਦਰਸੰਗਨਿਤਦੁਜੈਤ
ਰ॥ ਅਜਸੁਬਜ਼ਹਿਤਦੁਅਬਤਰ॥ ਦਰਮੁਨਕੁਨਦੁਅੰਬ
ਰ॥ ਪੈਦਾਬਸਰੇਮਿਤਤਰ॥ ਮਿਤਤਕੁਨਦੁਅਜਕਿਤਤਰ
॥ ਕਿਤਤਕੁਨਦੁਅਜਥਿਤਤਰ॥ ਮਜਸੂਪਕੁਨਦੁਅਬਤ
ਰ॥ ਨਿਮਿਤਿਕੁਨਿਤਦੁਦਰਸਰ॥ ਬੁਕਥੇਤਦੁਤੈਲਸਕਰ
॥ ਓਗਰਬਿਥਦਦਾਫਰ॥ ਬਾਜੈਸਨਬਾਪੰਤਰ॥ ਅਜ

੧੦੮

ਹੁਕਮੁ ਪੁਰਾਖਰਸਰ ॥ ਅਤਲਿਹਦਫਾਬਾਰ ॥ ਦਾਇ
ਅਸਿੰਦੁਦਾਇਅਸਰਗਰ ॥ ਦਾਇਅਤਰਦਾਇਅਸਰ
॥ ਹਮਕਾਨੇਹਮਅਸਰ ॥ ਹਮਬੈਭੈਹਮਅਨਦਰ ॥ ਹਮੈਮ
ਕੈਹਮਕੈਸਰ ॥ ਹਮਅਲਗਨਹਮਅਬਸਰ ॥ ਹਮਅਖਣ
ਹਮਅਤਰ ॥ ਹਮਾਂਵੈਕੁਨਦਹਮਨਰ ॥ ਹਮਪੁਸਕ
ਕੁਨਦਹਮਤਰ ॥ ਹਮਬਤਰਕੁਨਦਹਮਬਰ ॥ ਹਮਅਸ
ਪਕੁਨਦਹਮਬਰ ॥ ਹਮਪੈਕੁਨਦਹਮਸਰ ॥ ਹਮਨਫੈ

ਕੁਨਹੁ ਮੁਖਰ ॥ ਹਮਰਾ ਹੁਸਾਨੁ ਮੁਖਰ ॥ ਹਮਰਾ ਮੁਖਿ
ਦੁਹਰ ਬਰ ॥ ਹਮਰਾ ਸਨਿਹਿ ਦੁਹਰ ਸਰ ॥ ਦਸ ਫਸਤ ਮਗੀ
ਪਸਤਰ ॥ ਦਾਨ ਸਿਭਿ ਹਮੈ ਬਰਤਰ ॥ ਹੇਲ ਬਸਤੈ ॥ ਓ
ਬਸਤੈ ॥ ਓਰਸਤੈ ॥ ਓਜਸਤੈ ॥ ਓਜਸਤੈ ॥ ਆਦਿਹੈ ॥
ਪਾਇਹੈ ॥ ਹੇ ਬਿਹੈ ॥ ਥੀਨਹੈ ॥ ਦਾਨਿਹੈ ॥ ਓਪਸਗੁਜੀ
ਨਿਹੈ ॥ ਅਫਤਾਹੁ ਸੁਦ ਬਕਰਾ ॥ ਗੇਸਰ ਦਬਟਕ
ਪਾਇ ॥ ਕਮੁਸਤਾ ਕੁਬਹਿ ਕਸਾਇ ॥ ਕਮੁਤਲ ਕੁਸੁਦੈ ਹਰ

ਦਸਫਪੁਦਾਵੰਦੁ॥ ਖਿਰਦੁ ਬਖਸਪੁਦਾਵੰਦੁ॥ ਬਖਿਰਦੁ ਰਾ
ਨੁਮਾਵੰਦੁ॥ ਦਰਸਦੁ ਫੈਜੁ ਸਾਵੰਦੁ॥ ਤਮੈ ਅਜਲੁ ਤਫਪੁਦਾ
ਇਆ॥ ਮਿਰੀਬਾਂ ਨਾਂ ਵਿਲਦਾਨਾਂ॥ ਤੂੰ ਸੀਨਾਂ॥ ਤੂੰ ਸਿਮਾਂ
॥ ਭੈਤਤਾ ਦਾ ਮੁਲਤਿ ਫਤਾ ਪੁਸਮਨਾਸਾ॥ ਮੁਤਤਿ ਸਮਾਂ॥ ਇ
ਜਯਪਤੀਗਾ॥ ਬਹਿਲੇ ਅਕਲ ਮੁਬਰਕਾ॥ ਤਮੈ ਵਾਂਗਾ
ਮੈਥੀਨਾ॥ ਤਮਰੀ ਭੈਸਦੁ ਜੀਨਾਂ॥ ਬਿਸਨੇ ਗਲਤੁ ਏਥ
ਰਖਨਿ ਕੁੰਸਾਰ॥ ਮੁਕਰਕਾਰ॥ ਮੁਗਰਕੁੰ ਬਦਦਾਰ॥

ਯਮੈਦੁਸਮਨਨੇਪਾਰ॥ ਨਕੁਲਬਲਕਯਮੈਪਾਰ॥ ਨਯਪਾਰ
ਨਯਗਪਾਰ॥ ਅਯੁਸਦਮਿਜੈਪੁੰਪਾਰ॥ ਨਕਮਪਾਰਕਿਗ
ਮਪਾਰ॥ ਫਰੇਬਿਦੈਮਪਾਰ॥ ਬਿਮਪਾਰਕਿਅਈਪਾਰ॥
ਬਿਅਈਪਾਰਕਿਤਰਗਾਰ॥ ਬਿਤਰਗਾਰਕਿਬਾਤਾਰ॥
ਗਨੁਰਗਨੇਨਾਰ॥ ਗਨੇਤੀਰਤਰਅਤਦਾਰ॥ ਤੇਰੀਆਸ
ਮੇਰੇਮੀਤ॥ ਤੇਰੇਨਾਉਸੀਮੁਲਪ੍ਰੀਤ॥ ਕਰਮਰਮਤੇਰੀਕੀ
ਤ॥ ਸਭਅੰਗਨਮੁਲਜੇਗ॥ ਤੇਰੀਮਿਠਰਿਸਿਓਮੁਲਭੇਗ॥

ਤੁਹਿ ਆਸ ਤੁਹਿ ਮਾਨ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਨ ਤੇਰਾ ਤਾਂਨ ॥ ਦੁਖਾਵੰਤ ਮਿ
ਰਿਦਾਂਨ ॥ ਨਮੁ ਏਕਿ ਰਤ ਨਮੁ ਏਕੁ ਧੰਗ ॥ ਨਮੁ ਏਕੁ ਪਨਮੁ ਏਕੁ
ਗ ॥ ਤੇਰੀ ਮਿਤਰਿ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਕਾਮੁ ਏਕੁ ਚੰਗ ॥ ਤੇ
ਰਾ ਕਾਮੁ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ॥ ਨਮੁ ਏਕੁ ਗਤਿ ਨਮੁ ਏਕੁ ਪਤਿ ॥ ਨਮੁ ਏਕੁ
ਸੁਖ ਨਮੁ ਏਕੁ ਮਾਤਿ ॥ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੁਏ ਅਤਿ ॥ ਸਗਲ ਨਾ
ਸਤੁ ਏਕੁ ਸਤਿ ॥ ਤੁਹਿ ਤੀਨ ਲੋਕ ਲਾਲ ॥ ਤੁਹਿ ਆਦਿ ਕਾ ਦੁਖਾ
ਲ ॥ ਤੁਹਿ ਸਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮੈਥੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤੇਰੀ ਮੁਖਾ

ਮੇਰੀ ਆਸ ॥ ਬਿਧਾ ਦੂਖ ਸਭ ਨਿਦਾਰ ॥ ਧਤ ਬੂਕ ਸਭ ਸੁ
ਪਾਰ ॥ ਤੁਝ ਬਹੁ ਨਾਦਾਤਾਰ ॥ ਮੁਢੇ ਜੇ ਕਰਾ ਬਿਸਥਾਰ
॥ ਨਕੁਲ ਕਰਮ ਨ ਆਚਾਰ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਤੇ
ਰੇ ਕਰਮ ਸਿਉ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਓਸੀ ਨਾਮ ਕਾ ਆਪਾਰ ॥ ਕਥਾਏ ੧੧੨
ਸੁਕਾਰਿ ਬਿਚਾਰ ॥ ਈਹ ਠਕੁਰ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥ ਮਗਰ ਹੋਰ
ਨ ਜਾਚਾਰ ॥ ਯਹ ਬਾਤ ਸਮਾਚਾਰ ॥ ਕੁਛੁ ਸਮਝੁ ਓਸੀ
ਆਰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਓ ਅੰਕਾਰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰ

ਰ॥ ਜਗਾਂਥਾਂ ਜਗਾਂਧਾਰ॥ ਹੁਸੈ ਦੇਹ ਯਾਤੁ ਪਾਰਿ॥
ਹੁਸੈ ਦੇਹ ਯਾਤੁ ਪਾਰਿ ਸਿਰ ਦਾ ਕਰੇ ਪੁਆਈ॥ ਸ
ਕੁਝੀ ਉੱਜਾਂਤਾ ਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਸਾਂਟੀ ਤੂੰ ਬਖਸਿਖਤ
ਗ॥ ੬॥ ਟੇਤੀ ਮੁਨਾਜਾਤ ਬਹੁਤ ਦੀਲ ਸੀਦਾ ਹੁਕੁਮੀ
ਕੇ ਉਨ ਕਾਸੇ॥ ਅਤੈ ਸੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਿਰਪਾਸੇ॥ ਅਤੈ
ਸੀ ਕੁਰਹੇ ਦਭੀ ਕੇ ਅਸਿਰ ਬਚਨਸੇ॥ ਅਤੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗ
ਤਕੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਕਾਸੇ॥ ਕੁਰਹੇ ਆਲ ਕੇ ਦਸਖਤ ਸੀਦਾ

१७ सतगुरुपसादि अथ सेससीधदसतकादक उरुतिप
रमातीरलिपते। देहग। श्रीगुरुकवि धीदत। गिरं। सी। सी।
बुद्धमाता। कगाति। सिरोम। लि। उ। प। जी। अ। र। ह। ज। की। ता। जा। त। १
सतकादक। सी। से। स। सी। ता। प। र। म। सी। ध। द। अ। म। ल। ड। ग। ति। त। री।
का। म। न। ज। हा। क। द। न। री। धि। द। द। १। गी। म। त। म। य। ज। ती।
अ। क। ग। ति। सि। रो। म। लि। सा। ग। । सतकादक। सी। से। स। जी। ता। म। पू। म।
दि। च। २। कगाति। सिरोम। लि। म। क। त। द। ल। सतकादक। स। री।

११३

ਸਾਮਾਲਸਰੋਆਤਮਸਦਾਤਹਾਥਿਕਸੀਤਾ ॥ ~~ਭਾਮਾਨਸਰੋ~~
ਦਰਅਮਲੁੰਸਰੋਸਤਕਾਦਕਤਹਾਪੀਰ ਕਰਾਤਿਕਰਤਿਹਾਤਹੈ
ਇਕਮਨਿਏਕਸਰੀਰ ॥ ੫ ਸੁਰਸਰਤਕੇਬੇਗਮੈਮੁਤਜਨਕੀ
ਅਨੀਦੁਸਾ ॥ ਸੇਸਸੁਧਾਰਸਲੇਨਕਭਰਿਦੈਕਰੇਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ੬
ਸਤਕਾਦਕੋਦਾਚਾਅਤਮਸਦਾ ਭੁਕ੍ਤੁਹੈਨਿਰਮ
ਲਸਦਾਅਤੋਲਾ ॥ ਕਿਹਿਬਿਪਜੀਭਿਕਹਾਵਈਕਿਹਿ
ਬਿਪਭਿਪਅਜਿਅਲੋਕ ॥ ਤਿਹਾਲਰਤਤਮਤੁਥਿ

ਨਨਿਕਮੁਲੁਤੀਨੋਕਾਲਾ ਪ੍ਰਦਿਰਤਿਨਿਰਦਿਰਤਿਨਲਾਗੀ
ਅਨਭੈਅਨੀਦਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤਥਾਬੀਧਮੁਕ
ਤਿਤੇਦੁਰਿ। ਸਰਬੇਸਮੇਸਰਬਗਥਾਸੁਪਸਦਾਭਰਿਪੁਰ ॥
ਸੇਦੇਕੋਇਕੁਪਥਾਬਹੁਬਿਧਪਸਰਿਅਸੋਇ। ਅਕੀਦਿ
ਧਰਮਸੋਕਹੋਕਰਲਾਤਮਰੀਹੋਇ १॥ ਏਤੇਬਚਨਸਨ
ਕਾਦਕਜੀਪ੍ਰਦੈਹੋਪ੍ਰਤਿਸੇਸਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਅਤਮਭੈਅਸੋਤੁ
ਮਕਹੋਦਿਸੇਖ ११ ਸੀਸੋਸੇਦਚਾ। ਅਤਮਸੁਖਮਹੁਪਹੋ

੨੧੪

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇਆ ਨਾ ਸੋ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਕਟਿ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਰਤਰ
ਸੋਇ १੨॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰੇ ਤੇ ਸੋ ਜਾਨਾ ਸਰਬ ਦਿਆ
ਪਰਿ
ਪੀਸ ਮਹਰੇ ਸਰਬ ਸਮੇ ਸੁਖ ਮਾਨੀ १੩॥ ਸਰਬੰਗੀ ਸੋਰ ਮਿਰ
ਹਿ ਅਸਰ ਬਜਗਤਿ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਗਤਿ ਜਾਤ ਸੁਖ ਆਤਮਾ ਦੁ
ਸਰ ਕੋਈ ਨਹਿ १੪॥ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਅੰਤਰਿ ਦੁਪਦੁ ਅਤਿ ਹੀ
ਭੀਰਗਾ ਹੀਰਾ ॥ ਅਮਲ ਸੁਖਾਰ ਸਰਬ ਹੀਰਾ ਭਿਰਦਾਰ
ਪਾਰਤ ਹੀਤੀਗ १੫॥ ਸੰਗਟ ਰਤ ਹੈ ਆਤਮਾ ਪਰਿ ਆਸ

1) ਹਜਿਸਰੀਗ। ਜਲ ਖੁਦ ਖੁਦ ਜਲ ਮੈਰੈ ਹੈ ਜਲ ਖੁਦ ਖੁਦ ਨੀ।

੧੬ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹਿ ਤਰੰਗ ਜਲ ਜਲ ਤਰੰਗ ਇਕ ਜਾਨ। ਸਰਬੇ ਅਤ

ਮਅਤਮਾ ਅਤਮ ਹੀ ਕਰੇ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੧ ਅਤਮ ਮਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਅੰਤਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਭਏ ਜਿਉ ਜਲ ਜ ੨੧੫

ਲਹੀ ਮਾਹਿ ੧੦ ਜਲ ਬਾਧਾ ਜਿਉ ਹੈ ਮਤੇ ਦੇਖਤ ਕਢੂਆ

ਕਢਾ ਤੇਜ ਸਮੈ ਜਲ ਹੀ ਭਾਇ ਅਜਲ ਸੀਤ ਹੀ ਤੇਜੁ ਦਿਚਾਰੁ ੧

੮ ਤੇਜ ਨਹੀ ਨਾ ਸੀਤ ਜਲੁ ਸੁਭ ਸਾਗਰ ਜਲੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਜਲੁ ਤੀ

ਫੁਟਤਰੀਗਤੇਉਪਜੇਬੁਦਬੁਦਾਮੇਲੁ ੧੦ ਫੁਟਤਰੀਗਤੇਬਾਹ
ਗਅਤਮਜਕਾਤਾਮਾਹੁਪੇਰੀਗਕਮਰਹਿਅਸਦਾਅਭਿਪਤਿ
ਸੁਭਾਉ ੨੧॥ ਨਾਇਹਬੰਧਨਮੁਕਤਹੈਨਾਇਹਅਭਿਨਵਜਾਇ
ਅਵਿਮਧਿਅੰਤਏਕਰਸਸਰਬੇਕਹਿਅਸਮਾਇ ੩੩/
ਸਰਬਕਾਲਸਰਬੇਸਮੇਸਦਾਇਕੀਕੀਰੂਪਾਸੂਖਮਅਸ
ਭਲਤਅੰਤਰਾਦਰਤੇਸਤਿਸੁਰੂਪ॥੨੩ ਸਤਿਅਸਤਿਜਾਕਉ
ਨਹੀਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨਾਰਿ। ਦਤਕਾਲਕਰੀਮਜਾਕੇਨਹੀਨਹੀ

1/ ਤਿਆਗਤੀ ਮਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਆਪੀ ਤਿਆਗਤ ਬਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ
ਹੋਇਆ ਅਤਮ ਏਕੋ ਏਕ ਬਿਧ ਧਰਿਆ ਪੀਜਤ ਉਸੇ ਹਿ ॥ ੨੫ ਅਤਮ ਅਜ
ਕ ਅਰੋਗੁ ਹੈ ਅਨਕਰਾਂ ਤਿ ਇਕ ਰੰਗਾ ਅਪੁਨੀ ਰਸ ਤੋ ਹੈ ਅਨੰਦੁ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਾ ੨੬। ਅਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਤੇ ਸੰਗਿ ਅਸੰਗਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਤਮ ਸੰਗਿ
ਅਤਮ ਰਸੈ ਜਿ ਉਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲ ਮਾਰੀ ॥ ੨੭ ਸਤਕਾਰ ਕੇ ਦ
ਚਾ ਅਤਮ ਦਰ ਤਤੁ ਮਕੀ ਭ੍ਰਾ ਅਪੁਨੀ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤ ਏਕ
ਹਉ ਪੁੰਛੁ ਹੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੨੮ ਏਹ ਜੁਤੁ ਮਕਰਿ ਅਭਾ

ਮਾਤਾ ਕੁੰਤੀ ਦਾ ਸੁਆਰ ਵੇਰਾ ਹੀ ਅਸਥਿਤ ਕਰੀ ਕਹੁ ਕਿ ਸਭ ਦੁਨ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ੨੦॥ ਕੈਸੇ ਸਰਬ ਮੈਰਾ ਕੈਸੇ ਤਿਆਗੇ ਇਹਾ ਏਹੁ ਜੁਆਂ
ਤਮ ਕਹੇ ਤੁਹੈ ਕਵਨ ਕੰਗੁ ਹੈ ਸੋਇ ੩੦॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਜਾ ਕੁ ਉਜਾਤੀ
ਐ ਕਿਸ ਬਿਧ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ਕਿਸ ਬਿਧ ਰਮਤਾ ਸਭ ਤਮੈ ਕਹੁ
ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਜਾਤੀ ੩੧॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਦੇਹੀ ਮੈਰਾ ਹੋ ਅਤਮ ਰਾਮ ਕੁ
ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਮ ਜੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਭ ਖਸੂ ਹੈ ਕਵਨੇ ਠਾਇ ੩੨॥
ਸੀਸੇ ਸੋਢਾ ਸਤ ਕਾਰ ਕਪੂਤੀ ਅਤਮ ਸਰਬ ਨਿਦਾਸ ਹੈ ਸਬੇ ਠਾ

ਇਪ੍ਰਕਸਾ ਅਤਮ ਦੇ ਹੀ ਪਾਰਿਕਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ਬਿਲਾਸੁ ३३
" ਮਨਿ ਜਨਮ ਸੰਸਾਰ ਰੋਸ ਰਬੇ ਅਤਮ ਜਾਨਿ ॥ ਸਰਬੇ ਰੰਗ ਸੋ ਰਹਿ ਉਸ
ਰਬੇ ਮਾਹਿ ਪਰਯਾਤਾ ३੪ ॥ ਦੇਖੀ ਅਤ ਕੁਛੁ ਅਕਾਰ ਜੇ ਸਹੈ ਸੁਖ ਮਰੁ
ਪਾਜੇ ਦੇਖੋ ਸੋ ਅਤਮ ਦੇਖੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ३੫ ॥ ਅਤਮ ਪਰਿਅਕ
ਰ ਜੇ ਸੋਇ ਦੁਕੇ ਭਇ ॥ ਨਿਜ ਲੀਲਾ ਕੇ ਰਮਣਿ ਕੀਲੀ ਅਦੇਹਿ ਬਨਾ
ਇ ३੬ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਆਰੇ ਰਮਤੁ ਹੈ ਹੀ ਇਤ ਹੈ ਅਪਸੰਗਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੂਪ
ਮਿਰਹਿ ਆਆਪਿ ਮਿਲੇ ਬਹੁ ਰੰਗ ३੭ ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਹੈ ਸੁਪਨਿ ਪਿਸ
ਭਕੀ ਜੀਵਤ ਜਾਨੁ ॥ ਸੁਪਾਸੋਂ ਦਰਭਰਿ ਰਹਿ ਆਕੇ ਇਤ ਸੀ ਅਰਾ

ਜਾਨਾ ੩੮॥ ਨਿਅਰਾਗੀਤਜਤੀਐਸੰਗੀਹੈਸਰਬੰਗਾਂਆਪਨ
ਸੰਗੁਅਪੋਰਦੇਆਪੋਖੈਐਬਹੁਰੰਗਾ੩੯॥ ਆਪਾਪਰਨਾਹੀਅੰਤ
ਰਾਅੰਤਰਨਾਹੀਰੋਇ॥ ਰਸਿਰਹਿਅਅਤਮਰੂਪਧਰਿਰੂਪਨਿਰੰਤ
ਰਿਸੇਇ॥ ੪੦॥ ਰੂਪਅਰੂਪਜਾਕੇਕਹੈਸਹੈਸਰਬਅਨੁਪਾਸਿਈ
ਜਲਹੈਨਦੀਮੈਸੇਜਲਹੈਰੂਪਾ॥ ੪੧॥ ਆਤਮਅਧਿਕਅਨੁਪਾਹੈ
ਨਾਸੋਪਕਰਾਜਾਇ॥ ਸਰਬੰਗਾਅਪਧਾਰਿਕਰਿਸਰਬੇਰਹਿਅ
ਸਮਾਇ॥ ੪੨॥ ਕਰਿਗਹਿਤਕੇਦਸਕਰੇਜੇਕੇਦੁਸਰਹੋਇ॥ ਜ
ਹਾਜਹਾਸਰਤਪਸਰੀਐਤਹਾਤਹਾਅਤਮਸੇਇ॥ ੪੩॥ ਸਰਬਦ

ਰਿਤ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦਰ ਨ ਲੀਏ ਸਭ ਸਾਜਿ ॥ ਅਦਰ ਤੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਦਰ
ਕੀਏ ਅਪਕਾਜਿ ॥ ੪੪ ॥ ਜੇਕਿ ਦੁਦਰ ਨਾ ਭਾਖਤਾ ਮਖਕਾਰ ਜੇ ਸੋ ਤੇ
ਸੁਪਸੁਦਰ ਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅਤਮ ਆਦਿ ਆਕਾਰ ਬਿਨੁ ਅੰਤੁ ਭੀ ਨਾ ਹਿ ਆ
ਕਾਂਕਾ ॥ ਸੁਪ ਅਕਾਰ ਜੇ ਦੇਖੀਐ ਸੋ ਅਤਮ ਹੋ ਸਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਅਪਨੀ
ਇ ਦੁਰ ਮਲਕੀ ਅਤਮ ਪਰਿ ਆਰੂਪਾ ॥ ਰਿਗ ਮਲ ਸਦਾ ਅਬ ਧਰੈ ਆਦਿ ੧੧੮
ਅੰਤੁ ਜਾ ਕਾ ਰਹੀ ਮਧਨ ਜਾ ਕਾ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸੋ ਸਰਬੇ ਰਮਿ ਰਹਿ ਆ
ਦਿ ਰੂਪਾ ॥ ੪੭ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ
ਅਤਮ ਕਹੀਏ ਸੋਇ ॥ ੪੮ ॥ ਨਾ ਸੋ ਜਾਏ ਨਾ ਮਰੇ ਬਿਰਧ ਧੀਰ ਤਰੀ
ਹੋਇ ॥ ਨ ਦੁਤ ਸਦਾ ਸੋ ਤਰਨ ਹੋ ਅਬ ਨਾ ਸੀ ਅਤਮ ਸੋਇ ॥ ੪੯ ॥

ਖਾਤਿ ਸਦ ਜੋ ਦੇਖੀ ਏਕਿ ਸਪਹਿ ਲਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਭੇ ਦੁਬਿਨ
ਅੰਤਿ ਮਹਾਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ~~ਏਕਿ~~ ਰੈ ਨ ਦਿਵਸ ਅਰੁ ਦਸ ਦਿ
ਸਾਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਗਰਿ ਗਿਰ ਅਵਤੀ ਦਮਹਿ ਆਤਮ
ਬਿਨਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਬਿਰੁਚ ਲਧਰੁ ਅਕਾਸ ਮੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਜਲ ਬਲ
ਜੀ ਆ ॥ ਆਤਮ ਮਧੇ ਖੇਲੀ ਸਭ ਆਤਮ ਦੁਪਕੀ ਆ ॥ ੫੨ ॥
ਅਤਮ ਮਧੇ ਖੇਲੀ ਆਤਮ ਧਾਰਿ ਸਹੀਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਨ ਦੀ
ਬਿਖੈ ਹੈ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਜਲ ਮੈ ਰਹੈ ਜ
ਲੀ ਮਹਿ ਬਿਲਾਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਬਿਨਹੀ ਆਤਮ ਸਹਜ

ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਕੀਸੀ ਕਾਨਭੈ ਆਕਰਿ ਨਹੀ ਸਕੈ ਕੀਤਾ ॥
ਸੇ ਅਪ ਅਪ ਜੀ ਖੈਲ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਅਰੁ ਨਾਮ ਜੋ ਦਰ
ਨ ਅਕਾਰ ਅਨੇਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਮਹਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਸਰਬੇ ਮੋਹ ਸਏ ॥ ੫੬ ॥ ੧੧੮
ਏਕੋ ਹਸਏ ਹਸਦੁ ਹੈ ਏਕੋ ਲੇਖਨ ਹਰਾ ॥ ਏਕ ਪਰੀਛ ਸਭ ਕੀ ਕਰਿ
ਹੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਬੇਲੇ ਅਤਮ ਸਬਦਿ ਜੋ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸੁਨ ਲੇਹਿ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਅਤਮਾ ਅਪ ਬੀਚਿ ਰਹੇਹਿ ॥ ੫੮ ॥ ਜੋ ਦੇਖੈ ਸੋ
ਦੇਖਨਾ ਜੋ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦੇਖਾ ॥ ਤੈ ਅਪੋਸੁ ਅਤਮਾ ਅਤਮਾ
ਲਖ ਅਲੇਖਾ ॥ ੫੯ ॥ ਤਰਦਰ ਤੇ ਕਹਿ ਆਰੁਈ ਬਾ

३६

अउरदरभाति। ६०॥ अउरदरनतिअंउरदरएअ
उरदिसभाति। ६१॥ जिउरदरपतिपुतिरिगिरेअअ
तेमुवकीरुति। ६२॥ उरिआताअउमदरगिरेउप
जेराएतकूति। ६३॥ आयतेदुजताउरकुजावे
एजिजेजाति। आयपमरेकरुएआअउमरुपीपछात
॥ ६४॥ सवदिमुतेमुतिसरसवदुजेउतेमुपमुपया॥
जवगीमुपेपूरासीअउगीपरिआसकूपा। ६५॥ विगुल

ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਕਾਟਿ ਨਿਪਟਿ ਹੈ ਬਾਸੁ ਦੂਰਿ ਨਿਕਟਿ ਹੈ ਕਹਨ ਕਥਿ
ਅਤਮ ਹੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ਅਤੇ ਸਬਦਿ ਜੁਭਿ ਪਜਾਸੁ ਦਤੇ ਸੁਨਿ
ਅਜੇ ਤੇਰਿ ॥ ਹਮਤੁ ਮਦੇ ਨੇ ਨਾਕ ਦੂਸ ਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ੬੫ ॥ ੧੨
ਸੋ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੋਈ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਾ ਖੋਲੇ ਆਪੇ ਅਤਮਾਨੀ
ਹਕਾਮੀ ਹੋਇ ਨਿਰਤਿ ॥ ੬੬ ॥ ਨਿਰੰਤਰੀ ਹਸੰਗੀ ਸੰਗੀ ਹੈ ਸੰਗਿ ਛ
ਡਿਨ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਹਾ ਅਤਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਸੁਰਤਿ ਭੀਤ ਹੀ
ਸਮਾਇ ॥ ੬੭ ॥ ਚਤੁ ਪੰਥ ਪਾਈ ਐ ਏਹ ਅਤਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ਅਤ
ਦਾ

ਮਤੇਸਭ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤਮ ਅਰਥ ਅਸੰਗਾ ॥ ੬੮ ਚਰੇ ਮੁਕਤਿਆ
ਤਮਾ ਅਤਮ ਚਰੇ ਮੁਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਭੂਪੋਧਰਿ ਅਤਮ ਜਾਨਨ ਕੋਘ
ਹਜਗਤਾ ੬੮ ॥ ਸਾਲੋਕੋਘ ਹਲੋਕ ਹੈ ਸਭੁ ਪੇਘ ਹਭੁ ਪਾ ॥
ਸਾਮੀ ਪੇਸਭ ਸਮਰ ਹੇ ਸਜਿ ਭਿਜਾਇ ਸਭੁ ਪਾ ੭੦ ॥ ਚਰੇ ਮੁਕ
ਤੀ ਸੰਗਿ ਹੈ ਅਤਮ ਦੇਹੀ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਟੁ ਠਟਿ ਆਪ ਹਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਦੁ
ਸਰੋਕੋ ਉਤਾਰਿ ॥ ੭੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡ ਭਰਿਹਾਰਿ ਆਖਾਲੀ ਕੋ
ਦਿਨ ਰਾਉ ਭਿਤਿ ਪੈਤਿ ਨਹੀ ਅੰਤ ਰਾਹੁ ਪਰੰਗ ਅਰਥਾਉ ੭੨ ॥

ਥੈਕੈ ਠਘਹ ਦੇ ਹੁ ਹੈ ਜਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਕੋ ਬਾਸੁ ਸਰਬੇ ਕੀ ਆਪੁ ਕਾਸੁ

ਸਰਬੇ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਮੇ
੧੩॥ ਅਤਮ ਸਰਬੇ ਅਪਮ ਹਿ ਅਪਸਰਬੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸਜੁ ਜਮੁ ਕੁ ਤਿਯਹ

ਜਾਨੀ ਐਸੇ ਸਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ੧੪॥ ਸਦਾ ਸਮੀਪੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਅਤਿ ਰਿਤਾ

ਹੀ ਕੋਇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਖੇਲੀ ਅਤਮ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੧੫॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪ

ਸਭ ਜਾਨੀਏ ਜੋ ਕੋ ਛੂਰ ਸਰਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੁਨੋ ਮੁਨੀ ਸਰਭ ਭਿਸੋ ਦੂਸਰ

ਕੋ ਭੁਭਿ ॥ ੧੬॥ ਸੇਸ ਸੁਧਰ ਸੁਨਿ ਪਾਕੁ ਰਿਦੀ ਆਬ੍ਰਹਮ ਰਿਖਾ

ਇਹ ॥ ਸਤਕਾਰੁ ਸੁਧ ਅਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਿ ਰਲੀ ਆਮਿ ਲਇ ॥ ੧੭॥

੧੩੧

ਪਰਮਹੰਸਾ ਸੈਸਤਕ੍ਰਮੁਤਿ ਅਤਮੁਸਤਿਨਿਵਸਾ ਸਾਖਿਅਤਮੁ
ਅਮਲਭਗਤਿ ਕੋਸੇਸਜੀਕੀਆਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੮ ਅਤਮਸੰ
ਗਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜੋਸਾਈਮੈਲੁਤੁੰਜਾਨੁ॥ ਜੈਸੇਜਲਮੈਛੈਤਿਹੈਭੀ
ਜਲਅਮਲਪ੍ਰਵਾਨਾ॥ ੧੯ ਏਧਬ੍ਰਹਮਹੈਅਤਮਕ੍ਰਹੇਤੇਦੁ
ਸਰਾਹੇਇ॥ ਸੇਸਸਤਕ੍ਰਹੈਅਤਮਾਅਤਮਬ੍ਰਹਮਹੈਸੇਇ
੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾਇਆਸੇਸਜੀਸਤਕ੍ਰਾਦਕ੍ਰਾਈਪਛਤਿ
ਭਗਤਿਸਰੋਮਲਿਓਪਜੀਆਦਿਮਧਅੰਤਜਨ ੨੧॥ ਸਾਂਸਥੇ

ਦਮਹਿਯਹਕਥਾਮੋਹਿਸੁਨੀਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਸਟਿਸੇਸਅਰੁਸਤਕੁ
ਕਿਥਕੀਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ੨੩ ॥ ਸੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰਥਜੋਕੀ
ਤੰਧਗਮੰਤੰਦਾ॥ ਪਰਮਹੰਸਇਗਿਥਕੀਪ੍ਰੀਦੁਤਰਸਮਕਰੰਦੁ
੩ ਇਤੀਸ਼ੀਸੇਸਭੁਪਦੇਸੁਸਤਕਾਦਕੋਪ੍ਰਤਿਸਪੁਰਨਿਸਮਾਪਤਿ॥

੧੨੨

ਗਮਗਾਨਾ ਸਾਂਚਾ ਗਮਗਾਨਾ ਹੀ ਮਾਖੰਡੇ ਸੁਮਰ ਸਿਮਾਮੀ ਗਮ

ਯਾ ਦੇਨਾ ਨਾਮ ਦੇਨਾ ਨਾਗਟਿ ਦੇਨਾ ਧਿਆ ਦੇਨਾ ਧੀਸਨ

ਦੇਨਾ ॥

੧ ਅਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਣੇਸਾਏਤਮਹਿ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਗਾਸਾਰੀਖ
ਅਗਿਆਨਤਿਮਰੰਧਸਿਅਹਗਿਆਨਅੰਜਨੀਸਲਾਇਕਹਿ॥ ਚਛੁਰਲਿ
ਮੀਲਤੰਜੇਤਤਸਸ੍ਰੀਗੁਰਬੇਤਮਹਿ॥ ੧॥ ਅਛਥੁਪ੍ਰਿਥਮਿਮਗਿਲਾਕਰ
ਦਿਖੈਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਦਕਾਨਮਸਤਤੇ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਰਪ੍ਰਸਾਦਾਤਿ॥ ਅਗਿਆਨ
ਨਿਕਰਿਕੈਅੰਧਜੁਪ੍ਰਾਨੀਹੈਤਿਨਕਉਗਿਆਨੀਪ੍ਰਗਾਸਿਕਰੀਅਤਿਹੈ॥ ਤਾਂਹਿਆ
ਨਪ੍ਰਗਾਸਤੇਸੰਸਾਰਹੂਪੀਜੁਹੈਅਗਿਆਨੀ॥ ਅਗਿਆਨਕਹੀਏਭਰਮਸੇਜਾ
ਤਿਹੈ॥ ੧॥ ਏਕਦਾਤਲਕਹਪ੍ਰਿਥਮਪਰਜਟਨਿਕਦਲੀਬਨਮੀ॥ ਜਗਾਮੰ

ਪ੍ਰਭੂਆ ਜੇਗੀਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਚਿਤਿਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਰਥੁ ਇਕਸਮੈ ਕੋ ਬੈਥੈ ਬੈਥੈ
ਬਾਨਾਤਰਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਪਤਿ ਦੀਪਾਦਤੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਧਾ ਜਟਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਕਰਾਹਿ ਬ
ਸਿਮੈ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਇਹਿ ਆ ਕਰਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਕ
ਚਿਤਦਿ ਕਰਤਿ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਬੰਧਾਤਰ ਬਾਧਾ ਪਦੀ ਮਧੂ ਪਿਤਿ ਸਚਲੀ
ਗਰਗਿ ਯੰਗੁਰ ਨਿਗਰਾਦਿ ਭੂਇਓ ਜੇਗੁ ਸਿਧਾ ਰਿਖਾ ਸਿਧੋ ॥ ੩ ॥ ਅਰਥੁ ॥
ਤੰਤਰਲੀ ਚਿਤਿ ਕੋ ਬੈਥੈ ਦੇਵਤ ਕਉ ਦੁਲਭ ਜੇ ਪਦਦੀ ॥ ਤੰਤਿ ਸਚਲਾ ਪਦ
ਦੀ ਕੋ ਬਾਧਾਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਪਦਦੀ ਤਾਮ੍ਹ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਿ ਤਤਾ ॥

ਤਾਬਤਿ ਕੈ ਬਿਖੈ ਗਾਯਾ ਭਰਥੀ ਪਰਮਤਪਸਿਆ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਤਾਬਾਬਾਤਾ ਕਰ
ਥੀ ਸਿਉ ਸੀਬਾਨੁ ਤਾਇਆ ॥ ਸੇਭਰਥੀ ਕੈ ਸੇਭੈ ਜੇ ਗੇਸਰੈ ॥ ਜੇਗਾਤਿ ਸਟਾਰੈ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨੀਧਿਯੈ ॥ ੩ ॥ ਕਦਲੀ ਬਤਿ ਮਧਿ ਅਸਥਾਨੁ ਪਥਿ ਸੀਟੈ ਚਜੈ ਗਾਨਮ ॥
ਦਿਸਤੁ ਆਨਾਨ ਕੀ ਮਧਿ ਅਭਿਨਿਦਿਯਿ ਅਧੀ ਪਰਾਇਲੈ ॥ ੪ ॥ ਅਰਥੁ ॥ ੧੨੫
ਤਾਂ ਕਦਲੀ ਬਤਿ ਕੈ ਬਿਖੈ ਬਾਬਾਤਾਨ ਕੁ ਅਰਭਰਥੀ ਇਕਤ੍ਰਿਯੈ ਪ੍ਰਮਾਨਿ
ਆਤਮਤੁ ਤੁਏ ॥ ਸੇਗਿ ਆਨ ਕਥੇ ਤੁਏ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੇ ਕਦਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾ
ਬਾਤਾਨ ਕੇ ਅਗੁ ਕਾਰ ਜੇ ਰਿਕਰਿ ਰਿਕਰਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਿ ਕੈ ਗਾਯਾ ਭਰਥੀ

[illegible]

ਪੁਨਰਨਤੁਆਡੰਡਤਪ੍ਰਾਣਿਪਾਇਚਾ॥ਪ੍ਰਾਣਿਪਾਨਿਬਸਾਂਗਿਆਤੁਜੋਗ
ਨਮਨਾਨਕੀਹ੍ਰਿਦੀ॥੬॥ਅਰਬੁ॥ਪੁਨਰਪੁਨਰਿਨਾਮਬਾਰੰਬਾਰਨਮਸਕਾਰ
ਕਾਰਿਕੈਅਸਤੁਤਕਰਤਭਏ॥ਜਾਭਰਿਥਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਕਾਧਿਆਨਕਰਤਿਭਏ
॥ਸੋਕੈਸੋਹੈਬਾਬਾਨਾਨਕਜੋਸੁਰਸਰੂਪੁਹੋ॥ਰਾਜਭਿਬਾਬੁ॥ਭਿਬਾਬਪਰਿ ੧੨੫
ਆਪ੍ਰੀਤਿਆਪ੍ਰੀਤੀਤਿਤਦਰਸਣਾਤਿ॥ਜਨਮਾਂਤਕਸਮੁੰਦਭੂਤੰਆਪਾਪੰ
ਸੇਬਲਿਖੰਗਤੰਮ॥੭॥ਅਰਬੁ॥ਅਮ੍ਰਿਤੀਕਰੀਐਚਿਤਕੀਜੋਪ੍ਰਸਿਤ
ਤਾਮਰਜਾਭਰਿਥਰੀਕਰਤੋਹੈਜੋਮਹਾਰਾਜਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਿਕਰਿਕੈਖ

੨੭੬॥ ਇਸ ਜਨਮ ਕੇ ਅਭਿਰੁਥਾ ਹੁਤ ਜਨਮ ਜੇ ਪਾਪ ਸੋ ਬਿਲੀਖੀ ਗਤ ਹਨ
 ਮਨਾਸ ਭਏ॥ ੭॥ ਸੁਫਲੀ ਮਜਨਮ ਜਨਤ ਮੇਜੀ ਦਤੰ ਚ ਸੁਜੀ ਦਤੰ ਮ॥
 ਜਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੋਚਾਰਿ ਅਸਨਾਮ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਰਾਇਤੇ॥ ੮॥ ਅਰਥੁ ਸੋ ਅ
 ਬਰਾਜਾ ਭਰਥਰੀ ਕਹਤਿ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਸੇ ਜਨਮ ਸੁਫ
 ਲ ਭਇਆ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਜੇ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ ਤਾ ਤਪਸਿਆ ਕਾ ਫਲੁ ਸੇ ਪ੍ਰ
 ਕਟੁ ਭਇਆ॥ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜੇ ਚਰਨਿ ਕਮਲਿ ਤਾ ਚਰਨਿ ਕ
 ਮਲਿ ਕੇ ਉਪਰਿ॥ ਭਧਰ ਕੁਪੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੇ ਹੈ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨਿ ਕਮਲਿ

ਉਪਰਿਹਤੁਐ॥੮॥ਹਿਦਿਸਿਥੀਮਮਸੰਦੇਹੀਮਢਿਰਿਕਾਲਸਮੁਖਿ

॥ਤੁਆਬੇਈਪ੍ਰਸਤਾਛਰਾਤਸੁਤਆਸੇਘੋਕਤਾਨਪਰੇਦਿਯਮਸਪ੍ਰਭੋ॥ਅਰਥੁ

੬॥ਸਿਹੇਗੁਰੁਬਾਬਾਨਾਨਕਮੇਰੇਹਿਰਦੈਰਾਜੇਸੰਦੇਹਤਕੋਬਹੁਤਕਾਲਭਏ

ਮਿਟਤੁਗੀ॥ਤਾਤੇਹੇਮਹਾਰਾਜਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਜੇਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਤਾਸਿ

ਉਕਸਕੈਸੰਦੇਹਦੂਰਿਕਰੋ॥ਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਗਿਆਨਉਪਦੇਸਕਰੋ॥੬॥

ਰਾਜਉਬਾਚਨਾਨਕੀਤੁਆਸੰਦੇਹਕੋਬਦਸੁਸੋ॥ਤਦਭਰਿਤ੍ਰਿਹਰੇਰਾ

ਜਾਨਾਨਕਾਅਕੇਜਗਦਬਈ॥੯॥ਅਰਥੁ॥ਸੋਬਾਬਾਨਾਨਕਰਾਜਾ

ਰਬਰੀਸਿਉਕਰਤਿਕੁਏ॥ਸੇਰੇਗਜਾਭਰਬਰੀਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਸੇ
ਸੰਦੇਹੈਸੇਤੁਮਕਹੋ॥ਹਮਦੁਖਿਕਰੈ॥ਤਾਜੀਸਮੈਕੈਖੈਬੈਗਜਾਭ
ਰਬਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਕੇਆਰੀ॥ਸੰਦੇਹਕਰਤਿਕੁਏ॥੧੦॥ਦਰਦਨਾਮੇ
ਸੂਤਮਜੇਗੀਤੁਤਮਸਿੰਦਰਜਤਮਬਪਸੰਦੇਹੈਇਅੰਮਈਬੋਮੰਦੁ
ਗੀਕੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯੋ॥੧੧॥ਅਰਥੁ॥ਜੇਰੇਮਹਾਰਾਜਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਮਾਰੇਜਨਮਿਕਰਮਿਕੀਬਾਤਹਮਸੈਨਾਹਦਿਕਾਰਿਗਏਬੋ॥ਸੇਹਮ
ਮਨਿਮਾਰਿਬੀਚਾਰਤਿਰੋਗ॥ਸੇਤੁਮਾਰਜਨਮੁਬਹੁਤਭੁਤਮੁਯੋ॥ਜੇਰੇਸ੍ਰੀ

ਬਾਬਤਾਨਕਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਮਨਿਸੇਜੇਏਹੁਸੀਦੇਹੁਤਕੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਦੁੰ
[੧੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾ ॥ ਤਰਦਤਮ ਸਮਜਨਮੁਤੁਅੰਸਿਖੀਕਥਮੇਦਚਗ ॥
ਤਤਸਰਬੰਬਬੁਪਾਲਾਘਿਕਤਸੁਬੰਬਬਦਾਮਿਭੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਰਥੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਕਾਤੇਏਜੇਹੇਰਾਜਾਤਰਬੰਬੀਰਮਾਰੇਜਨਮਿਕੀਬਾਤਕਉਤਪ੍ਰਕਾਰਸੁਤੀਸੇਈ
ਪ੍ਰਕਾਰਕਰਿਕੈਕੋਹ ॥ ਜੇਹੇਬੁਪਾਲਾਘਿਕਤਿਨਾਮਕੇਅਰਥੁ ॥ ਘਿਕਤੰਮਨਮੰਜਥਾ
ਅਰਥ ॥ ਤਤੁਦਿਸਟੰਤਕਰਿਕੈਕੋਹ ॥ ਭਾਦਿਸਟੰਤਕਰਿਕੈਪ੍ਰਮਾਤਕਰੀਐ
॥ ੧੩ ॥ ਤਾਨਕਸਬਚਗਮੁਤੁਅਰਾਜਾਤਰਿਭਿਗਰਿਮੁਤਗ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮਿਅ

॥ सा प्रीति आपरिषदा च ततर्कमा ॥ १३ ॥ अथ पुनः श्री गुरुजी रे
घचति सुखि रे वाजा बुद्धि धरी अतीत रे ऐरे घचति कति उद्ये ॥
मेरा नावर जे खरे जे घचती पुढे जे मेरा उद्ये ॥ पूला मकरि रे
॥ १३ ॥ घहु बाली च मेजात मजे गाति मट मिसत मा ॥ ता पूपा पते घ
गमले पिअती री दि सुख हली मदि आ ॥ १४ ॥ अथ पुनः श्री मरा
राजा दि गुरु दली घति मेरा मरु उत पमिआ ररत घहु उत
गहुये ॥ पौजे गमार गता पादि आ ॥ मेरे श्री मरा राजतां घहु म

ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਏਕੁਖਿਲੁਮਾਤਿਹਿਰਦੇਮਹਿਸਹੁਪੁਨਾਗੀਚੀਨਿਭਾਗਇ
{ ੧੦ } ਕਦੰਚਿਤਮੇਸਮਾਘੰਤੀਹਿਦਿਧਿਆਤਿਸਬਤਪ੍ਰਭੁਗ। ਕਦੰਚਿਤ
ਸਮਾਂਘੰਤੀਕਾਰਨੀਮਕਿੰਬਦਸੁਮੇ॥ ੧੫॥ ਅਰਥੁ॥ ਅਬਰਾਜਾਭਰਿਸ
ਕੀਕਹਤਿਯੋਯੋਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਮਕੁਭਿਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹਿਦੇਮ
ਚਿਕਦਾਓਤੋਤੋਯੋ॥ ਸਰਬਦਾਅਸਥਿਰਤੀਰਹਤੋਯੋ॥ ਕਬਹੀਕਬਹੀ ੧੨੮
ਹਿਦੇਮਹਿਅਦਤਿਯੋ॥ ਕਬਹੀਨਜੀਅਦੈਸੇਕਾਰਨਿਕਹੋ॥ ੧੫॥ ਭਦ
ਤਸ੍ਰੁਅਸਪਕਾਲੇਤਮਾਨਿਪੀਅੰਬ੍ਰਹਮਲੁਕਕਥਮੀ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿਸਦਾਹਿ

ਅਸਥੇਕੇਨੇਛਪਾਏਤਤਦਬਦਾ॥੧੬॥ ਅਰਥੁ ਸੇਰਜਾਤੁਰਿਥ
ਹੀਰਤੋਜੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਾਸੇਥੇਕੇਕਾਲਸੇਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਿ
ਕਾਇਆਥੁਮਰੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹਮਕੇਤਈਸੇਰੇਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਸੇ
ਥੁਮਰੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹਿਰਦੇਸਹਿਸਦਾਹੀਗੋਸੇਪ੍ਰਕਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਕੇ
ਕੋ॥੧੬॥ ਸੁਤੰਮਮਜਜਥਾਜਤਮਨਾਰਦੰਮਪੁਖਤਦਾਤਨਮੇਨਿਗ
ਦਤੇਜੇਗਿਨਿਸੁਖਤੰਮਹਦਦਭੁਤੰਮਾ॥੧੭॥ ਅਰਥੁ ਸੇਰੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੁਜੀਤੁਮਾਰੇਜਤਮਿਕਰਮੀਕੀਥਾਤਨਾਰਦੰਮਪਦਿਹੀਥਨਿਕੋਥੇ

ਬੈਕਹਿਗਏ॥ ਸੋਜੇਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾਹ ਦਿਹਮ ਸੈਕਹਿਗਏ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਾਤਿਹੈ॥ ਸੋਕੈ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ਮਹਾ ਅਸਚਰਜਿ ਕਉ ਲੀਏਹੈ॥ ਐਸਾ ਸਰੁਪ
ਹੈ॥ ੧੭॥ ਅਸਮਿਤਨੇਮ ਬਨੇ ਪੁਰਬੀਨਾਹ ਦਸਸਮੁਪਾਗਤਹਾ॥ ਤਾਰਦੰਮ
ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੁਰਬ ਸੁਤੰ ਮੁਨੀਮ॥ ੧੮॥ ਅਰਥੁ ਆਗੀਬਨਿ
ਕੈ ਬਖਸੈ ਪਾਹਿਲੇ ਹੀ ਹਮ ਸਿਉ ਨਾਹ ਦਮੁਨੀ ਕਹਿਗਏ ਬੇਸੰਨਾਹ ਦਮੁਨੀ ^{੧੨੮}
ਕੈਸੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮਾਨਸੀ ਕਪੁਰਹੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖਿ ਸੈ ਬਾਰਤਾ ਸੁਨੀ
ਸੋ ਕਾਤੁ ਕਉ ਲੀਏ॥ ੧੯॥ ਅਰਥੁ ਪਾਦਿ ਆਦਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤੁਆ ਅਸਤੁਆ

ਭੈਬਧਈਅਸਤਦਈ॥ਇੰਦ੍ਰਮੋਦਮਘਾਪ੍ਰਿਸੰਦੇਨਾਰੰਦੇਤੁਮਹਾਮੁ
ਨਗ॥੧੯॥ਅਰਥੁਸਿਨਾਰੰਦਕੋਹਮਅਰਥਪਰਦਛਨਾਪ੍ਰਨਾਮਕਰਤਿ
ਭਏ॥ਬਹੁਤਿਕਰਿਜੇਤਿਕਰਿਅਸਤਤੁਭਲੇਪ੍ਰਕਾਰਕੈਕਰੀ॥ਅਰਏ
ਹਬਤਪ੍ਰਫੁਤਿਭਏ॥ਤੁਮਾਰੇਜਨਮੀਕੀਜੇਕਉਨਪ੍ਰਕਾਰਜਨਮੀਭਉ
ਆ॥੧੯॥ਤਦਾਪ੍ਰਾਹਚਮਾਂਮਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਨਾਨਕਉਤਪਤਿਜੀਕ
ਥਾਂਮਾਨਨਕਹਫੁਰੀਉਜੇਗੀਭਉਖਤਿਮਮਘਾਸੁਤਿਮਾ॥੨੦॥ਅਰ
ਥੁਸਿਨਾਰੰਦਕੈਕੈਬੈਬੈਹਮਸੇਪ੍ਰੀਤਕਰਕੈਕਰਤੁਭਏ॥ਸੋਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੁਬਾ

ਥਾਨਨਕਜੀਤੁਮਾਰੇਉਤਪਤਿਰੀਰਥਾਹਮਸਿਉਕੀਸਿਹਮਸੂਚਣ
ਤਦਨਿਕਰਤਿਹੈਸਿਉਕਉਤਕਥਾਕੀਇਹਕਥਾਕੀਤਿਹੈ।ਏਕਸਮੈ
ਕੈਬਿਖੈਛੁਡੀਕੁਲਮੈਆਪਿਸ੍ਰੀਭਗਦਾਨਨਾਨਕਸਰੂਪੁਅਉਤਾਰਲੇਹਿ
ਗੋ।ਸਿਉਤਾਰਤੁਮਪ੍ਰਗਟਿਕਏ॥੨੦॥ਬਦਤੋਬ੍ਰਹਮਲੇਕੋਤੁਬ੍ਰਹਮ
ਬ੍ਰਹਮਵਿਤਮਾਤਾ।ਗਗਿਯੋਬਦਹਿਸਤਥਾਸੁਤਾਨਾਨਕੀਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਮਾ॥੨੧॥ਅਰਬੁ।ਏਕਸਮੈਕੈਬਿਖੈਤਾਰਦਬ੍ਰਹਮਲੇਕਮੈਗਏ
ਸੇਬ੍ਰਹਮਾਰੇਮੁਖਸੇਸੁਤੀ।ਜੇਪ੍ਰਥਮੀਸੇਬਾਥਾਨਾਨਕਅਉਤਾਰੇਹਿ

ॐ। मेघूगमा रे मे रौ जित रे घूग मगी पत रौ। मे र जा जत र
घूगमा मि छि। ऐ जी रषा पु, हू उ बु ऐ। मे घूगमा तात र अ छि र
र री रषा र जा मे र उ बु ऐ। २१।। रषी घूगमा सर सात मे ज
ताम ता र द डि र उ द ता। तात र म य घ च र सु उ। आ र जा पू घा च
तात री मा। २२।। अ रषा। मे ता र द ते घूगमा रे मु धि मि छि। र मा
री घा र ता र छि। त पू र र र री मु ती।। मी र ग र तात र जी रे घ च ति
मु ति रे र जा उ र रषी घ च ति घ र ति र र उ बु ऐ। २३।। मू र

ਨਾਨਕੀ ਜਨਮ ਤੁਆ ਮਾਤ ਮਾਏ ਨਾਰਦਾ ਦੂਤੀ ਮਾਏ ਦਾ ਨਾਰਦੇ ਜੀਗੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕੇ ਜਗਮਾਧਾ ॥੧੩॥ ਅਰਬੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ
ਮਾਏ ਜਨਮੀ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਨਾਰਦੇ ਕੇ ਮੁਖਿ ਸੋਹਮ ਸੁਰੀ ਸੋ ਕਉਨ ਬਾਰਤਾ
ਏਕ ਸਮੇਂ ਰੋਖਿ ਬੈਠਾ ਨਾਰਦੇ ਜੀਗੇ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੈ ਗਏ ॥ ਸਿਉ ਹਾਜਾ ॥੧੩॥
ਇਉ ਹੀ ਤਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਨਮੀ ਬੁਧੇ ਸਾਮ੍ਹਣੀ ਪਦ
ਦਰਸ ਲੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਜਨਮੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਦੇਹੀ ਸੇ ਮਾਨਤੁ ਤੀ ਮਾ ॥
ਅਰਬੁ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਾਜਾ ਜਨਮੀ ਸਿਉ ਬਹੁ ਤਿ ਬਿਸਥਾਰ ਕਹਿ ਕੈ ਕੈ

ਪਿਰਾਚੀਤਥਾਤਾ ਸੇਰਾਜਾ ਜਨਕਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਉ ਕਹੈ ਜੈ ਜੈ ਮ
ਹਾਰਾ ਜਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਥਡੇ ਸੰਦੇਹੈ ਸੰਤੁ ਮਕਹੈ ॥੨੪॥ ਕਲਉਲਿਕ
ਭੁਦਿਖਤੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਸਚ ਪਾਪ ਨਹਿ ॥ ਨਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਅਬਚ ਕਖੰਤੇ
ਪੰਨਰਕੰਨ ਮੇਦੀ ਰਖ ਬਿਦ ਪ੍ਰਭੇ ॥੨੫॥ ਅਰਥੁ ॥ ਸੇ ਅਬਰਾਜਾ
ਜਨਕਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਆਗੁ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਲਿ
ਜੁਗਿ ਮੈ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹੋਇਗੇ ॥ ਕਉਤੁ ਕਉਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਆਦਮੀ ਹੋ
ਹਿਗੇ ॥ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਹੋਹਿਗੇ ॥ ਧੁਨਹਿ ਪਾਪੀ ਹੋਹਿਗੇ ॥ ਪਾਪ ਕੇ

ਬਿਖੈ ਮਨ ਰਹੈ ਗਾ ॥ ਸੋਹੇ ਮਾਹਾ ਜ ਅੰਸੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਓਰੀ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਇਹੀ ॥ ਓਇ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨ ਰਕੇ ਅਸ ਕਾਰੀ ਹੋ
ਹਿ ਗਾ ॥ ਸੋ ਅੰਸੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓਰੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਕਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਸਿਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜਨਕ ਸਮ ਬਚਾ ਮੂਤ ਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਥਮਾ
ਦਰਸਾ ॥ ਸ੍ਰਿਲੁ ਰਾਜ ਤਿਨ ਬਹਿਤ ਹ ਕਲ ਉਥਿ ਦੰਤ ਮਨ ਭੁਤੀ ਮੀ ॥
੨੬ ॥ ਅਰਥੁ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਕੇ ਬਚਨਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਸਜੇ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੈ ਤੁਏ ॥ ਸੋਹੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤੁਮ ਸੁਲੇ ਮੈ ਕਹੈ

ਏਹੁ ਕਲਜੁ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ॥ ਸੇਏ ਸੀ ਬਾਰਤਾ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਅਸਚਰ
ਜਰ ਭਿਲੀ ਏਹੈ ॥ ਸੇ ਬਾਰਤਾ ਹਮ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰਬੀ ਮਯਾ ਬਿ
ਸਲੇਕ ਮਥੈ ਏਹੀ ਕੁੰਠਾ ਬਿਗਤਿ ਦੂਤ ਮਾ ॥ ਬਿਸਲੇਕਾ ਸਦਾ ਸਚਰਜੰ
ਪ੍ਰਿਤ ਮੇਤ ਮਥਾ ਸੂਤ ਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਰਥੁ ॥ ਤਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਤ ਹੈਹ
ਜਾਨਕ ਹਮ ਬੈਕੁੰਠ ਲੇਕ ਮੈ ਗਏ ਤਹਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਅਪਨੀ ਨਿਜ
ਧਾਮ ਸੈ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨਹੈ ॥ ਤਹਾ ਸਿਤ ਬਰੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ॥
ਸੇਤਹਾ ਹਮ ਜਾਇ ਕੈ ਬਿਸਲੇਕ ਮੈ ਸ੍ਰਿਭਗਦਾਨ ਰੇ ਮੁਖ ਸੈ ਭੈਸੇ

ਬਚਤਿਸੁਨੈ॥ ਸਿਕੈ ਸੇਬਚਤਿਸੁਨੈ॥ ਸਿਬਚਤਿਸੁਨੈ॥ ਮਤੁਮਸੈਕਤਿਜੈ॥
ਸੇਤੁਮਸੁਨੈ॥ ੧੭॥ ਬਿਸਨਲੇਕਮਹਾਤਮਾਨੇਰਾਜਨੇਮੇਲਿਲੇਕਤਮ
ਗਤਤੁਅੰਬਰੀਕਹਿਪ੍ਰਫੁਬਿਸਨੁਸਾਨਿਪਲਗੀਮਪ੍ਰਫੁ॥ ਅਰਥੁ
੧੮॥ ਸੇਸ੍ਰੀਧਰਮਾਰਗਤੋਰਾਜਾਜਨਕਭੋਗਏਈਕੁੰਠਧਾਮਿਮਹਿਰਾ
ਜਾਅੰਬਰੀਖਿਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਕਉਪ੍ਰਫੁਤਭਏ॥ ਸੇਰਾਜਾਕੀਰਮਾ ੧੯॥
ਗੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਓਈ॥ ਤਮਸੇਕੈਬਿਖੇਬਾਰਤਾਰਹਤਿਭਏ॥ ਤਾਏ
ਈਕੁੰਠਧਾਮਮੇਹਿਰਾਜਾਅੰਬਰੀਖਿਬਿਸਨਿਕੈਨਿਕਟਿਜਾਇਕੈ

२१
अनुअपीतीसेवचतिरुतिउष्टे। सेधिसतरेसेरैपूबुते॥
पूबुसघटेतसमरुपैसघघातिरुलेरुष्टे॥ १८॥ धिसते
मेमरुदाधियातीसूतं बुलेरुषासताभा। उडधभातेच
उजतवगुसेमैअदपातिउमा॥ १९॥ अरुषु। सेसीमरा
धिसतुजाजाअंघरीधिसिष्टे। धिसपावरुगेरैरुषाकरुति
उष्टे। अतिगीपूमीतेरेष्टे। पमरुतिउरीघाउताकरुतुष्टे
। राजाअंघरीधिसिष्टे। सेपूमीगवृणमासुततिरुते॥ धिस

ਨੇਲੇਕਜਾਜਿਸੇਈਪ੍ਰਸੰਗੁਰਾਜਾਜਨਤਕਸੇਕਹਤੁਹੈ॥ਤਸਮੈਕੈਵਿਖ
ਬਹੁਤੇਦਤਾਰਿਖਿਮੁਤੀਸਰਿਸਤੁਹੀਸੁਜਤਿਰਹੈ॥ਸਿਕਥਾਬਹੁਤਿ
ਕਮੁਰਜਾਤਅਦਪਾਰਤਿਰਹੈ॥ਮਨਮੈਵਿਚਾਰਤਿਰਹੈ॥ਦੇਖਵਿ
ਸਤੁਏਹਪ੍ਰਸੰਗੁਰਹਤੁਹੈ॥੧੬॥ਨਾਮਜਨਮਨਕਿਓਨਿਮੇਸੁਤੁ
ਏਲੇਕਪਾਦਨਾਇਤਿਪ੍ਰਸੰਟਮਹਾਬਿਸਤੁਤਮਹਾਬਿਸਤੁਬਿਹਸਿ
ਅਹਾਅਬਿਹੀਖਕੀਮ॥੩੦॥ਅਰਥੁ॥ਰਾਜਾਅਬਿਹੀਖਅਬਕਹਤੁਹੈ
ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਤਿਰਲੇਕਪਾਦਤੁਮਾਰੇਨਾਮਜਨਮਕਰਮਹਮਨਹੀ

ਕੁੰਨਾਇਰ ਬਾਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਬਿਸਨੁ ਕਉ ਰਾਜਾ ਅੰਬਰੀਖ ਪੁਰੁਤ
ਭਏ। ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨੁ ਹਮਿ ਕੈ ਕਹਤੁ ਭਏ। ਰਾਜਾ ਅੰਬਰੀਖ ਸਿਉ
॥੩੦॥ ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਪਰ ਬਿਖਿਅ ਘਾਸੀ ਬਿਸਨੀ ਭਗਤਿ ਪਰਾਇਲ
ਹਾ ਅਤਸੁ ਤੇ ਅਰੰ ਕਥੀ ਦਿ ਬਿਅ ਕਥ ਘਾਸੀ ਤਦ ਪ੍ਰਘਾਸਾ ॥੩੧॥ ਅ
ਰਥਾ ਤਹਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਦਾਨ ਕਹਤੈ। ਹੇ ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਹਮੇ ਕਥ ਬਾਰਤਾ ਕਹ
ਤੈ। ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਹੇ ਸੇ ਰੇ ਭਗਤਿ ਹੇ। ਹਮ ਕੈ ਪ੍ਰ ਅਲਗ ਤੈ। ਘਾਤੇ ਕਥ
ਹਮ ਕਹਤੈ ਪਰਮ ਦਿ ਬਿਪਦਿ ਕਥਾ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰਮ ਅਸਤੇ ਹਕਰਿ

ਕੈਰਾਣੀ ਤੇ ਮਸਾਦ ਪਾਠ ਹੋਇ ਰੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਰਾਖੋ ॥੩੧॥ ਮਮਿ ਤਾਮ ਅਖ
ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਲੁ ਮੇ ਪੂਰ੍ਵ ਦਇਖਿ ਆਤਮਾ ਕਲੇਸ ਬੁਤੁ ਸਹਸ੍ਰੋਤ ਬਰਖੇ ਕੈਰਾਣੀ
ਲੇਖਿ ਸੁਤੇ ॥੩੨॥ ਅਰਥਾ ਹਿਰਾਜਾ ਅੰਬਰੀਖੰਗ ਮਾਰੇ ਹੀ ਨਾਮ ਕੇ ਅਉ
ਤਾਹੋਇ ਜੇ ਸੇਤੁ ਅਸੁਨੇ ਹਮਤੁ ਮਸੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬਤੈ ਕਹਤੁ ਜੇ ॥ ਇਕ ਅ
ਵਤਾਰ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਇ ॥ ਜਬ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਕੇ ਚਾਰ ਹਜਾਰ
ਹਿ ਅਸੈ ਬਰਖੇ ਉਪਰਿ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਅਵਤਾਰ ਕਉ ਤਤਰਹ
ਹੋਇ ॥ ਤਾਰੇ ਜਸੁ ਤੀਰਥ ਕਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਅਸੈ ਮਹਾ ਪੁਤਾ ਪੀਪੂਗ

੩੪

ਭੁੰਦੁਇਯੈ॥੩੨॥ਗਤੇਚਤਰਿਸਹਸ੍ਰਲੇਖੇਪਾਪਾਸਿਤੇਕਲਉ॥ਮ
ਮਾਅਦਤਾਰੇਭਥਿਤਾਲੇਕਸੇਉਪਾਰਹੇਤਦੇ॥੩੩॥ਅਰਥੁ॥ਸ੍ਰੀ
ਭਗਦਾਤਕਹਤਿਹੈਰਾਜਾਚਾਰਹਜਾਰਬਰਖਕਲਜੁਗਕੇਜਾਹਿਰੇ
ਤਬਪਾਪਬਹੁਤਹੋਇਯੈ॥ਧਰਮਿਕੀਨਿਦਿਆਕਰਹਿਰੇ॥ਤਾਸਮੈ
ਕੋਬਖੈਹਮਅਦਤਾਰਲੇਹਿਰੇ॥ਤੁਮਾਰੇਨਮਤਿਅਰੁਲੇਕਕੇਉਪਾਰਕੇ
ਨਮਿਤਾ॥੩੪॥ਫੁਕੀਅਸਘਕੁਲੇਭੁਯੇਨਾਨਕਤੀਚਨਾਮਤਹਾਸਸਿ
ਖਿਅੰਚਰੁਰੇਕ੍ਰਿਤਾਸਿਧਿਮਾਰੀਮ੍ਰਿਖਤਿ॥੩੫॥ਅਰਥੁ॥ਸੇ

ਅਉਤਾਰਹੋਇਹੈ॥ ਛਰੀਕੇਕੁਲਮੈਅਵਤਾਰਹੋਇਹੈ॥ ਤਮਬਾਬਾ
ਕੋਇਹੈ॥ ਸਭਕਲਾਕਉਲੀਏਐਸੇਅਵਤਾਰਪ੍ਰਥੀਮੈਪ੍ਰਗਾਇਹੋਇਹੈ
॥ ਐਸੇਜੁਗੁਰੁਬਾਬਾਅਉਤਾਰਹੋਇਕੈਜੇਸੀਸਾਰਕੇਪ੍ਰਲੀਹੋਤਿਕੈਦਿ
ਖਿਆਮੰਤ੍ਰਦੇਕੈਪਰਮਸਿਧਪਦਦੀਕੈਦੇਹਿਗੇਸੇਸਿਧਪਦਦੀਕਉਦੁ १੩੬
ਕਉਕਪੀਐਮੁਕਤਿਮਾਰਗਿ॥੩੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਦਿ ਸਚੁ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਸਚੁ ਜੋਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ਜਪੁ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ
ਨਹੈ ਦਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਰਾ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨਹੈ ਦਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਾ
ਲਿਖਤਾਰਾ॥ ਭੁਖਿ ਮਾਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਤਾ ਪੂਰੀ ਮਾਭਾਰਾ॥ ਸਹਸ
ਸਿ ਆਲਪ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਤਾਲਿ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਮਾਰ
ਹੋਈ ਮੈ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ॥ ਗੁਰ ਮਿਰਜਾਈ ਚਲਣ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿਅਤਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮੀਰੋਦਨਿਆਕਾਰਗੁਰਮੁਨਕਹਿਆਜਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੀਰੋਦਨਿਜੀਅਗੁਰਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੀਉ
ਤਮੁਰੀਚੁਗੁਰਮੁਲਿਖਿਦੁਖੁਸੁਖਪਾਈਐਹਿ॥ਇਕਨਾਗੁਰਮੀ
ਬਖਸੀਸੁਇਕਗੁਰਮੀਸਦਾਭਦਾਈਅਹਿ॥ਗੁਰਮੈਅੰਦਰਿ^{੧੩੧}
ਸਭਕੋਬਾਹਰਿਗੁਰਮੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈ
ਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਏਕੋਤਲੁਹੋਦੈਕਿਸੈਤਲੁ॥ਗਾਏਕੋਦਾਤਿ
ਜਾਏਨੀਸਾਲੁ॥ਗਾਏਕੋਗੁਲਦਭਿਆਈਆਚਰਾ॥ਗਾਏਕੋ

ਦਿਨਿਆਦਿਖਮਦੀਬਾਰਾਗਾਏਕੋਸਾਜਿਕੋਰੈਤਨਥੇਯਾਗਾਏ
 ਕੋਜੀਅਲੇਠਿਰਿਦੇਯਾਗਾਏਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੁਰਿ॥ਗਾਏਕੋਦੇ
 ਥੋਯਾਦਗਾਦੁਰਿ॥ਕਥਨਕਥੀਤਅਏਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕ
 ਥੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀ॥ਦੇਦਾਦੈਲੈਦੇਖਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗਾ
 ਤਰਿਖਾਹੀਖਾਂਹਿ॥ਗੁਰਮੀਗੁਰਮੁਚਲਾਏਗਾ॥ਨਨਕਦਿਗਾਉ
 ਦੇਪਰਦਾਗੁ॥੩॥ਸਾਬਾਸਾਹਿਬਸਾਬੁਨਾਇਭਾਖਿਅਭਾਉ
 ਅਪਾਭੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕੋਰੋਦਾਤਾਰਾ॥੬॥

ਸਿੰਘਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਲ
-ਰੁਰ ਗੁਲਾਕੇਗਾ॥ ਸੁਲੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਗਾ॥ ਸੁਲੀਐ ਅੰ
ਐਰੁ ਹਿਰਾਗੁ॥ ਸੁਲੀਐ ਗਾਥੇ ਦੇ ਅਸਗਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਗਤਾਸਦਾ
ਲੇ॥ ਗਾਸੁ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਤੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਕੀ॥ ਇ॥ ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪੀਛੈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਦ ਕਲਾਮ ਲਿਖਿ ੧੨
ਕੁਲ॥ ਮੰਤੈ ਕਾਬਹਿ ਕਰਨਿ ਦੀ ਚਛਾ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਲੀਐ ਜਾਨੈ ਮਨਿ ਕੇਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਤੈ ਸੁਲੀਐ ਦੇ ਮੰਤਿ ਬੁਧਿ॥ ਮੰਤੈ

० सगल बुद्धि सृष्टि ॥ मते मुनि च टापा ॥ मते जगत्
वित्त जगत् ॥ अमल मति रजत रज ॥ जे रमति जगते मति रज ॥
॥ १३ ॥ मते मारगि ठा रिता ॥ मते पति सिद्ध पद ॥
॥ मते मगु तब ले पद ॥ मते पद मसे गी सत वद ॥ अमल
मति रजत रज ॥ जे रमति जगते मति रज ॥ १४ ॥ मते पद
मे पद मगु ॥ मते पद दै मपद ॥ मते उरै उरै गुर मपद ॥
॥ मते तात बुद्धि तब ॥ अमल मति रज ॥ १५ ॥ मते पद

ਜੀਵਿ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਦਾਤ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ^{ਦਰਿਗ}
ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਿ ਦਰਗਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਕਾਗੁ ਰਏ ਕਾਧਿ ਆਨੁ ॥ ਜੇਕੋ
ਕੋਏ ਕੋਈ ਚਾਹੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੋ ਕਰੈ ਨਹੀ ਸੁਮਾਹੁ ॥ ਧੋਲ ਪਰਮ ਨਇ
ਆਕਾਪੁਤੁ ॥ ਸੀਤੋ ਖੁਸਾਇ ਧੀ ਆਜਿ ਨਿਸੁਤੁ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਜੇਕੋ ਦੈਸ
ਬਿਆਹੁ ॥ ਪਦ ਲੈਉ ਪਾਰਿ ਕੋਤਾਹੁ ॥ ਪਰਤੀ ਹੋਹੁ ਪਰੋਹੋ ਹੋਹੁ ॥ ੧੬
ਤਿਸੇ ਤੇਰਾ ਰਤ ਲੇ ਕਦ ਲਜੇਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗ ਕੋਤਾਦਾ ॥ ਸਭ
ਨਾਲਿ ਧਿਆਇ ॥ ਹੀ ਕਲਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਜਾਇ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖ

ॐ सगल बुद्धि सुपि ॥ मंते सुचि टा पा ए ॥ मंते ज म रे स
षित ज ॥ ए ॥ ओ स त म म ति र ज त ॥ ए ॥ जे रे म ति ज तै म ति रे ॥
॥ १३ ॥ मंते मार गि ठा रि त पा ॥ ए ॥ मंते प ति मि उ प र ग ट ज
॥ ए ॥ मंते म ग त च लै प ॥ ए ॥ मंते प र म से ती स त वी प ॥ ओ स त
मु ति र ज त ॥ ए ॥ जे रे म ति ज तै म ति रे ॥ १४ ॥ मंते पा द
मे ध द म ग ॥ मंते प र द वै सा प ॥ ए ॥ मंते उ वै उ वै ग र मि धा ॥
मंते ता त र उ द रि त ॥ ए ॥ ओ स त म म ति र ज त ॥ ए ॥ जे रे म ति

ਜਾਣੇ ਜੀ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਦਾ ਤ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ^{ਦਰਿਗ}
ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਿਦ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਕਾਗੁ ਰਏ ਕਾਧਿ ਆਨੁ ॥ ਜੇਕੋ
ਕੋਧੈ ਕੋਧੈ ਦੀ ਚਾਹੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੋ ਕਰਵੈ ਨਹੀ ਸੁਮਰਾ ॥ ਧੋਲੁ ਪਰਮ ਦਇ
ਆ ਕਾ ਪੁਤੁ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ਾ ਪਿਰਖਿ ਆਜਿ ਨਿਸੁਤਾ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਜੇਕੋ ਦੈਸ
ਓ ਆਹੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੋਗਾਰਾਹੁ ॥ ਪਰਤੀ ਹੋਹੁ ਪਰੋ ਹੋਰਾ ॥ ੧੬
ਤਿਸੇ ਤੇਰਾ ਰਤ ਲੇ ਕਦ ਲਜੇਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰਗ ਕੋ ਟਾਕਾ ॥ ਸਭ
ਨਾਲਿ ਖਿਆ ਫੁਟੀ ਕਲਾਸਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਸਗਲਭੁਦਨੁਕੀਸੁਖਿ॥ਮੰਨੈਸੁਹਿਚੈਟਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਰੈਸ
ਥਿਤਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇ॥ਜੇਰੈਮੰਨਿਜਾਨੈਸਨਿਰੈਇ
॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਰਿਤਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾ
ਇ॥ਮੰਨੈਸਗੁਨਚਲੈਪੀਥੁ॥ਮੰਨੈਪਰਮਸੇਤੀਸਤਬੀਧੁ॥ਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਰੈਮੰਨਿਜਾਨੈਸਨਿਰੈਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਦਹਿ
ਸੇਖਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਦਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖਾ॥
ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਮਾ॥ਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇ॥ਜੇਰੈਸਨਿ

ਜਾਣੇ ਜਾਣਿ ਕੇਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚਪਰਦਾਤ ਪੰਚਪਰਪਾਤਾ ਪੰਚੇ ^{ਪਾਦੀ} ਦਰਿਗ

ਮਾਨੁ ਪੰਚੇ ਸੋਹਿ ਦਰਾ ਜਾਨੁ ਪੰਚਕਾਗੁ ਰਏ ਕਾਧਿ ਅਨੁ ਜੇਕੇ

ਕੋਏ ਕੋਏ ਦੀਚਾਰਾ ਕਰਤੇ ਕੋ ਕਰਦੈ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ਧਿਲੁ ਪਰਮਦਇ

ਆਕਾਪੁਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਪੰਥਿ ਆਜਿ ਨਿਸੁਤੁ ॥ ਜੇਕੇ ਬੁਝੈ ਏਹੈ ਦੈਸ

ਬਿਅਰਾ ॥ ਪਦਲੈ ਉਪਰਿ ਰੇਗਾਰਾ ॥ ਪਰਤੀਹਿ ਰੁਪਰੋਹੈ ਰੋਗਾ ॥ ੧੬

ਤਿਸੇ ਤੇਰਾਰ ਤਲੇ ਕਦ ਲਜੇਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਦਾ ॥ ਸਭ

ਨਾਲਿ ਧਿਆਵੁ ਹੀ ਕਲਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੇਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਦਿਵਿਆ ਦਿਖਮ ਦੀ ਬਾਹੁ ॥ ਗਾਏ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕੈ ਤਨ ਮੇਰਾ ॥ ਆਏ
 ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇ ॥ ਗਾਏ ਕੇ ਜਾਪੈ ਨਿਸੈ ਦੁਰਿ ॥ ਗਾਏ ਕੇ ਦੇ
 ਖੈ ॥ ਦਗੁ ਦੁਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀਤ ਆਏ ਤੇ ਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ
 ਥੀ ਕੇ ਟੀ ਕੇ ਟਿ ਕੇ ਟਿ ॥ ਦੇ ਦਾ ਦੇ ਲੇ ਦੇ ਥਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗ
 ਤਰਿ ਪਾਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਗੁਰਮੀ ਗੁਰਮੁ ਚਲਾਏ ਗੁਰ ॥ ਨਰਕ ਦਿਗਮੈ
 ਦੇ ਪਰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇਕਾ ਖਿਆ ਭਾਉ
 ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾ ਤਿ ਕਰੇ ਦਾ ਤਾਰਾ ॥ ਟੇ

ਬੁਝੁ ਤਨ ਦਾ ਦਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਲ
ਜੇਜੁਰ ਗੁਲਾਕੇਗਾ ॥ ਸੁਲੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਲੀਐ ਅੰ
ਐਤ ਵਹਿਰਾਹੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਗਾਥੇ ਦੇ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਸ ਦਾ
ਲੇਖਾਸੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਤੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਕੀਏ ॥ ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪੀਛੈ ਪਹੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦ ਕਲਾਮ ਤਲਿਖਲੁ ੧੨
ਕੁਲ ॥ ਮੰਤੈ ਕਾਬਹਿ ਕਹਿ ਦੀਚਾਹੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਲੀਐ ॥ ਜੇ ਤੈ ਮਨਿ ਕੇਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਤੈ ਸੁਭਾਹਿ ਦੇ ਮੰਤਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਤੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਦਿਸਚੁ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਸਚੁ ਪੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ਜਪੁ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚੈ
ਨਹੈ ਦਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਰਾ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨਹੈ ਦਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਾ
ਲਿਖਤਾਰਾ॥ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਤਾ ਪੂਰੀ ਆਭਾਰਾ॥ ਸਹਸ
ਸਿ ਆਲਪ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਤਾਇ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਆਰ
ਹੈ ਈਸੈ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮਿਰਜਾਈ ਚਲਾਨ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿਅਨਾ ਲਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੀਰਿ ਦਰਿਆ ਕਰ ਗੁਰਮੁਤ ਕਹਿ ਆ ਜਾ
ਈ॥ ਗੁਰਮੀਰਿ ਦਰਿ ਜੀਅ ਗੁਰਮਿ ਮਿਲੈ ਦਭਿ ਆਈ॥ ਗੁਰਮੀਰਿ
ਤਮੁ ਭੀਚੁ ਗੁਰਮੁ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਹਿ॥ ਇਕ ਨਾ ਗੁਰਮੀ
ਬਖਸੀ ਸਾਇਕ ਗੁਰਮੀ ਸਦਾ ਭਦਾਈ ਅਹਿ॥ ਗੁਰਮੈ ਅੰਦਰਿ ^{੧੩੭}
ਸਭ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਗੁਰਮੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਤਾਨ ਕੁ ਗੁਰਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉ ਮੈ
ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਨੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਨੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਭਿ
ਜਾਵੈ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਲ ਦਭਿ ਆਈ ਆਚਰਾ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ

ਦਿਵਿਆਦਿਖਮਦੀਚਾਹੁ॥ ਗਾਏਕੋਸਾਜਿਕਰੈਤਨਖੇਚੁ॥ ਗਾਏ
ਕੋਜੀਅਲੈਠਿਰਿਦੇ॥ ਗਾਏਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੁਰਿ॥ ਗਾਏਕੋਦੇ
ਖੈ॥ ਗਾਏਗਾਹਦੁਰਿ॥ ਕਥਨਕਥੀਤਅਦੈਤੋਟਿ॥ ਕਥਿਕਥਿਕ
ਥੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀ॥ ਜੇਦਾਦੈਲੈਦੇਖਕਿਮਾਹਿ॥ ਜੁਗਾਜੁਗ
ਤਰਿਖਾਹੀਖਾਂਹਿ॥ ਪੁਕਸੀਪੁਕਸੁਚਲਾਏਗਾ॥ ਨਰਕਦਿਗਸੈ
ਦੇਪਰਦਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਥਾਸਾਹਿਬੁਸਾਥੁਨਾਇਭਾਖਿਅਭਾਉ
ਅਪਾਹੁ॥ ਆਖਹਿਮਿਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਗਾ॥ ਟੇ

[illegible]

ਦਿਨਿਆਦਿਖਸਦੀਚਾਰਾਗਾਏਕੋਸਾਜਿਕੋਰੈਤਨਖੋਚਾਏ
 ਕੋਜੀਅਲੈਠਿਰਿਦੇਗਾਗਾਏਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੁਰਿਗਾਏਕੋਦੇ
 ਧੈਰਾਦਗਾਦੁਰਿਗਾਕਥਨਕਥੀਨਅਏਤੋਟਿਗਾਕਥਿਕਥਿਕ
 ਥੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੈਲੈਦੇਥਕਿਪਾਗਿਜੁਗਾਜੁਗਾ
 ਤਰਿਖਾਜੀਖਾਂਗਿਗੁਰਮੀਗੁਰਮੁਚਲਾਏਗਾਗਾਨਕਕਦਿਗਸੈ
 ਦੇਪਰਦਾਗੁ॥੩॥ਸਾਬਾਜਾਹਿਬਸਾਬੁਨਾਇਕਾਖਿਅਭਾਉ
 ਅਪਾਰਾਅਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਗਾਟੇ

ਭਗਤ ਦਾ ਦਿਗਸੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਲ
ਐਸਾ ਗੁਣ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਲੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਲੀਐ ਅੰ
ਪੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਗਾਥੇ ਦੇ ਅਸਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ
ਦਿਗਸੁ ॥ ਸੁਲੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਤੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪੀਛੈ ਪਹੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦ ਕਲਾਮ ਲਿਖਤੁ १੨
ਹਾਹੁ ॥ ਮੰਤੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਿ ਦੀ ਚਾਹੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਜੇ ਕੋ ਮਨਿ ਜਾਨੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਤੈ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਮੰਤਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਤੈ

ਸਗਲ ਭੁਫਲੁ ਕੀ ਸੁਖਿ ॥ ਮੰਤੈ ਸੁਖਿ ਚੰਦਨ ਖਾਇ ॥ ਮੰਤੈ ਸੁਖਿ
ਥਿਤ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਤਿ ਜਾਣੈ ਸੁਖਿ ਕੋਇ
॥ ੧੩ ॥ ਮੰਤੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਰਿਤ ਪਾਇ ॥ ਮੰਤੈ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਮੰਤੈ ਸਗਲ ਭੁਫਲੁ ਪੀਥੁ ॥ ਮੰਤੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀ ਸਤ ਬੀਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਤਿ ਜਾਣੈ ਸੁਖਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮੰਤੈ ਪਾਦਹਿ
ਸੋਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਮੰਤੈ ਪਰਦਾ ਕੈ ਸਾਧਾਗੁ ॥ ਮੰਤੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ॥
ਮੰਤੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭੁਖਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਤਿ

ਜੀਵਿ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਦਾਨ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ^{ਪਾਧਰੀ} ਦਰਿਗ
ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੇਹ ਹਿਦਰ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਕਾਗੁ ਰਏ ਕਾਧਿ ਆਨੁ ॥ ਜੇਕੁ
ਕੋਪੈ ਕੋਈ ਦੀਢਾਗੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਦੈ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਧੋਲੁ ਧਰਮ ਦਇ
ਆ ਕਾਪੁਤੁ ॥ ਸੰਤਿ ਖੁਬਾ ਪਿਰਖਿ ਆਜਿ ਨਿਸੁਤੁ ॥ ਜੇਕੁ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸ
ਚਿ ਆਰਾ ॥ ਧਦਲੈ ਉਪਰਿ ਕੋਗਾਰਾਗੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰਾ ॥ ੧੬
ਤਿਸੇ ਤੇਰਾ ਰਤਲੇ ਕਦਲ ਜੇਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੋਟਾਦਾ ॥ ਸਭ
ਨਾਲਿ ਖਿਆ ਦੁਹੀ ਕਲਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਸਿਖਿਆ ਕੇਤੀ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾ ਕੁ ਸੁਆਮਿ ॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕੇਤੀ ਦਾ
ਤਿਜਾ ਲੈ ਕੇ ਉਲਭੁਤਾ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੇ ਕਦਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ
ਲਖ ਦਰਿਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਦ ਲਗਾ ਦੀਬਾਰਾ ॥ ਦਾਰਿਆਨ
ਜਾਦਾ ਏ ਕਦਾਰਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪਤਾ ਦੇਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਮ ਤਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸੀਖ ਜਪ ਅਸੀਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੀਖ
ਪੁਜਾ ਅਸੀਖ ਤਪਤਾਉ ॥ ਅਸੀਖ ਗਿਰੰਥ ਸੁਖ ਦੇਦ ਪਾਠਾ ॥ ਅਸੀਖ
ਜੇਗ ਮਰਗੁ ਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਅਸੀਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਦੀਬਾਰਾ

७॥ असीधसतीअसीधदाता॥ असीधसुरमुकुटधसा॥
संधमेतिलिदलाएिता॥ रुद्ररतिरुदलरुद्रादीचारा॥
दारिआनजादाऐरुदारा॥ जैतुपुत्रादेसाटीभलीका॥
तुसदासाभुततिरीका॥ १७॥ असीधसुरधअधपरा॥
असीधचेरराअधपरा॥ असीधअमरकरजगिजेगा॥ असीध
गलदकरतिआरुमगि॥ असीधपापीपापुकरिजगि॥
असीधरुद्रिआरुद्रुद्रिगि॥ असीधमलेहमलुत्रधिपा

१४२

ਗਿਆਸੀਖਰੀਦਕਸਿਰਕਰਹਿਭਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਨੀਚੁਕੈਦੀਚਾ॥
ਹੁ॥ ਫਾਰਿਆਤਜਾਫਾਏਕੁਦਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਪਭਾਏਸਾਈਭਾਲੀਕਾਰ
॥ ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨੇਰੰਕਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਅਸੀਖਨਾਦਅਸੀਖਥਾਏ
॥ ਅਰੀਮਅਰੀਮਅਸੀਖਲੇਆ॥ ਅਸੀਖਕਹਹਿਸਿਰੁਭਾਹੁ॥ ਏ
॥ ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਧਾ॥ ਅਖਰੀਗਿਆਨਗੀਤਗੁਨ
ਗਾਹ॥ ਅਖਰੀਲਿਖਿਲੁਖੈਲੁਖਾਇ॥ ਅਖਰਸਿਰਿਸੰਜੋਰ
ਦਖਾਇ॥ ਜਿਨਿਏਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ ਜਿਦਫੁਰਮਾ

ਏਏਏਏਤਿਦਪਾਗਿ। ਜੇਤਾਰੀਤਾਤੇਤਾਤਾਉ॥ ਦਿਲੁਨਾਦੈਤਾਗਿ॥
ਥਾਉ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਦਲਕਰਾਦੀਚਾਰਾ॥ ਦਾਰਿਅਾਤਜਾਦਾਏਕ
ਦਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਪਤਾਦੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾ॥ ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਿਰ
ਕਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਭਰੀਐਹਥਪੈਰਤਤਦੇਹਾ॥ ਪਾਂਲੀਧੇਤੇਉਤਰਸੁਖੇਹ
॥ ਮੁਤੁਪਲੀਤੀਰਪਹੁੰਹਇ॥ ਦੈਸਾਬੁਲੁਲਈਐਠਹੁੰਧੇਇ॥
ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ ਚਿਹੁੰਧੇਪੈਨਾਦੈਕੈਰੰਗਿ॥ ਪੁੰਤੀਧਾ
ਪੀਆਖਲੁਤਾਗਿ॥ ਕੁਰਿਕੁਰਿਕੁਰਲਸਿਖਿਲੈਜਾਗੁ॥ ਆਪੇ

੧੯੩

ਵੀਜਿਆਪੇਰੀਖਾਹੁ॥ ਨਨਕਹੁ ਕਮੀਆਕਹੁ ਜਾਹੁ॥ ੧॥
ਤੀਰਥਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਹੁ॥ ਜੇਕੋਪਾਦੈਤਿਲਕਾਮਾਹੁ॥ ਸੁ
ਨਿਆਮੀਤਿਆਮਨੀਕੀਤਾਭਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਗਤਿਤੀਰਥਮਾਲਿਨਾਉ
॥ ਸਾਭਿਗੁਲਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਦਿਲੁਗੁਲਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ
॥ ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਂਦੀਬਰਮਾਉ॥ ਸਾਤਿਸੁਹਾਲੁਸਦਾਮ
ਨਿਛਾਉ॥ ਕੁਦਲੁਸੁਦੇਲਾਫਪਤੁਕੁਦਲੁਕੁਦਲੁਥਿਤਿਕੁਦਲੁ
ਦਾਹੁ॥ ਕੁਦਲੁਸਿਰਤੀਮਾਹੁਕੁਦਲੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਹੁ॥ ਦੇਲਾਨ

ਧਾਏ ਆਪਿ ਭੀਤੀ ਜਿਹੈ ਦੇਲੇ ਖੁਪੁਰਾ ਲੁ। ਦਖਤੁ ਤਪਾਇ ਉਕਾਇ
ਜਿਲਿਖਟੁ ਲੇਖੁ ਰੁਗਲੁ। ਥਿਤਿ ਦਰੁਨ ਜੇਗੀ ਜਾਏ ਦੁਤਿ ਮਾਹੁ
ਨਾਏਈ। ਜਾਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਏ ਸੇਈ। ਗੇਦ
ਕਾਰਿ ਆਖਾ ਰਿਦਸਾਲਾਹੀ ਰਿਦਦਰੀ ਰਿਉ ਜਾਲਾ। ਨਾਨਕ
ਆਖਨਿ ਸਭਿ ਕੇ ਆਖੈ ਏਕੁ ਦੁਇ ਕੁ ਸਿਆਲਾ। ਦਛਾਸਾਹਿ ਬੁਦ
ਭੀਤਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਕਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਜੇਕਰ ਆਪੇ ਜਾਏ ਅਗੈ ਗਾਇ
ਆਨ ਸੇਧੈ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ ਅਖ ਆਗਾਸ ਆਗਾਸ॥

੨੪੨

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਦੇ ਨੇ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਦੇਖਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮ
ਸੀ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗ ਦਾਗੁ ॥ ਅੰ
ਤੁ ਕਰਣਿ ਕੇਤੇ ਦਿਲ ਲਾਗਿ ॥ ਤਾਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਗਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁ ਤਾਰੀ ਐ ਬਹੁ ਤਾਰੇਇ ॥ ਦਛਾਸਾਗਿ ਬ १੪੫
ਓਚਾ ਥਾਉ ॥ ਓਚੇ ਓਪਰਿ ਓਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਓਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਓਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਦਛਾ ਆਪ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁ ਤਾਰੁ ਮੁਲਿਖਿ ਆ

ਨਜਾਇ॥ ਦਫਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨਤਮਾਇ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਾਰੀ ਜੇ ਪਾਪਾਰਾ॥
ਕੇਤਿ ਅਗਲਾਤਿ ਨਹੀ ਦੀਚਾਰਾ॥ ਕੇਤੇ ਪਾਪ ਤੁਹਿ ਦੇਕਾਰੈ॥ ਕੇਤੇ
ਲੈਲੈ ਮੁਕਰ ਪਾਗੀ॥ ਕੇਤੇ ਮੁਕਰ ਪਾਗੀ ਪਾਂਗੀ॥ ਕੇਤਿ ਆਨੁ ਪੁਰੁ
ਖਸਦ ਮਾਰਾ॥ ਇਹ ਭੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਬੀਦਿ ਪਲਾਸੀ
ਭਾਂਦੈ॥ ਇਹਿ ਰੁਆਖਿ ਨਸਕੈ ਕੇਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਇ ਰੁਆਖਿ ਪਾ
ਇ॥ ਚਿਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਸੁਰੀ ਪਾਇ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ
॥ ਆਖਰਿ ਸਭਿ ਕੇਈ ਝੋਇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾ

॥ न त्रपाडिसारीपाडिसाहु ॥ १५ ॥ अमुलगुलअमुलद
गाअमुलदापाडीऐअमुलबुँडागाअमुलआदहिअमुलले
जाहिअमुलबुगाऐअमुलसमाहिअमुलपरमुअमुलची
वाहुअमुलतुलअमुलपरदाहुअमुलबधसीसअमु १४६
लुतीसाहुअमुलरुमअमुलहुमहाहुअमुलेअमुल
आधिआतजाहिआधिआधिगेसिदलाहिआधरिदे
दपाठपुराहाआधरिपडेरुगरीदधिआहाआधरि

ਰਸੇਆਖਰਿਇਦਾ॥ਆਖਰਿਗੋਪੀਤੋਗੋਦਿਦਾ॥ਆਖਰਿਈਸਰ
ਆਖਰਿਸਿਧਾ॥ਆਖਰਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ॥ਆਖਰਿਦਾਨਦਆਖਰਿ
ਦੇਦਾ॥ਆਖਰਿਸੁਰਤਰਸੁਰੀਜਨਸੇਦਾ॥ਕੇਤੇਆਖਰਿਅਖਾਦਿ
ਪਾਰਿ॥ਕੇਤੇਕਰਿਕਰਿਉਠਉਠਿਜਾਗਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਰੋਕਕਰੇਰਿ
॥ਤਾਅਖਿਤਸਕੈਕੈਈਕੋਇ॥ਜੇਦਰੁਤਾਦੈਤੇਦਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਾਨੈਸਾਚਾਸੇਇ॥ਜੇਕੁਆਖੈਕੈਲਖਿਗਾਇ॥ਤਾਲਿ
ਖੀਐਸਿਰਿਗਾਦਾਗਾਦਾਰੁ॥੨੫॥ਸਿਦਹੁਕੇਰਾਸੇਪਹੁਕੇ

ਗਾਜਿਤੁ ਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲਾ ॥ ਦਾਜੇਨਾਨ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾਕ
ਦਾਦਲਗਾਰੇ ॥ ਕੋਤੇਗਾਪਰੀਸਿਓਕਹਿਅੰਤਿਕੋਤੇਗਾਦਇ
ਗਾਰੇ ॥ ਗਾਦਹਿਤੁਪਦਲਪਾਂਲੀਚੈਸੰਤਰੁਗਾਦੈਗਾਜਾਪ
ਰਮਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਦਹਿਚਿਤਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਲਹਿਲਿਖਿਲਿ
ਖਿਪਰਮਦੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਦਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਦੀਸੰਗਤਿਸ ५
ਦਾਸਦਾਰੇ ॥ ਗਾਦਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਤਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਅੰਗਰਿਨ
ਲੇ ॥ ਗਾਦਹਿਸਿਧਸਮਾਪੀਅੰਗਰਿਗਾਦਹਿਸਾਪਦਿਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਦੀਰਕ ਗਾਓ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੀੜੇ
ਤਪਕ ਨਿਰਖੀ ਸੁਰਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਦੇ ਦਾਨਾ ਲੋ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹ ਨਿਖਾ
ਮਨੁ ਮੋਹਨੀ ਸੁਰਗਾਮ ਛਪਾਇਆ ਲੋ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ
ਤੇਰੇ ਅਠਸਾਢਿ ਤੀਰਥ ਨਾ ਲੋ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੇਧ ਮਾਹਾ ਬਲ ਸੂਰ
ਗਾਵਹਿ ਖਾਲੀ ਬਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਿ ਦਰਭੰਡਾ ਕਾਰਿ
ਕਾਰਿ ਖੋਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਪਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਗਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ
ਤਰਤਰ ਸਾਲੋ ॥ ਜਿਉਂ ਰੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇਮੋ ਚਿਤਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ

ਕਿਆ ਦੀ ਕੁਰਾਗੇ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਭਾ ਸਾਭੀ ਨਾਇ
ਜੇਭੀ ਜੇਸੀ ਜਾਇ ਤਜਾ ਸੀ ਰਛਨਾ ਜਿਹੀ ਰਛਾਈ ਗਰੀਬੀ ਰੀਝੀ ਭੁੰ
ਤੀ ਕਾਠੇ ਕਾਰਿ ਜਿਤ ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਤ ਭੁਪਾਈ ਗਰੀਬੀ ਦੇਖੋ ਕੀ
ਤਾ ਮਾਪਣਾ ਜਿਹ ਤਿਸ ਦੀ ਦਭਿਆਈ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਏ ਸੇਈ ਕ
ਰਸੀਹੁ ਕਮੁਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੇਧਾ ਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾ
ਹਿਬੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਲੁ ਰਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁੰਦਸ ਤੇਖ ਸਰਸਪ
ਤੁਏ ਲੀਧੀਆਤ ਕਰਹੀ ਬਿਭੁਤਿ ॥ ਖਿਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾ

ਏ ਆਜੁਗਾਤਿ ਭੰਗ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ
ਜੀਤਿ ਜਗ ਜੀਤਾ ॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾ
ਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੧੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਦਇ
ਆ ਭੰਗਾ ਦੇਖਾਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦਾ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥ ਨਾਥੀ ਸਤੁ ਜਾਕੀ
ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਅਵਰਾਸਾਦਾ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗੁ ਦਇ ਕਾਰ ਢਲਾਏ
ਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭੰਗਾ ॥ ਆਦਿ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੧੯ ॥ ਇਕਾਮਾਈ

ਜੁਗਤਿ ਦਿਆਈ ਤੀ ਨਿਚੋਲੇ ਪਰਦਲਾ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰ
ਇਕੁ ਲਾਇ ਦੀ ਬਾਲੁ ॥ ਜਿ ਦਤਿ ਸੁਭਾ ਦੈ ਤਿ ਦੈ ਬਲਾ ਦੈ ॥ ਜਿ ਦੈ ਦੈ
ਰਮਾਲੁ ॥ ਚੰਦੁ ਦੇਖੈ ਚੰਨਾ ਤਦ ਰਿਨ ਆਦੈ ਬਹੁ ਤਾਇ ॥ ਦਿਭਾਲੁ ॥
ਆਦਿ ਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦਿ ਸੁ ਆਦਿ ਆਤੀ ਸੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾ ॥ ਤਿਜੁ ਗੁਜੁ
ਗੁਏ ਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੩ ॥ ਆਸਲੁ ਲੇਇ ਲੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆਸੁ ਏਕਾ ਦਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਿਰ ਜਲਗਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ
ਸਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦਿ ਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦਿ ਸੁ ਆਦਿ ਆਤੀ ਸੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾ

ਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭੇ ਕਾ ਬਨਿ ਬਨਿ ਫੀਰਤੀ
ਬੇਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਧਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਭੈ ਟੇਜ ਬਹੁ ਪਾਇ
ਆ ਅਨਮਾਹਿ ॥ ਸਭੇ ਕੁ ਤੁਚਾਉ ਸਜਤ ਮੇਰੇ ਆਡੇ ਈਸੀ
ਸਾਧਤਾਹਾ ॥ ਨੈਨ ਮਹੀ ਜੇਤ ਰਿਸ ਦੇ ਕਦ ਪਸੀਤ ਭੁਈ ਦਾਰੂ ॥
ਜੇਤੁ ਮੀਤ ਅਸਰ ਜਾਭੇ ਹੀਰਾਇ ਵੇਹੁ ਜੀਭੁ ਮਹੀ ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ
ਆਕਾਸ ਪਸੀਤ ਹਾ ॥

ਇਕਦੂਜੀਭੋਲਾਖੋਰੀਲਖੋਦਹਿਲਖਦੀਸਾਲਖਲ
ਗੇਰਾਅਖੀਅਹਿਏਰੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾ। ਏਤੁਗਾਪਠਿਪਦੁਤੀ
ਅਕਤੀਅਹੋਇਰੀਸਾ। ਸੁਲਿਗਾਯਾਅਕਸਰੀਕੀਟਆ
ਈਗੀਸਾ। ਤਾਨਕਤਦਹੀਪਈਅਕੁਤੀਕੁਤੈਠੀਸਾ ੩੨ ਅਖ ੧੫
ਲਿਜੇਕੁਚੁਪੈਤੋਕੁਗਾ। ਜੇਕੁਤਮੰਗਲਿਦੇਲਿਤਜੇਕੁਗਾ। ਜੇਕੁਤ
ਜੀਦਲੁਮਰਲੁਤਜੇਕੁਗਾ। ਜੇਕੁਤਰਾਜਮਾਲਮਹੀਸੇਕੁਗਾ। ਜੇਕੁਤਸੁ
ਰਤੀਗੀਆਤਦੀਚਾਗੀ। ਜੇਕੁਤਜੇਗਤੀਦੁਟੈਸੰਸਾਰੁ। ਜਿਸ

वतन पाँरु असतया जँर पाँर। गैर असतया धीर तानि
ढरीच असत। तजरीच असत। दुरिच तानरामर
पुचाए। १॥ असतपटी। मरद पुचाए। मरद
वधं। चैलुं लंतीले ढर। मरद पुचाए। मरद
रुचर गुरगुरा धरा। मरद पुचाए। मरद
ताघ। मरद पुचाए। मरद पुचाए। मरद
दागुरे धरा। मरद पुचाए। मरद पुचाए। मरद
मरद पुचाए। मरद पुचाए। मरद पुचाए। मरद